

வேத விளக்கவியல் அடிப்படை விதிகள்

Basic Bible Interpretation

(Roy B Zuck)

அத்தியாயம் ஒன்று

வேதாகம விளக்கவியலின் அவசியமும் காரணமும்

ஒரு தொழிலதிபர் தனது சொந்த ஊரிலிருந்து வெகு தொலைவில் ஒரு பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு பிரம்மச்சாரி, மேலும் ஒரு முன்னணி அரசு நிறுவனத்தில் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி வந்தார். அவர் அந்தத் துறையின் அனைத்து நிதிகளுக்கும் பொறுப்பான நிதி அதிகாரியாக இருந்தார்.

பாலஸ்தீனத்திலிருந்து வீடு திரும்பும்போது, எருசலேமுக்குத் தென்மேற்கே உள்ள ஒரு வனாந்தரப் பாதையில் அவர் சென்று கொண்டிருந்தார். வேறொருவர் வாகனத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருந்ததால், அவருக்கு வாசிப்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவர் உரக்க வாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நிமிர்ந்து பார்த்தார்; ஒரு மனிதர் அவருக்கு அருகில் வந்து அவர் வாசிப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அந்த வழிப்போக்கர், வாசிப்பதன் பொருள் புரிகிறதா என்று அவரிடம் கேட்டார். வாசித்துக் கொண்டிருந்தவர் எத்தியோப்பிய தேசத்தின் அரசியான கந்தாகே என்பவரின் அரசவை அதிகாரியாவார் (அப்போஸ்தலர் 8:27). அவர் எத்தியோப்பியாவுக்குத் திரும்பும் வழியில், அந்த அதிகாரியைச் சந்திக்குமாறு தேவனால் அனுப்பப்பட்ட பிலிப்பு அவரோடு இணைந்துகொண்டார் (வச. 26-29). பிலிப்பு அந்த மனிதரிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு உரையாடலைத் தொடங்கினார். அது வேதாகம விளக்கவியல் குறித்த ஒரு கேள்வி. நீர் வாசிக்கிறவைகளின் கருத்து உமக்கு தெரியுமா? என்று கேட்டார் (வச. 30). அதற்கு அந்த நிதி அதிகாரி, ஒருவன் எனக்குத் தெரிவிக்காவிட்டால் அது எனக்கு எப்படித் தெரியும்? என்று பதிலளித்தார் (வச. 31). பிலிப்புவை ரதத்தில் ஏறித் தன்னோடு அமருமாறு அழைத்த அந்த ஆப்பிரிக்க மனிதர், ஏசாயா 53-ல் தீர்க்கதரிசி ஏசாயா தன்னைக் குறித்துப் பேசுகிறாரா அல்லது வேறொருவரைக் குறித்துப் பேசுகிறாரா என்று கேட்டார். அவருடைய கேள்வி, அந்த வேதப்பகுதியை விளக்குவதற்குத் தனக்கு உதவி தேவை என்பதை வெளிப்படுத்தியது. அந்தப் பகுதி இயேசுவைக் குறிக்கிறது என்று பிலிப்பு விளக்கினார். அந்த உரையாடலின் விளைவாக, அந்த அதிகாரி கர்த்தரைத் தனது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டார்.

இந்த வனாந்தர உரையாடல் இரண்டு விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. முதலாவதாக, வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளை கவனிப்பது மட்டுமே வாசகர் அதன் பொருளைப் புரிந்துகொண்டுவிட்டார் என்று அர்த்தமாகாது. வேதாகமம் என்ன சொல்கிறது என்பதைக் கவனிப்பது (Observation), வேதாகமப் படிப்பின் பல படிக்களில் முதல் படியாகும். வசனம் உண்மையில் எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்பதை அறிவது முக்கியம். ஆனால் இது சில நேரங்களில் வாசிக்கப்படும் பகுதியின் பொருள் குறித்த கேள்விகளுக்கு கொண்டு செல்லும். அநேக மக்கள் வேதாகமத்தின் சில பகுதிகளை வாசிக்கும்போது, அதன் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் குழப்பமடைகிறார்கள் அல்லது தவறான புரிதலோடு வெளியேறுகிறார்கள்.

இரண்டாவதாக, இந்த சம்பவம், வேதாகமத்தில் வாசிப்பவற்றை மற்றவர்கள் விளக்குவதற்குச் சரியான வழிகாட்டுதல் உதவும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. நீர் வாசிக்கிறவைகளின் கருத்து உமக்கு தெரியுமா? என்ற பிலிப்புவின் கேள்வி, வாசகர் ஒருவேளை புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை உணர்த்தியது. உண்மையில், அந்தப் பகுதியை விளக்குமாறு கேட்ட அந்த அதிகாரியின் கோரிக்கை, தன்னால் அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பதையும், விளக்கிச் சொல்ல தனக்கு உதவி தேவை என்பதையும் ஒப்புக்கொள்வதாக இருந்தது.

நெகேமியா எருசலேமின் மதில்களைக் கட்டி முடித்து, இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் ஊர்களில் குடியேறிய சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, வேதபாரகனாகிய எஸ்றா மோசேயின் நியாயப்பிரமாண புஸ்தகத்தை எருசலேமின் தண்ணீர் வாசலுக்கு முன்பாகக் கூடியிருந்த மக்களுக்கு வாசித்துக் காட்டினார் (நெகேமியா 8:1). விடியற்காலம் முதல் நண்பகல் வரை எஸ்றா அந்த நியாயப்பிரமாணத்தை வாசித்தார் (வச. 3). லேவியர்களும் நியாயப்பிரமாணத்தை உரக்க வாசித்து, அதின்அர்த்தம் சொல்லி, வாசித்ததை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளச் செய்தார்கள் (வச. 7-8). இதன் விளைவாக, மக்கள் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளை உணர்ந்துகொண்டபடியால் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் (வச. 12).

வேத விளக்கவியல் ஏன் முக்கியமானது?

வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் போதிப்பதற்கும் இது இன்றியமையாதது

இன்றைய காலத்திற்கு வேதாகமம் சொல்லும் செய்தி என்ன என்பதை நாம் அறிவதற்கு முன்பாக, வேதாகமத்தின் பொருளை நாம் முதலில் அறிய வேண்டும். இப்போதைய காலத்திற்கான அதன் முக்கியத்துவத்தைக் காண்பதற்கு முன், அப்போதைய காலத்திற்கான அதன் அர்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வேத விளக்கவியல் (Hermeneutics - வேதாகமத்தை விளக்கும் கலையும் அறிவியலும்) இல்லாமல், வேதாகமப் படிப்பில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு படியைத் தாண்டிச் சென்று அதை இழக்கிறோம். முதல் படியான கவனித்தல் (Observation), இது என்ன சொல்கிறது? என்று கேட்கிறது. இரண்டாவது படியான விளக்கம்

(Interpretation), இதன் பொருள் என்ன? என்ற கேள்வியைக் கேட்கிறது. மூன்றாவது படியான பயன்பாடு (Application), இது எனக்கு எவ்வாறு பொருந்தும்? என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது.

இந்த மூன்று படிகளில் விளக்கவியல் என்பது மிகவும் கடினமான மற்றும் அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் ஒன்றாக இருக்கலாம். இருப்பினும், வேதாகமப் படிப்பில் இந்தப் பகுதியைச் சுருக்குவது கடுமையான தவறுகளுக்கும் தவறான முடிவுகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும். சிலர் தெரிந்தே தேவனுடைய வார்த்தையைப் புரட்டுகிறார்கள் (2 கொரிந்தியர் 4:2). சிலர் வேதவாக்கியங்களைத் தங்கள் சொந்தக் கேட்டுக்கு ஏதுவாகப் புரட்டுகிறார்கள் (2 பேதுரு 3:16). மற்றவர்கள் அறியாமையிலேயே வேதாகமத்தின் சத்தியங்களை தவறாக புரிகிறார்கள். ஏன்? வேதவசனங்களைப் விளக்குவதிலுள்ள அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்குப் போதிய கவனம் செலுத்தாததே இதற்குக் காரணம்.

சமீப காலங்களில், முறைசாரா வேதாகமப் படிப்பில் பெரும் ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். பல சிறிய குழுக்கள் வீடுகளிலோ அல்லது தேவாலயங்களிலோ வாரந்தோறும் கூடி வேதாகமத்தைப் பற்றியும், அதன் பொருள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றியும் விவாதிக்கிறார்கள். அக்குழுக்களில் உள்ள மக்கள் எப்போதும் ஒரே மாதிரியான புரிதலோடு வெளியேறுகிறார்களா? அவசியமில்லை. சிலர், என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த வசனம் இதைச் சொல்கிறது என்பார்கள், மற்றொருவர் என்னைப் பொறுத்தவரை இது அந்தப் பொருளல்ல, இதைக் குறிக்கிறது என்று பதிலளிப்பார்கள். சரியான வழிகாட்டுதல்கள் இன்றி இவ்வாறு வேதாகமத்தைப் படிப்பது குழப்பத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட விளக்கங்களுக்கும் வழிவகுக்கும். தேவன் வேதாகமத்தை இவ்வாறாகக் கையாள வேண்டும் என்று விரும்பினாரா? நாம் விரும்பிய எதையும் அது குறிக்க முடியும் என்றால், அது எப்படி ஒரு நம்பகமான வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும்?

பல வேதப்பகுதிகளுக்கு முரண்பட்ட விளக்கங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. உதாரணமாக, ஒரு நபர் யோவான் 10:28-ஐ வாசித்து நான் அவைகளுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்; அவைகள் என்றென்றைக்கும் கெட்டுப்போவதில்லை, ஒருவனும் அவைகளை என் கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்வதுமில்லை என்பதை நித்திய பாதுகாப்பு (eternal security) பற்றிய போதனையாகப் புரிந்துகொள்கிறார். மற்றவர்களோ அதே வசனத்தை வாசித்து, தேவனுடைய கையிலிருந்து ஒரு கிறிஸ்தவரை யாராலும் பறிக்க முடியாது என்றாலும், விசுவாசி தொடர்ந்து பாவம் செய்வதன் மூலம் தன்னைத் தானே தேவனுடைய கையிலிருந்து விலக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று விளக்குகிறார்கள். கொலோசெயர் 1:15-ல் கிறிஸ்து சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர் என்று பவுல் கூறியிருப்பது அவர் படைக்கப்பட்டவர் என்பதைக் குறிப்பதாகச் சிலர் கூறுகிறார்கள். மற்றவர்களோ,

ஒரு குடும்பத்தின் மூத்த மகனைப் போல அவர் ஒரு **சுதந்திரவாசி (Heir)** என்பதை அந்த வசனம் சொல்வதாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

1 கொரிந்தியர் 12-14 அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் சிலர் அந்நிய பாஷை பேசுவதைப் பயிற்சி செய்கிறார்கள். மற்றவர்களோ அதே அதிகாரங்களை வாசித்து, இந்தப் பயிற்சி அப்போஸ்தலர்களின் காலத்திற்கு மட்டுமே உரியது, இன்றைய காலத்திற்கு அல்ல என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். சிலர் நாகூம் 2:4-ஐ வாசித்து, இரதங்கள் தெருக்களிலே வேகமாய் ஓடி, வீதிகளிலே இங்கும் அங்கும் உருண்டு ஓடும், என்ற வசனம் இன்றைய நகரங்களில் உள்ள கடுமையான மோட்டார் வாகனப் போக்குவரத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் என்று முடிவு செய்துள்ளனர். நல்ல சமாரியன் உவமையில் (லூக்கா 10:30-37), காயமடைந்த மனிதனைச் சமாரியன் அழைத்துச் சென்ற சத்திரம் சபையை குறிக்கிறது என்றும், சத்திரக்காரனிடம் கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு வெள்ளிக்காசுகள் கர்த்தருடைய பந்தி மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகிய இரண்டு கட்டளைகளைக் குறிக்கிறது என்றும் சிலர் அதற்கு ஒரு **ஆவிக்குரிய** பொருளைக் கொடுக்க முயல்கிறார்கள்.

மோர்மன் தலைவர் பிரிகாம் யங் (Brigham Young), ஆபிரகாமுக்கு சாரா மற்றும் ஆகார் என ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மனைவிகள் இருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டி, தனக்கு 30-க்கும் மேற்பட்ட மனைவிகள் இருந்ததை நியாயப்படுத்தினார். மரித்த உறவினர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் எடுக்கும் மோர்மன் வழக்கம் 1 கொரிந்தியர் 15:29-ன் அடிப்படையில் அமைந்தது என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். மாற்கு 16:18-ஐ வாசித்துச் சிலர் விஷப்பாம்புகளைக் கையாளுகிறார்கள். பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கலாமா என்பது 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 2:12 ஆகியவற்றை ஒருவர் எவ்வாறு விளக்குகிறார் என்பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது. கிறிஸ்துவின் தற்போதைய பரலோக ஆட்சி என்பது, அவர் மீண்டும் வந்த பிறகு பூமியில் ஒரு ராஜ்யத்தை நிறுவமாட்டார் என்பதைக் குறிக்கிறது என்று சிலர் போதிக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்களோ, கிறிஸ்து இப்போது பிரபஞ்சத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்தாலும், அவர் மெசியாவாக இந்த பூமியில் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் மீது ஆயிரம் வருட அரசாட்சியில் (Millennium) ஆளும்போது தனது ராஜ்யத்தைப் பௌதிக ரீதியாக வெளிப்படுத்துவார் என்று வேதாகமம் போதிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

இவை அனைத்தும் மற்றும் பல காரியங்களும் விளக்கவியல் சார்ந்த விஷயங்களே. இந்த முரண்பட்ட பார்வைகள் அனைத்தும், எல்லா வாசகர்களும் வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரே மாதிரியான விதிகளைப் பின்பற்றுவதில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. முறையான விளக்கவியல் இயல் இல்லாததால் வேதாகமம் பெரிதும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டும் இழிவுபடுத்தப்பட்டும் வருகிறது. சில நாத்திகர்கள் கூட சங்கீதம் 14:1-ஐக் காட்டி **தேவன் இல்லை** என்று தங்கள் போதனையை ஆதரிக்க முயல்கிறார்கள். அந்த வார்த்தைகள் எவ்வாறு தொடங்குகின்றன என்பதை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை: **தேவன் இல்லை என்று**

மதிகேடன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். வேதாகமத்தை நீங்கள் விரும்பிய எதை வேண்டுமானாலும் சொல்ல வைக்கலாம் என்று சிலர் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் இதே மக்கள், ஷேக்ஸ்பியரின் படைப்புகளை நீங்கள் விரும்பிய எதை வேண்டுமானாலும் சொல்ல வைக்கலாம் என்று சொல்வார்களா? எழுதப்பட்ட ஆவணங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான இயல்பான அணுகுமுறைகளை ஒருவர் புறக்கணிக்கும் வரை, வேதாகமத்தை அவர் விரும்பிய எதை வேண்டுமானாலும் சொல்ல வைக்க முடியும் என்பது உண்மைதான்.

கவனித்தலுக்கு (Observation) அடுத்த படியாக வேதத்தை விளக்குவது அவசியமானது

அநேக மக்கள் வேதாகமத்தை அணுகும்போது, கவனித்தல் என்ற நிலையிலிருந்து நேரடியாக நடைமுறைப் பயன்பாடு என்ற நிலைக்குத் தாவி விடுகிறார்கள்; இடையில் இருக்கும் முக்கியமான விளக்குதல் என்ற படியைத் தவிர்த்து விடுகிறார்கள். இது தவறானது, ஏனெனில் தர்க்கரீதியாக கவனித்தலுக்குப் பிறகே விளக்குதல் வர வேண்டும். வேதாகமம் என்ன சொல்கிறது என்பதைக் கவனிப்பதில் நீங்கள் தேடுகிறீர்கள்; விளக்கவியலில் நீங்கள் அதைச் சிந்திக்கிறீர்கள். கவனித்தல் என்பது கண்டுபிடிப்பு; விளக்குதல் என்பது செரிமானம் செய்வது. கவனித்தல் என்பது அங்கே என்ன இருக்கிறது என்பதை பார்ப்பது ; விளக்குதல் என்பது அதன் பொருள் என்ன என்பதைத் தீர்மானிப்பது. ஒன்று ஆராய்வது, மற்றொன்று விளக்குவது.

கவனித்தல் என்பது ஒரு அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் ஒரு பிரச்சனைக்குரிய பகுதியை வெட்டிப் பார்ப்பது போன்றது. அவர் கசிந்த இரத்தத்தையோ, அல்லது நிறம் மாறிய திசுக்களையோ, அல்லது ஒரு அடைப்பையோ காண்கிறார். அடுத்து கேள்வி என்னவென்றால், இதன் பொருள் என்ன? இதை எப்படி விளக்குவது? இது எந்த வகையான நோய் ? இரத்தக் கசிவுக்குக் காரணம் என்ன? ஏன் திசு நிறம் மாறியுள்ளது? இந்த அடைப்பு ஏன் இங்கே இருக்கிறது?

வேதவசனங்களில் நாம் படித்ததைக் கவனித்த பிறகு, நாம் அதைச் சரியாகக் கையாள வேண்டும் (2 தீமோத்தேயு 2:15). சரியாய்ப் போதிக்கிறவனும் (correctly handling) என்ற பதம் (கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பில் **rightly dividing** என்று தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) ஆர்த்தோடோமியோ (orthotomounta) என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது. இது நேராக (straight) மற்றும் வெட்டுதல் (cut) என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கையாகும். ஒரு எழுத்தாளர் இதன் பொருளைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

பவுல் ஒரு கூடாரமிடுபவர் என்பதால், அவர் தனது தொழிலோடு தொடர்புடைய ஒரு பதத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். பவுல் கூடாரங்களைச் செய்தபோது, சில குறிப்பிட்ட மாதிரிகளைப் (patterns) பயன்படுத்தினார். அந்த நாட்களில் கூடாரங்கள் விலங்குகளின் தோல்களைத் தைத்து ஒரு வடிவமைப்பாகச்

செய்யப்பட்டன. ஒவ்வொரு துண்டையும் சரியாக வெட்டி ஒன்றாகப் பொருத்த வேண்டும். பவுல் எளிமையாகச் சொல்வது என்னவென்றால், ஒருவர் துண்டுகளைச் சரியாக வெட்டாவிட்டால், முழுக்கூடாரமும் சரியாகப் பொருந்தாது. வேதவசனங்களுக்கும் இதுவே பொருந்தும். ஒருவர் வெவ்வேறு பகுதிகளைச் சரியாக விளக்காவிட்டால், முழுச் செய்தியும் சரியாகச் சென்றடையாது. வேதாகமப் படிப்பிலும் விளக்கவியலிலும் ஒரு கிறிஸ்தவர் அதை நேராக வெட்ட வேண்டும். அவர் துல்லியமாகவும் சரியாகவும் இருக்க வேண்டும்.

வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு விளக்கவியல் அவசியம்

விளக்கவியல் என்பது கவனித்தலின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும், பின்னர் அது வாழ்க்கைப் பயன்பாட்டிற்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும். இது ஒரு இலக்கை அடைவதற்கான கருவியே தவிர, இதுவே இறுதி இலக்கு அல்ல. வேதாகமப் படிப்பின் நோக்கம் அது என்ன சொல்கிறது, அதன் பொருள் என்ன என்பதைத் தீர்மானிப்பது மட்டுமல்ல, மாறாக அதை ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவதே ஆகும். நாம் வேதவசனங்களைப் பயன்படுத்தத் தவறினால், முழுச் செயல்பாட்டையும் பாதித்தாலேயே நிறுத்தி விடுகிறோம் மற்றும் தேவன் நாம் செய்ய விரும்பியதைச் செய்து முடிக்கவில்லை என்று அர்த்தம்.

வேதாகமம் தேவன், மனிதன் , பாவம், இரட்சிப்பு மற்றும் வருங்காலம் குறித்து நாம் அறிய வேண்டிய பல உண்மைகளை நமக்குத் தருகிறது. தகவல் மற்றும் அறிவுக்காக நாம் வேதாகமத்தை நாடுகிறோம், அது சரியானதுதான். ஆனால் கேள்வி என்னவென்றால், அந்தத் தகவலையும் அறிவையும் கொண்டு நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்? விளக்கவியல் என்பதுதான் வசனத்தை வாசிப்பதிலிருந்தும் கவனிப்பதிலிருந்தும், அதைத் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் வாழ்வதற்கும் நம்மை நகர்த்தும் படியாகும். வேதாகமப் படிப்பு என்பது தேவன் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முயலும் ஒரு அறிவுப்பூர்வமான தேடல் (intellectual pursuit). ஆனால் வேதாகமப் படிப்பு அதையும் தாண்டி, நாம் வாசித்தவற்றையும் புரிந்துகொண்டவற்றையும் நடைமுறைப்படுத்த முயலும் ஒரு ஆவிக்குரிய ஒழுக்கத்தையும் (spiritual discipline) உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும்.

வெறும் அறிவுப்பூர்வமான புரிதல் மட்டுமல்ல, இருதயப்பூர்வமான அர்ப்பணிப்பே வேதாகமப் படிப்பின் உண்மையான இலக்காகும். இந்த வழியில் மட்டுமே விசுவாசிகள் ஆவிக்குரிய ரீதியில் வளர முடியும். நாம் கிறிஸ்துவைப் போல மாறும் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சி, வேதாகமத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரிந்து கொள்வதால் மட்டும் வருவதில்லை. அது வேதாகமத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரிந்துகொண்டு, அதை நமது ஆவிக்குரியத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே வருகிறது. மற்றவர்களை ஊக்குவித்து போதிப்பதன் மூலம் அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் முதிர்ச்சியுள்ளவர்களாக மாற வேண்டும் என்பதே பவுலின் இலக்காக இருந்தது (கொலோசெயர் 1:28). மேலும் நாம் இரட்சிப்பிற்கேதுவாக

வளரும்படி, புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தைகளைப்போல, திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலின்மேல் வாஞ்சையாயிருங்கள் என்று பேதுரு எழுதினார் (1 பேதுரு 2:2). பவுல் அறிவு இறுமாப்பை உண்டாக்கும் என்று எழுதினார் (1 கொரிந்தியர் 8:1). இயேசு அன்றைய யூதத் தலைவர்களிடம், வேதவாக்கியங்களை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கிறீர்கள் (யோவான் 5:39). ஆனால், அவர்கள் ஜீவனைப் பெறும்படி தன்னிடம் வர மறுத்ததால் அவர்களின் படிப்பு மதிப்பற்றது என்றும் அவர் கூறினார் (வச. 40).

வேதவசனங்களின் ஏவுதல் (inspiration) குறித்த மிக முக்கியமான பகுதிகளில் ஒன்று 2 தீமோத்தேயு 3:16. இருப்பினும், அந்த வசனத்தின் பெரும் பகுதியும், அதைத் தொடர்ந்து வரும் வசனமும் வேதவசனங்களின் பயனைப் (profitability) பற்றியே பேசுகின்றன. அது உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளதாயிருக்கிறது. தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்பொருட்டு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

2 தீமோத்தேயு 1:9-ஐ வாசித்து, தேவன் நம்மை பரிசுத்த அழைப்பினால் அழைத்தார் என்பதைக் கவனிப்பதும், பரிசுத்தவாழ்க்கை என்பது தூய்மையான மற்றும் தேவபக்தியுள்ள வாழ்க்கை, அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சுத்திகரிக்கும் செயலால் சாத்தியமாகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதும் ஒரு காரியம். ஆனால், உண்மையில் நாம் பரிசுத்த வாழ்க்கையை வாழ்வதற்குத் தக்கதாக நம் வாழ்வில் உள்ள பாவங்களைக் கையாள்வது மற்றொரு காரியம். 1 தெசலோனிகேயர் 4:13-18 மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 15:51-58 போன்ற பகுதிகளில் கிறிஸ்துவின் வருகையைப் பற்றி வேதவசனங்கள் சொல்வதைப் படிப்பது ஒரு காரியம். ஆனால், அந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்து, அவருடைய வெளிப்படுவதை விரும்புகிறவர்களாகவும் (2 தீமோத்தேயு 4:8), அதாவது அவருடைய வருகைக்காக ஏங்கி எதிர்பார்த்து, கர்த்தருடைய பணியில் உறுதியாய் நிலைத்திருப்பவர்களாகவும் (1 கொரிந்தியர் 15:58) மாறுவது மற்றொரு காரியம்.

எனவே, வேதாகமப் படிப்பின் இரண்டாவது படியாக வேதாகம விளக்கவியல் என்பது முற்றிலும் அவசியமானது. விளக்கவியல் என்பது பயன்பாட்டிற்கு (application) அடிப்படையானது. நாம் சரியாக விளக்காவிட்டால், வேதாகமத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த நேரிடும். நீங்கள் பல வேதப்பகுதிகளை எவ்வாறு விளக்குகிறீர்கள் என்பது உங்கள் நடத்தை மற்றும் பிறருடைய நடத்தையிலும் நேரடி விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, ஒரு போதகர் விவாகரத்துக்குப் பிறகு மறுமணம் செய்துகொள்வது ஏற்கத்தக்கது என்று சில வசனங்களை விளக்கினால், அது விவாகரத்து பெற்றவர்களுக்கு அவர் கொடுக்கும் ஆலோசனையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-ல் பெண்கள் சபையில் முக்காடு அணிய வேண்டும் என்று ஒரு போதகர் புரிந்துகொண்டால், அவருடைய விளக்கவியல் அவர் சபைக்குப் போதிப்பதில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும்.

கருக்கலைப்பு சரியா தவறா, தேவனுடைய சித்தத்தை எப்படி கண்டறிவது, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை எப்படி வாழ்வது, ஒரு சிறந்த கணவனாகவோ அல்லது மனைவியாகவோ அல்லது பெற்றோராகவோ எப்படி இருப்பது, துன்பங்களுக்கு எவ்வாறு எதிர்வினையாற்றுவது இவை அனைத்தும் நீங்கள் பல்வேறு வசனங்களை எவ்வாறு விளக்குகிறீர்கள் என்பதையே சார்ந்துள்ளன. ஒரு எழுத்தாளர் கூறியது போல், வேதாகமத்தை விளக்குவது என்பது இன்று கிறிஸ்தவர்கள் எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான விவகாரங்களில் ஒன்றாகும். நாம் எதை நம்புகிறோம், எப்படி வாழ்கிறோம், நாம் எப்படி ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து போகிறோம், உலகிற்கு நாம் எதை வழங்குகிறோம் என்பதற்கெல்லாம் பின்னணியாக இதுவே இருக்கிறது.

வேதாகம விளக்கவியலின் சவால்

தேவனுடைய வார்த்தையில் வழங்கப்பட்டுள்ள சத்தியத்தை அறிய முயலும் பொறுப்பு நமக்கு உள்ளது. இது நமது சொந்த ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கும் மற்றவர்களுக்குப் திறமையோடு பணிவிடை செய்யவும் இன்றியமையாதது. ஆலோசனை வழங்குவதிலோ, ஞாயிறு பள்ளி வகுப்பிலோ அல்லது வேதாகமப் படிப்புக் குழுவினாலோ அல்லது பிரசங்கத்திலோ தேவனுடைய வார்த்தையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது, வேதாகமம் குறித்த நமது புரிதலின் அடிப்படையில் நாம் வழங்கும் அறிவு மற்றவர்களை இது பாதிக்கும். அவர்களின் வாழ்க்கை நம் கையில் உள்ளது. முறையான வேதாகம விளக்கவியல் இல்லையெனில், ஒரு தனிநபரின் அல்லது ஒட்டுமொத்த சபையின் இறையியல் (theology) தவறான திசையில் செல்லலாம் அல்லது மேலோட்டமானதாக மாறலாம் மற்றும் அதன் ஊழியங்கள் சமநிலையற்றதாக மாறலாம்.

வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வது என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் ஒரு செயல்முறை. நீங்கள் வார்த்தையைப் படிக்கும்போது, இதன் பொருள் என்ன? இந்தப் பார்வை சரியானதா? ஏன் உண்டு அல்லது ஏன் இல்லை? இந்த விளக்கவியல் பற்றி என்ன? இது செல்லுபடியாகுமா? என்று உங்களுக்குள்ளேயே கேட்டுக்கொள்வீர்கள். நீங்கள் பிரசங்கங்களைக் கேட்கும்போது அவர் வேதாகமத்தைப் பற்றிச் சொல்வது சரியா? என்ற கேள்வி உங்களுக்குள் தொடர்ந்து எழும். நீங்கள் மற்றவர்களுடன் வேதாகமத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது, ஒரு வசனத்திற்குச் சொல்லப்படும் பல கருத்துகளில் எது அதிகப் பொருத்தமான பொருளாக இருக்கும் என்ற கேள்வியை எதிர்கொள்வீர்கள். ஒரு வேதப்பகுதி உண்மையில் என்ன சொல்கிறது என்பதைத் தீர்மானிக்க முயல்வது ஒரு சுவாரஸ்யமான அறிவுப்பூர்வமான மற்றும் ஆவிக்குரிய சவாலாகும். மேலும் நீங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது, மக்கள் உங்களிடம், இந்த வசனத்தின் பொருள் என்ன?, இந்த வேதப்பகுதியை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? என்று கேட்பார்கள். வேதாகமத்தில் உள்ள உள்ளடக்கத்தின் அளவு மற்றும் அதில் உள்ள பல்வேறு வகையான இலக்கியங்கள் காரணமாக, வேத

விளக்கவியல் என்பது ஏராளமான சிக்கல்களும் விவகாரங்களும் நிறைந்த ஒரு ஆய்வுத் துறையாகும்.

உதாரணமாக, ஒரு வேதப்பகுதி அது முதலில் யாருக்கு எழுதப்பட்டதோ அவர்களுக்கு மட்டுமே உரியதா அல்லது அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கும் உரியதா என்பதை நாம் எப்படி அறிவது? ஒரு வசனத்திற்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பொருள்கள் இருக்க முடியுமா, அப்படியிருந்தால் அவை எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்? சில வேதாகம ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குப் புரிந்ததற்கும் மேலாக எழுதினார்களா? வேதாகமம் என்பது மனிதர்களின் புத்தகத்தை விட மேலானதா? அது ஒரு தெய்வீகப் புத்தகமாக இருந்தால், பல்வேறு வசனங்களை நாம் விளக்குவதில் இது எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது? வேதாகமத்தில் உள்ள பல்வேறு நீதிமொழிகளை நாம் எவ்வாறு விளக்குவது? அவை உலகளாவிய ரீதியில் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடியவையா? நாம் நேரடி விளக்கவியலை (literal interpretation) நம்பினால், அது உருவக மொழிகளைப் (figures of speech) புரிந்துகொள்வதை எவ்வாறு பாதிக்கும்? வேதாகமத்தில் உருவக மொழிகள் இருந்தால், வேதாகமம் முழுவதும் ஆவிக்குரிய அல்லது மாயார்த்தமான (mystical) அர்த்தத்தில்தான் விளக்கப்பட வேண்டுமா? தீர்க்கதரிசனத்தை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனங்களை விளக்குவது குறித்துப் பல்வேறு பார்வைகள் இருப்பதால், எது துல்லியமான பார்வையாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது என்பதை நாம் எப்படி அறிவது? பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள வசனங்கள் வாசிக்கப்படும் விதத்தை மாற்றியமைப்பது போல புதிய ஏற்பாடு ஏன் பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டுகிறது? விளக்கத்திலிருந்து (interpretation) வாழ்க்கைப் பயன்பாட்டிற்கு (application) நாம் எவ்வாறு வசனத்தை கையாள்வது?

வேதாகம விளக்கவியலில் உள்ள சவால்கள்

வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாக இருப்பதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, அது ஒரு பழங்கால புத்தகம் என்பதாகும். பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து புத்தகங்கள் கி.மு. 1400 வாக்கில் மோசேயால் எழுதப்பட்டன. வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகமான வெளிப்படுத்துதல், கி.பி. 90 வாக்கில் அப்போஸ்தலனாகிய யோவானால் எழுதப்பட்டது. எனவே, சில புத்தகங்கள் சுமார் 3,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும், மிக சமீபத்திய புத்தகம் சுமார் 1,900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வளவு பழமையான ஒரு புத்தகம் நம் கைகளில் இருக்கும்போது, விளக்கவியலில் (hermeneutics) நாம் பல இடைவெளிகளை (gaps) கடக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

கால இடைவெளி (A Time Gap)

நமக்கும், வேதாகம ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றும் அதன் முதல் வாசகர்களுக்கும் இடையே மிகப்பெரிய கால இடைவெளி இருப்பதால், ஒரு பெரும் பிளவு

நிலவுகிறது. அந்த காலத்தில் நாம் இல்லாததால், ஆசிரியர்களுடனோ அல்லது அதை முதலில் கேட்டவர்களுடனோ பேசி, அவர்கள் எழுதியதன் பொருளை நேரடியாகக் கண்டறிய முடியாது.

புவியியல் இடைவெளி (A Geographical Gap)

இன்று வேதாகமத்தை வாசிக்கும் பெரும்பாலானோர், வேதாகம நிகழ்வுகள் நடந்த நாடுகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தொலைவில் வாழ்கின்றனர். மத்திய கிழக்கு நாடுகள், எகிப்து மற்றும் இன்றைய ஐரோப்பாவின் தெற்கு மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளில்தான் வேதாகம மனிதர்கள் வாழ்ந்தார்கள் மற்றும் பயணம் செய்தார்கள். இவை இன்றைய ஈராக்கிலுள்ள பாபிலோன் முதல் ரோம் வரை பரவியுள்ளன. இந்த புவியியல் தூரம் நம்மை ஒரு பாதகமான நிலையில் வைக்கிறது.

கலாச்சாரம் மற்றும் பழக்கவழக்க இடைவெளி (A Customs Gap - Cultural)

மேற்கத்திய உலக மக்கள் செயல்படும் மற்றும் சிந்திக்கும் முறைக்கும், வேதாகம நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் சிந்தனை முறைக்கும் இடையே பெரும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. எனவே, வேதாகம கால மக்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை அறிவது முக்கியம். தவறான விளக்கங்கள் பல அந்த பழக்கவழக்கங்களை அறியாததால் ஏற்படுகின்றன. இதன் காரணமாகவே, இந்தப் புத்தகத்தில் ஒரு முழு அத்தியாயம் அந்தத் தலைப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மொழி இடைவெளி (A Language Gap)

காலம், இடம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் உள்ள இடைவெளிகளைத் தவிர, நமது பேச்சு மற்றும் எழுத்து முறைக்கும் வேதாகம கால மக்களின் முறைக்கும் இடையே ஒரு பெரிய பிளவு உள்ளது. வேதாகமம் எழுதப்பட்ட மொழிகளான எபிரெயு, அரமேயு மற்றும் கிரேக்கம் ஆகியவை ஆங்கில மொழியில் பிற நவீன மொழிகளில் இல்லாத தனித்தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளன.

உதாரணமாக, பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் உள்ள எபிரெயு மற்றும் அரமேயு மொழிகளில் மெய்யெழுத்துக்கள் மட்டுமே இருந்தன. உயிர் எழுத்துக்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன, ஆனால் அவை எழுதப்படவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கி.பி. 900 வாக்கில் மசோரெட்டுகள் (Masoretes) உயிர் எழுத்துக்களைச் சேர்த்தனர். மேலும், எபிரெயு மற்றும் அரமேயு மொழிகள் இடமிருந்து வலமாக வாசிக்கப்படாமல், வலமிருந்து இடமாக வாசிக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் வார்த்தைகளுக்கு இடையே இடைவெளிகள் விடப்படவில்லை; மூன்று வேதாகம மொழிகளிலும் வார்த்தைகள் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டன.

இதற்கு ஆங்கிலத்தில் ஒரு உதாரணம்: **DNRTCHTGNRB**. இதை வலமிருந்து இடமாக வாசிக்கும் ஒரு எபிரெய வாசகர், இதில் நான்கு வார்த்தைகள் இருப்பதை இயல்பாக உணர்வார். அது ஆங்கிலத்தில்: **BRNG TH CT RND**. இது Bring the cot around (கட்டிலைச் சுற்றி கொண்டு வா) என்று சொல்வதை எளிதாக உணரலாம். ஆனால், CT என்ற எழுத்துக்கள் cot (கட்டில்) என்பதற்குப் பதிலாக cat (பூனை) அல்லது coat (மேலங்கி) என்றும் பொருள்படலாம். அப்படியானால், எந்த வார்த்தை அது என்பதை ஒரு வாசகர் எப்படி அறிவார்? பொதுவாக, சூழல் (context) அந்தப் பொருளைக் கண்டறிய உதவும். முன்னும் பின்னும் உள்ள வாக்கியங்கள் கட்டிலைப் பற்றிப் பேசினால், அந்த வாக்கியமும் கட்டிலையே குறிப்பதாக இருக்கும். சில சமயங்களில் சூழல் எந்தக் குறிப்பையும் தராது; அப்போது எந்த வார்த்தை உத்தேசிக்கப்பட்டது என்பதை அறிவது விளக்கவியலில் ஒரு சவாலாக மாறும்.

மொழி இடைவெளிக்கு மற்றொரு காரணம், மூல மொழிகளில் உள்ள சில அபூர்வமான அல்லது தெளிவற்ற சொற்றொடர்கள் ஆங்கிலத்தில் (அல்லது தமிழில்) புரிந்துகொள்வதற்கு கடினமாக உள்ளன. மேலும் சில வார்த்தைகள் வேதாகமம் முழுவதும் ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, இதனால் அவற்றின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள பிற சூழல்களுடன் ஒப்பிட முடியாது.

மூல கையெழுத்துப் பிரதிகள் இன்று நமக்குக் கட்டத்தப்பட்ட முறையும் ஒரு சிக்கலாகும். கையெழுத்துப் பிரதிகள் நகலெடுக்கப்பட்டபோது, அவ்வப்போது எழுத்துப் பிழைகள் ஊடுருவின. சில நேரங்களில் ஒரு வேதபாசகர் மற்றொருவருக்கு வாசித்துக் காட்ட, எழுதுபவர் அதன் உச்சரிப்பைக் கேட்டு எழுதினார். **lead** (ஈயம்) என்று சொன்னதை **led** (வழிநடத்தப்பட்டது) என்று எழுதியிருக்கலாம். சில நேரங்களில் வடிவத்தில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் ஒரு எழுத்திற்குப் பதில் மற்றொன்றைப் பிரதி எடுத்தவர் தவறாக எழுதியிருக்கலாம். சில வார்த்தைகள் மீண்டும் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது சில தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். இந்தப் பிழைகளைத் தீர்மானிக்கும் முயற்சி **பாட ஆய்வு (textual criticism)** எனப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த மாறுபாடுகள் வேதாகமத்தின் முக்கிய உபதேசங்களையோ அல்லது அதன் தவறாமையையோ (inerrancy) பாதிப்பதில்லை.

இலக்கிய இடைவெளி (A Literary Gap)

வேதாகம காலத்து எழுத்து நடைகளுக்கும் வடிவங்களுக்கும், இன்றைய மேற்கத்திய உலக எழுத்து முறைகளுக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. நாம் இன்று நீதிமொழிகளிலோ அல்லது உவமைகளிலோ பேசுவது அரிது, ஆனால் வேதாகமத்தின் பெரும் பகுதி அவ்வாறே உள்ளது. மேலும், வேதாகமத்திற்கு சுமார் 40 மனித ஆசிரியர்கள் இருப்பது சில நேரங்களில் சவால்களைத் தருகிறது. உதாரணமாக, ஒரு சுவிசேஷகர் இயேசுவின் கல்லறையில் ஒரு தூதர் இருந்ததாகக்

கூறுகிறார், மற்றொருவர் இரண்டு தூதர்கள் என்கின்றனர். நானே வாசல், நானே நல்ல மேய்ப்பன் போன்ற உருவக மொழிகளும் புரிந்துகொள்வதில் சவால்களைத் தருகின்றன. இயேசு கிறிஸ்து உண்மையில் மரக்கட்டையாலான கதவு என்றோ அல்லது நிஜமான ஆடுகளை மேய்ப்பவர் என்றோ இதற்குப் பொருளல்ல. இயேசு அந்த வார்த்தைகளின் மூலம் எதைக் குறிப்பிட்டார் என்பதைத் தீர்மானிப்பதே விளக்கம் சொல்லுபவரின் பணி.

இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இடைவெளி (A Supernatural Gap)

தேவனுடைய வழிமுறைகளுக்கும் நமது வழிமுறைகளுக்கும் இடையே ஒரு இடைவெளி இருப்பதை கவனிப்பது அவசியம். வேதாகமம் தேவனைக் குறித்து எழுதப்பட்டது என்பது அதை ஒரு தனித்துவமான பிரிவில் வைக்கிறது. தேவன் எல்லையற்றவர் (infinite) என்பதால், எல்லைக்குட்பட்ட (finite) மனிதர்களால் அவரை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. வேதாகமம் அற்புதங்களைப் பற்றியும், வருங்காலத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றியும் பேசுகிறது. திரித்துவம் (Trinity), கிறிஸ்துவின் இரு தன்மைகள், தேவனுடைய இறையாண்மை மற்றும் மனிதனின் சித்தம் போன்ற புரிந்துகொள்ளக் கடினமான உண்மைகளைப் பற்றியும் வேதாகமம் பேசுகிறது.

தேவன் இந்த நூலின் தெய்வீக ஆசிரியர் என்பதால், இது முற்றிலும் தனித்துவமானது. வேதாகமம் தேவனைக் குறித்த மனிதனின் எண்ணங்களை உள்ளடக்கியது என்றாலும், அது வெறும் மனித எண்ணங்களின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது தேவனைக் குறித்த தேவனுடைய எண்ணங்களாகும். மனித ஆசிரியர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு எழுதினார்கள் (2 பேதுரு 1:21). இந்த இருமுனை ஆசிரியர் (dual authorship) தன்மை சில கேள்விகளை எழுப்புகிறது: வெவ்வேறு ஆளுமை கொண்ட மனிதர்களைப் பயன்படுத்தி எழுதப்பட்டும், இறுதி வடிவம் பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையாக இருப்பது எப்படி?

அப்போஸ்தலர் 8-ல் உள்ள எத்தியோப்பிய அதிகாரியும் கால, புவியியல், மொழி மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இடைவெளிகளை எதிர்கொண்டார். வேதாகமத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகள் எளிமையாக இருந்தாலும், சில பகுதிகள் கடினமானவை. பேதுருவே பவுலின் கடிதங்களைக் குறித்து, புரிந்துகொள்ளக் கடினமான சில காரியங்கள் அவைகளில் உண்டு என்று எழுதினார் (2 பேதுரு 3:16).

சொற்பதங்கள் மற்றும் விளக்கம்

வேத விளக்கவியல் (Hermeneutics) என்பது சரியாக என்ன? இது முதல் பொருள் கோள் இயல் (Exegesis) மற்றும் விரிவுரை (Exposition) ஆகியவற்றிலிருந்து

வேறுபடுகிறது?

வேத விளக்கவியல் (Hermeneutics):

கிரேக்க புராணங்களில் தேவர்களின் செய்தியை மனிதர்களுக்குப் புரியும் விதமாக மாற்றித் தரும் ஹெர்ம்ஸ் (Hermes) என்ற தூதரின் பெயரிலிருந்து இப்பதம் வந்தது. இது வேதாகமப் பகுதியின் பொருளைத் தீர்மானிக்கப் பயன்படும் அறிவியல் (கோட்பாடுகள்) மற்றும் கலை (செயல்பாடு) ஆகும்.

முதல் பொருள் கோள் இயல் (Exegesis):

ஒரு வேதாகமப் பகுதியின் பொருளை அதன் வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சூழலில் (context) தீர்மானிப்பதாகும். இது தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப்படும் ஆய்வு.

விரிவுரை (Exposition – விளக்கிப் போதித்தல்):

கண்டறியப்பட்ட பொருளையும் அது இன்றைய வாசகர்களுக்கு எவ்வாறு பொருந்தும் என்பதையும் மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதாகும்.

பிரசங்கக் கலை (Homiletics):

பிரசங்கத்தின் மூலம் வேதாகமச் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் கலை மற்றும் அறிவியல்.

கற்பித்தல் கலை (Pedagogy):

கற்பித்தல் (Teaching) மூலம் வேதாகமச் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் கலை மற்றும் அறிவியல்.

அவசியமான தகுதி நிலைகள் (Qualifications)

வேதாகமத்தை விளக்குவதற்குச் சில தகுதிகள் அவசியம்:

1. **மறுபடியும் பிறத்தல் (Regeneration):** இரட்சிக்கப்படாத ஒருவரால் ஆவிக்குரிய உண்மைகளை வரவேற்கவோ அனுபவிக்கவோ முடியாது. அவர் அறிவுப்பூர்வமாக வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளலாம், ஆனால் அதன் செய்தியை நிராகரிப்பார் (1 கொரிந்தியர் 2:14).
2. **பக்தி மற்றும் ஆர்வம்:** வேதாகமத்தின் மீது மரியாதையும், ஜெப சிந்தையும், தாழ்மையும் அவசியம்.
3. **கீழ்ப்படியும் விருப்பம்:** கற்றுக் கொண்ட சத்தியங்களை வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.
4. **பரிசுத்த ஆவியானவரைச் சார்ந்திருத்தல்:** ஆவியானவர் நம்மைச் சத்தியத்திற்குள் வழிநடத்துகிறார். இதனால் நமது விளக்கங்கள் தவறாதவை என்று அர்த்தமல்ல. ஆவியானவர் பொதுவாக ஆழ்ந்த படிப்பின் மூலமே உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்.

5. படிக்கும் விருப்பம்: வேதாகமப் பின்னணிகள், வரலாறு மற்றும்

இறையியலைப் படிக்க ஆர்வமாக இருக்க வேண்டும்.

தேவன் மனிதனைத் தனது சாயலில் பகுத்தறியும் திறன் கொண்டவனாகப் படைத்துள்ளதால், சாதாரண மனிதர்களும் வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதே சமயம், சபையில் போதிக்கும் வரம் பெற்ற ஆசிரியர்களின் உதவியும் அவசியம். அப்போஸ்தலர்கள் தொடர்ந்து விசுவாசிகளுக்குப் போதித்து வந்தனர் (அப்போஸ்தலர் 2:42, 5:42). மற்றவர்களின் போதனையைப் பெற்றுக்கொள்வது தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்படும் தவறுகளைத் தவிர்க்க உதவும்.

வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?

வேதாகம அறிஞர்கள் சில நேரங்களில் வேதவசனங்களின் தெளிவு (perspicuity or clarity) குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் வேதாகமம் தெளிவானது என்றால், விளக்கவியலுக்கான விதிகள் அல்லது கோட்பாடுகள் ஏன் தேவைப்படுகின்றன? வேதாகமத்தை வாசிக்கும் எந்தவொரு கிறிஸ்தவருக்கும் மற்ற ஆசிரியர்களின் உதவியோ அல்லது வேதாகம விரிவுரைகள் போன்ற எழுதப்பட்ட குறிப்புகளோ ஏன் தேவைப்படுகின்றன?

சிலர் இதற்குப் பதிலாக, வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வது சாத்தியமற்றது என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு வேதாகமப் பகுதியை வாசித்து, அதன் பொருளைக் கண்டறிய வேண்டும் என்று உறுதியூண்டாலும், அந்தப் பொருள் தங்களுக்குப் பிடிப்படவில்லை என்பதை உணர்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக வேதாகமத்தைப் படித்த அறிஞர்களே சில பகுதிகளை எவ்வாறு விளக்குவது என்பதில் உடன்படவில்லை என்றால், சாதாரண மக்களாகிய தங்களால் அதை எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் முடிவுக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேதாகமம் என்பது தெளிவு என்ற பண்பை உடையதாக தோன்றுவதில்லை. வேதவசனங்கள் தெளிவுத்தன்மை கொண்டவை என்றால், விளக்கவியல் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லையே?

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, வேதாகமத்தின் சில பகுதிகள் புரிந்துகொள்வதற்கு கடினமானவை என்பது உண்மைதான். இருப்பினும், வேதாகமத்தின் அடிப்படைச் செய்தி எந்தவொரு மனிதனும் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு எளிமையானது. வேதவசனங்கள் அவற்றின் தன்மையிலேயே தெளிவற்றவை அல்ல. சிலர் குறிப்பிடுவது போல, வேதாகமத்தின் போதனைகள் சராசரி மனிதர்களுக்கு எட்டாதவை அல்ல. மேலும், வேதாகமம் ஒரு புதிராகவோ, அல்லது குழப்பமான தொடர்புகொள்ள முடியாத வடிவில் வழங்கப்பட்ட ரகசியங்கள் மற்றும் விடுகதைகளின் புத்தகமாகவோ எழுதப்படவில்லை. வேதாகமம் ஒரு புத்தகம் என்ற உண்மையே, அது வாசிக்கப்படுவதற்கும் புரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கும் உரியது என்பதைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய எழுதப்பட்ட வெளிப்பாடாக, வேதாகமம் அவருடைய குணம், திட்டங்கள் மற்றும் தரநிலைகளை நமக்கு

வெளிப்படுத்துகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதலால் எழுதப்பட்ட அந்த மனித ஆசிரியர்கள், வாசகர்களைக் குழப்பவோ அல்லது கலக்கமடையச் செய்யவோ எழுதவில்லை, மாறாக அவர்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்றே எழுதினார்கள்.

மார்ட்டின் லூதர் உறுதிப்படுத்தியது போல, அனைத்து விசுவாசிகளும் ஆசாரியர்கள் (1பேதுரு2:9) என்பது, வேதாகமம் அனைத்து கிறிஸ்தவர்களாலும் அணுகக்கூடியது மற்றும் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடியது என்பதாகும். இது ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் கருத்தான வேதாகமம் தெளிவற்றது, அதன் பொருளை சபையால் மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும் என்ற கூற்றிற்கு முரணானது.

இருப்பினும், தகவல் தொடர்பில் சில தடைகள் உள்ளன. ஒரு எழுத்தாளருக்கு எது தெளிவாக இருந்ததோ, அது வாசகருக்கு உடனடியாகத் தெளிவாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இதன் பொருள் என்னவென்றால், தகவல் தொடர்பிலும் புரிந்துகொள்ளாதலிலும் உள்ள இந்தத் தடைகளை நீக்க விளக்கவியல் அவசியம். வேதவசனங்கள் தங்களுக்குள் கொண்டுள்ள தெளிவை வெளிப்படுத்த முதல் பொருள் கோல் இயல் (Exegesis) மற்றும் விளக்கவியல் அவசியமாகிறது. தேவன் மனிதனிடம் தொடர்பு கொள்ளும் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகமாக, அதன் செய்தி அடிப்படையில் தெளிவானது; அதே சமயம் தேவனுடைய வார்த்தையாக, அது மிகவும் விடாமுயற்சி கொண்ட அறிஞர்களுக்கே சவால் விடக்கூடிய ஆழத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

அத்தியாயம் இரண்டு

வேதாகம விளக்கவியல் : கடந்த காலமும் நிகழ் காலமும்

(Bible Interpretation: Past and Present)

நீங்கள் ஒரு வாகனத்தை ஓட்டும்போது, பல்வேறு நெடுஞ்சாலை அறிவிப்புப் பலகைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும். சில பலகைகள் எச்சரிக்கைகளைத் தருகின்றன. மேடு உள்ளது அல்லது முன்னால் பழுதுபார்க்கும் பணி நடக்கிறது. மற்றவை திசைகளைக் காட்டுகின்றன. சுற்றுப்பாதை, நெடுஞ்சாலை பத்து, வலதுபுறம் வெளியேறவும் அல்லது ஒரு வழிப் பாதை மட்டும். இன்னும் சில அறிவிப்புப் பலகைகள் தகவல்களைத் தருகின்றன. பள்ளி மண்டலம் அல்லது வேக வரம்பு - மணிக்கு 30 மைல்.

அதேபோல, கடந்த காலத்தில் தனிநபர்களும் குழுக்களும் வேதாகமத்தை எவ்வாறு விளக்கினார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது நமக்கு அறிவிப்புப் பலகைகளாகச் செயல்பட்டு, எச்சரிக்கைகளையும், வழிகாட்டுதலையும், தகவல்களையும் வழங்க முடியும்.

ஒரு எச்சரிக்கை போல, வேதாகம விளக்கவியல் வரலாற்றைப் படிப்பது, கடந்த காலத்தில் மற்றவர்கள் செய்த தவறுகளையும் அந்தத் தவறுகளின் விளைவுகளையும் காண நமக்கு உதவுகிறது. இதன் மூலம் அத்தவறுகளை நாம் மீண்டும் செய்யாதபடி எச்சரிக்கையாக இருக்க முடியும். மிக்கெல்சன் (Mickelsen) எழுதியது போல: தவறான கோட்பாடுகள் எவ்வாறு பல நல்ல மனிதர்களின் விளக்கவியல் பணியைக் கெடுத்துள்ளன என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. இது கவனக்குறைவான விளக்கவியலுக்கு எதிரான ஒரு எச்சரிக்கையாக நமக்கு இருக்க வேண்டும். கடந்த காலப் பாடங்களிலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதால், நாம் தவறு செய்வதற்குச் சாக்குப்போக்குகள் ஏதுமில்லை.

ஒரு திசைகாட்டும் சமிக்ஞையாக, நூற்றாண்டுகளாக வேதாகம விளக்கவியல் வளர்ந்து வந்த விதத்தை அறிவது, சரியான விளக்கவியல்களின் முக்கியத்துவத்தையும் அவை எதை உள்ளடக்கியுள்ளன என்பதையும் காண உதவுகிறது. ஒரு தகவல் சமிக்ஞையாக, விளக்கவியல் இயல் வரலாறு, சில விளக்கவியல் சிக்கல்கள் எவ்வாறு தோன்றின, கடந்த காலத்தில் மற்றவர்கள் அவற்றை எவ்வாறு கையாண்டார்கள் என்பதைக் காண உதவுகிறது. இன்று வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதற்கான தகவலையும் இது வழங்குகிறது.

இந்த அத்தியாயத்தில் நாம் காணப்போவது போல, நூற்றாண்டுகளாக வேதாகம மாணவர்கள் பல்வேறு அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர்: நேரடி முறை (literal), உருவக முறை (allegorical), பாரம்பரிய முறை (traditional), பகுத்தறிவு முறை (rationalistic) மற்றும் உணர்வுப்பூர்வமான முறை (subjective).

எஸ்றாவும் வேதபாரகர்களும்

யூதர்கள் பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து திரும்பியபோது, அவர்கள் எபிரெய மொழியை விட அரமேய மொழியையே அதிகமாகப் பேசினார்கள். இதன் பொருள் என்னவென்றால், வேதபாரகனாகிய எஸ்றா நியாயப்பிரமாணத்தை வாசித்தபோது (நெகேமியா 8:1-8), லேவியர்கள் அதை எபிரெய மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்க வேண்டியிருந்தது. அதின் பொருளைத் தெரிவித்து (வச. 8) என்ற சொற்றொடரின் பொருள் இதுவாக இருக்கலாம். இதற்கு தெளிவுபடுத்துதல் அல்லது வியாக்கியானம் செய்தல் என்று பொருள், இங்கே இது மொழிபெயர்த்தல் என்பதைக் குறிக்கலாம்.

கூடுதலாக, லேவியர்கள் மக்களிடையே நடமாடி, வாசித்ததை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளும்படி செய்தார்கள், அதாவது நியாயப்பிரமாணத்தை விளக்கி அல்லது விரிவுரை கொடுத்து மக்கள் புரிந்துகொள்ள உதவினார்கள்(வச. 8). எஸ்றாவின் காலத்திற்கும் கிறிஸ்துவின் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், வேதபாரகர்கள் வேதவசனங்களைப் போதித்தது மட்டுமல்லாமல் அவற்றைப் பிரதியெடுத்தும் வந்தனர். அவர்களுக்கு பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரதிகளின் மீது மிகுந்த மதிப்பிருந்தது, ஆனால் இந்தப் பக்தி விரைவில் அளவு கடந்து போனது. உதாரணமாக, பாலஸ்தீனத்திலிருந்த ஒரு பள்ளியின் தலைவரான ரபீ அகிபா (கி.பி. 50-132), ஒவ்வொரு சொல்லும், எழுத்தும், அதன் வடிவமும் கூட ஒரு மறைபொருளைக் கொண்டுள்ளது என்று வாதிட்டார். ஒரு சுத்தியல் நெருப்பை அடிக்கும்போது பல பொறிகளாகப் பிரிவது போல, வேதத்தின் ஒவ்வொரு வசனத்திற்கும் பல அர்த்தங்கள் உள்ளன என்று அவர் போதித்தார். வேதத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்திலும் அர்த்தங்கள் காணப்பட வேண்டும் என்று அவர் கூறினார்.

ஒரு இடத்தில் மற்றும் அல்லது கூட என்ற வார்த்தை உபரியாக இருந்தால், அதற்கும் ஒரு சிறப்பு விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 2 இராஜாக்கள் 2:14-ல் எலிசா தண்ணீரை அடித்தபோது அவனும் அடித்தான் என்று சொல்லப்பட்டால், எலியாவை விட எலிசா யோர்தானில் அதிக அற்புதங்களைச் செய்தார் என்று அர்த்தமாம். தாவீது சிங்கத்தையும் கரடியையும் கொன்றேன் என்று சொன்னால், அதோடு சேர்த்து இன்னும் மூன்று விலங்குகளைக் கொன்றார் என்று அர்த்தமாம். தேவன் சாராள் மேல் நோக்கமானார் என்று எழுதப்பட்டிருந்தால், அவர் மற்ற மலட்டுப் பெண்களையும் கூட சந்தித்தார் என்று அர்த்தம் என்று விளக்கினார்கள்

ஹில்லெல் மற்றும் ஷம்மாய்

ரபீ ஹில்லெல் (கி.மு. 70? - கி.பி. 10) பாலஸ்தீன யூதர்களிடையே ஒரு முக்கியத் தலைவராக இருந்தார். அவர் பாபிலோனியாவில் பிறந்து, எருசலேமில் ஒரு பள்ளியை நிறுவினார். அவர் தனது தாழ்மை மற்றும் அன்பிற்காக அறியப்பட்டார். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ள 613 கட்டளைகள் தொடர்பாக

யூதர்களிடையே உருவான பல விதிகளை அவர் ஆறு தலைப்புகளின் கீழ் வரிசைப்படுத்தினார்.

பழைய ஏற்பாட்டை விளக்குவதற்கு அவர் ஏழு விதிகளை வகுத்தார்:

1. குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றிலிருந்து அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றிற்கு முடிவெடுத்தல் (Inference).
2. ஒப்புமை மூலம் முடிவெடுத்தல் (Analogy).
3. ஒத்த கருத்துடைய வசனங்களை ஒரு குடும்பமாகச் சேர்த்து, ஒரு முக்கிய வசனத்தின் அடிப்படையில் மற்றவற்றை விளக்குதல்.
4. இரண்டு வசனங்களுக்கு இடையிலான ஒப்புமை.
5. பொதுவான மற்றும் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு.
6. ஒத்த வசனத்தின் மூலம் விளக்கம் அளித்தல்.
7. சூழலின் அடிப்படையில் முடிவெடுத்தல்.

ஹில்லெலின் சமகாலத்தவரான **ஷம்மாய்**, ஆளுமையிலும் விளக்கவியல் முறையிலும் ஹில்லெலிடமிருந்து வேறுபட்டார். முன்கோபக்காரரான அவர், நியாயப்பிரமாணத்தை மிகக் கடுமையாக விளக்கினார். இந்த இரண்டு ரபீக்களின் போதனைகளும் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டன. கி.பி. 70-ல் எருசலேம் வீழ்ச்சியடைந்த பிறகு, ஹில்லெலின் பள்ளி முக்கியத்துவம் பெற்றது, ஷம்மாயின் செல்வாக்கு குறைந்தது.

அலெக்சாண்டிரிய உருவக முறை (Alexandrian Allegorizing)

உருவகப்படுத்துதல் (Allegorizing) என்பது ஒரு வேதப்பகுதியின் நேரடிப் பொருளுக்கு அப்பால் மறைந்திருக்கும் அல்லது ரகசியமான ஒரு பொருளைத் தேடுவதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நேரடி வாசிப்பு என்பது ஒரு வகையான குறியீடு (code) போன்றது, அதன் உண்மையான பொருளைக் கண்டறிய அதைத் துப்பறிய வேண்டும். இந்த அணுகுமுறையில் நேரடிப் பொருள் மேலோட்டமானது; உருவகப் பொருளே உண்மையானது.

யூதர்களின் உருவக முறை கிரேக்கர்களின் தாக்கத்தால் உருவானது. கிரேக்க தத்துவவாதிகள் **ஹோமர்** மற்றும் **ஹெசியோட்** ஆகியோரின் பண்டைய எழுத்துக்களை மதித்தாலும், கிரேக்க புராணக் கதைகளில் உள்ள கடவுள்களின் ஒழுக்கக்கேடான நடத்தையையும் விசித்திரமான உருவகங்களையும் கண்டு சங்கடப்பட்டனர்.

தத்துவவாதிகள் இந்தப் பிரச்சனையைச் சமாளிக்க, கதைகளை உருவகப்படுத்தி மறைமுகப் பொருள்களைத் தேடினர். கி.மு. 520 வாக்கில் வாழ்ந்த ரேஜியத்தின்

தியோஜெனெஸ் (Theogenes of Rhegium) என்பவர் ஹோமரை உருவகப்படுத்திய முதல் கிரேக்க தத்துவவாதியாக இருக்கலாம்.

எகிப்தின் அலெக்சாண்டிரியாவில் வாழ்ந்த யூதர்கள் கிரேக்க தத்துவத்தால் ஈர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் அவர்கள் ஒரு சிக்கலை எதிர்கொண்டனர்: பழைய ஏற்பாட்டையும் அதே சமயம் பிளேட்டோவின் கிரேக்க தத்துவத்தையும் அவர்கள் எவ்வாறு ஒரே நேரத்தில் ஏற்க முடியும்? கிரேக்க தத்துவவாதிகள் செய்ததையே இவர்களும் செய்தனர், அதாவது பழைய ஏற்பாட்டை உருவகப்படுத்தினார்கள். ஹோமர் மற்றும் ஹெசியோட் கதைகளில் உள்ள சில விசித்திரமான காரியங்களைக் கண்டு கிரேக்க தத்துவவாதிகள் சங்கடப்பட்டது போலவே, பழைய ஏற்பாட்டில் கடவுளை மனித உருவில் சித்தரிப்பதையும் (anthropomorphisms) சில கடினமான காரியங்களையும் கண்டு அலெக்சாண்டிரிய யூதர்கள் கவலைப்பட்டனர். கிரேக்கர்களுக்கு முன்னால் பழைய ஏற்பாட்டைத் தற்காப்பதற்கான ஒரு வழியாக (apologetics) அவர்கள் உருவக முறையைப் பயன்படுத்தினர்.

அலெக்சாண்டிரிய யூத உருவக முறையில் இரண்டு பெயர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை: அரிஸ்டோபுலஸ் மற்றும் பைலோ.

- **அரிஸ்டோபுலஸ் (Aristobulus):** கி.மு. 160 வாக்கில் வாழ்ந்த இவர், கிரேக்க தத்துவம் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டது என்று நம்பினார். அந்தப் போதனைகளை உருவகப்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும் என்று கருதினார்.
- **பைலோ (Philo - கி.மு. 20 - கி.பி. 54):** இவர் மிகவும் பிரபலமான அலெக்சாண்டிரிய யூத உருவக விளக்கவியல்யாளர். பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்கவும், கடவுளைப் பற்றிய தகுதியற்ற சித்தரிப்புகளை மாற்றவும் உருவக முறையைப் பயன்படுத்தினார்.

பைலோவின் சில விளக்கங்கள்:

- சாராரும் ஆகாரும் நற்பண்பு மற்றும் கல்வியைக் குறிக்கிறார்கள்.
- யாக்கோபும் ஏசாவும் விவேகம் மற்றும் மூடத்தனம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறார்கள்.
- ஆதாம் தேவனிடமிருந்து மறைந்து கொண்டான் என்பது, அனைத்தையும் பார்க்கும் தேவனை அவமதிப்பது போல இருப்பதால், அது கண்டிப்பாக ஒரு உருவகமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று அவர் வாதிட்டார்.

இருப்பினும், பைலோ நேரடிப் பொருளை முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கவில்லை. ஆனால் நேரடிப் பொருள் என்பது உடல் போன்ற முதிர்ச்சியற்ற நிலை என்றும், உருவகப் பொருள் என்பது ஆத்துமா போன்ற முதிர்ச்சியடைந்த நிலை என்றும் அவர் கூறினார்.

ஆரம்பகால சபை பிதாக்கள் (Early Church Fathers)

முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சபை பிதாக்களின் விளக்கவியல் முறையைப் பற்றி அதிகம் தெரியவில்லை என்றாலும், அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைப் கிறிஸ்துவைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒன்றாகக் கருதினர்.

- **ரோமாபுரியின் கிளிமெண்ட் (Clement of Rome):** இவர் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து அதிக மேற்கோள்களைக் காட்டினார்.
- **பார்னபாவின் நிருபம் (Epistle of Barnabas):** இது பழைய ஏற்பாட்டை 119 முறை மேற்கோள் காட்டுகிறது. இது உருவக முறையை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியது. உதாரணமாக, ஆபிரகாமிடமிருந்த 318 வேலைக்காரர்கள் (ஆதியாகமம் 14:14) சில கிரேக்க எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவைக் குறிப்பதாக ஒரு விசித்திரமான விளக்கத்தை இது அளித்தது. எண்களில் உட்பொருளைக் காண்பது **ஜெமாட்ரியா (Gematria)** என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சபை பிதாக்கள் நன்றாகத் தொடங்கினாலும், விரைவில் உருவக முறையின் தாக்கத்திற்கு உள்ளானார்கள்.

- **ஜஸ்டின் மார்டியர் (Justin Martyr):** இவர் பழைய ஏற்பாடு கிறிஸ்துவை முன்னறிவித்தது என்பதை நிரூபிக்க அதைப் பயன்படுத்தினார். ஆனால் இவரது விளக்கங்கள் பெரும்பாலும் கற்பனையானவை. உதாரணமாக, லேயாள் யூதர்களையும், ராகேல் சபையையும் குறிப்பதாக அவர் கூறினார்.
- **இரெனேனியஸ் (Irenaeus - கி.பி. 130-202):** நாஸ்டிக் (Gnostics) பிரிவினரின் கற்பனை விளக்கங்களை எதிர்த்த இவர், வேதாகமத்தை அதன் நேரடியான, இயல்பான பொருளில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். இருப்பினும், சில நேரங்களில் அவரும் உருவக நிலை விளக்கம் செய்ய தள்ளப்பட்டார். உதாரணத்திற்கு, ராகாப் மறைத்து வைத்த மூன்று வேவுகாரர்கள் (உண்மையில் இருவர்!) பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியைக் குறிப்பதாகக் கூறினார். இவர் விசுவாச விதி (rule of faith) மற்றும் அப்போஸ்தல வழிவந்த பாரம்பரியத்தை விளக்கவியலுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டார்.
- **தெர்துல்லியன் (Tertullian):** வேதாகமம் சபைக்குச் சொந்தமானது என்று இவர் கூறினார். வேதப்பகுதிகள் அவை சொல்லப்பட்ட சூழலின் அடிப்படையில் விளக்கப்பட வேண்டும் என்று நம்பினார். இருப்பினும் இவரும் அவ்வப்போது உருவக முறையைக் கையாண்டார். உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 1:2-ல் தண்ணீரின் மேல் ஆவியானவர் அசைவாடியது ஞானஸ்நானத்தைக் குறிப்பதாகக் கூறினார்.

இந்த மூவரும் (ஜஸ்டின், இரெனேனியஸ், தெர்துல்லியன்) செய்த காரியங்களிலிருந்து நாம் கவனிப்பவை:

1. கிரேக்க தத்துவவாதிகள் மற்றும் அலெக்சாண்டிரிய யூதர்களைப் போலவே, பழைய ஏற்பாட்டுச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க உருவக முறையை ஒரு தற்காப்புக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினர்.
2. அவர்கள் உருவக முறை விளக்கம் அளிப்பதை பின்பற்றினார்கள் .
3. முரண்பட்ட கருத்துக்களை எதிர்க்க சபை அதிகாரம் (Church authority) ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது அறியாமலேயே இடைக்காலத்தில் சபை பாரம்பரியமே உயர் அதிகாரம் என்ற நிலைக்கு வழிவகுத்தது.

அலெக்சாண்டிரிய மற்றும் அந்தியோகிய பிதாக்கள்

கிறிஸ்துவுக்குப் பிறகு சுமார் 200 ஆண்டுகளில், இரண்டு முக்கிய சிந்தனைப் பள்ளிகள் உருவாயின. இவை வரும் நூற்றாண்டுகளில் சபையின் விளக்கவியல் முறைகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

அலெக்சாண்டிரிய பிதாக்கள் (Alexandrian Fathers)

கி.பி. 190-ல் இறந்த பண்டேனஸ் (Pantaenus), எகிப்தின் அலெக்சாண்டிரியாவில் இருந்த விவிலியப் பள்ளியின் ஆரம்பகால ஆசிரியராவார். இவர் கிளிமெண்டின் (Clement) ஆசிரியர்.

அலெக்சாண்டிரியாவில் வாழ்ந்த கிளிமெண்ட் (155–215), யூத உருவக விளக்கவியலாரான பைலோவின் தாக்கத்திற்கு உள்ளானதில் ஆச்சரியமில்லை. அனைத்து வேதவசனங்களும் ஒரு மர்மமான அடையாள மொழியில் பேசுகின்றன என்று அவர் போதித்தார். வாசகர்கள் ஆர்வமுள்ளவர்களாக மாற வேண்டும் என்பதற்காகவும், வேதவசனங்களைப் புரிந்துகொள்வது அனைவருக்கும் ஏற்றதல்ல என்பதற்காகவும் இவ்வாறு மறைபொருளாக வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் கூறினார்.

வேதாகமத்தின் எந்தவொரு பகுதிக்கும் ஐந்து அர்த்தங்கள் இருக்கலாம் என்று கிளிமெண்ட் கூறினார்.

(அ) வரலாற்றுப் பொருள் (வேதாகமக் கதைகள்)

(ஆ) உபதேசப் பொருள் (ஒழுக்க மற்றும் இறையியல் போதனைகள்)

(இ) தீர்க்கதரிசனப் பொருள் (நிழலாட்டங்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்கள்)

(ஈ) தத்துவப் பொருள் (வரலாற்று நபர்களில் உருவகத்தைக் காண்பது - எ.கா., சாராள் உண்மையான ஞானத்தையும், ஆகார் புறமத தத்துவத்தையும் குறிக்கிறார்கள்)

(உ) மர்மப் பொருள் (ஒழுக்க மற்றும் ஆவிக்குரிய உண்மைகள்)

அளவுகடந்த உருவகப்படுத்துதலில், லேவியராகமம் 11-ல் பன்றி, பருந்து, கழுகு மற்றும் காகம் ஆகியவற்றை உண்ணக்கூடாது என்ற தடை, முறையே உணவின் மீதான இச்சை, அநீதி, திருட்டு மற்றும் பேராசை ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகக் கூறினார். 5,000 பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்வில், இரண்டு மீன்கள் கிரேக்க தத்துவத்தைக் குறிக்கின்றன என்றார்.

ஒரிஜன் (Origen, கி.பி. 185–254) ஒரு சிறந்த அறிஞரும் ஈர்க்கும் ஆளுமை கொண்டவருமாவார். வேதாகமத்தின் மீதுள்ள மதிப்பால், அவர் ஹெக்ஸாப்ளா (Hexapla) என்ற பிரம்மாண்டமான படைப்பை உருவாக்கினார். இதில் எபிரேய மூலப்பாடம் மற்றும் ஐந்து கிரேக்க மொழிபெயர்ப்புகளை ஆறு இணைகோடுகளில் அடுக்கினார். இதற்காக அவர் 28 ஆண்டுகள் உழைத்தார்.

வேதாகமத்தில் புதிர்கள், உவமைகள் மற்றும் ஒழுக்கச் சிக்கல்கள் (லோத்தின் பாவம், நோவாவின் குடிவெறி, யாக்கோபின் பலதார மணம் போன்றவை) இருப்பதால், அவற்றின் பொருளை ஆழமான மட்டத்தில் (உருவகமாக) தேட வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். வேதாகமத்தை மூன்று நிலைகளில் விளக்க வேண்டும் என்று அவர் கருதினார்:

1. நேரடிப் பொருள் (உடல் போன்றது)
2. ஒழுக்கப் பொருள் (ஆத்துமா போன்றது)
3. ஆவிக்குரிய/உருவகப் பொருள் (ஆவி போன்றது)

இருப்பினும், அவர் பெரும்பாலும் நேரடி மற்றும் ஆவிக்குரிய பொருள்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளித்தார். எல்லா வசனங்களுக்கும் ஆவிக்குரிய பொருள் உண்டு, ஆனால் எல்லா வசனங்களுக்கும் நேரடிப் பொருள் இருப்பதில்லை என்று அவர் வாதிட்டார். ஒரிஜனின் உருவக முறையின்படி:

- நோவாவின் பேழை சபையையும், நோவா கிறிஸ்துவையும் குறிக்கிறார்கள்.
- ரெபெக்கா கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்தது, நாம் கிறிஸ்துவைச் சந்திக்க தினமும் வேதாகமத்தை வாசிக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.
- இயேசுவின் எருசலேம் பிரவேசத்தில், கழுதை பழைய ஏற்பாட்டையும், அதன் குட்டி புதிய ஏற்பாட்டையும், இரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் வேதாகமத்தின் இரண்டு நிலைகளையும் குறிக்கின்றனர்.

ஒரிஜன் வேதத்தின் நேரடிப் பொருளைப் புறக்கணித்ததால், அவரது உருவக முறை கற்பனை கலந்ததாக மாறியது.

அந்தியோகிய பிதாக்கள் (Antiochene Fathers)

அலெக்சாண்டிரிய பிதாக்கள் நேரடிப் பொருளைப் புறக்கணிப்பதைக் கண்டு, சிரியாவின் அந்தியோகியாவில் இருந்த தலைவர்கள் வரலாற்று மற்றும் நேரடி விளக்கவியல்க்கு முக்கியத்துவம் அளித்தனர். அவர்கள் வேதாகமத்தின் மூல மொழிகளை (எபிரெயு மற்றும் கிரேக்கம்) படிப்பதை வலியுறுத்தினார்கள். உருவகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, நிழலாட்டங்கள் (typology) மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்களின் அடிப்படையில் பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளை இணைத்தனர்.

- லூசியன் (Lucian, கி.பி. 240–312) அந்தியோகியப் பள்ளியை நிறுவினார்.
- டியோடோரஸ் (Diodorus) உருவகத்திற்கும் கருத்திற்கும் (Theory) உள்ள வேறுபாடு என்ன? என்ற நூலை எழுதினார். இவர் உண்மையான பொருளைக் கண்டறிய வலியுறுத்தினார்.
- மாப்சுயேஸ்டியாவின் தியோடர் (Theodore of Mopsuestia) இப்பள்ளியின் மிகச்சிறந்த விளக்கவியலாளராகக் கருதப்படுகிறார். ஆதாம் உண்மையில் ஆதாமாக இல்லாவிட்டால், மனித இனத்திற்குள் மரணம் எப்படி வந்தது? என்று அவர் கேட்டார். இவர் பண்டைய காலத்தின் சிறந்த எக்ஸிஜீட் (exegete) என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- ஜான் கிறிஸோஸ்டம் (John Chrysostom, கி.பி. 354–407) கான்ஸ்டான்டினோபிளின் பேராயராக இருந்தார். இவரது 600-க்கும் மேற்பட்ட விரிவுரைகள் நடைமுறை வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தக்கூடியவை. ஆரம்பகால பிதாக்களில் இவரே சிறந்த விளக்கவியலாளர் என்று போற்றப்படுகிறார்.

பிற்கால சபை பிதாக்கள் (Late Church Fathers)

நான்கு மற்றும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் ஜெரோம் மற்றும் அகஸ்டின் ஆகியோர் மிக முக்கியமானவர்கள்.

ஜெரோம் (Jerome, கி.பி. 347–419) ஆரம்பத்தில் ஒரிஜனைப் பின்பற்றி உருவக முறையைக் கையாண்டார். ஆனால் பின்னர் அந்தியோகியப் பள்ளியின் தாக்கத்தால் நேரடி முறைக்கு மாறினார். வேதாகமத்தை லத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார், இது வல்கேட் (Vulgate) என்று அழைக்கப்படுகிறது; இதுவே அவரது வாழ்வின் மிகப்பெரிய சாதனையாகும்.

அகஸ்டின் (Augustine, கி.பி. 354–430) சபையில் மிகப்பெரிய செல்வாக்கு கொண்ட இறையியலாளர். இவர் எழுத்து கொல்லுகிறது, ஆவியோ உயிர்ப்பிக்கிறது (2 கொரிந்தியர் 3:6) என்ற வசனத்தின் அடிப்படையில், பழைய ஏற்பாட்டுச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க உருவக முறையை ஏற்றுக்கொண்டார். ஒரு

வேதப்பகுதி உருவகமானதா என்பதைத் தீர்மானிக்க விசுவாச விதி (சபையின் போதனை) மற்றும் விசுவாச ஒப்புமை (Analogy of Faith - அதாவது ஒரு விளக்கம் வேதாகமத்தின் பிற பகுதிகளுக்கு முரணாக இருக்கக்கூடாது) ஆகியவற்றை அவர் பயன்படுத்தினார்.

அவர் விளக்கவியல்க்காக ஏழு விதிகளை வகுத்தார் :

1. கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்குமான தொடர்பு.
2. சபையில் உள்ள நல்ல மற்றும் கெட்டவர்களின் கலவை.
3. வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் நியாயப்பிரமாணம்.
4. பகுதி மற்றும் முழுமைக்குமான தொடர்பு.
5. காலங்கள் மற்றும் எண்களின் கணக்கு.
6. மீள்நிகழ்வு (Recapitulation - எ.கா. ஆதியாகமம் 2 என்பது ஆதியாகமம் 1-ன் விரிவாக்கம்).
7. பிசாசும் அவனது கூட்டாளிகளும்.

அகஸ்டின், வேதாகமத்திற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்கள் உண்டு என்று நம்பினார். பாடலில் உள்ள சூலமித்தியின் பற்கள், மக்களைப் பதித கொள்கைகளிலிருந்து (heresy) பிரித்தெடுக்கும் சபையைக் குறிப்பதாக உருவகப்படுத்தினார்.

ஜான் காசியன் (John Cassian, கி.பி. 360–435) வேதாகமத்திற்கு நான்கு அர்த்தங்கள் உண்டு என்று போதித்தார்:

1. வரலாற்றுப் பொருள் (நடந்த நிகழ்வுகள்)
2. உருவகப் பொருள் (நாம் எதை நம்ப வேண்டும்)
3. ஒழுக்கப் பொருள் (நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்)
4. அனகோஜிகல்/பரலோகப் பொருள் (நமது இலக்கு எது)

உதாரணமாக எருசலேம் என்பது: வரலாற்று ரீதியாக யூதர்களின் நகரம்; உருவக ரீதியாக கிறிஸ்துவின் சபை; ஒழுக்க ரீதியாக மனித ஆத்துமா; பரலோக ரீதியாக பரலோக நகரம்.

இடைக்காலம் (Middle Ages)

இடைக்காலம் வேதாகம விளக்கவியலில் ஒரு பெரும் பாலைவனம் போல இருந்தது. புதிய சிந்தனைகள் ஏதுமில்லை; சபை பாரம்பரியமும் உருவக

முறையுமே ஆதிக்கம் செலுத்தின. சபை பிதாக்களின் விளக்கங்களைத் தொகுத்துக் கோர்ப்பதே (Catena) வழக்கமாக இருந்தது.

- **முதலாம் கிரகோரி (Gregory the Great)** என்ற போப், உருவக முறையை நியாயப்படுத்தினார். யோபு புத்தகத்தில் உள்ள 7 மகன்கள் 12 அப்போஸ்தலர்களைக் குறிப்பதாகவும், 3,000 ஓட்டகங்கள் வீண் எண்ணங்களைக் குறிப்பதாகவும் விசித்திரமாக விளக்கினார்.
- **ராஷி (Rashi, 1040–1105)** ஒரு யூத அறிஞர். எபிரெய இலக்கணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நேரடிப் பொருளை வலியுறுத்தினார். இது பிற்கால கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
- **தாமஸ் அக்வினாஸ் (Thomas Aquinas, 1225–1274)** கத்தோலிக்க சபையின் மிகச்சிறந்த இறையியலாளர். நேரடிப் பொருளே அடிப்படை என்றும், மற்ற அர்த்தங்கள் அதன் மேல் கட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார்.
- **நிக்கோலஸ் ஆஃப் லைரா (Nicholas of Lyra, 1279–1340)** இடைக்காலத்திற்கும் சீர்திருத்தக் காலத்திற்கும் இடையே ஒரு பாலமாக இருந்தார். இவர் எபிரெய மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நேரடிப் பொருளை வலியுறுத்தினார்.
- **ஜான் விக்ளிஃப் (John Wycliffe, 1330–1384)** வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை வலியுறுத்தினார். இலக்கண மற்றும் வரலாற்று விளக்கமே முக்கியம் என்று கூறினார். இவர் சீர்திருத்தத்தின் விடிவெள்ளி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

சீர்திருத்தக் காலம் (The Reformation)

சீர்திருத்தக் காலத்தில் வேதாகமமே விசுவாசத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் ஒரே அதிகாரம் ஆனது. இது அடிப்படையில் ஒரு விளக்கவியல் சீர்திருத்தமாகும்.

மார்ட்டின் லூதர் (Martin Luther, 1483–1546) உருவக முறையைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். உருவகங்கள் வெறும் குப்பைகள் என்று அவர் கூறினார். வேதாகமம் அதன் நேரடி மற்றும் இலக்கணப் பொருளில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். வேதவசனம் தனக்குத்தானே விளக்கவியல் அளிக்கிறது (Scripture is its own interpreter) என்று அவர் கூறினார்.

ஜான் கால்வின் (John Calvin, 1509–1564) மிகச்சிறந்த விளக்கவியல்யாளராகக் கருதப்படுகிறார். உருவக முறையை வீண் விளையாட்டு என்று அழைத்தார். ஒரு ஆசிரியர் என்ன சொல்கிறாரோ அதை அப்படியே சொல்ல அனுமதிப்பதே விளக்கவியல்யாளரின் முதல் பணி என்று கூறினார்.

சீர்திருத்தக் காலத்தின் முக்கிய கொள்கைகள்:

1. **Sola Scriptura:** வேதாகமம் மட்டுமே இறுதி அதிகாரம்.
2. **நேரடி மற்றும் வரலாற்று முறை:** உருவகங்களைத் தவிர்த்து மூல மொழிகளின் அடிப்படையில் விளக்குதல்.
3. **பரிசுத்த ஆவியின் வெளிச்சம்:** விசுவாசிகள் ஆவியானவரின் துணையோடு வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அனபாப்டிஸ்டுகள் (Anabaptists): இவர்கள் தனிப்பட்ட நபர்கள் ஆவியானவரின் உதவியுடன் வேதாகமத்தை விளக்க முடியும் என்று நம்பினர். சபை மற்றும் அரசின் பிரிவினை, கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினர்.

கத்தோலிக்க எதிர்ப்புச் சீர்திருத்தம் (Counter Reformation): இதற்குப் பதிலடியாக, கத்தோலிக்க சபை ட்ரெண்ட் ஆலோசனைக் கூட்டத்தைக் (Council of Trent, 1545–1563) கூட்டியது. வேதாகமம் மட்டுமே அதிகாரம் அல்ல, எழுதப்படாத சபை பாரம்பரியங்களும் அதிகாரம் கொண்டவை என்று அவர்கள் அறிவித்தனர். வேதாகமத்தை விளக்கும் உரிமை தனிநபர்களுக்கு இல்லை, கத்தோலிக்க சபைக்கு மட்டுமே உண்டு என்று அவர்கள் வாதிட்டனர்.

17 மற்றும் 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளின் 200 ஆண்டுகள் பல செல்வாக்கு மிக்க இயக்கங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளுக்காகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. கால்வினிசத்தை உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும் பரப்புதல், கால்வினிசத்திற்கு எதிரான எதிர்வினைகள், பாட ஆய்வு மற்றும் மொழி ஆய்வுகள், மற்றும் பகுத்தறிவுவாதம் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

கால்வினிசத்தை உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும் பரப்புதல்

1647-இல் ஆங்கில நாடாளுமன்றத்தாலும், 1649-இல் ஸ்காட்லாந்து நாடாளுமன்றத்தாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் விசுவாச அறிக்கை (Westminster Confession), பிரிட்டனுக்கான கால்வினிசத்தின் கோட்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தியது. வேதவசனங்களைப் பற்றி அந்த அறிக்கை கூறுவதாவது: வேதத்தை விளக்குவதற்கான விதி வேதாகமமே ஆகும்; எனவே, ஏதேனும் ஒரு வசனத்தின் உண்மையான மற்றும் முழுமையான பொருளைப் பற்றி கேள்வி எழும்போது, இன்னும் தெளிவாகப் பேசும் மற்ற இடங்களைக் கொண்டு அதை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும்.

பிரான்சிஸ் டூரெட்டின் (Francis Turretin, 1623-1687) ஜெனீவாவில் இறையியல் கற்பித்தார். கால்வினைப் போலவே, வேதவசனங்கள் தவறாதவை மற்றும் அதிகாரம் கொண்டவை என்று போதித்தார், மேலும் மூலப் பிரதிகளை அறிவதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார்.

பிரான்சிஸ் டூரெட்டினின் மகனான ஜீன்-அல்போன்ஸ் டூரெட்டின், இலக்கண மற்றும் வரலாற்று விளக்கவியல் தொடர்பாக இந்த அம்சங்களை வலியுறுத்தினார்:

1. வேதாகமத்தை மற்ற புத்தகங்களைப் போலவே விளக்க வேண்டும்.
2. விளக்கவியல்யாளர் வேதத்தில் உள்ள வார்த்தைகள் மற்றும் வெளிப்பாடுகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
3. விளக்கவியல்யாளரின் நோக்கம் சூழலுக்கு ஏற்ப ஆசிரியரின் நோக்கத்தைத் தீர்மானிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.
4. விளக்கவியல்யாளர் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்த வேண்டும் மற்றும் வேதத்தில் முரண்பாடுகள் எதையும் காணக்கூடாது.
5. பரிசுத்த எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்கள் அவர்களின் சொந்த காலத்தின் அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஜோஹான் ஏ. எர்னஸ்டி (Johann A. Ernesti, 1707-1781) 18-ஆம் நூற்றாண்டின் விளக்கவியல் வரலாற்றில் மிகவும் புகழ்பெற்ற பெயர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவரது இன்ஸ்டிடியூட்டியோ இன்டர்ப்ரெடிஸ் (Institutio Interpretis) 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக விளக்கவியல் இயலுக்கான பாடப்புத்தகமாக இருந்தது. வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் இலக்கணத்தின் முக்கியத்துவத்தை அவர் வலியுறுத்தினார், மேலும் உருவக முறையை நிராகரித்து நேரடி அணுகுமுறையை வலியுறுத்தினார்.

கால்வினிசத்திற்கு எதிரான எதிர்வினைகள்

டச்சு இறையியலாளரான ஜேக்கப் ஆர்மீனியஸ் (Jacob Arminius), ஜான் கால்வினின் பல போதனைகளை நிராகரித்தார், மேலும் மனிதனுக்குச் சுயசித்தம் (free will) உண்டு என்று போதித்தார். 1610-இல் அவரது பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை ரிமான்ஸ்ட்ரன்ஸ் (Remonstrance) என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் வெளியிட்டனர்.

மறைபொருள் அறிவு இயல் (Mysticism) என்பது வேதாகமத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, தனது அகநிலை அனுபவத்தின் மூலம் மனிதன் தேவனை நேரடியாக அறிய முடியும் என்ற கருத்தாகும். இது சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் ஜேக்கப் போமே (Jakob Boehme) என்பவரின் எழுத்துக்களால் வளர்ந்தது. இது பக்தி இயக்கத்திற்கு (Pietism) வழிவகுத்தது.

பக்தி இயக்கம் (Pietism) என்பது வெறும் மதச் சடங்குகள் மற்றும் விசுவாச அறிக்கைகளுக்கு எதிரான எதிர்வினையாக வளர்ந்தது. பிலிப் ஜேக்கப் ஸ்பெனர் (Philipp Jakob Spener, 1635-1705) இதன் நிறுவனராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் பரிசுத்த வாழ்க்கை, ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஆசாரியன் என்ற தத்துவம், மற்றும் வேதாகமப் படிப்பு மற்றும் ஜெப வாழ்க்கையின் அவசியத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஆகஸ்ட் எச். பிராங்க் (August H. Francke) வேதாகமத்தை அடிக்கடி முழுமையாக வாசிக்க வேண்டும் என்றும், மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் மட்டுமே வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

ஜான் வெஸ்லி (John Wesley, 1703-1791) வேதாகமத்தின் பொருள் தெளிவானது என்றும், அது வாசகரை கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். பகுத்தறிவுவாதத்திற்கு எதிராக, அவர் மனித பகுத்தறிவை நம்பவில்லை.

பாட ஆய்வு மற்றும் மொழி ஆய்வுகள்

17 மற்றும் 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வேதாகமத்தின் மூலப் பிரதிகளைத் தீர்மானிப்பதில் பெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. லூயிஸ் கேப்பல் (Louis Cappell) பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் பாட ஆய்வாளர் (textual critic) என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஜோஹான் ஏ. பெங்கெல் (Johann A. Bengel) நவீன பாட ஆய்வின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார். பொதுவான குணாதிசயங்களின் அடிப்படையில் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் குடும்பங்கள் அல்லது குழுக்களை அடையாளம் கண்ட முதல் அறிஞர் இவரே.

பகுத்தறிவுவாதம் (Rationalism)

இந்த இயக்கம் மனித அறிவாற்றலே எது உண்மை, எது பொய் என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும் என்று வலியுறுத்தியது. வேதாகமம் மனிதனின் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தினால் மட்டுமே அது உண்மை, பொருந்தாதவற்றை நிராகரிக்கலாம் என்று இது கூறியது.

பருக் ஸ்பினோசா (Baruch Spinoza) என்ற டச்சு யூத தத்துவவாதி, மனித பகுத்தறிவு இறையியலிலிருந்து சுதந்திரமானது என்று போதித்தார். எனவே அவர் வேதாகமத்தில் உள்ள அற்புதங்களை மறுத்தார். பகுத்தறிவே எதையும் தீர்மானிக்கும் அளவுகோல் என்று அவர் கருதினார்.

நவீன காலம்: 19-ஆம் நூற்றாண்டு

19-ஆம் நூற்றாண்டில் மூன்று கூறுகள் கருதப்படலாம்: அகநிலைவாதம் (subjectivism), வரலாற்று விமர்சனம் (historical criticism) மற்றும் விளக்கவியல் படைப்புகள்.

அகநிலைவாதம் (Subjectivism): பிரெட்ரிக் ஸ்க்லையர்மேக்கர் (Friedrich Schleiermacher) மற்றும் சோரன் கீர்க்கேகார்ட் (Søren Kierkegaard) ஆகியோர் இதில் முக்கியமானவர்கள். ஸ்க்லையர்மேக்கர் வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை நிராகரித்து, மதத்தில் உணர்ச்சிகளுக்கும் சுய உணர்வுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தார். கீர்க்கேகார்ட் விசுவாசம் என்பது ஒருவரின் விரக்தியின் தருணங்களில் ஏற்படும் அகநிலை அனுபவம் என்று போதித்தார்.

வரலாற்று விமர்சனம் (Historical Criticism): இது பகுத்தறிவு ரீதியானது. வேதாகமம் மனிதர்களால் எழுதப்பட்டது என்பதையும், அதன் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளையும் இது வலியுறுத்தியது. இவர்கள் வேதாகமத்தின் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தன்மையையும் அற்புதங்களையும் நிராகரித்தனர்.

ஜூலியஸ் வெல்ஹவுசன் (Julius Wellhausen) ஆவணக் கருதுகோளை (Documentary Hypothesis) உருவாக்கினார். இது பஞ்சாகமம் (Pentateuch) J, E, D, P என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட வெவ்வேறு ஆசிரியர்களால் தொகுக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறது.

இதற்கு நேர்மாறாக, 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பல பழமைவாத அறிஞர்கள் வேதாகமத்திற்குச் சிறந்த விளக்கவியல்களை எழுதினர். இதில் ஹெங்ஸ்டன்பெர்க், டெலிட்சு, மேயர், காடெட், வெஸ்ட்காட், ஹார்ட் மற்றும் சார்லஸ் ஹாட்ஜ் போன்றோர் அடங்குவர்.

20-ஆம் நூற்றாண்டு

20-ஆம் நூற்றாண்டில் பலவிதமான விளக்கவியல் போக்குகள் இருந்தன. தாராளவாத இயல் (Liberalism) 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பகுத்தறிவு முறையைத் தொடர்ந்தது. பழமைவாதம் (Orthodoxy) நேரடி மற்றும் பக்தி ரீதியான அணுகுமுறையை எடுத்தது. புதிய பழமைவாதம் (Neoorthodoxy) மனிதனின் அனுபவச் சந்திப்புகளில் வேதாகமம் தேவனுடைய வார்த்தையாக மாறுகிறது என்று கூறியது.

புதிய பழமைவாதம் (Neoorthodoxy): கார்ல் பார்த் (Karl Barth) தாராளவாதத்திற்கு எதிராக எதிர்வினையாற்றினார். வேதாகமம் வெறும் மனித ஆவணம் அல்ல என்று அவர் கூறினார். இருப்பினும், இவர்கள் வேதாகமத்தின் தவறாமையை (inerrancy) மறுத்தனர். ஆதியாகமம், வீழ்ச்சி, உயிர்த்தெழுதல் போன்றவற்றை அவர்கள் உருவகங்களாக (mythologically) விளக்கினர்.

ருடால்ப் புல்ட்மேன் (Rudolf Bultmann): இவர் புராண நீக்கம் (demythologizing) செய்ய வேண்டும் என்று போதித்தார். அதாவது, நவீன மனிதனுக்கு ஏற்க முடியாத அற்புதங்கள் போன்ற புராண கூறுகளை நீக்கிவிட்டு, வேதாகமம் சொல்லும் மையச் செய்தியை மட்டும் எடுக்க வேண்டும் என்றார். இயேசு உண்மையில் உயிர்த்தெழுவில்லை, அது சீஷர்கள் அனுபவித்த புதிய விடுதலையே என்று அவர் கூறினார்.

புதிய விளக்கவியல் (The New Hermeneutic): இதில் வேதாகமப் பகுதி வாசகர் விரும்புவதை அர்த்தப்படுத்தலாம். உண்மை என்பது எழுதப்பட்ட வடிவத்தில் இல்லை, ஒரு நபர் அதை அனுபவிக்கும்போதுதான் இருக்கிறது என்று இவர்கள் போதித்தனர்.

முடிவுரை

நேரடி அணுகுமுறையைத் தவிர, சபை வரலாற்றில் நான்கு பிற அணுகுமுறைகள் நிலவின:

1. **உருவக முறை (Allegorical):** நேரடிப் பொருளைப் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கிறது.
2. **பாரம்பரிய முறை (Traditional):** தனிநபரைப் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கிறது.
3. **பகுத்தறிவு முறை (Rationalistic):** இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களைப் புறக்கணிக்கிறது.
4. **அகநிலை முறை (Subjective):** புறநிலை உண்மைகளைப் (objective) புறக்கணிக்கிறது.

இறுதியாக, வேதாகமத்தின் வரலாற்று, இலக்கண மற்றும் இலக்கிய அணுகுமுறையைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவது அவசியமாகும். இந்த அணுகுமுறை மட்டுமே விசுவாசிகள் தேவனுடைய வார்த்தையைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு, பக்திமிக்க வாழ்க்கை வாழ அடிப்படையாக அமைகிறது.

அதிகாரம் மூன்று

இது யாருடைய கருத்து?

வடிவியலில் (geometry) ஒரு சுய-வெளிப்படையான உண்மை (axiom) என்பது தர்க்கத்திற்காக உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கூற்றாகும். தர்க்கவியலில் (logic), ஒரு கூற்றின் செல்லுபடி நிலையை நிரூபிக்க ஆதாரங்கள் தேவையில்லை என்றால் அது சுய-வெளிப்படையான உண்மை எனப்படும். உதாரணமாக, ஒரே விஷயத்திற்குச் சமமானவை ஒன்றையொன்று சமமாக இருக்கும். A என்பது C-க்குச் சமமாகவும், B என்பது C-க்குச் சமமாகவும் இருந்தால், A என்பது B-க்குச் சமம் என்பது தர்க்கரீதியாகத் தெளிவாகிறது.

மற்றொரு உதாரணம்: முழுமையானது அதன் எந்தவொரு பகுதியையும் விடப் பெரியது. அதாவது

ஓர் உண்மையிலிருந்து (axiom) பெறப்படும் தர்க்கரீதியான முடிவே உட்பொருள் (corollary) எனப்படும். ஒரு சுய-வெளிப்படையான உண்மை உண்மையாக இருக்கும்போது, அதிலிருந்து சில தர்க்கரீதியான கூற்றுகளை ஊகிக்க முடியும்.

வேதாகமத்தை அணுகும்போது, வேதாகமம் ஒரு புத்தகம் என்பது சுய-வெளிப்படையான உண்மையாகும். மற்ற புத்தகங்களைப் போலவே, இதுவும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வாசகர்களுக்குக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் நோக்கத்தில் மனிதர்களால் பேசப்படும் மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேதாகமத்தைப் பற்றிய மற்றொரு வெளிப்படையான பார்வை என்னவென்றால், அது ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம். வேதாகமம் மற்ற புத்தகங்களைப் போலவே இருந்தாலும், அது தெய்வீகத் தோற்றத்தைக் கொண்டிருப்பதில் தனித்துவமானது என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த இரண்டு உண்மைகளிலிருந்து, வேதாகமம் ஒரு மனிதப் புத்தகம் மற்றும் வேதாகமம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம், பல உட்பொருள்களைப் பெறலாம். இந்த உட்பொருள்களை விளக்கவியலின் (hermeneutics) அடிப்படைக் கொள்கைகளாக நான் கருதுகிறேன். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வேதாகமத்தை விளக்குவதற்கான விதிகள் தன்னிச்சையானவை அல்ல. அவை வேதாகமத்தின் மீது சட்டங்களாக திணிக்கப்படவில்லை; அவ்வாறு இருந்தால், அந்த விதிகள் வேதாகமத்தை விட அதிக அதிகாரம் கொண்டவை என்று சிலர் கருதக்கூடும்.

இந்த விளக்கவியல்க் கொள்கைகள் ஒரு சில தனிநபர்களின் அசாதாரண அறிவுத்திறனால் உருவானவை அல்ல. விளக்கக் கொள்கைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையோ அல்லது கற்றுக்கொண்டவையோ அல்ல, அவை மனித இயல்பின் ஒரு பகுதியாகும். தொடர்பாளராகிய மனிதன், தான் சொல்வதை மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் எப்போதும் பேச முயன்றிருக்கிறான். ஒரு

நபர் நம்மிடம் பேசும்போது, அவர் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முயலும்போதே நாம் தானாகவே விளக்கவியல் பணியில் ஈடுபடுகிறோம். இது மனித இயல்பின் ஒரு பகுதி. மோசே ஸ்டுவர்ட் 1832-இல் இது குறித்து எழுதினார்:

விளக்கவியல் கொள்கைகள் மனித கண்டுபிடிப்போ அல்லது கற்றறிந்த திறமையின் தயாரிப்பல்ல. சொல்லப்போனால் அவை அவனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. அவை நமது இயற்கையோடு இணைந்தவை. மனிதன் படைக்கப்பட்டு, பேச்சுத்திறன் மற்றும் சமூகப் பண்பு வழங்கப்பட்டது முதல், அவன் விளக்கவியல் கொள்கைகளைப் பயிற்சி செய்து வருகிறான். ஒரு மனிதன் மொழியைப் பயன்படுத்தி மற்றொருவனிடம் பேசிய முதல் நிமிடம் முதல் இன்று வரை, விளக்கவியலின் அத்தியாவசிய விதிகள் நடைமுறை விஷயமாகவே இருந்து வருகின்றன. தன்னிடம் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுப் புரிந்துகொண்ட ஒவ்வொரு முறையும் அந்த நபர் ஒரு விளக்கவியல்யாளராகவே இருந்திருக்கிறார். எனவே, மனித இனம் முழுவதும் எப்போதும் விளக்கவியல்யாளர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர். இது அவர்களின் பகுத்தறிவு மற்றும் புத்திசாலித்தனமான தகவல் தொடர்பு இயல்பின் ஒரு விதியாகும். ஒரு நபர் மொழியில் பேசுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதைப் போலவே, மற்றொருவர் அதைப் புரிந்துகொள்வதற்காகவும் உருவாக்கப்பட்டார். எனவே, விளக்கவியல் என்பது ஒரு பிறவித் திறமையாகும்.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வேதாகமத்தை விளக்குவதற்கான கொள்கைகள் என்பது எந்தவொரு எழுத்தின் பொருளையும் புரிந்துகொள்ள மக்கள் சிந்திக்கும் மற்றும் வாசிக்கும் முறையின் விளக்கங்களே ஆகும். அவை கண்டுபிடிப்புகள் (discoveries), கண்டுபிடித்தவை (inventions) அல்ல. அவை உருவாக்கப்பட்டதைவிட கவனிக்கப்பட்டவை என்று சொல்லலாம் . அவை மனிதனால் தன்னிச்சையாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தால், ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குச் சொந்தமான விதிகளை வகுத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கொள்கைகள் மனிதன் பொதுவாகத் தொடர்பு கொள்ளும் முறையின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், அவை உலகளாவியதாகக் கருதப்பட வேண்டும். இவை வேதாகமப் படிப்பிற்கு மட்டுமே பொருந்தும் சிறப்பு விதிகள் அல்ல.

விளக்கவியலை (hermeneutics) ஒரு அறிவியலாகவும் கலையாகவும் நாம் குறிப்பிடும்போது, ஒரு அறிவியலாக அதில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய விதிகள் உள்ளன என்றும், ஒரு கலையாக அந்த விதிகள் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பொருள்படும்.

உண்மை ஒன்று: வேதாகமம் ஒரு மனிதப் புத்தகம்

வேதாகமம் தேவனுடைய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயலாக இருந்தாலும், அது இன்னும் ஒரு புத்தகமே. மற்ற புத்தகங்களைப் போலவே, வேதாகமமும் வாசகர்களுக்குக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க உத்தேசிக்கப்பட்ட மொழிகளில் எழுதப்பட்டது. பக்கங்களில் உள்ள குறிகள் அல்லது குறியீடுகள் எழுத்தாளர்களால்

ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கும் நோக்கத்திற்காக வைக்கப்பட்டன. எழுதப்பட்ட அல்லது பேசப்படும் தொடர்பு எப்போதும் மூன்று கூறுகளை உள்ளடக்கியது: (அ) பேசுபவர் அல்லது எழுதுபவர், (ஆ) செய்தி (வார்த்தைகள்), மற்றும் (இ) கேட்பவர் அல்லது வாசகர். வேதாகமம் மனித மொழிகளில் எழுதப்பட்டிருப்பதால், அதன் நோக்கம் இறுதி ஆசிரியராகிய தேவனிடமிருந்து உண்மைகளை மனிதர்களுக்குத் தெரிவிப்பதாகும்.

இந்த உண்மையிலிருந்து பல உட்பொருள்கள் உருவாகின்றன:

1. விவிலிய வெளிப்பாடு என்பது ஒவ்வொரு வார்த்தையும், வாக்கியமும் மற்றும் புத்தகமும் ஒரு சாதாரண இலக்கணக் கட்டமைப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வேதாகமம் ஏதோ ஒரு மந்திர சூத்திரத்தால் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய புரியாத குறியீட்டில் எழுதப்படவில்லை. இது மக்களின் மொழிகளில் (எபிரேயு, அரமேயு, கிரேக்கம்) எழுதப்பட்டிருப்பதால், அதை இரகசியக் குறியீடுகளை உடைப்பது போலச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. வாசகர்கள் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அல்லது வார்த்தைகளுக்கு இடையே ஏதோ ஒரு ஆழமான அல்லது ஆவிக்குரிய பொருளைத் தேட வேண்டிய அவசியமில்லை. தேவன் முதல் வாசகர்களுக்குத் தெரிந்த மொழிகளிலேயே தம்மைப் பற்றிய உண்மைகளைத் தெரிவித்தார்.

அந்த வார்த்தைகள் உடனடியாகப் புரியக்கூடியவையாக இருந்தன. வாசகர்கள் தங்கள் மொழியில் எழுதப்பட்ட மற்ற வாக்கியங்களை எப்படிப் புரிந்துகொள்வார்களோ, அப்படியே வேதாகம வாக்கியங்களையும் புரிந்துகொண்டனர். பொருளைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்கள் மந்திரவாதியையோ அல்லது அசாதாரண ஞானம் கொண்டவர்களையோ நாட வேண்டியிருக்கவில்லை.

விளக்கவியலின் அடிப்படை அனுமானம் என்னவென்றால், தேவன் பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்ட தேவன், அர்த்தமற்றவர் அல்ல. இதன் மூலம் நான் சொல்வது என்னவென்றால், தேவன் தமது பண்டைய தூதர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியது அவர்களுக்கும் அவர்களது கேட்பவர்களுக்கும் அர்த்தமுள்ளதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்த உட்பொருள் நாம் முன்முடிவுகளுடன் வேதாகமத்தை அணுகக்கூடாது, மாறாக வேதாகமத்தை பேச அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. உதாரணமாக, அந்த மனிதன் குதிரை ஏறினான் என்ற வாக்கியத்தில், குதிரை என்பது நான்கு கால்களைக் கொண்ட விலங்கைக் குறிக்க வேண்டுமே தவிர, ஏதோ ஒரு பழிவாங்கும் ஆவியை அல்ல. இத்தகைய அணுகுமுறை சாதாரண இலக்கணப் பொருளைப் புறக்கணிப்பதால் தவறானது.

வேதாகமமே சாதாரண அல்லது நேரடி விளக்க முறையைப் பின்பற்றுகிறது. உதாரணமாக, கிறிஸ்து பெத்லகேமில் பிறப்பார் (மீகா 5:2), அவர் கழுதையின்

மேல் ஏறி வருவார் (சகரியா 9:9), அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்படுவார் (ஏசாயா 53:5) என்று பழைய ஏற்பாடு தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தது. அவர் அந்த காரியங்கள் அனைத்தையும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டபடியே நேரடிப் பொருளில் செய்தார். பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டும்போது, புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் அதை ஒரு சாதாரண மனிதத் தொடர்பு கருவியாகவே கருதினர்.

விளக்கவியலின் குறிக்கோள் உரையின் மூலப் பொருளைத் தீர்மானிப்பதாகும். இது முதல் பொருள் கோள் இயல் (exegesis) எனப்படும், அதாவது உரையில் உள்ள பொருளை வெளியே எடுப்பது; இதற்கு தனிப்பட்ட விளக்கம் (eisegesis), அதாவது சொந்தப் பொருளை உரைக்குள் புகுத்துவது. நேரடிப் பொருளை நாம் ஏற்காவிட்டால், வேதாகமத்தை அணுகுவதில் நமக்குக் கட்டுப்பாடு இருக்காது. நாம் வேதாகம உரையைப் படித்து அதன் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள முயல வேண்டும்.

2. ஒவ்வொரு விவிலியப் பகுதியும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழ்நிலையில் ஒருவரால் வாசகர்களுக்கு எழுதப்பட்டது.

வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மற்றும் காலத்தில் வாழ்ந்த வாசகர்களுக்காக ஒரு நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்டது. நமது காலத்திற்கு அதன் பொருத்தத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு முன், முதலில் அந்த வார்த்தைகள் முதலில் வாசித்தவர்களுக்கு என்ன அர்த்தத்தைக் கொடுத்தன என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். தேவன் நோவாவைப் பேழை செய்யச் சொன்னார் என்பதற்காக இன்று ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் பேழை செய்ய வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. அது ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை.

3. வேதாகமம் ஒவ்வொரு மனித எழுத்தாளரும் எழுதிய கலாச்சாரச் சூழலால் பாதிக்கப்பட்டது.

விளக்கவியலாளர் கலாச்சார விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சில கலாச்சார வழக்கங்களை அறியாமல் இருப்பது தவறான விளக்கங்களுக்கு வழிவகுக்கும். விவசாயம், கட்டிடக்கலை, புவியியல், ராணுவம் மற்றும் அரசியல் அம்சங்கள் இதில் அடங்கும்.

4. ஒவ்வொரு விவிலிய வெளிப்பாடும் அதன் சூழலில் (context) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது.

ஒரு வார்த்தையை அல்லது வாக்கியத்தை அதன் சூழலில் புரிந்துகொள்வது சாதாரண விளக்கவியலின் மற்றொரு அம்சமாகும். டிரங்க் (Trunk) என்ற வார்த்தை மரத்தின் ஒரு பகுதியைக் குறிக்கலாம், யானையின் தும்பிக்கையைக் குறிக்கலாம்,

அல்லது காரின் பின்புறப் பெட்டியைக் குறிக்கலாம். அது பயன்படுத்தப்படும் வாக்கியத்தைக் கொண்டே அதன் பொருளைத் தீர்மானிக்க முடியும்.

மத்தேயு 24:13-இல் முடிவுவரை நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான் என்று இயேசு கூறினார். முதல் பார்வையில் இது கிரியையினால் இரட்சிப்பு என்பது போலத் தோன்றலாம். ஆனால் சூழலைப் பார்க்கும்போது, இயேசு உபத்திரவக் காலத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார் என்பது தெரிகிறது. அந்த நேரத்தில் துன்புறுத்தப்படும் யூத விசுவாசிகள் கிறிஸ்து திரும்பும்போது விடுவிக்கப்படுவார்கள் (இரட்சிக்கப்படுவார்கள்) என்பதே இதன் பொருள்.

5. ஒவ்வொரு விவிலிய எழுத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கிய வடிவத்தை (genre) ஏற்றுக்கொண்டது.

வேதாகமத்தில் பல்வேறு வகையான இலக்கியங்கள் இருப்பதால், ஒவ்வொன்றின் தனித்துவமான பண்புகளையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வேதாகமத்தில் சரித்திரக் கதைகள், கவிதை, தீர்க்கதரிசனம், கடிதங்கள், பழமொழிகள், நாடகம், சட்டம், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் போன்ற வடிவங்கள் உள்ளன.

6. விவிலிய வெளிப்பாடு தர்க்கம் மற்றும் தொடர்புகளின் அடிப்படைக் கொள்கைகளின்படி அதன் ஆரம்ப வாசகர்களால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது.

நாம் ஒரு எழுத்தை அணுகும்போது, எழுத்தாளர் தமக்குத்தாமே முரண்படமாட்டார் என்று நம்புகிறோம். முரண்பாடு போலத் தெரிந்தால், அதை விளக்குவதற்கான வழியைத் தேடுகிறோம். உதாரணமாக, 1 யோவான் 1:8-இல் நமக்குப் பாவமில்லை என்போமானால் நம்மைநாமே வஞ்சிக்கிறோம் என்றும், அதே புத்தகத்தில் 3:9-இல் தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவம் செய்யமாட்டான் என்றும் உள்ளது. விவிலிய விளக்கவுரையாளர் இந்த இரண்டு வசனங்களையும் முரண்பாடின்றி இணைப்பதற்கான வழியைத் தேடுவார்.

உண்மை இரண்டு: வேதாகமம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம்

வேதாகமம் ஒரு மனிதப் புத்தகமாக இருந்தாலும், அது வேறு எந்தப் புத்தகத்தையும் போன்றது அல்ல. அது தேவன் ஒருவரால் நமக்கு வழங்கப்பட்ட தனித்துவமான புத்தகம். பவுல் எழுதினார், வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது (2 தீமோத்தேயு 3:16). மனித எழுத்தாளர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், வார்த்தைகள் தேவனால் அருளப்பட்டவை. தேவ ஆவியானவர் விவிலிய எழுத்தாளர்களை வழிநடத்தியதால், அவர்கள் எழுதியது தேவனுடைய வார்த்தையாகும். இது முழுமையானது மற்றும் தவறற்றது.

2 பேதுரு 1:21 விவரிப்பது போல, பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு, தேவனுடைய மனுஷர்கள் பேசினார்கள். ஒரு பாய்மரக் கப்பலை காற்று தள்ளிச் செல்வது போல, எழுத்தாளர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு எழுதினார்கள்.

வேதாகமத்தை ஏவப்பட்டது (inspired) என்று சொல்லும்போது, அது இசை அல்லது கலை ஏவப்படுவது போன்றது அல்ல. அந்த வார்த்தைகளே தேவனால் ஏவப்பட்டவை . உலகிலுள்ள வேறு எந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றியும் இப்படிச் சொல்ல முடியாது.

இயேசு பழைய ஏற்பாட்டை அதிகாரமுள்ளதாக கருதி மேற்கோள் காட்டினார். எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்ற வார்த்தையை அவர் பலமுறை பயன்படுத்தினார். அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் தெய்வீகத் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டார். அப்போஸ்தலர்களும் தங்கள் எழுத்துக்களை தேவனுடைய வார்த்தையாகவும் அதிகாரம் கொண்டதாகவும் அங்கீகரித்தனர்.

இந்த உண்மையிலிருந்து நான்கு உட்பொருள்கள் உருவாகின்றன:

1. வேதாகமம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம் என்பதால், அது தவறற்றது.

பரிசுத்த ஆவியானவர் வேதவாக்கியங்களை ஏவி அருளியதன் தர்க்கரீதியான முடிவு என்னவென்றால், அவை அவற்றின் மூலப் பிரதிகளில் தவறில்லாதவை. தேவன் சத்தியமானவர் என்பதால், அவர் தமது வார்த்தையைத் தவறுகளிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும், பாதுகாக்கவும் செய்தார் .

2. வேதாகமம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம் என்பதால், அது அதிகாரம் மிக்கது.

நாம் எதை நம்ப வேண்டும், எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கான வேதாகமத்தின் அதிகாரம் என்பது அது தவறற்றது என்பதிலிருந்து வருகிறது. வேதாகமம் தேவனிடமிருந்து வருவதால், அது உள்ளார்ந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதன் அதிகாரம் நம்மைக் கட்டுப்படுத்துவதால், அது என்ன சொல்கிறது என்பதை விளக்குவதில் நாம் முடிந்தவரை துல்லியமாக இருக்க வேண்டும்.

3. வேதாகமம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம் என்பதால், அது ஒருமைப்பாட்டைக் (unity) கொண்டுள்ளது.

சுமார் 40 மனித ஆசிரியர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், வேதாகமம் தேவனுடைய பணியாகும். எனவே அது தனக்குள்ளேயே முரண்படாது. எல்லாப் பகுதிகளும் ஒன்றோடொன்று பொருந்துகின்றன. உதாரணமாக, தானியேல், எசேக்கியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஆகிய புத்தகங்களின் தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகள் அனைத்தும் தேவனுடைய எதிர்காலத் திட்டத்தின் ஒரு விரிவான சித்திரத்தைக் கொடுக்கின்றன. நான்கு சுவிசேஷங்களும் கிறிஸ்துவைப் பற்றி வெவ்வேறு கோணங்களில் கூறினாலும், அவை ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை அல்ல.

முரண்பாடுகள் இருப்பதாகத் தோன்றும் பகுதிகள், வேதாகமத்தின் ஒத்திசைவின் (harmony) அடிப்படையில் விளக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே

திரு முழுக்கைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் (அப்போஸ்தலர் 2:38) என்ற பேதுருவின் வார்த்தைகள், தண்ணீர் முழுக்கினால் இரட்சிப்பு வருகிறது என்று கற்பிப்பதாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. அந்த பார்வை மற்ற வேதவசனங்களுக்கு முரணாக அமையும். அப்போஸ்தலர் 2:38 அப்படி விளக்கப்பட்டாலும், தண்ணீர் முழுக்கு இரட்சிப்புக்கான வழிமுறை அல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் மற்ற வசனங்களுக்கு அது முரணாக அமையாத வகையிலேயே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும், பவுலும் யாக்கோபும் ஒருவருக்கொருவர் முரண்படுவது போல அவர்களை எதிரெதிராக நிறுத்தக்கூடாது. இருவருமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதலினால் எழுதினார்கள், எனவே தேவன் இருவர் மூலமாகவும் முரண்பாடற்ற சத்தியத்தையே வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இரண்டாவதாக, வேதாகமம் ஒருமைப்பாட்டைக் (unity) கொண்டிருப்பதால், அதன் தெளிவற்ற மற்றும் இரண்டாம் நிலை பகுதிகள், தெளிவான மற்றும் முதன்மைப் பகுதிகளின் வெளிச்சத்தில் விளக்கப்பட வேண்டும். 1561-இல் எடின்பர்க்கில் ஸ்காட்லாந்து ராணி மேரியுடன் ஜான் நாக்ஸ் விவாதித்தபோது, அவள்: நீர் வேதவசனங்களை ஒரு விதமாகவும், ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் வேறொரு விதமாகவும் விளக்குகிறீர்கள்; நான் யாரை நம்புவது, யார் நீதிபதி? என்று கேட்டாள். அதற்கு ஜான் நாக்ஸ்: தேவனுடைய வார்த்தை தனக்குள்ளேயே தெளிவாக இருக்கிறது; ஒரு இடத்தில் ஏதேனும் தெளிவற்ற நிலை தோன்றினால், தமக்குத்தாமே முரண்படாத பரிசுத்த ஆவியானவர், மற்ற இடங்களில் அதை இன்னும் தெளிவாக விளக்குகிறார் என்று பதிலளித்தார்.

ஒரு பகுதிக்கு சமமான வாய்ப்புள்ள இரண்டு விளக்கங்கள் இருந்தால் ஒரு பொதுவான விதி என்னவென்றால்: தெளிவான மற்றும் அறிவுப்பூர்வமான பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். கொலோசெயர் 1:6-இல் பவுல், இந்தச் சுவிசேஷம் உலகம் முழுவதிலும் பலன் தந்து பெருகுகிறது என்று எழுதியபோது, அவர் முழு உலக உருண்டையையும் குறிக்காமல், அன்றைக்கு அறியப்பட்டிருந்த உலகத்தையே பெரும்பாலும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம்.

மூன்றாவதாக, வேதாகமத்தின் ஒருமைப்பாட்டின் மற்றொரு உட்பொருள் என்னவென்றால், வேதாகமம் தனக்குத்தானே விளக்கமளிக்கிறது. மார்ட்டின் லூதரும் ஜான் கால்வினும் அடிக்கடி வேதமே வேதத்தை விளக்குகிறது என்று கூறினார்கள். சில பகுதிகள் மற்ற பகுதிகளுக்கு விளக்கத்தை தருகின்றன. இந்தப் புத்தகம் ஒத்திசைவைக் கொண்டிருப்பதாலும், தேவனுடைய சிந்தனையிலிருந்து வெளிவந்ததாலும் இது ஆச்சரியமான ஒன்றல்ல.

நாம் வேதாகமத்தை அணுகும்போது, ஒவ்வொரு பகுதியையும் வேதத்தின் முழு வெளிச்சத்தில் விளக்க வேண்டும். 1 கொரிந்தியர் 7:17-இல் உள்ள கர்த்தர் அவனவனுக்குப் பகிர்ந்தபடியே... அவனவன் நிலைத்திருக்கக்கடவன் என்ற பவுலின் வார்த்தை, ஒருவன் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டால் அவன் விபச்சார உறவில் ஒரு பெண்ணுடன் தொடர்ந்து வாழலாம் என்று பொருள்

கொள்ளப்படக்கூடாது. இந்த விளக்கம் மற்ற வேதவசனங்களுக்கு முரணாகவும், அதன் ஒருமைப்பாட்டைப் புறக்கணிப்பதாகவும், அதன் ஒத்திசைவை அழிப்பதாகவும் அமையும். சார்லஸ் ஓஜர்ஸ் சட்ட ஆவணங்களை விளக்குவதற்கான பல விதிகளைக் கொடுக்கிறார். அவரது ஏழாவது விதி: ஆவணம் முழுமையாகக் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். அவர் மேலும் கூறுகிறார்: ஆவணத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மற்றொன்றுடன் ஒப்பிடப்பட வேண்டும் மற்றும் அதிலிருந்து ஒரு முழுமையான பொருள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

நான்காவதாக, வேதாகமத்தின் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது வெளிப்பாட்டின் வளர்ச்சி (progress of revelation) என்று அழைக்கப்படுவதை அங்கீகரிப்பதாகும். இதன் பொருள் விவிலிய வெளிப்பாடு பரிணாம வளர்ச்சியில் முன்னேறியது என்பதல்ல. மாறாக, முந்தைய பகுதிகளில் தேவன் கொடுத்ததோடு பிந்தைய வேதவசனங்களில் அவர் மேலதிக காரியங்களைச் சேர்த்தார் என்பதாகும். முந்தைய பகுதிகளில் பதிவு செய்யப்பட்டவை குறைபாடுள்ளவை என்றும், பிந்தைய வெளிப்பாடுகள் மட்டுமே முழுமையானவை என்றும் இதற்குப் பொருள் அல்ல. அல்லது முந்தைய பகுதிகள் தவறானவை என்றும் பிந்தைய பகுதிகள் உண்மையானவை என்றும் இது குறிக்கவில்லை. மாறாக, பகுதியாகக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் பின்னர் முழுமையாக்கப்பட்டது என்பதே இதன் பொருள். தானியேல், எசேக்கியேல், சகரியா மற்றும் பிறர் கடைசி நாட்களைப் பற்றித் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னவை வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டில் மரணத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டவை புதிய ஏற்பாட்டில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள திரித்துவம் புதிய ஏற்பாட்டில் முழுமையான கூற்றுகளாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. வெளிப்பாட்டின் இந்த வளர்ச்சியை அங்கீகரிப்பது என்றால், விளக்குபவர் புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து பழைய ஏற்பாட்டிற்குள் எதையும் பின்னோக்கிப் புகுத்தாமல் கவனமாக இருப்பார் என்பதாகும். வெளிப்பாட்டின் வளர்ச்சி என்பது பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாட்டை விட குறைவான தேவ ஏவுதல் பெற்றது என்றோ அல்லது பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாட்டை விடத் தெளிவற்றது என்றோ பொருள்படாது.

வெளிப்பாட்டின் வளர்ச்சி என்பது சில கட்டளைகள் பின்னர் மாற்றப்பட்டன என்பதையும் குறிக்கிறது. ஆதியாகமம் 17:10-இல் ஆபிரகாமுக்கும் அவரது சந்ததியினருக்கும் கட்டளையிடப்பட்ட விருத்தசேதனம் பின்னர் நீக்கப்பட்டது (கலாத்தியர் 5:2-6). மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் மாற்றப்பட்டுவிட்டது (2 கொரிந்தியர் 3:7-11 மற்றும் எபிரெயர் 8). மத்தேயு 10-இல் இயேசு பன்னிரண்டு சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த அறிவுறுத்தல்கள், உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவர் கொடுத்தவற்றிலிருந்து (மத்தேயு 28:18-20) தெளிவாக வேறுபடுகின்றன. மேலும் இயேசு தம் சீஷர்களிடம், அவர்களுடனே இருந்த பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக்குள் இருப்பார் என்று கூறினார் (யோவான் 14:17). இது யோவான் 7:39-இல் உள்ள அதுவரை ஆவியானவர் அருளப்படவில்லை என்பதற்கு இணையாக

இருக்கிறது. இது பரிசுத்த ஆவியானவரின் வருகை பின்னர் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் (அப்போஸ்தலர் 2) நிகழ்ந்ததைக் குறிக்கிறது. அந்த நிகழ்வைத் திரும்பிப் பார்த்த பேதுரு, கொர்நேலியுவின் வீட்டில் இருந்தவர்களிடம்: ஆதியிலே பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு அருளப்பட்டதுபோல அவர்களுக்கும் அருளப்பட்டார் (11:15) என்று கூறினார். இவையும் பிற பகுதிகளும் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டில் உள்ள வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. சார்லஸ் ரெய்ரி சுட்டிக்காட்டியபடி, வெளிப்பாட்டில் உள்ள இந்த வளர்ச்சியை அங்கீகரிக்கத் தவறினால், வசனங்களுக்கு இடையே தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகள் ஏற்படும்.

4. வேதாகமம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகம் என்பதால், அதில் மர்மம் (mystery) உள்ளது.

வேதாகமத்தில் புரிந்துகொள்வதற்கு கடினமான பல விஷயங்கள் உள்ளன என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி என்ன சொல்கிறது என்பதைத் தங்களால் எப்போதும் கண்டறிய முடியாது என்பதை வேதாகம மாணவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

வேதாகமம் மர்மத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று அதன் தீர்க்கதரிசனம். வேதாகமம் எதிர்கால நிகழ்வுகளின் முன்னறிவிப்புகளை உள்ளடக்கியது, இவற்றை எந்த மனிதனும் தெய்வீக வெளிப்பாடு இல்லாமல் தானாகவே கணிக்க முடியாது. இந்தத் தனித்துவமான அம்சம் வேதாகமம் விளக்கப்படும்போது கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். தாராளவாத அறிஞர்கள் வேதாகமத்தில் உள்ள தீர்க்கதரிசனக் கூறுகளைக் குறைக்க முற்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, தானியேல் புத்தகம் கி.மு. 200 அல்லது 150 வாக்கில் எழுதப்பட்டது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தானியேலால் தீர்க்கதரிசனம் எழுதியிருக்க முடியாது என்று அவர்கள் நம்புவதால் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள். அவர்கள் வேதாகமம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது அல்ல என்ற அனுமானத்தில் தொடங்குவதால் இவ்வாறு செய்கிறார்கள்.

வேதவசனங்களின் மர்மத்தின் மற்றொரு அம்சம் அதன் அற்புதங்கள். ஒரு கோடாரித் தலை எப்படி மிதக்கும்? ஒருவன் எப்படித் தண்ணீரின் மேல் நடக்க முடியும்? ஒரு மனிதன் எப்படி மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழு முடியும்? ஒன்றும் இல்லாததிலிருந்து பூமி எப்படி உருவானது? தேவனுடைய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்பாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவிடால் இவற்றுள் எதுவும் சாத்தியமில்லை. வேதாகமத்தின் தெய்வீகத் தன்மையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், இந்த அற்புதங்களின் பதிவுகளை உண்மை என்று நம்மால் ஏற்க முடியும்.

வேதாகமத்தின் மர்மமான இயல்பின் மற்றொரு அம்சம் அதன் போதனைகள் (doctrines). வேதாகமத்தில் உள்ள பல போதனைகளை வரையறுக்கப்பட்ட மனித மூளையால் புரிந்துகொள்வது கடினம். தேவன் எப்படி ஒரே சாராம்சத்தில் மூன்று நபர்களாக இருக்க முடியும்? கிறிஸ்து எப்படி மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்? அவர் எப்படி ஒவ்வொரு விசுவாசிக்குள்ளும் வசிக்க முடியும்?

தேவன் எப்படி எல்லாவற்றையும் ஆளுகிறார், அதே சமயம் மனிதன் தன் சித்தத்தைச் செயல்படுத்த முடியும்?

சுருக்கமாகச் சொன்னால், வேதாகமத்தின் தெய்வீகத் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது அதன் தவறாமை (inerrancy), அதிகாரம் (authority), ஒருமைப்பாடு (unity) மற்றும் மர்மம் (mystery) ஆகியவற்றை நாம் அங்கீகரிப்பதாகும். வேதாகமம் வெறும் மனிதப் புத்தகமாக மட்டுமே பார்க்கப்பட்டால், நாம் அதை விளக்கும்போது அது தவறற்றதாகவோ, அதிகாரம் மிக்கதாகவோ, ஒத்திசைவானதாகவோ அல்லது மர்மம் கொண்டதாகவோ இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க மாட்டோம்.

எனவே, இந்தச் உண்மைகளின்படி, வேதாகமம் ஒரு மனிதப் புத்தகமாகவும், அதே சமயம் ஒரு தெய்வீகப் புத்தகமாகவும் இருக்கிறது. இரண்டையும் மறுக்க முடியாது. இந்தப் புத்தகத்தை மனிதனாக மட்டும் பார்த்தால், நாம் வேதாகமத்தை பகுத்தறிவு ரீதியாக மட்டுமே அணுகுவோம். மனிதக் கூறுகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு அதைத் தெய்வீகமாக மட்டும் பார்த்தால், நாம் வேதாகமத்தை ஒரு மாயப் புத்தகமாக (mystical book) அணுகுவோம். வேதாகமம் மனித மற்றும் தெய்வீகத் தன்மை கொண்ட ஒரு புத்தகம் என்பதைக் கண்டு, நாம் அதை மற்ற புத்தகங்களை விளக்குவது போல விளக்கும் அதே வேளையில், தேவனுடைய கரத்திலிருந்து வந்த தெய்வீக சத்தியத்தின் புத்தகம் என்ற அதன் தனித்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

அதிகாரம் நான்கு

கலாச்சார இடைவெளியைக் கடத்தல்

ஒரு வாக்கியத்தை விளக்கும் சூழலோடு (context) பார்க்கும்போது, அவரது கருத்து தெளிவாகிறது. மக்கள் பெரும்பாலும் இந்த தவறை செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு வார்த்தையையோ, வாக்கியத்தையோ அல்லது பந்தியையோ தனியாகப் பிரித்தெடுத்து, தாங்கள் நினைக்கும் பொருளை அதற்கு வழங்குகிறார்கள். சூழலைப் புறக்கணிப்பது என்பது வேதாகம விளக்கவியலில் உள்ள மிகப்பெரிய சிக்கல்களில் ஒன்றாகும். ஒரு வேத வசனத்தைச் சுற்றியுள்ள ஒட்டுமொத்த சூழலை கவனிக்கத் தவறினால், நாம் அந்த வசனத்தை முற்றிலும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள நேரிடும். ஒரு வசனத்திற்கு முன்னும் பின்னும் வரும் வாக்கியங்கள் மற்றும் பத்திகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்; மேலும் அந்தப் பகுதி மற்றும் அந்த முழு புத்தகமும் எழுதப்பட்ட கலாச்சாரச் சூழலையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கத்திய நாடுகளின் நமது கலாச்சாரத்திற்கும், விவிலியக் காலத்தின் கலாச்சாரத்திற்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி காரணமாக இது மிக முக்கியமானது. வேதாகமத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள, நமது காலத்தின் அனைத்து கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள் மற்றும் அமைப்புகளை நம் மனதிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அந்த வேதவாக்கியங்களை எழுதிய அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் காலத்திற்கும் சூழலுக்கும் நம்மை நாமே கொண்டு செல்ல முயற்சி செய்ய வேண்டும். விவிலிய எழுத்தாளர்களின் வரலாற்றுச் சூழலுக்கு நம்மை எவ்வளவு தூரம் கடத்திச் செல்கிறோமோ மற்றும் நமது சொந்த கலாச்சாரத்திலிருந்து நம்மை எவ்வளவு தூரம் விடுவித்துக் கொள்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு வேதாகமத்தை விளக்குவதில் நாம் துல்லியமாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு அதிகரிக்கிறது.

சீர்திருத்தவாதிகள் (மார்ட்டின் லூதர், பிலிப் மெலஞ்ச்தன், ஜான் கால்வின், உல்ரிச் ஸ்விங்லி மற்றும் பிறர்) வேதவாக்கியங்களுக்குத் திரும்புவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியபோது, அவர்கள் வரலாற்று மற்றும் இலக்கண விளக்கத்தையே (historical-grammatical interpretation) வலியுறுத்தினார்கள். வரலாற்று என்பதன் மூலம், விவிலியப் புத்தகங்கள் எழுதப்பட்ட சூழலையும், எழுத்து சம்பந்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளையும் அவர்கள் குறித்தனர். இலக்கண என்பதன் மூலம், வேதவசனங்களின் வார்த்தைகள் மற்றும் வாக்கியங்களை அவற்றின் சாதாரண, நேரடிப் பொருளில் படிப்பதன் மூலம் அதன் பொருளைத் தீர்மானிப்பதைக் குறித்தனர். இவற்றுடன் விளக்கவியலின் மற்றொரு அம்சத்தையும் சேர்க்கலாம், அதாவது சொல்லாட்சி (rhetorical). வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதியின் இலக்கியத் தரம் அதன் விளக்கத்தை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதைப் படிப்பதே சொல்லாட்சி விளக்கம் ஆகும். இவை மூன்றையும் இணைத்து, நாம் வரலாற்று-இலக்கண-சொல்லாட்சி விளக்கம் என்று

அழைக்கலாம். இந்த அத்தியாயம் எழுத்துக்களின் சூழ்நிலைகளையும் கலாச்சாரச் சூழலையும் கருத்தில் கொண்டு வரலாற்று விளக்கத்தைப் பார்க்கிறது. அத்தியாயம் ஐந்து விளக்கவியலின் இலக்கண அம்சங்களைப் பார்க்கிறது, மேலும் அத்தியாயம் ஆறு மற்றும் ஏழு சொல்லாட்சி விளக்கத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைக் கருதுகின்றன.

ஒரு குறிப்பிட்ட வேதப் பகுதி எழுதப்பட்ட சூழல் (context), அந்தப் பகுதி எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் செல்வாக்கு செலுத்துகிறது.

சூழலில் பல விஷயங்கள் அடங்கும்:

- ஒரு பகுதிக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள வசனங்கள்.
- அந்த வசனங்கள் இடம்பெற்றுள்ள பத்தி மற்றும் புத்தகம்.
- அது எழுதப்பட்ட காலம் (dispensation).
- முழு வேதாகமத்தின் செய்தி.
- அது எழுதப்பட்ட காலத்தின் வரலாற்று-கலாச்சாரச் சூழல்.

ஒரு வசனத்தின் உடனடிச் சூழலையும், அந்த வசனம் இடம்பெற்றுள்ள அதிகாரம் அல்லது புத்தகத்தின் சூழலையும் அறிந்துகொள்வதன் முக்கியத்துவத்திற்கான உதாரணங்கள் அடுத்த அத்தியாயத்தில் விவாதிக்கப்படும்.

வேதாகம விளக்கவியல் குறித்த பெரும்பாலான புத்தகங்கள் முதலில் சில சூழல்களை முதலில் விவாதிக்கும், அதன் பிறகு விவிலிய ஆசிரியர்கள் எழுதிய காலத்தின் வரலாற்று-கலாச்சாரச் சூழலை விவாதிக்கும். நான் இதைத் தலைகீழாக மாற்ற விரும்புகிறேன், ஏனெனில் வரலாற்று-கலாச்சாரச் சூழல்தான் பெரும்பாலும் மற்ற சூழல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

ஒரு விவிலியப் புத்தகத்தின் சூழ்நிலைகளை அறிந்துகொள்வது முக்கியம். இதற்காகப் பின்வரும் கேள்விகளுக்கான பதில்களைத் தேட வேண்டும்: புத்தகத்தை எழுதியது யார்? அது எந்தக் காலத்தில் எழுதப்பட்டது? ஆசிரியர் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதத் தூண்டியது எது? அதாவது, அவர் என்ன பிரச்சினைகள், சூழ்நிலைகள் அல்லது தேவைகளை எதிர்கொண்டார்? இந்தப் புத்தகம் எதைப் பற்றியது? அதாவது, அதன் முக்கியக் கருப்பொருள் என்ன? புத்தகம் யாருக்கு எழுதப்பட்டது? அதாவது, புத்தகத்தின் முதல் வாசகர்கள் அல்லது கேட்பவர்கள் யார்? இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் வேதாகமப் புத்தகம் சொல்வதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவும்.

இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய அக்கறை, வேதவாக்கியங்களை எழுதிய மனித ஆசிரியர்களின் கலாச்சாரப் பின்னணியாகும். எந்தவொரு கலாச்சாரத்திலும் அல்லது காலத்திலும், ஒரு ஆவணத்தை எழுதுபவர்களும் வாசகர்களும் அவர்களின்

சமூகச் சூழலால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, நாகும் புத்தகம் நினைவே நகரத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசியின் அறிவைப் பிரதிபலிக்கிறது, மேலும் ஆபகூக் புத்தகம் பாபிலோனியர்களைப் பற்றிய அந்தத் தீர்க்கதரிசியின் அறிவைப் பிரதிபலிக்கிறது. கொலோசெயர் புத்தகத்தில் உள்ள பல கூற்றுகள், கொலோசே பட்டணத்தில் இருந்த ஒரு தத்துவ-மதக் கோட்பாட்டின் தாக்கத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகத் தெரிகிறது (இது பிற்காலத்தில் உருவான ஞானமார்க்கம் அல்லது Gnosticism என்பதன் ஆரம்ப வடிவமாக இருக்கலாம்). எரேமியா பாபிலோனியர்களால் எருசலேம் நகரம் அழிக்கப்பட்டதை ஒரு ஒப்பாரிப் பாடலாக எழுதுகிறார் என்பதை வாசகர் மனதில் கொள்ளாவிட்டால், புலம்பல் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதிக்குப் பொருள் இருக்காது. ஹிட்டைட்டுகள் (Hittites) என்ற மக்கள் இனக்குழுவின் தங்களால் வெல்லப்பட்ட மக்களுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியக் கட்டமைப்பில் எழுதினர். மோசே உபாகமப் புத்தகத்தை எழுதும்போது இந்த அமைப்பையே பின்பற்றியதாகத் தெரிகிறது.

ஒரு எழுத்தின் கலாச்சாரப் பின்னணியைக் கவனிப்பது, அந்த ஆவணம் அதை முதலில் படித்த மக்களுக்கு என்ன அர்த்தத்தைத் தந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. பிரிட்டிஷ் கலாச்சாரச் சூழலைப் புரிந்துகொள்ளும்போதுதான் 13-ஆம் நூற்றாண்டின் மேக்னா கார்ட்டா (Magna Carta) ஆவணம் அதிகப் பொருளைத் தருகிறது.

நமது காலத்திற்கும் விவிலியக் காலத்திற்கும் இடையே கலாச்சார இடைவெளி இருப்பதாலும், வேதாகம விளக்கவியலில் நமது குறிக்கோள் வேதவாக்கியங்கள் முதலில் எழுதப்பட்டபோது இருந்த ஆரம்பகாலப் பொருளைக் கண்டறிவது என்பதாலும், விவிலியக் கலாச்சாரம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை நாம் நன்கு அறிந்திருப்பது அவசியமாகும்.

ஆர்.சி. ஸ்ப்ரௌல் (Sproul) எழுதியது போல:

வேதாகமம் ஒரு பாராகூட்டில் வானத்திலிருந்து கீழே விழுந்தது என்றோ, ஒரு தெய்வீக வெளிப்பாட்டிற்காக ஒரு தனித்துவமான பரலோக மொழியில் எழுதப்பட்டது என்றோ அல்லது உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்கள், நடை அல்லது கண்ணோட்டம் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் தேவன் நேரடியாகச் சொன்னார் என்றோ நாம் கருதவில்லை என்றால், நாம் கலாச்சார இடைவெளியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அதாவது, வேதாகமம் அது எழுதப்பட்ட காலத்தின் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

கலாச்சாரம் என்பதன் பொருள் என்ன?

வெப்ஸ்டர் அகராதி கலாச்சாரம் என்பதை சிந்தனை, பேச்சு, செயல் மற்றும் கலைப்பொருட்கள் உள்ளிட்ட மனித நடத்தையின் ஒட்டுமொத்த வடிவம் என்றும், ஒரு இன, மத அல்லது சமூகக் குழுவின் வழக்கமான நம்பிக்கைகள், சமூக

வடிவங்கள் மற்றும் பொருள் பண்புகள் என்றும் வரையறுக்கிறது. எனவே கலாச்சாரம் என்பது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் மற்றும் நம்புகிறார்கள், எதைச் செய்கிறார்கள் மற்றும் எதை உருவாக்குகிறார்கள் என்பதை உள்ளடக்கியது. இதில் அவர்களின் நம்பிக்கைகள், தகவல் தொடர்பு வடிவங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள், மற்றும் கருவிகள், குடியிருப்புகள், ஆயுதங்கள் போன்ற பொருள் சார்ந்த பொருட்கள் அடங்கும். ஒரு தனிநபரின் கலாச்சாரமானது மற்ற நபர்களுடனான உறவுகள், குடும்பத்தில் அவரது பங்கு, சமூக அந்தஸ்து மற்றும் அவர் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் அரசாங்கம் எனப் பல செல்வாக்குகளை உள்ளடக்கியது. மதம், அரசியல், போர், சட்டம், விவசாயம், கட்டிடக்கலை, வணிகம், பொருளாதாரம், புவியியல், மொழி - இவை அனைத்தும் அவர் வாழும் முறை மற்றும் அவர் ஒரு புத்தகத்தை எழுதுகிறார் என்றால் அவர் எழுதியவற்றின் மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஒரு மிஷனரி ஒரு வெளிநாட்டிற்குச் செல்லும்போது, அங்குள்ள மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், எதை நம்புகிறார்கள், என்ன பேசுகிறார்கள், எதைச் செய்கிறார்கள் மற்றும் எதை உருவாக்குகிறார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவர்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், அவர்களுடன் சரியாகத் தொடர்பு கொள்ளவும் அவர் அவர்களின் கலாச்சாரத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் ஒரு வெளிநாட்டிற்குப் பயணம் செய்திருந்தால், சந்தேகமில்லாமல் ஓரளவு கலாச்சார அதிர்ச்சியை (culture shock) அனுபவித்திருப்பீர்கள். அந்த நாட்டின் மக்களின் அறிமுகமில்லாத காட்சிகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களால் நீங்கள் திகைத்துப் போயிருப்பீர்கள். நீங்கள் அவர்களின் வழக்கங்களுக்குப் பழகப் பழக, அந்த அதிர்ச்சியின் தாக்கம் குறையும்.

நாம் வேதவசனங்களுக்குச் செல்லும்போது, ஒரு வெளிநாட்டிற்குள் நுழைவது போன்ற உணர்வைப் பெறுகிறோம். மற்ற நாடுகளில் மக்கள் காரியங்களைச் செய்யும் விதத்தைப் பார்த்து நாம் எப்படி வியப்படைகிறோமோ, அப்படியே வேதாகமத்தில் வாசிப்பவற்றைக் கண்டும் வியப்படையலாம். எனவே, வேதாகமத்தில் உள்ள மக்கள் என்ன நினைத்தார்கள், எதை நம்பினார்கள், என்ன பேசினார்கள், எதைச் செய்தார்கள் என்பதை அறிவது முக்கியம். இதை நாம் செய்யும்போது, நம்மால் அதைச் சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்ளவும், இன்னும் துல்லியமாக மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவும் முடிகிறது. கலாச்சார விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தத் தவறினால், வேதாகமத்திற்குள் நமது சொந்த மேற்கத்திய கருத்துக்களைப் புகுத்தும் தவறை (eisegesis) நாம் செய்யலாம்.

இன்று பல்வேறு நாடுகளில் உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்களை அறிவது முக்கியம். இங்கிலாந்தில் கார்கள் சாலையின் இடது பக்கத்தில் ஓட்டப்படுகின்றன. அந்த வழக்கத்தை நீங்கள் மறந்தால், நீங்கள் சிக்கலில் சிக்கிக் கொள்வீர்கள்! நாம் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, அந்நிய நாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களைக் காண்கிறோம். தேவனுடைய வார்த்தையைச் சரியாக விளக்குவதற்கு, அந்தப்

பழக்கவழக்கங்கள் என்னவாக இருந்தன மற்றும் அவற்றின் பொருள் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். விவிலியக் கலாச்சார ஆய்வுகள், ஒரு வார்த்தை, சொற்றொடர் அல்லது வழக்கத்தின் முதல் மற்றும் நேரடிப் பொருளை அறிய நமக்கு உதவுகின்றன. கலாச்சார ஆய்வுகளின் உதவி இல்லாமல் நேரடி விளக்கம் (literal interpretation) முழுமையடையாது. கலாச்சார விஷயங்கள் நேரம் இருந்தால் மட்டும் தேடிப் பார்க்கும் ஆடம்பரமான விஷயங்கள் அல்ல; அவை வேதவாக்கியங்களைத் துல்லியமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்றியமையாதவை.

கலாச்சாரப் பழக்கவழக்கங்கள் விளக்கத்தைப் பாதிக்கின்றனவா?

சிந்தனை, பேச்சு, செயல் மற்றும் பொருட்கள் ஆகிய நான்கு கலாச்சாரப் பிரிவுகள் பெரும்பாலும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கின்றன. ஒருவன் என்ன நினைக்கிறான் என்பது அவன் செய்வதைப் பாதிக்கிறது; அவன் செய்வதும் உருவாக்குவதும் அவன் எதை நம்புகிறான் என்பதோடு தொடர்புடையது. கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை பதினொன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. அரசியல்
2. மதம்
3. பொருளாதாரம்
4. சட்டம்
5. விவசாயம்
6. கட்டிடக்கலை
7. உடை
8. குடும்பம்
9. புவியியல்
10. ராணுவம்
11. சமூகம்.

கலாச்சாரச் சூழலை அறிந்துகொள்வதன் மூலம் கீழ்க்கண்ட விவிலியப் பகுதிகளின் விளக்கங்கள் எவ்வாறு தெளிவுபெறுகின்றன என்பதற்கான சில உதாரணங்கள் இங்கே:

1. அரசியல்

- தானியேலுக்கு பாபிலோனிய அரசாங்கத்தில் இரண்டாம் நிலையைத் தராமல் மூன்றாம் நிலையை ஏன் பெல்ஷாத்சார் ராஜா வழங்கினார்? (தானியேல் 5:16). ஏனென்றால், வரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி, பெல்ஷாத்சார் உண்மையில் இரண்டாம் நிலையில் இருந்த அதிகாரியே ஆவார். அவரது தந்தை நபோனிடஸ் நீண்ட காலமாக நாட்டிற்கு வெளியே இருந்தார்.

- பிலிப்பியர் 3:20-இல் பவுல் ஏன் வாசகர்களின் பரலோகக் குடியுரிமையைக் குறிப்பிட்டார்? பிலிப்பி நகரம் ரோமின் ஒரு காலனி ஆகும். அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் உண்மையில் ரோமில் வசிக்கவில்லை என்றாலும், ரோமானியச் சக்கரவர்த்தி அகஸ்டஸ் அவர்களுக்கு இத்தாலிய உரிமைகளை (Italic rights) வழங்கியிருந்தார். அதாவது அவர்களின் நிலம் இத்தாலியில் இருப்பது போன்ற அதே சலுகைகளை அவர்களுக்கு அளித்தார். இந்த உண்மையை அறிந்த பவுல், பிலிப்பி விசுவாசிகளுக்கு அதைவிடப் பெரிய குடியுரிமை, அதாவது பரலோகக் குடியுரிமை இருப்பதை எழுதினார். இது ஆரம்பகால வாசகர்களுக்குச் சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருந்திருக்கும்.
- யோனா நினைவே நகரத்திற்கு ஏன் செல்ல விரும்பவில்லை? நினைவே மக்கள் தங்கள் எதிரிகளை மிகவும் கொடூரமாக நடத்தினார்கள் என்று வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. அவர்கள் வென்ற தலைவர்களின் தலைகளை வெட்டி அடுக்கி வைத்தனர்; சிலரை கூண்டில் அடைத்து மிருகங்களைப் போல நடத்தினார்கள். கைதிகளைக் கம்பியில் குத்தி கொடூரமான மரணத்தை அளித்தனர் அல்லது உயிருடன் தோலை உரித்தனர். அதனால்தான் யோனா அவர்களுக்கு மனந்திரும்புதலின் செய்தியைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.
- யூதாவிற்கு எதிராக ஏதோம் ஏன் எப்போதும் விரோதமாக இருந்தது? யாக்கோபு மற்றும் ஏசா என்ற இரட்டையர்களுக்கு இடையேயான மோதலை நினைவுகூர்ந்தால் ஒழிய இது புரியாது. அந்த மோதல் அவர்களின் சந்ததியினரிடமும் தொடர்ந்தது.
- போவாஸ் ஏன் நகோமியின் நிலத்தைப் பற்றிப் பேச பட்டணத்து மூப்பர்களிடம் நகர வாசலுக்குச் சென்றார்? (ரூத் 4:1). பட்டணத்து வாசல் என்பது சட்ட ரீதியான வணிகங்கள் மற்றும் நீதிமன்ற வழக்குகள் நடைபெறும் இடமாக இருந்தது.
- ஒருவன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தானே வெறுத்து, தன் சிலுவையைத் தினந்தோறும் எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன் என்று இயேசு சொன்னதன் பொருள் என்ன? இயேசுவின் காலத்துப் பழக்கப்படி, சிலுவையைச் சுமந்து செல்பவர் ஒரு குற்றவாளியாகக் கருதப்பட்டார். எனவே, சிலுவையைச் சுமப்பது என்பது மரணம் வரை இயேசுவைப் பின்பற்றுவதைக் குறித்தது. இது வெறும் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வதைக் குறிக்கவில்லை.
- வெள்ளாட்டுக்குட்டியை அதன் தாயின் பாலில் சமைக்க வேண்டாம் என்ற விசித்திரமான கட்டளையை மோசே ஏன் கொடுத்தார்? (யாத்திராகமம் 23:19). தொல்பொருள் ஆய்வுகளின்படி, இது கானானியர்களின் ஒரு வழிபாட்டுச் சடங்காக இருந்தது. தேவன் இஸ்ரவேலர்கள் கானானிய மதச் சடங்குகளில் ஈடுபடுவதை விரும்பவில்லை.

- எகிப்தின் மீது தேவன் ஏன் அந்த பத்து வாதைகளைக் கொண்டு வந்தார்? இவை எகிப்திய தெய்வங்களின் வலிமையின்மையை நிரூபிக்கும் செயல்களாக இருந்தன. உதாரணமாக, நைல் நதியைப் பாதுகாப்பதாக அவர்கள் நம்பிய தெய்வங்களுக்கு எதிராக நைல் நதியை இரத்தமாக மாற்றினார். எகிப்தியர்கள் புனிதமாகக் கருதிய தவளை, மாடு போன்ற உயிரினங்கள் மற்றும் சூரியன், ஆகாயம் போன்றவற்றைச் செயலிழக்கச் செய்ததன் மூலம் அவர்களின் தெய்வங்கள் பொய்யானவை என்று தேவன் காட்டினார்.
- 450 பாகால் தீர்க்கதரிசிகளுடனான போட்டிக்கு எலியா ஏன் கர்மேல் மலையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்? பாகால் வழிபாட்டாளர்கள் கர்மேல் மலையைத் தங்கள் தெய்வத்தின் வசிப்பிடமாகக் கருதினர். எனவே எலியா அவர்களை அவர்களின் சொந்த மைதானத்திலேயே விளையாட அனுமதித்தார். பாகாலால் அங்கே கூட நெருப்பைக் கொண்டு வர முடியாவிட்டால், அவனது பலவீனம் தெளிவாகிவிடும்.
- கொலோசெயர் 2:3 மற்றும் 9-இல் கிறிஸ்துவே தேவனுடைய மர்மம் என்றும், அவருக்குள் தேவத்துவத்தின் பரிபூரணம் வசிக்கிறது என்றும் பவுல் ஏன் எழுதினார்? கொலோசே பட்டணத்தில் இருந்த கள்ளப் போதகர்கள் கிறிஸ்து ஓரளவுக்கு மட்டுமே தேவன் என்று போதித்துக் கொண்டிருந்தனர். பவுல் அதை நேரடியாக மறுக்கிறார்.
- விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட இறைச்சியைப் பற்றி 1 கொரிந்தியர் 8-இல் பவுல் ஏன் விவாதித்தார்? கொரிந்து நகர மக்கள் இறைச்சியைச் சந்தையில் வாங்கி, முதலில் விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்துவிட்டு, பிறகு வீட்டிற்குச் சென்று சமைப்பார்கள். சில கிறிஸ்தவர்கள் அத்தகைய இறைச்சியை உண்பது விக்கிரக வழிபாட்டில் ஈடுபடுவது போன்றது என்று உணர்ந்தனர்.
- மாற்கு 12-இல் ஏரோதியர்கள், சதுசேயர்கள் மற்றும் வேதபாரகர்கள் இயேசுவிடம் ஏன் கேள்விகளைக் கேட்டார்கள்? அக்கேள்விகள் அவர்களின் தனிப்பட்ட நம்பிக்கைகளுடன் தொடர்புடையவை. ஏரோதியர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்டுவதைப் பற்றியும், உயிர்த்தெழுதலை நம்பாத சதுசேயர்கள் அதைப் பற்றியும், வேதபாரகர்கள் கட்டளைகளைப் பற்றியும் கேட்டனர்.

2. பொருளாதாரம்

- யோபு 22:6-இல் எலிப்பாஸ் ஏன் யோபுவைப் பார்த்து, காரணமில்லாமல் உன் சகோதரர்களிடத்தில் ஈடு (security) வாங்கினாய் என்று குற்றம் சாட்டினார்? பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், ஒருவன் கடனைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாவிட்டால் தன் ஆடையை ஈடாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் கடன் கொடுத்தவர் இரவில் அந்த ஆடையைத் திருப்பித் தர வேண்டும், இல்லையென்றால் அந்த ஏழை குளிரில் நடுங்குவான். காரணமில்லாமல் ஈடு வாங்குவது பாவம்.

- எலிமெலேக்கின் நெருங்கிய உறவினர் போவாஸிடம் ஏன் தன் காலணியைக் கொடுத்தார்? (ரூத் 4:7-8). நுசி (Nuzi) பலகைகளின் கண்டுபிடிப்பின்படி, இது நிலத்தின் மீதான உரிமையை விட்டுக்கொடுப்பதைக் குறிக்கும் அடையாளச் செயலாகும்.

3.சட்டம்

- 2 இராஜாக்கள் 2:9-இல் எலிசா எலியாவிடம் உம்முடைய ஆவியில் இரட்டிப்பான பங்கு எனக்குக் கிடைக்கட்டும் என்று கேட்டபோது, அவர் எலியாவை விட இரண்டு மடங்கு வல்லமையைக் கேட்டாரா? இல்லை. உபாகமம் 21:17-ன்படி, ஒரு குடும்பத்தில் தலைச்சன் மகன் தந்தையின் சொத்தில் இரட்டிப்பான பங்கைப் பெற வேண்டும். தான் எலியாவின் வாரிசு (successor) என்பதை உறுதிப்படுத்தவே அவர் அவ்வாறு கேட்டார்.
- கொலோசெயர் 1:15-இல் கிறிஸ்து சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தினவர் (firstborn) என்பது அவர் படைக்கப்பட்டவர் என்று பொருள்படுமா? இல்லை. இதன் பொருள் அவர் சிருஷ்டிகள் அனைத்திற்கும் வாரிசு (Heir) என்பதாகும். கிரேக்க மொழியில் தலைச்சன் மகனுக்கு புரோட்டோடோகோஸ் (prototokos) என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது கௌரவமான இடத்தைக் குறிக்கிறது.

4.விவசாயம், விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள்

- wheat (கோதுமை) அறுவடையின் போது சாமுவேல் மழையை வரவழைத்தது ஏன் ஒரு பெரிய விஷயமாகக் கருதப்பட்டது? (1 சாமுவேல் 12:17). இஸ்ரேலில் மே அல்லது ஜூன் மாதத்தில் கோதுமை அறுவடை நடைபெறும். இது வறண்ட காலத்தின் தொடக்கம். அந்தக் காலத்தில் மழை வருவது கர்த்தருடைய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயலாகும்.
- சங்கீதம் 1:4-இல் துன்மார்க்கர்கள் ஏன் பதருக்கு (chaff) ஒப்பிடப்படுகிறார்கள்? பதர் என்பது எடையற்றது, காற்றில் பறந்துவிடும், எதற்கும் உதவாது. துன்மார்க்கர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதைக் குறிக்க இது பயன்படுத்தப்பட்டது.
- ஆமோஸ் 4:1-இல் பெத்தேல் பெண்களை ஏன் பாசான் நாட்டுப் பசுக்கள் என்று ஆமோஸ் அழைத்தார்? பாசான் நாட்டுப் பசுக்கள் அதிக கொழுப்புடன் இருக்கும். அதுபோல பெத்தேல் பெண்கள் செல்வந்தர்களாகவும், சோம்பேறிகளாகவும் இருந்ததை இது குறிக்கிறது.
- மத்தேயு 13:32-இல் கடுகு விதை மிகச்சிறியது என்று இயேசு சொன்னது தவறா? (ஏனெனில் ஆர்க்கிட் விதைதான் மிகச்சிறியது). ஆனால் இயேசு

அன்றைய பாலஸ்தீனத்தில் தோட்டத்தில் பயிரிடப்பட்ட விதைகளில் மிகச்சிறியதைக் குறிப்பிட்டார். அந்தச் சிறிய விதையிலிருந்து 12 முதல் 15 அடி உயரமுள்ள செடி வளரும் என்பது ஒரு அதிசயம்.

- லூக்கா 13:32-இல் இயேசு ஏன் ஏரோதை ஒரு நரி என்று அழைத்தார்? அந்த நாட்களில் நரி தந்திரமான விலங்காக மட்டுமல்லாமல், ஒரு துரோகம் நிறைந்த (treacherous) விலங்காகக் கருதப்பட்டது.
- அத்திப்பழக் காலம் அல்லாத போது இயேசு ஏன் அத்திமரத்தைச் சபித்தார்? (மாற்கு 11:12-14). மார்ச் மாதத்தில் அத்திமரங்களில் சிறிய மொட்டுகள் தோன்றும், ஏப்ரலில் இலைகள் வரும். பஸ்கா பண்டிகை காலத்தில் (ஏப்ரல்) மொட்டுகள் இல்லாத மரம் அந்த வருடம் பலன் தராது. இலைகள் இருந்தும் பலன் தராத அந்த மரம், வெளிப்படையான மதச் சடங்குகள் இருந்தும் ஆவிக்குரிய ஜீவன் இல்லாத இஸ்ரவேலைச் சித்தரித்தது.

அதிகாரம் 5

இலக்கண இடைவெளியைக் குறைத்தல்

திருச்சபை சீர்திருத்தக் காலத்தின் (Reformation) ஒரு முக்கிய அம்சம், வேதாகமத்தை அதன் வரலாற்று மற்றும் இலக்கண ரீதியான விளக்கங்களுக்குத் திரும்பக் கொண்டு சென்றதே ஆகும். நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் புழக்கத்தில் இருந்த அணுகுமுறைக்கு இது நேர்மாறானது. பழைய அணுகுமுறை வார்த்தைகளின் நேரடி இலக்கணப் பொருளைப் புறக்கணித்து, வாசகர்கள் விரும்பியவாறு வாக்கியங்களுக்குப் பொருள் கொள்ள அனுமதித்தது.

மத்திய காலத்தில், வேதாகம வார்த்தைகளும் வாக்கியங்களும் பல அர்த்தங்களைப் பெற்று, அவற்றின் உண்மைத்தன்மையை இழந்தன. சீர்திருத்தவாதிகள் அப்படியானால், வேதாகமம் எப்படித் தேவன் தந்த தெளிவான வெளிப்பாடாக இருக்க முடியும்? என்று கேட்டனர்.

தேவன் தனது சத்தியத்தை எழுத்து வடிவில் வழங்கியுள்ளார் என்றும், வார்த்தைகளும் வாக்கியங்களும் மனிதர்களால் அவற்றின் சாதாரண, தெளிவான பொருளில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்கள் பதிலளித்தனர். எனவே, வேதாகமத்தின் இலக்கணத்தையும், அந்த வாக்கியங்கள் முதலில் கூறப்பட்ட வரலாற்றுச் சூழலையும் நாம் எவ்வளவு நன்றாகப் புழிகிறோமோ, அவ்வளவு சிறப்பாகத் தேவன் நமக்குத் தெரிவிக்க விரும்பிய உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இலக்கண ரீதியான விளக்கம் ஏன் முக்கியம்?

வேதாகமத்தின் இலக்கணத்திற்கு (வார்த்தைகளின் பொருள் மற்றும் அவை எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளன) நாம் ஏன் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன:

1. **ஏவுதலின் (Inspiration) முக்கியத்துவம்:** வேதாகமம் தேவனால் ஏவப்பட்டது என்று நாம் நம்பினால், அதன் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் முக்கியமானது. எல்லா வார்த்தைகளும் ஒரே அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இல்லாவிட்டாலும், ஒவ்வொன்றும் ஒரு நோக்கத்திற்காகவே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.
2. **விளக்கவியலின் குறிக்கோள்:** வேதாகம உரை என்ன சொல்கிறது மற்றும் எதைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தீர்மானிப்பதே இதன் நோக்கம். ஜான் கால்வின் கூறியது போல, ஆசிரியர் என்ன சொல்கிறாரோ அதைச் சொல்ல அனுமதிப்பதே ஒரு விரிவுரையாளரின் முதல் கடமையாகும்; நாம் அவர் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ அதை அவர் மேல் திணிக்கக்கூடாது.

3. **தகவல் தொடர்பின் அவசியம்:** ஒரு பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளர் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளின் துல்லியமான பொருள் தெரியவில்லை என்றால், அவர் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வாய்ப்புள்ளது. வேதாகமம் எபிரேயம், அரமேயிக் மற்றும் கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளதால், அந்த மூல மொழிகளின் துல்லியமான பொருளை அறிவது மிகவும் அவசியம்.

இலக்கண விளக்கம் என்றால் என்ன?

வேதாகமத்தை இலக்கண ரீதியாக விளக்குவது என்பது நான்கு விஷயங்களைக் கண்டறிவதைக் குறிக்கும்:

- (அ) **சொற்பொருளியல் (Lexicology):** வார்த்தைகளின் பொருள்.
- (ஆ) **சொல்லுருவவியல் (Morphology):** வார்த்தைகளின் வடிவம்.
- (இ) **சொற்களின் செயல்பாடு (Parts of Speech):** பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் போன்ற செயல்பாடுகள்.
- (ஈ) **சொற்றொடரியல் (Syntax):** வார்த்தைகளுக்கிடையிலான உறவு.

வார்த்தைகளின் பொருளை எவ்வாறு தீர்மானிப்பது?

நான்கு காரணிகள் ஒரு வார்த்தையின் பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றன:

1. சொற்பிறப்பியல் (Etymology)

இது ஒரு வார்த்தை எப்படி உருவானது மற்றும் வளர்ந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது.

- **எடுத்துக்காட்டு:** கிரேக்க வார்த்தையான *ekklēsia* (சபை) என்பது வெளியே மற்றும் அழைத்தல் என்ற இரண்டு சொற்களிலிருந்து வந்தது. இது இரட்சிக்கப்படாதவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அழைக்கப்பட்ட விசுவாசிகளைக் குறிக்கிறது.
- **எச்சரிக்கை:** வார்த்தைகளின் பொருள் காலப்போக்கில் மாறக்கூடும். உதாரணமாக, Dynamis என்ற கிரேக்க வார்த்தைக்கு சக்தி என்று பொருள். அதை இன்றைய Dynamite (வெடிமருந்து) என்ற வார்த்தையோடு ஒப்பிடுவது தவறு, ஏனென்றால் டைனமைட் அழிக்கும் பொருள், ஆனால் வேதாகமம் சொல்லும் சக்தி வாழ்வளிக்கும் ஆன்மீக ஆற்றல்.

2. பயன்பாடு (Usage)

ஒரு வார்த்தைக்குப் பல அர்த்தங்கள் இருக்கலாம். எனவே அந்த எழுத்தாளர் அந்த வார்த்தையை எப்படிப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

- **உதாரணம்:** ஆவி (Pneuma) என்ற வார்த்தை சுவாசத்தைக் குறிக்கலாம், காற்றைக் குறிக்கலாம் அல்லது பரிசுத்த ஆவியைக் குறிக்கலாம். சூழலைப் பொறுத்தே அதன் பொருள் மாறும்.
- **ஒரே எழுத்தாளரின் பிற நூல்கள்:** யோவான் தனது சுவிசேஷத்தில் ஒளி என்ற வார்த்தையை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதைப் பார்ப்பது, அவர் எழுதிய நிருபங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

3. ஒத்த சொற்கள் மற்றும் எதிரச்சொற்கள் (Synonyms & Antonyms)

ஒத்த சொற்களுக்கு இடையிலான சிறிய வித்தியாசங்களைக் கவனிப்பதன் மூலம் துல்லியமான பொருளை அறியலாம்.

- **எடுத்துக்காட்டு:** ரோமர் 8:4-9 இல் **மாம்சம்** என்பது உடல் உறுப்புகளைக் குறிக்கிறதா அல்லது பாவ சபாவத்தைக் குறிக்கிறதா என்பதை அறிய, அதற்கு எதிராகக் கூறப்பட்டுள்ள **ஆவி** என்ற வார்த்தையை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

4. சூழல் (Context)

சூழலைக் கவனிப்பது மிகவும் முக்கியமானது. தவறான விளக்கங்கள் பெரும்பாலும் சூழலைப் புறக்கணிப்பதாலேயே வருகின்றன.

- **உடனடிச் சூழல் (Immediate Context):** ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு வார்த்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக, இரட்சிப்பு என்ற வார்த்தை பாவத்திலிருந்து விடுதலையைக் குறிக்கலாம் அல்லது ஆபத்திலிருந்து தப்புவதைக் குறிக்கலாம்.
 - **யாத்திராகமம் 14:13** - எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பு.
 - **ரோமர் 5:9** - பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்து விடுதலை.
- **புத்தகத்தின் சூழல்:** 1 யோவான் 3:6-10 இல் விசுவாசி பாவம் செய்யான் என்று கூறப்படுவது, ஒரு விசுவாசி தன் வாழ்நாளில் ஒருமுறை கூட பாவம் செய்யமாட்டான் என்று பொருள்படாது (ஏனென்றால் 1 யோவான் 1:8 இல் நமக்கு பாவமில்லை என்போமானால் நம்மை நாமே வஞ்சிக்கிறோம் என்று அதே புத்தகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது). இது தொடர்ந்து பாவத்திலேயே நிலைத்திருப்பதைக் குறிக்கிறது.

முடிவு

வேதாகம விளக்கவியலில் கலாச்சாரம் மற்றும் இலக்கணத்தை அறிந்துகொள்வது என்பது வெறும் தகவல் சேகரிப்பு அல்ல. தேவன் மனிதர்களுக்கு வழங்கிய எழுத்துப்பூர்வமான வெளிப்பாட்டை, அவர் எதை உணர்த்த விரும்பினாரோ அதே துல்லியத்துடன் புரிந்துகொள்ள இதுவே சரியான வழியாகும்.

இணைந்த வேதப்பகுதிகளும் (Parallel passages) சில வார்த்தைகள் அல்லது வாக்கியங்களின் பொருளைத் துல்லியமாக அறிய உதவும் சூழல்களாக அமைகின்றன. இவை இரண்டு வகைப்படும்:

1. **சொல்சார்ந்த இணைப்பகுதிகள் (Verbal parallels):** இதில் ஒரே மாதிரியான வார்த்தைகள் அல்லது வாக்கியங்கள் இடம்பெறும்.
2. **கருத்துசார்ந்த இணைப்பகுதிகள் (Idea parallels):** இதில் ஒரே மாதிரியான கருத்துக்கள் வெவ்வேறு வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தப்படும்.

1 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் மற்றும் 1 மற்றும் 2 நாளாகமம் புத்தகங்களுக்கு இடையிலும், சுவிசேஷப் புத்தகங்களின் பல பகுதிகளுக்கு இடையிலும், ரோமர் மற்றும் கலாத்தியர் இடையிலும், எபேசியர் மற்றும் கொலோசெயர் இடையிலும், 2 பேதுரு மற்றும் யூதா நிருப வசனங்களுக்கு இடையிலும் நெருக்கமான இணைப்பகுதிகள் உள்ளன.

மற்றொரு கவனிக்க வேண்டிய சூழல் முழு வேதாகமத்தின் ஒட்டுமொத்த சூழல் ஆகும். உதாரணமாக, கலாத்தியர் 5:4-ல் உள்ள கிருபையினின்று விழுந்தீர்கள் என்ற வசனம், ஒரு கிறிஸ்தவர் தனது இரட்சிப்பை இழக்கக்கூடும் என்று முதல் பார்வையில் தோன்றும். ஆனால் இது, பொய் சொல்லாத தேவன் (தீத்து 1:2) ஏவிய முழு வேதாகமத்தின் ஒட்டுமொத்த கருத்திற்கு முரணானது. பிலிப்பியர் 2:12-ல் உள்ள உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுங்கள் என்பதும் ஒரு நபர் தனது கிரியைகளால் இரட்சிப்பைப் பெறலாம் என்று தோன்றும்; ஆனால் அதுவும் ஒட்டுமொத்த வேதாகம கருத்திற்கு முரணானது.

பிரசங்கி 9:5-ல் உள்ள மரித்தவர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள் என்ற வசனம், உயிர்த்தெழுதல் வரை ஆத்துமா தூக்கத்தில் (soul sleep) இருக்கும் என்று போதிக்கிறதா? இல்லை, ஏனென்றால் அது மரித்தவர்கள் உணர்வுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று போதிக்கும் பிற வசனங்களுக்கு (லூக்கா 16:19-31; 2 கொரி 5:8; பிலி 1:23) முரணானது. இப்பத்தியின் சூழலின்படி, மரித்தவர்கள் இவ்வுலகில் தாங்கள் அனுபவித்த அன்பு, பகை, பொறாமை மற்றும் அன்றாட நிகழ்வுகள் பற்றிய நேரடி அறிவையோ அனுபவத்தையோ இனி கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதே இதன் பொருள்.

முழு வேதாகம சூழலை கவனிப்பதில் உள்ள இரண்டு விதிகள்:

1. தெளிவற்ற ஒரு பகுதிக்கு விளக்கம் கொடுக்கும்போது, அது தெளிவாக உள்ள ஒரு பகுதிக்கு முரணாக அமையக்கூடாது. (உதாரணமாக: 1 கொரி 15:29-ல் உள்ள மரித்தவர்களுக்காக ஞானஸ்நானம் பெறுதல் என்பது, ஒருவர் இறந்த பிறகு இரட்சிக்கப்படலாம் என்று பொருள்படாது, ஏனெனில் அது எபிரெயர் 9:27-க்கு முரணானது). ஒரு சிக்கலான அல்லது

மறைமுகமான விளக்கத்தைவிட, எளிமையான மற்றும் இயல்பான விளக்கத்திற்கே முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.

வார்த்தைகளின் வடிவம் (Morphology) மற்றும் செயல்பாடுகள் (Parts of Speech) விளக்கவியல்க்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன?

சொல்லுருவவியல் (Morphology) என்பது வார்த்தைகள் எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றன அல்லது இணைக்கப்படுகின்றன என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் ஒரு வார்த்தையின் இறுதியில் “S” சேர்த்தால் அது பன்மையாகும், அல்லது முன்னால் சில எழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் அதன் பொருள் மாறும். எபிரெயம் மற்றும் கிரேக்க மொழிகளிலும் வார்த்தைகளின் தொடக்கம், இடைப்பகுதி அல்லது இறுதியில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அதன் பொருளை மாற்றுகின்றன.

வேதாகமத்தின் இலக்கணத்தை விளக்கும்போது, **சொற்பகுதிகளை (Parts of Speech)** அறிவது பயனுள்ளது. அவை இரண்டு குடும்பங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

1. **பெயர்ச்சொல் குடும்பம் (Noun family):** பெயர்ச்சொல், பிரதிபெயர்ச்சொல், பெயரடை (Adjective) மற்றும் முன்னிடைச்சொல் (Preposition).
2. **வினைச்சொல் குடும்பம் (Verb family):** வினைச்சொல், வினையடை (Adverb), இணைப்புச்சொல் (Conjunction) மற்றும் வியப்பிடைச்சொல் (Interjection).

வினைச்சொற்கள் (Verbs): இவை காலம் (tense - இறந்த, நிகழ்கால, எதிர்காலம்), வினைவகை (voice - செய்வினை, செயப்பாட்டு வினை) மற்றும் வினையெச்ச வகை (mood - கட்டளை, கேள்வி, சாதாரண கூற்று) ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன.

உதாரணமாக, எபேசியர் 2:13-17-ல் கிறிஸ்துவின் மரணத்தால் ஏற்கனவே சாதிக்கப்பட்டவைக்கு **இறந்த காலம்** (past tense) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது; ஆனால் அந்த மரணத்தின் விளைவாக விசுவாசிகளுக்குக் கிடைக்கும் பலன்களுக்கு **நிகழ்காலம்** (present tense) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வார்த்தைகளின் உறவு (Syntax) வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறதா?

Syntax என்பது கிரேக்க வார்த்தையான syntassein என்பதிலிருந்து வந்தது, அதன் பொருள் **ஒழுங்காக ஒன்றாக வைத்தல்**. ஒற்றை வார்த்தைகள் அரிதாகவே ஒரு முழுமையான கருத்தைத் தருகின்றன. செங்கற்கள் ஒரு கட்டிடத்தை உருவாக்குவது போல, வார்த்தைகள் இணைந்து வாக்கியங்களை உருவாக்குகின்றன. **வார்த்தைகள் வரிசைப்படுத்தப்படும் விதம் பொருளை மாற்றும்.**

சொற்றொடர்கள் (Phrases): இவை வினைச்சொல் இல்லாத சிறிய இலக்கணக் குழுக்கள். (உதாரணமாக: அன்பினால் - எபேசியர் 1:4).

வாக்கிய உட்பகுதிகள் (Clauses): இதில் ஒரு எழுவாய் (subject) மற்றும் ஒரு பயனிலை (predicate) இருக்கும். இவை சுயேச்சையானவை (Independent) அல்லது மற்றொன்றைச் சார்ந்தவை (Dependent) என இருவகைப்படும்.

- **காரணகாரிய உட்பகுதி (Causal):** ஏனென்றால் நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம்...
- **நிபந்தனை உட்பகுதி (Conditional):** நீங்கள் கிறிஸ்துவுடனேகூட மரித்ததுண்டானால்...

வார்த்தை வரிசை மற்றும் மீண்டும் கூறுதல் (Word Order and Repetition):

கிரேக்க மொழியில், ஒரு வாக்கியத்தின் தொடக்கத்தில் ஒரு வார்த்தையை வைப்பதன் மூலம் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் (Emphasis) கொடுக்கப்படுகிறது. எபிரேய மொழியில், ஒரு வார்த்தையைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதன் மூலம் அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. (உதாரணமாக: பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்).

சுருக்கம்:

இலக்கண விளக்கம் என்பது வேதாகம வார்த்தைகளையும் அவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள முறையையும் உன்னிப்பாகக் கவனிப்பதாகும். இது சில நேரங்களில் தொழில்நுட்ப ரீதியாகத் தோன்றினாலும், வேதாகமத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள இது மிகவும் அவசியமானது.

ஆறாம் அதிகாரம் ஆறு

இலக்கிய வடிவ உரைவிளக்கவியல்

Rhetorical Interpretation

அறிமுகம்: வடிவமைப்பின் முக்கியத்துவம்

1973-ல் எங்கள் குடும்பம் டல்லாஸ் நகருக்குக் குடிபெயர்ந்தது. குடிபெயர்வதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே, நானும் என் மனைவியும் வீடு தேடுவதற்காக அங்கு சென்றோம். வீடு தேடும்போது, பல வாங்குபவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அதே சிக்கலை நாங்களும் எதிர்கொண்டோம்: எங்களுக்குப் பிடித்த வீட்டை எங்களால் வாங்க இயலவில்லை, அல்லது எங்களால் வாங்க முடிந்த வீட்டை எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

இருப்பினும், நான்காம் நாள் தேடலில் எங்களுக்குப் பிடித்தமான, எங்களால் வாங்க முடிந்த ஒரு வீட்டைக் கண்டோம். அந்த வீடு அப்போது கட்டுமானத்தில் இருந்தது. வெளிச் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டு, உட்புறச் சட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு, கூரையும் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அந்த வீடு முழுமையாக முடிந்த பிறகு எப்படி இருக்கும் என்று சரியாக உணர முடியவில்லை. எனவே, கட்டுநர் அதே தெருவில் இருந்த, ஏற்கனவே கட்டி முடிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்ட, ஆனால் இன்னும் யாரும் குடியேறாத அதே போன்ற மற்றொரு வீட்டைக் காட்டினார்.

அடுத்த 24 மணிநேரத்தில், நாங்கள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டோம்; பெயிண்ட் நிறங்கள், விளக்குகள், வால்பேப்பர் மற்றும் தரை விரிப்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். வீட்டைத் தேடும்போதும், நிறங்களையும் துணிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், ஏற்கனவே எங்களிடம் இருந்த மரச்சாமான்களை (furniture) மனதில் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. புதிய வீட்டின் அம்சங்கள் எங்களிடம் உள்ள பொருட்களோடு பொருந்த வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினோம். இதுதான் உட்புற வடிவமைப்பின் (interior design) அடிப்படைத் தத்துவம்விஷயங்களை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையதாகவோ அல்லது ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதாகவோ வைத்திருப்பது. உட்புற வடிவமைப்பு என்பது ஒரு வீட்டின் ஒட்டுமொத்த தோற்றம் அழகாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும் வகையில் அதன் விவரங்களில் கவனம் செலுத்துவதாகும்.

ஒருங்கிணைப்பு (Unity), வகைப்பாடு (Variety), மற்றும் பயன்பாடு (Utility) ஆகியவை முக்கியமானவை. தளபாடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வைக்கும்போது, உரிமையாளர்களும் வடிவமைப்பாளர்களும் நிறம், இடம், வடிவம் மற்றும் துணி ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்கின்றனர். ஒரு நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட அறைக்குள் நீங்கள் நுழையும்போது, அந்த அறையின் நோக்கம் மற்றும் தன்மையை இந்த கூறுகள் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

வேதாகமமும் அப்படித்தான். அதன் உட்புற வடிவமைப்பு அற்புதமானது. வேதாகமப் புத்தகங்களில் உள்ள வடிவங்கள், பாணிகள் மற்றும் அமைப்புகளை நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக அறிகிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கத்தையும் தனித்துவத்தையும் புரிந்துகொள்வீர்கள். வேதாகம ஆய்வில் இந்த அம்சம் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஒரு நல்ல வடிவமைப்பு தன்னைத் தானே முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்ளாது என்பதால் இது இயல்பானதுதான். ஆனால் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, அந்த வடிவமைப்பின் பின்னணியில் உள்ள ஞானத்தை நீங்கள் காண்பீர்கள். இந்த அதிகாரமும், அடுத்த அதிகாரமும் வேதாகமத்தின் பாணி மற்றும் அமைப்பைப் பற்றிய இலக்கிய வடிவ உரைவிளக்கவியல் (Rhetorical Interpretation) குறித்து விளக்குகின்றன.

இலக்கிய வடிவ உரைவிளக்கவியல் (Rhetorical Interpretation) என்றால் என்ன?

Rhetoric என்பதற்கு அகராதி, மொழியைத் திறம்படப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் தொடர்பு கொள்ளும் நோக்கில் இலக்கிய நயத்துடன் எழுதுதல் அல்லது பேசுதல் என்று பொருள் கூறுகிறது. இலக்கிய வடிவ உரைவிளக்கவியல் என்பது, ஒரு பகுதியின் பாணியும் (style) அமைப்பும் (structure) அது எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் எத்தகைய செல்வாக்கு செலுத்துகிறது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் செயல்முறையாகும். இது ஒரு எழுத்தின் இலக்கியத் தரத்தை அதன் வகை (Genre), கட்டமைப்பு (Structure) மற்றும் உருவகங்கள் (Figures of speech) மூலம் பகுப்பாய்வு செய்து, அதன் மூலம் உரையின் பொருளைக் கண்டறிவதாகும்.

வேதாகமம் ஒரு புத்தகம் என்பதால், அது ஒரு இலக்கியப் படைப்பு. ஒரு உட்புற வடிவமைப்பாளர் இது என்ன வகையான அறை? என்று கேட்பது போல, வேதாகமப் பகுதியை அணுகும்போது இது எந்த வகையான இலக்கியம்? என்று கேட்க வேண்டும். ஒரு அறையில் உள்ள பொருட்களை வைத்து அது சமையலறையா அல்லது படுக்கையறையா என்று நாம் அறிவது போல, வேதாகமப் புத்தகத்தின் உள்ளடக்கத்தைக் கவனிப்பதன் மூலம் அதன் இலக்கிய வகையை நாம் தீர்மானிக்க முடியும்.

கட்டமைப்பைப் பற்றிப் பேசுவது, இந்த அறை எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது? என்று கேட்பது போன்றது. நான்கு சுவிசேஷப் புத்தகங்களும் சுவிசேஷம் என்ற ஒரே இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தவை என்றாலும், அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. சுவர்களில் உள்ள படங்கள் மற்றும் பூ ஜாடிகள் அறைக்கு மெருகூட்டுவது போல, வேதாகமத்தில் உள்ள உருவகங்கள் (Figures of speech) கருத்துக்களுக்கு ஆர்வத்தையும் அழகையும் சேர்க்கின்றன. இவற்றை அடையாளம் காணாவிட்டால், சில பகுதிகளை நாம் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள நேரிடும்.

வேதாகமம் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்ததா?

நிச்சயமாக, இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன.

1. **வேதாகமம் மனிதர்களை நிஜமானவர்களாகச் சித்தரிக்கிறது:** வேதாகம இலக்கியம் சாகசங்கள், போர்கள், அற்புதங்கள், கதாநாயகர்கள், வில்லன்கள் மற்றும் காதல் கதைகளால் நிறைந்தது. இது ஒரு உயிருள்ள இலக்கியம். இது மக்களின் உணர்ச்சிகள், மோதல்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள் மற்றும் பாவங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது.
2. **வேதாகம ஆசிரியர்கள் சிறந்த இலக்கியவாதிகள்:** வேதாகம அறிஞர்கள் பலர் ஆமோஸ் போன்ற தீர்க்கதரிசிகளைப் படிக்காத பாமரர்கள் என்று கருதினர். ஆனால் ஆமோஸ் புத்தகத்தை ஆய்வு செய்தால், அதன் உயரிய இலக்கியத் தரம் புரியும். வேதாகம ஆசிரியர்கள் கதைகளைத் திட்டமிட்ட பாணியில் (plot) சொல்லவும், பொருத்தமான உருவகங்களைப் பயன்படுத்தவும் தெரிந்த வல்லுநர்களாக இருந்தனர்.

நாடகங்கள், கவிதைகள், செய்தித்தாள்கள் ஒவ்வொன்றையும் நாம் வெவ்வேறு விதமாகப் புரிந்துகொள்வது போல, வேதாகமத்தில் உள்ள வரலாறு, சட்டம், கவிதை, தீர்க்கதரிசனம், நிருபங்கள் போன்ற பல்வேறு இலக்கிய வகைகளை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

வேதாகமத்தில் உள்ள இலக்கிய வகைகள் (Genres)

1. **சட்டமுறை (Legal):** மோசேயின் ஐந்து புத்தகங்களில் இஸ்ரவேலர்களுக்கான கட்டளைகள் உள்ளன. இதில் இரண்டு வகை உண்டு:

- **நேரடிச் சட்டங்கள் (Apodictic law):** செய்யாதிருப்பாயாக என்று தொடங்கும் கட்டளைகள் (உதாரணமாக: பத்துக்கட்டளைகள்).
- **சூழல்சார்ந்த சட்டங்கள் (Casuistic law):** ஒருவேளை இப்படி நடந்தால்... என்று ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையைக் கூறி விதிக்கப்படும் சட்டங்கள்.

2. **கதைப்பகுதி (Narrative):** இது ஒரு செய்தியைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லப்படும் கதை. வேதாகமக் கதைகள் ஒரு நபரின் முழு வாழ்க்கை வரலாறும் அல்ல; அவை குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை. உதாரணமாக, 1 & 2 நாளாகமம் தாவீதின் பாவங்களை மறைத்து, தேவாலயம் மற்றும் தாவீதின் வம்சாவளியைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறது. ஏனெனில், சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பிய மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதே அதன் நோக்கம்.

வேதாகமக் கதைகள் பொதுவாக ஒரு சிக்கலில் தொடங்கி, படிப்படியாக உச்சத்தை (Climax) அடைந்து, பின்னர் தீர்வை நோக்கி நகரும். சோக கதைகள் (Tragedy - சவுல், சிம்சோன்), இதிகாசம் (Epic - வனாந்தரப் பயணம்), காதல் (Romance - ரூத்),

வீரக்கதை (Heroic - ஆபிரகாம், தாவீது), நையாண்டி (Satire - யோனா) அல்லது விவாதம் (Polemic - எலியா) எனப் பல வகைப்படும்.

3. கவிதை (Poetry): யோபு, சங்கீதம், நீதிமொழிகள், பிரசங்கி, உன்னதப்பாட்டு ஆகியவை முதன்மையான கவிதைப் புத்தகங்கள். எபிரெயக் கவிதையின் சிறப்பம்சம் இணை வடிவம் (Parallelism) ஆகும். இது ஆங்கிலக் கவிதைகளைப் போல எதுகை மோனையைக் கொண்டிருக்காது; மாறாக கருத்துக்களின் ஒத்திசைவைக் கொண்டிருக்கும்.

சங்கீதங்களில் புலம்பல், துதி, நன்றி செலுத்துதல் எனப் பல பிரிவுகள் உள்ளன. சங்கீதங்கள் தேவனோடு நாம் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கற்பிக்கின்றன.

4. ஞான இலக்கியம் (Wisdom Literature): யோபு, நீதிமொழிகள், பிரசங்கி ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

- **நீதிமொழிகள்:** இவை பொதுவான உண்மைகள்; இவை உத்தரவாதங்கள் (guarantees) அல்ல, வழிகாட்டுதல்கள் (guidelines).
- **சிந்தனை இலக்கியம்:** இது வாழ்வின் மர்மங்களைப் பற்றி விவாதிக்கிறது (உதாரணமாக: யோபு).

5. சுவிசேஷங்கள் (Gospels): இவை வெறும் வாழ்க்கை வரலாறுகள் மட்டுமல்ல. இவை இயேசு கிறிஸ்துவின் நபர் மற்றும் செயல்களைப் பற்றி விளக்கும் போதனைகளும் கதைகளும் கலந்த தொகுப்பாகும்.

6. நிருபங்கள் (Epistles): ரோமர் முதல் யூதா வரை உள்ள கடிதங்கள். இதில் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கும்:

- **விளக்கப் பகுதி (Expository):** சத்தியங்களை விளக்குவது.
- **அறிவுரைப் பகுதி (Hortatory):** அந்தச் சத்தியங்களின்படி எப்படி வாழ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துவது.

7. தீர்க்கதரிசன இலக்கியம் (Prophetic Literature): எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கணிப்புகளையும், அதற்கேற்ப மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கையையும் இது கொண்டுள்ளது. இதில் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் வெளிப்படுத்தின விசேஷ பாணி (Apocalyptic) ஒரு சிறப்பு வகையாகும்.

இலக்கிய வகைகளை அறிவது வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுமா?

ஒரு புத்தகத்தின் இலக்கிய வகையை அறிவது, அந்தப் புத்தகத்தின் ஒட்டுமொத்த நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இது ஒரு வசனத்தைத் தனித்துப் பிரித்து தவறாகப் புரிந்துகொள்வதைத் தவிர்க்கிறது. இலக்கிய வடிவங்களைக்

கவனிப்பதன் மூலம், ஒரு வேதப்பகுதி எதற்காக அந்த இடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நம்மால் அறிய முடியும். இது வேதாகமத்தை அதன் முழுமையான சூழலில் துல்லியமாகப் புரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவுகிறது.

வடிவமைப்புகள் அல்லது மாதிரிகள் ஒரு வரிசைமுறை உணர்வைத் தருகின்றன. இதை நாம் உட்புற வடிவமைப்பிலும் (interior design) வேதாகமத்திலும் காண்கிறோம். உங்களிடம் ஒரு விளக்கு, ஒரு இழுப்பறைப் பெட்டி (chest of drawers) மற்றும் ஒரு கண்ணாடி இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். நீங்கள் அந்தப் பெட்டியின் ஒரு பக்கத்தின் மேல் கண்ணாடியை கிடைமட்டமாகவும், மற்றொரு பக்கம் விளக்கையும் வைக்கலாம். அல்லது ஒரு சமச்சீர் விளைவைத் தர கண்ணாடியை செங்குத்தாகத் தொங்கவிடலாம். அல்லது கண்ணாடியைச் சேர்க்காமலேயே கூட இருக்கலாம். இந்த மூன்று பொருட்களையும் நீங்கள் எவ்வாறு அடுக்கி வைக்கிறீர்கள் என்பது உங்கள் நோக்கத்தையும் நீங்கள் விரும்பும் தோற்றத்தையும் பொறுத்தது. இதுவே கட்டமைப்பு (Structure) அல்லது பகுதிகளுக்கு இடையிலான உறவு ஆகும். வேதாகமத்தின் கட்டமைப்பு பகுப்பாய்வு (structural analysis) என்பது வேதாகமத்தின் தற்சார்பு கொண்ட பகுதிகளில் (பெரிய மற்றும் சிறிய பகுதிகள் இரண்டிலும்) உள்ள கட்டமைப்பு கூறுகளின் வலைப்பின்னலில் நிலவும் உறவுகளை பகுப்பாய்வு செய்யும் முயற்சியாகும்.

புத்தகங்களின் கட்டமைப்பு மாதிரிகள் (Structural Patterns)

வேதாகமப் புத்தகங்களின் கட்டமைப்பு ஏற்பாடுகளுக்குப் பின்வருபவை உதாரணங்களாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. வேதாகமத்தில் உள்ள கட்டமைப்பு ஏற்பாடுகளின் பல்வேறு வகைகளை இந்த உதாரணங்கள் காட்டுகின்றன.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்:

அப்போஸ்தலர் 1:8-ல் இயேசு குறிப்பிட்ட மூன்று புவியியல் பகுதிகளின் அடிப்படையில் அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்: எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசிபரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம்:

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:19-ல் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் இப்புத்தகத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்: நீ கண்டவைகளையும், இருக்கிறவைகளையும், இவைகளுக்குப்பின்பு சம்பவிக்கப்போகிறவைகளையும் எழுது.

- வெளிப்படுத்துதல் 1 - நீ கண்டவை (கடந்த காலம்)

- வெளிப்படுத்துதல் 2-3 - இருக்கிறவை (நிகழ்காலம்)
- வெளிப்படுத்துதல் 4-22 - பின்பு சம்பவிக்கப்போகிறவை (எதிர்காலம்)

ரூத்:

ரூத் புத்தகத்தின் கட்டமைப்பு தலைகீழ் வரிசை (inversion) எனப்படும் ஒரு சுவாரஸ்யமான மாதிரியைக் காட்டுகிறது, அது பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது:

- அ. குடும்ப வரலாறு, உறவுமுறைப் பிணைப்புகள் மற்றும் பெதலகேமின் பெண்கள் (அதிகாரம் 1)
- ஆ. போவாஸும் ரூத்தும் (அதிகாரங்கள் 2-3)
- இ. குடும்ப வரலாறு, உறவுமுறைப் பிணைப்புகள் மற்றும் பெதலகேமின் பெண்கள் (அதிகாரம் 4)

அதிகாரங்கள் 2 மற்றும் 3 பின்வரும் வழிகளில் இணையாக உள்ளன:

அதிகாரம் 2:

1. ரூத் வயல்களுக்குச் செல்ல நகோமியிடம் அனுமதி பெறுகிறாள்.
2. ரூத் வயல்களுக்குச் செல்கிறாள்.
3. போவாஸ் ரூத்தின் அடையாளத்தைக் கேட்கிறார்.
4. போவாஸ் ரூத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பாராட்டி, உணவளிக்கிறார்.
5. ரூத் நகோமியிடம் விவரித்து ஆலோசனை பெறுகிறாள்.

அதிகாரம் 3:

1. ரூத் களம் (threshing floor) செல்ல நகோமியிடம் அறிவுறுத்தல் பெறுகிறாள்.
2. ரூத் களத்திற்குச் செல்கிறாள்.
3. போவாஸ் ரூத்தின் அடையாளத்தைக் கேட்கிறார்.
4. போவாஸ் ரூத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பாராட்டி, உணவளிக்கிறார்.
5. ரூத் நகோமியிடம் விவரித்து ஆலோசனை பெறுகிறாள்.

யோபு:

யோபு புத்தகத்தின் கட்டமைப்பு தனித்துவமானது. அதை பின்வருமாறு வரையறுக்கலாம்:

I. முன்னுரை (யோபு 1-2)

II. உரையாடல் (யோபு 3-41)

அ. யோபுவின் தொடக்கப் புலம்பல் (யோபு 3)

ஆ. உரையாடல்களின் முதல் சுற்று (யோபு 4-14)

1. எலிப்பாஸ் மற்றும் யோபு (யோபு 4-7)

2. பில்தாத் மற்றும் யோபு (8-10)

3. சோப்பார் மற்றும் யோபு (11-14)

இ. உரையாடல்களின் இரண்டாம் சுற்று (யோபு 15-21)

1. எலிப்பாஸ் மற்றும் யோபு (15-17)

2. பில்தாத் மற்றும் யோபு (18-19)

3. சோப்பார் மற்றும் யோபு (20-21)

ஈ. உரையாடல்களின் மூன்றாம் சுற்று (யோபு 22-37)

1. எலிப்பாஸ் மற்றும் யோபு (22-24)

2. பில்தாத் மற்றும் யோபு (25-31)

3. எலிகூ (32-37)

உ. யெகோவாவின் முடிவுக்கால தலையீடு (38-41)

III. முடிவுரை (யோபு 42)

மத்தேயு:

மத்தேயு தனது சுவிசேஷத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வாக்கியத்தை ஐந்து முறை மீண்டும் கூறியுள்ளார். இது இப்புத்தகம் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்படலாம் என்பதற்கான துப்பைக் கொடுக்கிறது. அந்த வாக்கியம்: இயேசு இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்தபோது அல்லது அதன் சிறிய மாறுபாடுகள் ஆகும்.

மத்தேயு 11:1-ல், இயேசு தம்முடைய பன்னிரண்டு சீஷர்களுக்கும் கட்டளை கொடுத்து முடித்தபோது என்றுள்ளது; 13:53-ல் இயேசு இந்த உவமைகளைச் சொல்லி முடித்தபோது; 19:1-ல் இயேசு இந்த வசனிப்புகளைச் சொல்லி

முடித்தபோது; மற்றும் 26:1-ல் இயேசு இந்த வசனிப்புகளையெல்லாம் சொல்லி முடித்தபோது என்று வாசிக்கிறோம்.

இந்த வாக்கியங்களின் அடிப்படையில் இப்புத்தகத்தை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

I. மேசியாவின் ஆயத்தம் (மத் 1:1-4:11)

II. மேசியாவின் பறைசாற்றுதல் (4:12-7:29)

III. மேசியாவின் வெளிப்பாடு (8:1-11:1)

IV. மேசியாவிற்கு எதிர்ப்பு (11:2-13:53)

V. மேசியாவின் பின்வாங்கல் (13:54-18:35)

VI. மேசியாவின் வருகையும் நிராகரிப்பும் (19:1-25:46)

VII. மேசியாவின் பாடுகள் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் (26:1-28:20)

சிறிய கட்டமைப்பு மாதிரிகள் (Smaller Structural Patterns)

வேதாகமப் புத்தகங்களுக்குள் உள்ள வசனங்கள் மற்றும் பகுதிகளின் பல்வேறு கட்டமைப்பு மாதிரிகள் வேதாகமத்தின் இலக்கியத் தரத்திற்கு மெருகூட்டுகின்றன.

1. இணை மாதிரிகள் (Parallel patterns):

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, வேதாகமக் கவிதை கருத்து மாதிரிகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இதில் பல வகைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒன்று நேர் இணை (Synonymous). இந்த வடிவத்தில், இரண்டாவது வரி முதல் வரியின் கருத்துக்களை ஒத்த சொற்களைப் பயன்படுத்தி மீண்டும் கூறுகிறது. சங்கீதம் 1:5 ஒரு உதாரணம்: ஆகையால் துன்மார்க்கர் நியாயத்தீர்ப்பிலும், பாவிகள் நீதிமான்களின் சபையிலும் நிலைநிற்பதில்லை. முதல் வரியில் துன்மார்க்கர் என்ற சொல் உள்ளது, இரண்டாவது வரியில் பாவிகள் என்றுள்ளது. முதல் வரியில் உள்ள நியாயத்தீர்ப்பு என்ற சொல்லுக்கு இணையாக இரண்டாவது வரியில் நீதிமான்களின் சபை என்ற சொற்கள் உள்ளன.

முரண் இணை (Contrast parallelism) என்பதில், இரண்டாவது வரி முதல் வரியுடன் முரண்படுகிறது. இரண்டாவது வரி பொதுவாக ஆனால் (but) என்ற சொல்லுடன் தொடங்கும். வசனம் 6 ஒரு உதாரணம்: கர்த்தர் நீதிமான்களின் வழியை அறிந்திருக்கிறார்; துன்மார்க்கரின் வழியோ அழியும்.

மூன்றாவது வகையான கவிதை இணையை தொகுப்பு இணை (Synthetic) என்று அழைக்கலாம். இந்த மாதிரியில் இரண்டாவது வரி முதல் வரியின் கருத்தை நிறைவு செய்கிறது அல்லது அதற்கு நேர்மாறாக அமைகிறது. வசனம் 3-ல், தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தந்து என்ற சொற்றொடர் தன்னளவில் முழுமையான கருத்து அல்ல,

ஆனால் அது அந்த வசனத்தின் முதல் வரியான நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்ட மரத்தைப் போலிருப்பான் என்பதில் தொடங்கிய கருத்தை நிறைவு செய்கிறது.

வசனம் 4-ல் நான்காவது வகையான இணை மாதிரி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது உருவக இணை (Emblematic parallelism) எனப்படலாம், இதில் இரண்டாவது வரி ஒரு உருவகத்தின் மூலம் முதல் வரியை விளக்குகிறது அல்லது அதற்கு நேர்மாறாக அமைகிறது. துன்மார்க்கரை பதருக்கு ஒப்பிடுவது அவர்கள் பாதுகாப்பற்றவர்கள் மற்றும் மதிப்பற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

மற்றொரு அரிதான இணை மாதிரி உயர்வு இணை (Climactic parallelism) ஆகும். இந்த வடிவத்தில் இரண்டாவது வரி முதல் வரியின் ஒரு பகுதியை மீண்டும் கூறி, வாக்கியத்தை முழுமையாக்க ஒன்றைச் சேர்க்கிறது. சங்கீதம் 29:1 ஒரு உதாரணம்: பலவான்களின் புத்திரரே, கர்த்தருக்கு மகிமையையும் வல்லமையையும் செலுத்துங்கள்; கர்த்தருக்கே அதைச் செலுத்துங்கள்.

2. வளைய மாதிரி (Ring pattern):

ஒரு வளைய மாதிரியில், ஒரு மையப் பகுதிக்கு முன்னும் பின்னும் இணைப் பகுதிகள் அமைகின்றன. ஆதியாகமம் 37 யோசேப்பு எகிப்திற்கு விற்கப்பட்ட கதையைப் பதிவு செய்கிறது. அதிகாரம் 38 யூதா மற்றும் தாமாரைப் பற்றிப் பேசுகிறது, மேலும் அதிகாரம் 39 மீண்டும் யோசேப்பின் கதையைத் தொடங்குகிறது. ஒரு வகையில், 37 மற்றும் 39 அதிகாரங்கள் 38-ஆம் அதிகாரத்தைச் சுற்றி ஒரு வளையத்தை உருவாக்குகின்றன, இதன் நோக்கம் யோசேப்பின் தூய்மைக்கு எதிராக யூதாவின் பாவத்தின் கொடூரத்தை முரண்படுத்திக் காட்டுவதாகும்.

3. குறுக்கு அமைப்பு மாதிரி (Chiasm pattern):

இது வேதாகமத்தில் அடிக்கடி காணப்படும் ஒரு வடிவமாகும். இதில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வசனங்களில் உள்ள ஒன்று மற்றும் நான்காம் கூறுகள் கருத்தில் இணையாக இருக்கும், மேலும் இரண்டு மற்றும் மூன்றாம் புள்ளிகள் கருத்தில் இணையாக இருக்கும். சங்கீதம் 137:5-6 இப்படி வாசிக்கிறது: எருசலேமே, நான் உன்னை மறந்தால், என் வலது கை தன் வித்தையை மறப்பதாக. நான் உன்னை நினையாமல் போனால்... என் நாவு என் மேல்வாயோடு ஒட்டிக்கொள்வதாக. இதில் ஒன்று மற்றும் நான்காம் வரிகள் நான்... போனால் என்று தொடங்குகின்றன, இரண்டு மற்றும் மூன்றாம் வரிகள் என் வலது கை மற்றும் என் நாவு என்று தொடங்குகின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள்.

மற்றொரு உதாரணம் மத்தேயு 7:6: பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடுக்காதேயுங்கள்; உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகள்முன் எறியாதேயுங்கள்; எறிந்தால் அவைகளைத் தங்கள் கால்களால் மிதித்து, திரும்பிக் கொண்டு உங்களைப் பீறிப்போடும். முதல் வரியில் உள்ள நாய்களைப் பற்றிய குறிப்பு

நான்காம் வரியில் உள்ள பீறிப்போடுதல் என்பதோடு பொருந்துகிறது. இரண்டாம் வரியில் பன்றிகளிடம் முத்துக்களை எறிவது மூன்றாம் வரியில் உள்ள மிதித்தல் என்பதோடு இணையாக உள்ளது.

4. மாற்றொழுங்கு மாதிரி (Alternating pattern):

ஒரு மாற்றொழுங்கு மாதிரியில், ஒரு வசனம் அல்லது பகுதியில் ஒன்று மற்றும் மூன்றாம் புள்ளிகள் இணையாக இருக்கும், மேலும் இரண்டு மற்றும் நான்காம் புள்ளிகள் இணையாக இருக்கும். சங்கீதம் 31:20-ல் முதல் வரி உம்முடைய சமூகத்தின் மறைவிலே என்று தொடங்குகிறது மற்றும் மூன்றாம் வரி உம்முடைய கூடாரத்திலே என்று தொடங்குகிறது. பின்னர் இரண்டு மற்றும் நான்காம் பகுதிகள் ஒத்தவை: அவர்களை மறைத்து மற்றும் அவர்களைக் காப்பாற்றுவீர். யோபு அனுபவித்த நான்கு பேரழிவுகளில் (யோபு 1), சாத்தானின் முதல் இரண்டு தாக்குதல்கள் மனித மற்றும் இயற்கை வழிகளுக்கு இடையே மாறி மாறி வருகின்றன. முதல் மற்றும் மூன்றாவது பேரழிவுகள் மனிதர்களால் ஏற்பட்டன (சபேயர், வச. 13-15, மற்றும் கல்தேயர், வச. 17), மற்றும் இரண்டு மற்றும் நான்காம் பேரழிவுகள் இயற்கை வழிகளால் (தேவனுடைய அக்கினி, வச. 16, மற்றும் பெருங்காற்று, வச. 18-19).

5. தலைகீழ் மாற்றொழுங்கு (Inversion):

இது கயாசத்தைப் போன்றது, ஆனால் இதில் அதிக உறுப்புகள் (elements) உள்ளன, எனவே கூடுதல் முரண் அல்லது ஒப்பீட்டு புள்ளிகள் உள்ளன. ஒன்று மற்றும் ஆறாவது உருப்படிகள் இணையாக இருக்கும், இரண்டு மற்றும் ஐந்து இணையாக இருக்கும், மற்றும் மூன்று மற்றும் நான்கு இணையாக இருக்கும். ஏசாயா 6:10 இந்த மாதிரியைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று மற்றும் ஆறாம் வரிகள் இதயத்தைக் குறிக்கின்றன; இரண்டு மற்றும் ஐந்து வரிகள் காதுகளைக் குறிக்கின்றன; மூன்று மற்றும் நான்கு வரிகள் கண்களைக் குறிக்கின்றன.

பெருவெள்ள கதையில் (Flood narrative), தேவன் நோவாவை பேழைக்குள் நுழையக் கட்டளையிட்ட ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு பெருவெள்ளம் தொடங்கியது (ஆதி 7:4, 10). நாற்பது நாட்கள் பூமியில் மழை பெய்தது (வச. 12, 17). 150 நாட்கள் தண்ணீர் பூமியை மூடியிருந்தது (வச. 24; 8:3). மலைகளின் உச்சிகள் தெரிந்த 40 நாட்களுக்குப் பிறகு நோவா பேழையின் ஜன்னலைத் திறந்தான் (8:6). புறாவை மீண்டும் வெளியே அனுப்பும் வரை நோவா ஏழு நாட்கள் (இரண்டு முறை) காத்திருந்தான் (வச. 10, 12). இது கால அளவுகளின் பின்வரும் திட்டத்தை ஒரு தலைகீழ் மாற்றொழுங்காகக் கொடுக்கிறது:

- 7 நாட்கள்
- 40 நாட்கள்
- 150 நாட்கள்

- 40 நாட்கள்
- 7 நாட்கள்

பெருவெள்ளக் கதையில் காணப்படும் மற்றொரு தலைகீழ் மாதிரி பின்வருமாறு:

1. நோவாவோடு தேவனுடைய உடன்படிக்கை (ஆதி 6:11-22)
2. நோவா சுத்தமான விலங்குகளை உள்ளே கொண்டு வருதல் (7:1-5)
3. நோவா அசுத்தமான விலங்குகளை உள்ளே கொண்டு வருதல் (7:7-10)
4. நோவா பேழைக்குள் நுழைதல் (7:11-16)
5. பெருவெள்ளம் உயருதல் (7:17-24)
6. பெருவெள்ளம் உச்சத்தை அடைந்தது, பேழை தங்கியது, தேவன் நோவாவை நினைவுகூர்ந்தார் (8:1)
7. பெருவெள்ளம் வடிதல் (8:2-5)
8. நோவா பேழையை விட்டு வெளியேறுதல் (8:13-19)
9. நோவா சில விலங்குகளைப் பலியிடுதல் (8:20-22)
10. நோவாவின் உணவுமுறை (9:1-7)
11. நோவாவோடு தேவனுடைய உடன்படிக்கை (9:8-17)

தலைகீழ் மாற்றொழுங்குகளில் மையப் பகுதி பொதுவாக வலியுறுத்தப்படும். மத்தேயு 13:15-ல் உள்ள தலைகீழ் மாற்றொழுங்கு மாதிரியைக் கவனியுங்கள்.

6. உள்ளடக்கிய மாதிரி (Inclusio):

இது ஒரு பத்தி அல்லது நீண்ட பகுதி அது தொடங்கிய அதே வழியில் முடிவடையும் ஒரு மாதிரியாகும். பெருவெள்ளக் கதையில் மனிதனின் பொல்லாப்பு ஆதியாகமம் 6:1-8-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் கதையின் முடிவிலும் மனிதனின் பொல்லாப்பு மீண்டும் காணப்படுகிறது (8:21). ஏசாயா 1:21-ல் ஏசாயா எருசலேமை உண்மையுள்ள நகரம் என்று குறிப்பிட்டார், மேலும் வசனம் 26-ல் அந்த பத்தி உண்மையுள்ள நகரம் என்ற மற்றொரு குறிப்புடன் முடிவடைகிறது. நீதிமொழிகள் 31:10 குணவதியான ஸ்திரீயை (வச. 10) குறிப்பிடுவதன் மூலம் தொடங்குகிறது மற்றும் முடிவில் மீண்டும் குணவதி (வச. 29) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. நீதிமொழிகள் 1:2-ல் ஞானத்தையும் போதகத்தையும் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மீண்டும் வசனம் 7-ல் குறிப்பிடப்படுகிறது, இதன் மூலம் நீதிமொழிகளின் நோக்கங்களைப் பற்றி கூறப்பட்ட அனைத்தையும் ஒன்றாக இணைக்கிறது.

7. மூன்று மடங்கு மாதிரி (Triad pattern):

இந்த மாதிரியில் மூன்று தொடர்புடைய விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன, யூதா 11-ல் உள்ளதைப் போல: காயீனுடைய வழி, பிலேயாமுடைய வஞ்சகம், மற்றும் கோராகின் எதிர்வாதம். யூதா 8-ல் யூதா எழுதிய கள்ளப் போதகர்களைப் பற்றி மூன்று விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன: அவர்கள் தங்கள் சரீரத்தை அசுசிப்படுத்துகிறார்கள், துரைத்தனங்களை அசட்டை பண்ணுகிறார்கள், மற்றும் மகிமையானவர்களைத் தூஷிக்கிறார்கள்.

8. அக்ரோஸ்டிக் மாதிரி (Acrostic pattern):

ஒரு அக்ரோஸ்டிக்கில், ஒவ்வொரு வசனமும் அகரவரிசையின் (alphabet) ஒவ்வொரு எழுத்தைக் கொண்டு வரிசையாகத் தொடங்குகிறது. நீதிமொழிகள் 31:10-31 ஒரு நன்கு அறியப்பட்ட அக்ரோஸ்டிக் ஆகும், சங்கீதம் 119-ம் அப்படியே. இருப்பினும், அந்த சங்கீதத்தில், ஒவ்வொரு எட்டாவது வசனமும் 22 எழுத்துக்கள் கொண்ட எபிரெய் அகரவரிசையின் வெவ்வேறு எழுத்துடன் தொடங்குகிறது. 1-8 வசனங்கள் ஒவ்வொன்றும் முதல் எழுத்திலும், 9-16 வசனங்கள் இரண்டாம் எழுத்திலும், 17-24 வசனங்கள் மூன்றாம் எழுத்திலும் தொடங்குகின்றன. புலம்பல் 1-ல் 22 வசனங்கள் ஒவ்வொன்றும் எபிரெய் அகரவரிசையின் வெவ்வேறு எழுத்துடன் தொடங்குகிறது. புலம்பல் 2 மற்றும் 4-க்கும் இதுவே பொருந்தும். அதிகாரம் 3 சற்று வித்தியாசமானது, அதில் தொடர்ச்சியாக மூன்று வசனங்கள் அகரவரிசையின் முதல் எழுத்தில் தொடங்குகின்றன, அதைத் தொடர்ந்து அடுத்த மூன்று வசனங்கள் இரண்டாம் எழுத்தில் தொடங்குகின்றன. அதிகாரம் 5-ல் 22 வசனங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை அக்ரோஸ்டிக் வடிவத்தில் இல்லை. சங்கீதங்கள் 34 மற்றும் 111 உட்பட பிற சங்கீதங்களும் அக்ரோஸ்டிக்ஸ் ஆகும். அக்ரோஸ்டிக்ஸ் அநேகமாக மனப்பாடம் செய்யும் கருவிகளாகப் பயன்பட்டன. கூடுதலாக, புலம்பல் புத்தகத்தில் உள்ள அக்ரோஸ்டிக்ஸ் எரேமியாவின் ஆழ்ந்த துயர உணர்ச்சியின் மீது ஒரு வகையான இலக்கியக் கட்டுப்பாடாகவும் செயல்பட்டிருக்கலாம்.

9. ஏறுவரிசை மற்றும் இறங்குவரிசை மாதிரிகள் (Ascending and Descending patterns):

முதலாம் யோவான் புத்தகம் ஏறுவரிசை கட்டமைப்பைக் கொண்டதாகக் கருதப்படலாம். ஒவ்வொரு பகுதியும் அடுத்த பகுதிக்கு இட்டுச் செல்கிறது. பர்-எஃப்ரத் (Bar-efrat) 2 சாமுவேல் 13:3-20-ல் பின்வரும் இறங்குவரிசை மாதிரியைப் பரிந்துரைக்கிறார்:

- அம்னோன்-யோனதாப் (வச. 3-5)
- தாவீது-அம்னோன் (வச. 6)
- தாவீது-தாமார் (வச. 7)

- அம்னோன்-தாமார் (வச. 8-16)
- அம்னோன்-வேலைக்காரன் (வச. 17)
- வேலைக்காரன்-தாமார் (வச. 18)
- தாமார்-அப்சலோம் (வச. 19-20)

10. திரும்பக் கூறுதல் மாதிரி (Repetition pattern):

உணர்ச்சிப்பூர்வமான தாக்கத்திற்காகத் திரும்பக் கூறுதல் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏசாயா 40:21 மற்றும் 28-ல் உங்களுக்குத் தெரியாதா? நீங்கள் கேட்கவில்லையா? என்ற கேள்விகளை மீண்டும் கூறுவதன் மூலம் தனது வாசகர்களின் அறியாமையைச் சுட்டிக்காட்டினார். அந்த அதிகாரத்தில் பல கேள்விகளின் தொடக்கத்தில் யார் (who) என்ற சொல்லை அவர் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்தியது மக்களின் அறியாமையை இலக்கிய ரீதியாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. (வசனங்கள் 12, 13-14, மற்றும் 26-ல் உள்ள யார் என்ற சொல்லைக் கவனியுங்கள்.)

பர்-எஃப்ரத் சுட்டிக்காட்டுவது போல, 2 சாமுவேலில் மூன்று நிகழ்வுகளில், பாலியல் குற்றத்தைத் தொடர்ந்து கொலை நிகழ்கிறது: பெத்சேபாவுடன் தாவீதின் தொடர்பு உரியா கொல்லப்படுவதைத் தொடர்ந்து வருகிறது (2 சாமு 11). தாமார் உடனான அம்னோனின் தொடர்பைத் தொடர்ந்து அம்னோன் கொல்லப்படுகிறான் (அதி. 13), மற்றும் தாவீதின் மறுமனையாட்டிகளுடன் அப்சலோமின் தொடர்பைத் தொடர்ந்து அப்சலோம் கொல்லப்படுகிறான் (அதிகாரங்கள் 15-19).

மாற்கு சுவிசேஷத்தின் மீண்டும் வரும் பாடங்களில் ஒன்று இயேசுவுக்கு அதிகரித்து வரும் எதிர்ப்பாகும். மாற்கு 2-ல் பல எதிர்ப்பாளர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏன்? (வச. 7, 16, 18, 24) என்ற கேள்வியைக் கேட்டனர். இயேசு பாவங்களை மன்னித்ததாலும் (வச. 7), பாவிக்குடன் சாப்பிட்டதாலும் (வச. 16), உபவாச பாரம்பரியத்தைப் புறக்கணித்ததாலும் (வச. 18), மற்றும் அவர் ஓய்வுநாளை மீறியதாலும் (வச. 24) எதிர்ப்பு வந்தது.

இந்த அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் கூறியது போல, வேதாகமத்தின் இலக்கியத் தரத்தைக் கவனிப்பது அதன் கலை நயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட உதவுகிறது, மேலும் வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வருக்கு வேதவாக்கியங்களைப் பற்றியும் அதன் உள்ளடக்கம் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது என்பது பற்றியும் மிகவும் துல்லியமான படத்தைப் பெற உதவுகிறது.

அத்தியாயம் ஏழு: உருவகங்கள் (Figures of Speech)

1937-ஆம் ஆண்டில், கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கில இலக்கியப் பேராசிரியரான டபிள்யூ. மேக்னீல் டிக்சன் (W. Macneile Dixon) இவ்வாறு எழுதினார்:

வரலாற்றை உருவாக்கியதில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த காரணி எது என்று என்னிடம் கேட்டால், நான் உருவக வெளிப்பாடுகள் (figurative expression) என்று பதிலளித்திருப்பேன். கற்பனையால்தான் மனிதர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்; கற்பனையே நம் வாழ்வு முழுவதையும் ஆளுகிறது. தத்துவவாதிகள் நீங்கள் நினைக்க விரும்புவது போல மனித மனம் ஒரு விவாதக் கூடம் அல்ல, மாறாக அது ஒரு படக் காட்சிக்கூடம் (picture gallery). வேதாகமத்திலிருந்து உருவகங்களை அகற்றிவிட்டால் அதன் உயிர் ஆவி மறைந்துவிடும். தீர்க்கதரிசிகள், கவிஞர்கள் மற்றும் மனிதர்களின் தலைவர்கள் அனைவரும் உருவகப் படங்களைப் பயன்படுத்துவதில் வல்லுநர்கள்; அந்த உருவகங்களின் மூலமே அவர்கள் மனித ஆத்துமாவைக் கவருகிறார்கள்.

வேதாகமத்தில் நூற்றுக்கணக்கான உருவகங்கள் உள்ளன. இ.டபிள்யூ. புல்லிங்கர் (E.W. Bullinger) வேதாகம உருவகங்களை 200-க்கும் மேற்பட்ட பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தினார்; 8,000 உதாரணங்களை வேதவாக்கியங்களிலிருந்து அளித்தார். அதன் பொருளடக்கப் பட்டியல் மட்டுமே 200 பிரிவுகளைப் பட்டியலிட 28 பக்கங்களை எடுத்துக் கொள்கிறது!

உருவகம் (Figure of Speech) என்றால் என்ன?

இலக்கண விதிகள் சொற்கள் சாதாரணமாக எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பதை விவரிக்கின்றன. இருப்பினும், சில சந்தர்ப்பங்களில், பேசுபவர் அல்லது எழுதுபவர் அந்த விதிகளைத் திட்டமிட்டே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு புதிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்; இந்த வடிவங்களை நாம் உருவகங்கள் என்று அழைக்கிறோம். புல்லிங்கர் எழுதியது போல, ஒரு உருவகம் என்பது ஒரு சொல் அல்லது வாக்கியத்தை அதன் முதல் அல்லது எளிமையான அர்த்தத்திலிருந்து அல்லது பயன்பாட்டிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு விசித்திரமான வடிவத்தில் மாற்றுவதாகும்.

நாங்கள் பலமாக மழை பெய்கிறது என்று சொன்னால், அது ஒரு சாதாரண, நேரடியான கூற்று. ஆனால், பூனை மற்றும் நாய்களைப் போல மழை பெய்கிறது (It is raining cats and dogs - இது ஒரு ஆங்கில மரபுத்தொடர்) என்று சொன்னால், அதே விஷயத்தை விசித்திரமான, அதிக வர்ணனை கொண்ட முறையில் வெளிப்படுத்தும் வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம். அல்லது டீ கெட்டில் கொதிக்கிறது என்று சொல்லும்போது, நாம் கெட்டிலை அல்ல, அதற்குள் இருக்கும் தண்ணீரைத்தான் குறிக்கிறோம்.

ஸ்டெரெட் (Sterrett) என்பவரின் கூற்றுப்படி, உருவகம் என்பது அதன் நேரடியான, இயல்பான அர்த்தத்தைத் தவிர வேறொன்றைத் தொடர்பு கொள்ளப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் ஆகும். அவர் நவீன ஆங்கிலத்திலிருந்து உருவக வெளிப்பாடுகளுக்கு இந்த உதாரணங்களைத் தருகிறார். அந்த வாதத்தில் தண்ணீர் நிற்காது (That argument doesn't hold water). தேவனுடைய வார்த்தைக்காக எழுந்து நில்லுங்கள் (Stand up for the Word of God).

நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன் (I was tickled to death - நேரடி மொழிபெயர்ப்பு: நான் கிச்சுகிச்சு மூட்டப்பட்டு சாகும்வரை சிரித்தேன்). முதல் உதாரணத்தில், வாதத்திற்கும் உண்மையான தண்ணீருக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. துளைகள் உள்ள ஒரு வாலியைப் போல அந்த வாதம் பயனற்றது என்பதே அதன் கருத்து. இரண்டாவது உதாரணத்தில், நாம் வேதாகமத்திற்கு அருகில் உடல்நீதியாக எழுந்து நிற்கும்படி ஊக்கப்படுத்தப்படவில்லை, மாறாக வேத சத்தியங்களைப் பாதுகாக்கவும், நம்முடைய நம்பிக்கைகள் தெளிவாகத் தெரியும்படி வாழவும் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். மூன்றாவது உதாரணத்தில், அந்த நபர் தான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார்.

யோவான் ஸ்நானகன் இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி (யோவான் 1:29) என்று சொன்னபோது, அவர் ஒரு விலங்கைக் காட்டவில்லை, மாறாக இயேசுவைக் காட்டினார்; யோவானால் இயேசு ஒரு ஆட்டுக்குட்டிக்கு ஒப்பிடப்பட்டார். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டவர்களும் இன்று வாசிக்கும் வாசகர்களும் இயேசு எந்த வகையில் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போல இருந்தார் என்று சிந்திக்கத் தூண்டப்படுகிறார்கள். யூதர்கள் அடிக்கடி ஆட்டுக்குட்டிகளைப் பலியிட்டதால், மற்றவர்களுக்காகவும் அவர்களுக்குப் பதிலாகவும் இயேசு கொடுக்கப்போகும் பலி மரணத்தை யோவான் நிச்சயமாக மனதில் கொண்டிருந்தார்.

இந்த ஒவ்வொரு உதாரணத்திலும், கூற்றுகளின் சில அம்சங்கள் அவற்றின் சாதாரண அர்த்தத்தில் உண்மையானவை அல்ல, ஆனாலும் அந்த வாக்கியங்கள் சத்தியத்தைத் தொடர்புபடுத்துகின்றன. வாதம் போதுமானதாக இல்லை (தண்ணீர் நிற்காது), நாம் வேதாகமத்தின்படி வாழ வேண்டும் மற்றும் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் (வேதாகமத்திற்காக எழுந்து நில்லுங்கள்), நாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோம் (tickled to death), இயேசு ஒரு மாற்றீடு பலி (தேவ ஆட்டுக்குட்டி). உருவகங்கள் சத்தியங்களை தெளிவான மற்றும் சுவாரஸ்யமான வழிகளில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

வேதாகமத்தில் பல உருவகங்கள் இருப்பதால், அவற்றை அடையாளம் காண்பதும் அவை எதைத் தொடர்புபடுத்துகின்றன என்பதைத் தீர்மானிப்பதும் முக்கியம்.

ஏன் உருவகங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன?

1. உருவகங்கள் தெளிவைச் சேர்க்கின்றன:

கர்த்தர் என் கன்மலை (சங்கீதம் 18:2) என்று சொல்வது, கர்த்தர் பலமானவர் மற்றும் அசைக்க முடியாதவர் என்பதால் நான் அவரைச் சார்ந்திருக்க முடியும் என்று சொல்வதற்கான ஒரு வர்ணனைமிக்க, தெளிவான வழியாகும்.

2. உருவகங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன:

உருவகங்களின் தனித்துவத்தால் ஒரு கேட்பவர் அல்லது வாசகர் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்துகிறார். பவுல் அந்த நாய்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்

(பிலிப்பியர் 3:2) என்று எழுதியபோதும் அல்லது யாக்கோபு நாவானது நெருப்புத்தான் (யாக்கோபு 3:6) என்று எழுதியபோதும் இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. சாதாரணமாக ஒரே மாதிரியாக இல்லாத அல்லது ஒப்பிடப்படாத இரண்டு விஷயங்களுக்கு இடையே ஒப்பீடு செய்யப்படும்போது, அங்கு ஆச்சரியம் ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, உவமைகள் (similes) மற்றும் உருவகங்கள் (metaphors) பெரும்பாலும் இந்த எதிர்பாராத தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

3. உருவகங்கள் சுருக்கமான அறிவுசார் கருத்துக்களை மிகவும் ஆழமானதாக மாற்றுகின்றன:

நித்திய தேவன் உனக்கு அடைக்கலம்; அவருடைய நித்திய புயங்கள் (arms) உனக்குக் கீழே இருக்கும் (உபாகமம் 33:27) என்பது, கர்த்தர் உன்னைப் பராமரித்து உன்னை ஆதரிப்பார் என்ற கூற்றை விட நிச்சயமாக ஆழமானது.

4. உருவகங்கள் நினைவில் நிறுத்த உதவுகின்றன:

இஸ்ரவேல் அடங்காத கிடாரியைப் (heifer) போல அடங்காதிருக்கிறது (ஓசியா 4:16) என்ற கூற்று, இஸ்ரவேல் மிகவும் பிடிவாதமானது என்று எழுதியதை விட எளிதாக நினைவில் கொள்ளப்படுகிறது. வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறீர்கள்; அவைகள் புறம்பே அழகாகக் காணப்படும், உள்ளேயோ மரித்தவர்களின் எலும்புகளாலும் சகல அசுத்தத்தினாலும் நிறைந்திருக்கும் (மத்தேயு 23:27) என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளை வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் எளிதில் மறக்க முடியாது. உருவகங்கள் பல மொழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவை எளிதில் நினைவில் கொள்ளப்படுகின்றன மற்றும் அழியாத முத்திரைகளை உருவாக்குகின்றன.

5. உருவகங்கள் ஒரு கருத்தைச் சுருக்குகின்றன:

அவை ஒரு கருத்தை சுருக்கமான முறையில் படம்பிடித்துத் தெரிவிக்கின்றன. அவை விளக்கப்படங்களாக இருப்பதால், விரிவான விளக்கத்தின் அவசியத்தை நீக்குகின்றன. அவை கொஞ்சத்தில் நிறையச் சொல்கின்றன. கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார் (சங்கீதம் 23:1) என்ற புகழ்பெற்ற உருவகம், கர்த்தருக்கும் அவருடையவர்களுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய பல கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறது.

6. உருவகங்கள் அழகு சேர்க்கின்றன:

அவற்றின் பொலிவு வாசகரை நிறுத்திச் சிந்திக்க வைக்கிறது. சங்கீதம் 52:8-ஐ வாசிக்கும்போது, நானோ தேவனுடைய ஆலயத்தில் பச்சையான ஒலிவமரத்தைப் போலிருக்கிறேன், அந்த உவமையில் (simile) பரிந்துரைக்கப்படும் ஒற்றுமைகளைப் பற்றிப் பிரதிபலிக்க நீங்கள் தூண்டப்படுகிறீர்கள். ஏசாயா 1:8-க்கும் இதுவே பொருந்தும்: சீயோன் குமாரத்தி திராட்சத்தோட்டத்திலுள்ள ஒரு

குடிசையைப்போலவும், வெள்ளரித்தோட்டத்திலுள்ள ஒரு குடிசைப்போலவும், முற்றுகை போடப்பட்ட ஒரு பட்டணத்தைப்போலவும் விடப்பட்டிருக்கிறாள்.

ஒரு வெளிப்பாடு உருவகமா அல்லது நேரடியானதா என்று எப்படி அறிவது?

பொதுவாக ஒரு வெளிப்பாடு விவாதிக்கப்படும் விஷயத்திற்குப் பொருந்தாததாக இருந்தாலோ அல்லது உண்மை, அனுபவம் அல்லது கவனிப்புக்கு மாறாக இருந்தாலோ அது உருவகமாகும். ஒரு விளையாட்டு வர்ணனையாளர் பால்கன்ஸ் அணி (Falcons) லயன்ஸ் அணியை (Lions) தோற்கடித்தது என்று சொல்வதைக் கேட்டால், அவர் இரண்டு கால்பந்து அணிகளைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்; வேட்டையாடும் பறவைகள் உண்மையான சிங்கங்களைத் தாக்குகின்றன என்று அவர் கூறவில்லை. உருவக மொழியைக் கவனிக்க பின்வரும் வழிகாட்டுதல்கள் உதவக்கூடும்:

1. வேறுவிதமாகச் செய்ய நல்ல காரணம் இருந்தாலன்றி, ஒரு பகுதியை எப்போதும் அதன் நேரடி அர்த்தத்திலேயே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உதாரணமாக, 144,000 பேர் முத்திரை போடப்படுவார்கள் என்றும், இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் 12,000 பேர் என்றும் யோவான் எழுதியபோது, அந்த எண்களை அவற்றின் சாதாரண, நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க எந்தக் காரணமும் இல்லை (வெளி 7:4-8). ஆனாலும் அடுத்த வசனத்தில் யோவான் ஆட்டுக்குட்டியை (வச. 9) குறிப்பிட்டார்; இது தெளிவாக இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது, ஒரு விலங்கை அல்ல என்பதை யோவான் 1:29 சுட்டிக்காட்டுகிறது.
2. நேரடி அர்த்தம் சாத்தியமற்றதாக இருந்தால், உருவக அர்த்தம் உத்தேசிக்கப்படுகிறது. கர்த்தர் எரேமியாவிடம் அவரை இரும்புத் தூணும் வெண்கல அலையுமாய் (எரேமியா 1:18) மாற்றியதாகக் கூறினார். இயேசு ஏழு நட்சத்திரங்களைத் தமது வலது கையில் ஏந்தியிருந்ததாக யோவான் எழுதினார் (வெளி 1:16). கர்த்தருக்கு இறக்கைகள் இல்லை, பூமிக்குக் காதுகள் இல்லை (பூமியே கேள் - மீகா 1:2).
3. நேரடி அர்த்தம் அபத்தமாக இருந்தால் உருவகமே உத்தேசிக்கப்படுகிறது; உதாரணமாக மரங்கள் கைகொட்டுவது போல (ஏசாயா 55:12).
4. நேரடி அர்த்தம் ஒழுக்கக்கேடான செயலைக் கோரினால் உருவக அர்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இயேசுவின் மாம்சத்தைப் புசிப்பதும் அவருடைய இரத்தத்தைக் குடிப்பதும் மனித மாமிசத்தை உண்பது (cannibalism) போல இருப்பதால், அவர் உருவகமாகப் பேசினார் என்பது வெளிப்படை (யோவான் 6:53-58).

5. ஒரு உருவக வெளிப்பாட்டைத் தொடர்ந்து விளக்கமளிக்கும் நேரடியான கூற்று வருகிறதா என்பதைக் கவனியுங்கள். நித்திரை அடைந்தவர்கள் (1 தெச 4:13-15) என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் பின்னர் மரித்தவர்கள் (வச. 16) என்று பேசப்படுகிறார்கள். எபேசியர்கள் மரித்தவர்களாயிருந்தார்கள் (எபே 2:1) என்று பவுல் எழுதியபோது, அவர்கள் உடல்ரீதியாக இறந்துவிட்டார்கள் என்று அவர் அர்த்தப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் மீறுதல்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்திருந்தார்கள் என்று அவர் உடனடியாக விளக்கினார்.
6. சில நேரங்களில் ஒரு உருவகம் ஒரு தகுதிப்படுத்தும் உரிச்சொல்லால் (qualifying adjective) குறிக்கப்படுகிறது; உதாரணமாக பரலோக பிதா (மத்தேயு 6:14), மெய்யான அப்பம் (யோவான் 6:32), ஜீவனுள்ள கல் (1 பேதுரு 2:4). அல்லது சில நேரங்களில் ஒரு முன்னிடைச்சொல் தொடர் (prepositional phrase) அதற்கு முன்னால் வரும் பெயர்ச்சொல் நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடாது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. ஆவியின் பட்டயம் (எபே 6:17) என்ற வார்த்தைகளில், ஆவியின் என்ற சொற்றொடர் அந்தப் பட்டயம் நேரடியாக அல்லாமல் உருவகமாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. இதே போன்ற ஒரு உதாரணம் விசுவாசத்தின் நல்ல போர் (1 திமோ 6:12).

உருவகம் என்பது நேரடி விளக்கத்திற்கு (Literal Interpretation) எதிரானது தானா?

முந்தைய பகுதியில், நேரடி (literal) என்ற சொல் உருவகம் என்பதற்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டது போலத் தோன்றலாம். புள்ளி 2-ல் நான், நேரடி அர்த்தம் சாத்தியமற்றதாக இருந்தால் உருவக அர்த்தம் உத்தேசிக்கப்படுகிறது என்று எழுதினேன். இருப்பினும், இது போன்ற கூற்றுகள் உருவக மொழி நேரடியான சத்தியத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை என்று பரிந்துரைப்பதாகப் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடாது.

ஏற்கனவே விவாதித்தது போல, உருவகப் பேச்சு என்பது சாதாரண, எளிய முறையில் கூறப்பட வேண்டிய நேரடி உண்மைகளை வர்ணனைமிக்க, அசாதாரணமான முறையில் முன்வைக்கும் வழியாகும். வாதத்தில் தண்ணீர் நிற்காது என்று சொல்வது, வாதம் பலவீனமானது என்ற சாதாரண வாக்கியத்தைச் சொல்வதற்கான ஒரு விசித்திரமான வழியாகும். இரண்டு வாக்கியங்களும் ஒரு நேரடி உண்மையை (literal fact) தெரிவிக்கின்றன. ஒன்று உருவக முறையிலும், மற்றொன்று உருவகம் அல்லாத முறையிலும் அதைத் தெரிவிக்கிறது.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ராட்மேக்கர் (Radmacher) கூறியது போல, ஒவ்வொரு உருவகத்தின் பின்னாலும் ஒரு நேரடி அர்த்தம் இருக்கிறது; உரையின் வரலாற்று-இலக்கண விளக்கத்தின் (historical-grammatical exegesis) மூலம், இந்த நேரடி அர்த்தங்கள் தேடப்பட வேண்டும். நான் அவர் தனது தோலில் இருந்து

குதித்தார் (He jumped out of his skin - மிகவும் திடுக்கிட்டார் என்பதைக் குறிக்கும் ஆங்கில உருவகம்) என்று சொன்னால், குதித்தார் மற்றும் தோல் என்ற சொற்களை அவற்றின் சாதாரண அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக, நான் ஒரு உருவக வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறேன் (நிச்சயமாக யாரும் உண்மையில் தனது தோலில் இருந்து குதிக்க முடியாது), அது ஒரு நேரடி உண்மையை, அதாவது அந்த நபர் மிகவும் பயந்துவிட்டார் என்பதைத் தொடர்புபடுத்துகிறது. உருவகம் என்பது நேரடி சத்தியத்தை வழங்குவதற்கான ஒரு வர்ணனைமிக்க வாகனம் ஆகும்.

பெர்கோஃப் என்பவர் விளக்குவது போல, ஒரு எழுத்தாளர் தனது கருத்தை நேரடியாகக் குறிக்கும் சொற்களின் மூலமாகவோ அல்லது உருவக வெளிப்பாட்டின் இனிமையான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தோ தெரிவிக்கலாம். ஆனால் ஒரு விஷயம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்: இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் நேரடி அர்த்தம் ஒன்றுதான். ஒரு விளக்கம் நேரடியானது (literal) என்று எப்போது சொல்லப்படும் என்றால், அது ஆசிரியர் தனது கூற்றின் மூலம் எதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறாரோ அதோடு ஒத்துப்போகும்போது மட்டுமே.

எனவே உருவக மொழி நேரடி விளக்கத்திற்கு எதிரானது அல்ல; அது அதன் ஒரு பகுதியாகும். ஒருவேளை உருவகத்திற்கு எதிராக நேரடி விளக்கம் என்று பேசுவதை விட, சாதாரண-நேரடி (ordinary-literal) மற்றும் உருவக-நேரடி (figurative-literal) விளக்கம் என்று பேசுவது சிறப்பாக இருக்கலாம். எனவே இந்த அத்தியாயத்தில், உருவகம் என்றால் உருவக-நேரடி என்றும், நேரடி என்றால் சாதாரண-நேரடி என்றும் பொருள்படும். இவை இரண்டுமே நேரடி விளக்கம் (literal interpretation) என்று பொதுவாகக் குறிக்கப்படுவதன் பகுதிகளாகும். உருவகம் நேரடிக்கு எதிரானது என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, சாதாரண-நேரடி என்பது உருவக-நேரடிக்கு எதிரானது என்று சொல்வது விரும்பத்தக்கது; அதே சமயம் இவை இரண்டுமே நேரடி சத்தியங்களைத் தொடர்புபடுத்துவதற்கான முறையான வழிகள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்—அந்த சத்தியங்கள் அவற்றின் சாதாரண, வரலாற்று, இலக்கண அர்த்தத்தில், சொற்களால் உத்தேசிக்கப்படாத எதையும் சொல்ல வைக்காமல் விளக்கப்பட வேண்டும். இந்த கருத்து பக்கம் 148-ல் உள்ள அட்டவணையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்த உருவகமும் சாதாரண-நேரடி மொழியையே சார்ந்துள்ளது. பேதுரு பிசாசானவன் கர்ச்சிக்கும் சிங்கத்தைப் போல சுற்றித்திரிந்து (1 பேதுரு 5:8) என்று எழுதியபோது, அந்த உருவக ஒப்பீட்டின் நியாயத்தன்மை உண்மையான சிங்கங்களைப் பற்றிய நமது புரிதலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதுவே நிழலாட்டங்கள் (types), அடையாளங்கள் (symbols), உவமைகள் (parables), உருவகக் கதைகள் (allegories) மற்றும் நீதிக்கதைகளுக்கும் (fables) பொருந்தும்.

சாதாரண-நேரடி (Ordinary-Literal)	உருவக-நேரடி (Figurative-Literal)
சாதாரண, எளிய, வழக்கமான பயன்பாடு	வர்ணனைமிக்க, அசாதாரணமான பயன்பாடு
நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட நேரடி உண்மைகள்	உருவகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட நேரடி உண்மைகள்

நேரடி (வரலாற்று, இலக்கண) விளக்கம்

பால் டான் (Paul Tan) நேரடி விளக்கத்தைக் குறிக்க இயல்பான (normal) மற்றும் வழக்கமான (customary) என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார். வேதாகமத்தின் நேரடி விளக்கம் என்பது வேதாகமத்தின் முதல் அர்த்தத்தை அதன் ஆசிரியர்களின் இயல்பான மற்றும் வழக்கமான பயன்பாடுகளின்படி விளக்குவதாகும்.

உண்மையான முரண்பாடு என்பது சீர்திருத்தவாதிகள் நேரடி (historical, grammatical) விளக்கம் என்று அழைப்பதற்கும் உருவகக் கதை (allegorical) விளக்கம் என்பதற்கும் இடையிலானது. உருவகக் கதை விளக்கம் இடைக்காலம் முழுவதும் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பொதுவானதாக இருந்தது, இது வேதப்பகுதிகளுக்கு ரகசியமான, மாய அர்த்தங்கள் இருப்பதாகக் கருதியது. இந்த வேறுபாட்டைப் பற்றியும் உருவகக் கதையாக மாற்றுவதில் உள்ள சிக்கல்களைப் பற்றியும் மேலும் அறிய அதிகாரம் 2-ஐப் பார்க்கவும்.

உருவகங்களின் வகைகள் யாவை? What are the types of figures of speech ?

ஒப்பீடு தொடர்பான உருவகங்கள்

ஒப்பீடு தொடர்பான பல உருவகங்கள் இயற்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை (உதாரணமாக: மழை, தண்ணீர், நெருப்பு, மண், பூக்கள், மரங்கள், விலங்குகள்). மற்றவை மனிதப் பொருட்களை (மட்பாண்டங்கள், கல்லறைகள், உடைகள்) உள்ளடக்கியவை, மற்றும் சில மனித அனுபவங்களைக் (பிறப்பு, இறப்பு, போர், இசை) குறிப்பிடுகின்றன.

1. உவமை (Simile):

உவமை என்பது ஒரு விஷயம் வெளிப்படையாக (போல அல்லது ஒப்பாய் போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தி) மற்றொன்றைப் போலவே இருப்பதைக் குறிக்கும் ஒப்பீடு ஆகும். மாம்சமெல்லாம் புல்லைப்போல இருக்கிறது (1 பேதுரு 1:24) என்று எழுதியபோது பேதுரு ஒரு உவமையைப் பயன்படுத்தினார். லூக்கா 10:3-ல் உள்ள கர்த்தரின் வார்த்தைகள் ஒரு உவமை: ஓநாய்களுக்குள்ளே ஆட்டுக்குட்டிகளை அனுப்புகிறதுபோல, நான் உங்களை அனுப்புகிறேன். சங்கீதம் 1:3-4-லும் உவமைகள் உள்ளன: நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்ட மரத்தைப் போலிருப்பான் (வச. 3) மற்றும் அவர்கள்... பதரைப் போலிருக்கிறார்கள் (வச. 4).

உவமைகளின் சவால் என்னவென்றால், அந்த இரண்டு பொருட்கள் எந்தெந்த வழிகளில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன என்பதைத் தீர்மானிப்பதாகும். மனிதர்கள் எப்படிப் புல்லைப் போன்றவர்கள்? இயேசுவின் சீஷர்கள் எந்த வகையில் ஆட்டுக்குட்டிகளைப் போல இருந்தனர்? விசுவாசி எந்த அர்த்தத்தில் ஒரு மரத்தைப் போன்றவர், மற்றும் துன்மார்க்கர் எந்த அர்த்தத்தில் பதரைப் போன்றவர்?

2. உருவகம் (Metaphor):

உருவகம் என்பது ஒரு விஷயம் மற்றொன்றாக இருக்கிறது, மற்றொன்றைப் போலச் செயல்படுகிறது அல்லது மற்றொன்றைப் பிரதிபலிக்கிறது என்ற ஒப்பீடு ஆகும் (இதில் இரண்டும் அடிப்படையில் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல). ஒரு உருவகத்தில் ஒப்பீடு மறைமுகமாக இருக்கும், அதே சமயம் உவமையில் அது வெளிப்படையாக இருக்கும். ஒரு உருவகத்தை அடையாளம் காண ஒரு துப்பு என்னவென்றால், வினைச்சொல் எப்போதும் இருக்கிறது, இருக்கிறார்கள், இருந்தான், இருந்தார்கள், இருந்தது போன்ற வடிவங்களில் இருக்கும். ஒரு உதாரணம் ஏசாயா 40:6: மாம்சமெல்லாம் புல்லே. இது 1 பேதுரு 1:24-ல் உள்ள கூற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். (உவமை எப்போதும் போல அல்லது ஒப்பாய் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது.) கர்த்தர் எரேமியா மூலம் கூறினார், என் ஜனங்கள் வழிதப்பின ஆடுகளாயிருந்தார்கள் (எரே 50:6). கர்த்தர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களை உப்புக்கு ஒப்பிட்டார்: நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள் (மத் 5:13). அவர்கள் நேரடியான உப்பு அல்ல; அவர்கள் உப்புக்கு ஒப்பிடப்பட்டார்கள். இயேசு நானே வாசல் (யோவான் 10:7, 9), நானே நல்ல மேய்ப்பன் (வச. 11, 14), அல்லது நானே ஜீவ அப்பம் (6:35) என்று உறுதிப்படுத்தியபோது, அவர் சில ஒப்பீடுகளைக் குறிப்பிடுகிறார். சில வழிகளில் அவர் ஒரு வாசல், ஒரு மேய்ப்பன் மற்றும் ஒரு அப்பத்தைப் போன்றவர். இயேசு எந்த வழிகளில் அந்தப் பொருட்களைப் போலவே இருக்கிறார் என்று சிந்திப்பது வாசகருக்குள்ள சவால்.

3. மறைமுக உருவகம் (Hypocatastasis):

குறைவாக அறியப்பட்ட இந்த உருவகம், நேரடியாகப் பெயரிடுவதன் மூலம் ஒற்றுமை மறைமுகமாக உணர்த்தப்படும் ஒரு ஒப்பீடு ஆகும். தாவீது நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறது (சங்கீதம் 22:16) என்று எழுதியபோது, அவர் தனது எதிரிகளைக் குறிப்பிடுகிறார், அவர்களை நாய்கள் என்று அழைக்கிறார். கள்ளப் போதகர்களும் பிலிப்பியர் 3:2-ல் நாய்கள் என்றும், அப்போஸ்தலர் 20:29-ல் கொடிய ஓநாய்கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். உவமை, உருவகம் மற்றும் மறைமுக உருவகம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகளைப் பின்வரும் வாக்கியங்களில் காணலாம்:

- **உவமை (Simile):** நீங்கள் நாய்களைப் போல இருக்கிறீர்கள்.
- **உருவகம் (Metaphor):** நீங்கள் நாய்களாய் இருக்கிறீர்கள்.
- **மறைமுக உருவகம் (Hypocatastasis):** நாய்களே!

யோவான் 1:29-ல் யோவான் ஸ்நானகன் ஒரு மறைமுக உருவகத்தைப் பயன்படுத்தினார். இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி. அவர் இயேசு ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போல இருக்கிறார் என்று சொல்லியிருந்தால், அவர் ஒரு உவமையைப் பயன்படுத்தியிருப்பார். அல்லது அவர் இயேசு ஒரு ஆட்டுக்குட்டி என்று சொல்லியிருந்தால் ஒரு உருவகம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இயேசு பேதுருவிடம் என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக (யோவான் 21:16) என்று சொன்னபோது, அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களை ஆடுகள் என்று அழைத்தார், இது ஒரு மறைமுக உருவகத்தைப் பயன்படுத்தியது. ஒரு மறைமுக உருவகம் யாரைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தீர்மானிக்க அதன் சூழல் (context) கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். உதாரணமாக எரேமியா எழுதினார், சிங்கம் தன் கெபியிலிருந்து புறப்பட்டது (எரே 4:7). சிங்கம் என்பது பாபிலோனைக் குறிக்கிறது என்பதை அதன் சூழல் தெளிவாக்குகிறது.

பின்வரும் ஏழு வசனங்களில் ஒவ்வொன்றும் உவமை, உருவகம் அல்லது மறைமுக உருவகம் ஆகும். ஒவ்வொரு வசனத்திற்கும் பின்னால் உள்ள வரியில் உருவகத்தின் வகையை எழுதுங்கள்:

- ஏசாயா 53:6, நாங்கள் எல்லாரும் ஆடுகளைப்போல வழிதப்பிப் போனோம். — **உவமை (Simile)**
- சங்கீதம் 84:11, தேவனாகிய கர்த்தர் சூரியனும் கேடகமுமானவர். — **உருவகம் (Metaphor)**
- 2 பேதுரு 2:17, இவர்கள் தண்ணீரில்லாத ஊற்றுகளும், பெருங்காற்றினால் அடிக்கப்படுகிற மேகங்களுமாயிருக்கிறார்கள். — **உருவகம் (Metaphor)**
- யோவான் 2:19, இந்த ஆலயத்தை இடித்துப்போடுங்கள்; மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன். — **மறைமுக உருவகம் (Hypocatastasis)** (இங்கு ஆலயம் என்பது இயேசுவின் உடலைக் குறிக்கிறது)
- ஏசாயா 57:20, துன்மார்க்கரோ கொந்தளிக்கும் கடலைப் போலிருக்கிறார்கள். — **உவமை (Simile)**
- சங்கீதம் 23:1, கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார். — **உருவகம் (Metaphor)**
- சங்கீதம் 1:3, அவன்... ஒரு மரத்தைப் போலிருப்பான். — **உவமை (Simile)**

பதிலீடு (Substitution) தொடர்பான உருவகங்கள்

4. ஆகுபெயர் (Metonymy):

ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாக அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு சொல்லைப் பயன்படுத்துவது. வெள்ளை மாளிகை ஒரு முடிவை எடுத்தது என்று நாம் சொல்லும்போது, அமெரிக்க அதிபரைக் குறிக்கிறோம். அதிபரின் இருப்பிடத்தை அதிபருக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தியுள்ளோம். வாளை விட பேனா வலிமையானது என்ற கூற்றில், இராணுவ வலிமையை (வாள்) விட எழுதப்பட்டவை (பேனா) அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்று அர்த்தம்.

வேதாகமத்தில் குறைந்தது மூன்று வகையான ஆகுபெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன:

- **அ. காரியம் காரணத்திற்குப் பதிலாக (The cause is used for the effect):** எரேமியாவை எதிர்த்தவர்கள், அவனை நம்முடைய நாவினால் அடிப்போம் (எரே 18:18) என்றார்கள். உண்மையில் நாவினால் அடிப்பது அபத்தமானது என்பதால், அவர்கள் தங்கள் வார்த்தைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பது தெளிவு. நாவு காரணம், வார்த்தைகள் அதன் காரியம். நீதிமொழிகள் 12:18-ஐயும் கவனியுங்கள்: ஞானமுள்ளவர்களின் நாவோ ஆரோக்கியம் அளிக்கும். பர்னபா தேவனுடைய கிருபையைக் கண்டான் (அப் 11:23) என்பது அநேகமாக தேவனுடைய கிருபையின் விளைவைக் கண்டான், அதாவது அந்தியோகியாவில் உள்ள விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கண்டான் என்று பொருள்படும்.
- **ஆ. காரியம் காரணத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுதல் (The effect is used for the cause):** தாவீது எழுதினார், என் பெலனாகிய கர்த்தாவே, உம்மில் அன்புகூருவேன் (சங்கீதம் 18:1). பெலன் என்பது காரியம், அது காரணமான கர்த்தருக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- **இ. ஒரு பொருள் அதனோடு தொடர்புடைய அல்லது அருகிலுள்ள ஒன்றிற்குப் பதிலாகப் பயன்படுதல்:** பவுலின் வார்த்தைகளில், கர்த்தருடைய பாத்திரத்திலும்... குடிக்கமாட்டீர்கள் (1 கொரி 10:21), அவர் பாத்திரத்தில் உள்ளவற்றை (பானத்தை) குறிப்பிடுகிறார், பாத்திரத்தையே குடிப்பதை அல்ல. கர்த்தர் ஓசியாவிடம் தேசம் கர்த்தரை விட்டு விலகி மகா வேசித்தனமாய்ப் போகிறது (ஓசியா 1:2) என்று சொன்னபோது, தேசம் என்பது அந்த நிலத்தில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கிறது. எருசலேம் நகரத்தார்... அவரிடத்திற்குப் போனார்கள் (மத் 3:5) என்பது எருசலேம் மக்கள் போனதைக் குறிக்கிறது. நீதிமொழிகள் 15:12-ல் மதியீனன் தன் பார்வைக்கு (தன் கண்களுக்கு) செம்மையான வழியில் நடக்கிறான் என்பதில் கண்கள் என்பது ஒரு நபரின் கண்ணோட்டம் அல்லது மனப் பார்வையைத் குறிக்கிறது.

இயேசு ஒரு வீடு தனக்குத் தானே விரோதமாகப் பிரிந்திருந்தால், அந்த வீடு நிலைநிற்கமாட்டாது (மாற்கு 3:25) என்று சொன்னபோது, அவர் ஒரு நேரடி வீட்டைக் குறிக்கவில்லை. ஒரு வீட்டில் வசிக்கும் ஒரு குடும்பத்தை அவர் குறிப்பிட்டார். மணவறை மஞ்சம் (எபிரெயர் 13:4) என்பது திருமண உறவுக்கான ஆகுபெயர் ஆகும். மத்தேயு 15:8-ல், உதடுகள் (lips) என்ற ஆகுபெயர் எதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது? (பதில்: வெற்றுப் பேச்சு அல்லது வெளிப்படையான துதி).

5. சினையாகுபெயர் (Synecdoche):

ஒரு பொருளின் ஒரு பகுதியை முழுமைக்கும் பதிலாகவோ அல்லது முழுமையை ஒரு பகுதிக்குப் பதிலாகவோ பயன்படுத்துவது. சீசர் அகஸ்து உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார் (லூக்கா 2:1). அவர் முழுமையைப் பற்றிப் பேசினார், ஆனால் அவர் ரோம உலகத்தை மட்டுமே அர்த்தப்படுத்தினார். நீதிமொழிகள் 1:16, அவர்கள் கால்கள் தீமை செய்ய ஓடுகிறது என்பது அவர்களின் கால்கள் மட்டும் ஓடுகின்றன என்று அர்த்தமல்ல. அவர்களின் கால்கள் (பகுதி) அவர்களையே (முழுமை) குறிக்கின்றன.

ரோமர் 1:16-ல் கிரேக்கன் என்ற சொல் அனைத்துப் புறஜாதிகளையும் குறிக்கிறது. கர்த்தர் சொன்னார், பூமியின் குடிகளெல்லாம்மேலும் ஒரு பட்டயத்தை வரவழைப்பேன் (எரே 25:29). பட்டயம் என்பது ஒரு பகுதி, அது அழிவு என்ற முழுமையைக் குறிக்கிறது. பிரிஸ்கில்லாவும் ஆக்கில்லாவும் பவுலுக்காக தங்கள் கழுத்தைக் கொடுத்தார்கள் (ரோமர் 16:4). இந்தச் சினையாகுபெயரில், அவர்களின் கழுத்து (பகுதி) அவர்களின் உயிரையே (முழுமை) குறிக்கிறது.

6. மெரிசம் (Merism):

இது சினையாகுபெயரின் ஒரு வடிவமாகும், இதில் ஒட்டுமொத்தத்தை அல்லது முழுமையை இரண்டு முரணான அல்லது எதிர் பகுதிகளைக் கொண்டு குறிப்பதாகும். சங்கீதக்காரன் நான் உட்காருகிறதையும் நான் எழுந்திருக்கிறதையும் நீர் அறிந்திருக்கிறீர் (சங்கீதம் 139:2) என்று எழுதியபோது, அவர் கர்த்தரின் அறிவை அவர் உட்காரும் மற்றும் எழும் நேரங்களுக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்தவில்லை. மாறாக, கர்த்தர் தனது அனைத்துச் செயல்களையும் அறிவார் என்று அவர் சொன்னார்.

7. ஹெண்டியாடிஸ் (Hendiadys):

ஒரே கருத்தை விளக்குவதற்கு மற்றும் (and) என்ற சொல்லால் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு சொற்களைப் பயன்படுத்துவது, இதில் ஒரு உறுப்பு மற்றொன்றை விளக்குகிறது. ஆதியாகமம் 3:16-ல் உன் வேதனையையும் உன் கர்ப்பத்தையும் என்பது அநேகமாக உன் கர்ப்ப வேதனையை என்று பொருள்படும். பிலிப்பியர் 2:17-ல் பலியும் ஊழியமும் என்பது பலியாகிய ஊழியம் என்று பொருள்படும்.

இதேபோல் அப்போஸ்தலர்கள் இந்த ஊழியத்திலும் அப்போஸ்தலப் பட்டத்திலும் என்று குறிப்பிட்டபோது அவர்கள் இந்த அப்போஸ்தல ஊழியம் என்பதையே அர்த்தப்படுத்தினார்கள் (அப் 1:25).

8. மனித உருவகப்படுத்துதல் (Personification):

உயிரற்ற பொருட்கள், கருத்துக்கள் அல்லது விலங்குகளுக்கு மனிதப் பண்புகள் அல்லது செயல்களை ஒப்பிடுவது. ஏசாயா 35:1-ல் வனாந்தரத்திற்கு மகிழ்ச்சி என்ற உணர்வு வழங்கப்பட்டுள்ளது: வனாந்தரமும் வறண்ட நிலமும் மகிழும். ஏசாயா 55:12 மலைகளும் குன்றுகளும் பாடுவதையும், மரங்கள் கைகொட்டுவதையும் குறிப்பிடுகிறது. ரோமர் 5:14 மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 15:55-ல் மரணம் ஒரு நபராக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

9. மனிதவருவாக்கம் (Anthropomorphism):

தேவனுக்கு மனிதப் பண்புகள் அல்லது செயல்களை ஒப்பிடுவது; உதாரணமாக தேவனுடைய விரல்கள் (சங்கீதம் 8:3), செவி (சங்கீதம் 31:2) மற்றும் கண்கள் (2 நாளாகமம் 16:9).

10. மனிதப்பண்புருவகம் (Anthropopathism):

தேவனுக்கு மனித உணர்ச்சிகளை ஒப்பிடுவது; உதாரணமாக சகரியா 1:14-ல் நான் சீயோனுக்காக மிகுந்த வைராக்கியம் (jealousy) கொண்டிருக்கிறேன்.

11. விலங்குருவாக்கம் (Zoomorphism):

தேவனுக்கு (அல்லது மற்றவர்களுக்கு) விலங்குப் பண்புகளைக் கற்பிப்பது. இவை கர்த்தருடைய சில செயல்களையும் பண்புகளையும் வர்ணனைமிக்க முறையில் சுட்டிக்காட்டும் வெளிப்பாடுகள். சங்கீதக்காரன் எழுதினார், தேவன் தமது சிறகுகளாலே உன்னை மூடுவார்; அவர் இறக்கைகளின் கீழே அடைக்கலம் புகுவாய் (சங்கீதம் 91:4). வாசகர்கள் தாய் கோழி அல்லது பறவையின் இறக்கைகளின் கீழ் பாதுகாக்கப்படும் குஞ்சுகளைப் பற்றி நினைப்பார்கள். யோபு, தேவன் தன் மீது காட்டும் கோபத்தை என்மேல் பற்கடிக்கிறார் (யோபு 16:9) என்று எழுதினார்.

12. உயிரில்லாதவைகளுடன் பேசுதல் (Apostrophe):

ஒரு பொருளை ஒரு நபரைப் போல நேரடியாக அழைப்பது, அல்லது இல்லாத அல்லது கற்பனையான ஒரு நபரை அவர் இருப்பது போல அழைப்பது. மனித உருவகப்படுத்துதலில் (personification) எழுத்தாளர் ஒரு பொருளைப் பற்றி ஒரு நபரைப் போலப் பேசுகிறார், ஆனால் முன்னிலைப்படுத்துதலில் (apostrophe) எழுத்தாளர் அந்தப் பொருளிடம் ஒரு நபரைப் போலப் பேசுகிறார். சங்கீதக்காரன் கடலே, நீ ஓடிப்போகவும்... உனக்கு என்ன வந்தது? (சங்கீதம் 114:5) என்று கடலை நேரடியாக அழைத்தபோது அவர் முன்னிலைப்படுத்துதலைப் பயன்படுத்தினார்.

ஆனால் முந்தைய வசனத்தில் அவர் கடலைப் பற்றிப் பேசும்போது (கடல் கண்டு ஓடிற்று, வச. 3), அவர் மனித உருவகப்படுத்துதலைப் பயன்படுத்தினார். தீர்க்கதரிசிகள் சில நேரங்களில் இஸ்ரவேல் அல்லது பிற நாடுகளின் பாவ நிலைக்குச் சாட்சியாக இருக்கும்படி பூமியை அழைத்தனர். மீகா 1:2-ல் பூமி நேரடியாக அழைக்கப்படுகிறது: பூமியே, அதிலுள்ள குடிகளே, எல்லாரும் கேளுங்கள். சங்கீதம் 6:8-ல் சங்கீதக்காரன் தனது எதிரிகள் அங்கிருப்பது போலப் பேசினார்: அக்கிரமக்காரரே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னை விட்டு அகன்றுபோங்கள்.

13. மங்கல வழக்கு (Euphemism):

அருவருப்பான அல்லது மிகவும் தனிப்பட்ட ஒரு வெளிப்பாட்டிற்குப் பதிலாகக் கனிவான அல்லது மென்மையான ஒரு வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்துவது. ஆங்கிலத்தில் மரணத்தைக் குறிக்க passed on அல்லது went home என்று சொல்வார்கள். விசுவாசிகளின் மரணத்தைத் தூங்குதல் (நித்திரை அடைதல்) என்று வேதாகமம் கூறுகிறது (அப் 7:60, 1 தெச 4:13-15).

விடுபாடு (Omission) அல்லது அடக்குதல் தொடர்பான உருவகங்கள்

14. எலிப்சிஸ் (Ellipsis):

வாக்கியத்தை இலக்கண ரீதியாக முழுமைப்படுத்தச் சேர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு சொல் அல்லது சொற்களை விடுப்பது. சில நேரங்களில் ஒரு பெயர்ச்சொல்லோடு தொடர்புடைய உரிச்சொல் அந்த இரண்டு சொற்களுக்கும் பதிலாக நிற்கிறது. The Twelve (பன்னிருவர்) என்பது பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கிறது (1 கொரி 15:5). 2 தீமோத்தேயு 4:18 நேரடி மொழிபெயர்ப்பில், கர்த்தர் என்னை... தமது பரலோக ராஜ்யத்துக்கு இரட்சிப்பார் என்றுள்ளது. இதன் கருத்து கர்த்தர் பவுலை இரட்சித்து அவரைத் தமது பரலோக ராஜ்யத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார் என்பதாகும். வாக்கியத்தை முழுமைப்படுத்த அழைத்துச் செல்வார் (bring me) என்ற சொற்களை வாசகர் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

15. ஜூக்மா (Zeugma):

தர்க்கரீதியாக ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் வினைச்சொல்லுடன் இரண்டு பெயர்ச்சொற்களை இணைப்பது. லூக்கா 1:64 நேரடி மொழிபெயர்ப்பில், அவனுடைய வாய் திறக்கப்பட்டது மற்றும் அவனுடைய நாவு என்றுள்ளது. சிறந்த வாக்கிய அமைப்பிற்காக நாவு என்ற சொல்லுக்குப் பிறகு கட்டவிழ்க்கப்பட்டது (was loosed) என்ற சொற்களைத் தமிழ் வேதாகமம் சேர்த்துள்ளது.

16. அனகோலுதோன் (Anacoluthon):

பேசுபவரால் முடிக்க இயலாதது போல வாக்கியத்தில் ஏற்படும் திடீர் முறிவு. மோசே தனது மக்களின் பாவங்களுக்காகப் பரிந்து பேசும்போது, நீர் அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்தருளுவீரானால் மன்னித்தருளும்; இல்லாவிட்டால் நீர் எழுதின

உம்முடைய புஸ்தகத்திலிருந்து என் பேரைத் துடைத்துப்போடும் (யாத் 32:32) என்றார். அவர் வாக்கியத்தின் முதல் பகுதியை (நீர் அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்தருளுவீரானால்...) முடிக்கவில்லை, அநேகமாக அந்த நேரத்திலிருந்த உணர்ச்சிவேகம் காரணமாக இருக்கலாம். பவுல் எபேசியர் 3:1-2-ல் தனது கருத்தை முடிக்கவில்லை. இயேசு எருசலேமுக்காக அழுதபோதும் வாக்கியத்தில் ஒரு முறிவு ஏற்பட்டது (லூக்கா 19:42).

17. வினா உருவகம் (Rhetorical question):

ஒரு கேள்வி கேட்கப்படும்போது அதற்குப் பதில் எதிர்பார்க்கப்படாமல், வாசகரைத் தனது மனதில் பதில் சொல்லவும் அந்தப் பதிலின் தாக்கத்தைச் சிந்திக்கவும் கட்டாயப்படுத்துவதாகும். ரோமப் பேச்சாளர் குயிண்டிலியன் (Quintilian), வினா உருவகங்கள் நிரூபணத்தின் வலிமையை அதிகரிக்கின்றன என்றார். தேவன் ஆபிரகாமிடம், கர்த்தரால் ஆகாத காரியம் உண்டோ? (ஆதி 18:14) என்று கேட்டபோது, அவர் வாய்மொழிப் பதிலை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆபிரகாம் தனது மனதிற்குள் பதில் சொல்ல வேண்டிய ஒரு கேள்வியை அவர் முன்வைத்தார். எரேமியா 32:27-ல் கர்த்தர் எரேமியாவிடம் கேட்ட கேள்வியும் இதுவே. பவுல் ரோமர் 8:31-ல் ஒரு வினா உருவகத்தைக் கேட்டார்: தேவன் நம்முடைய பட்சத்திலிருந்தால், நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்? இந்த வினா உருவகங்கள் தகவலைத் தெரிவிக்கும் வழிகளாகும். முதல் இரண்டு கேள்விகள் தேவனால் எல்லாம் கூடும் என்பதைக் காட்டுகின்றன; பவுலின் கேள்வி, தேவன் நம்மை ஆதரிக்கும்போது எவராலும் வெற்றிகரமாக நம்மை எதிர்க்க முடியாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

சில நேரங்களில் ஒரு வினா உருவகம் தனக்குத் தானே கேட்கப்படுவதாக இருக்கும்; லூக்கா 12:17-ல் ஐசவரியவான் தனக்குள்ளே, நான் என்ன செய்வேன்? என் தானியங்களைச் சேர்த்து வைக்கிறதற்கு இடமில்லையே என்று சிந்தித்தார். இயேசு கூட்டத்தாரிடம், ஒரு கள்ளனைப் பிடிக்க வருகிறது போல, நீங்கள் பட்டயங்களையும் தட்டிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பிடிக்க வந்தீர்களா? (மத் 26:55) என்று கேட்ட கேள்வி, தாம் ஒரு கலகக்காரர் அல்ல என்பதை அவர்கள் உணர்ச்சி செய்வதற்காகக் கேட்கப்பட்டது. லூக்கா 11:11-12-ல் உள்ள அவருடைய கேள்விகளுக்கு எதிர்மறையான பதில் (இல்லை என்பது) மறைமுகமாக உள்ளது. சில வினா உருவகங்கள் கண்டிக்கின்றன, சில ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன, சில கவனத்தை ஈர்க்கின்றன.

பின்வரும் ஒவ்வொரு வினா உருவகத்தாலும் உறுதிப்படுத்தப்படும் கருத்து என்ன?

- சாத்தான் சாத்தானைத் துரத்திவிடுவது எப்படி? (மாற்கு 3:23) — சாத்தான் தனக்குத்தானே விரோதமாய்ச் செயல்படமாட்டான்.

- விளக்கை எடுத்து மரக்காலால் மூடிவைக்கிறதற்காவது, கட்டிலின்கீழ் வைக்கிறதற்காவது கொண்டுவருகிறார்களோ? (மாற்கு 4:21) — சத்தியம் மறைத்து வைக்கப்படுவதற்காக அல்ல, வெளிப்படுத்தப்படுவதற்காகவே கொடுக்கப்படுகிறது.
- கண்களிருந்தும் காணாதிருக்கிறீர்களா? காதுகளிருந்தும் கேளாதிருக்கிறீர்களா? (8:18) — சீஷர்கள் தங்களுக்கு முன்பாக நடந்த அற்புதங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிட்டார்கள்.
- மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்? (8:37) — ஆத்துமாவின் மதிப்பு எதைக் காட்டிலும் மேலானது; அதைத் திரும்பப் பெற எதையும் கொடுக்க முடியாது.
- சரீரம் முழுதும் கண்ணானால், செவி எங்கே இருக்கும்? (1 கொரி 12:17) — சரீரத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் வெவ்வேறு செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பது அவசியம்; பன்முகத்தன்மை தேவை.

சில நேரங்களில் கேள்விகள் கண்டிக்கப் பயன்படுகின்றன. இயேசு தமது சீஷர்களிடம், ஏன் இப்படிப் பயப்படுகிறீர்கள்? ஏன் உங்களுக்கு விசுவாசம் இல்லை? (மாற்கு 4:40) என்று கேட்டார். இந்தக் கேள்விகள் மூலம் அவர் அவர்கள் பயப்படுவதையும் விசுவாசம் இல்லாமல் இருப்பதையும் கண்டித்தார். கெத்ஸெமனேயில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த சீஷர்களிடம், இன்னும் நித்திரை பண்ணி இளைப்பாறுகிறீர்களா? (14:41) என்று இயேசு கேட்ட வார்த்தைகள் அவர்கள் தூங்கியதைக் கண்டித்தன. வேதாகமத்தை விளக்கும்போது, வினா உருவகங்கள் குறித்து விழிப்புடன் இருப்பதும், அவை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றன மற்றும் அவற்றால் பரிந்துரைக்கப்படும் எண்ணங்கள் என்ன என்பதைக் கவனிப்பதும் முக்கியம்.

உயர்வு நவிற்சி (Hyperbole)

மிகைநவிற்சி: இது ஒரு திட்டமிட்ட மிகைப்படுத்தலாகும். இதில் வலியுறுத்திக் கூறுவதற்காக, அதன் நேரடி அர்த்தத்தை விட அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் வேவுகாரர்கள் 10 பேர் கானான் தேசத்தைப் பற்றி அறிக்கை கொடுத்தபோது, அந்தப் பட்டணங்கள் பெரியவைகளும், வானமளாவிய மதில்களுள்ளவைகளும் இருக்கிறது (உபா. 1:28) என்றார்கள். நிச்சயமாக கானானியப் பட்டணங்களின் மதில்கள் வானத்தைத் தொட்டன என்று அவர்கள் கூறவில்லை; மாறாக அந்த மதில்கள் வழக்கத்திற்கு மாறாக மிக உயரமாக இருந்தன என்பதையே அவ்வாறு குறிப்பிட்டனர்.

சங்கீதக்காரன் வலியுறுத்திக் கூறும்போது மிகைநவிற்சியைப் பயன்படுத்தினார்: ஒவ்வொரு ராத்திரியும் என் படுக்கையை

மிதக்கப்பண்ணி, என் கண்ணீரால் என் மஞ்சத்தை நனைக்கிறேன் (சங்கீதம் 6:6). இதையே NIV மொழிபெயர்ப்பு, இரவெல்லாம் என் படுக்கையை அழுகையினால் நிரப்பி, என் மஞ்சத்தை நனைக்கிறேன் என்று சற்று மென்மையான வார்த்தைகளில் கூறுகிறது. இருப்பினும் இதுவும் ஒரு மிகைநவ்ற்சியே. தாவீது அதிக கண்ணீர் சிந்தினார் என்பது உண்மை, ஆனால் அவரது படுக்கை மிதக்கும் அளவிற்கோ அல்லது மஞ்சம் நனையும் அளவிற்கோ அவர் கண்ணீர் சிந்தவில்லை.

சங்கீதம் 119:136 இதற்கு இணையான மற்றொரு உதாரணம்: உம்முடைய வேதத்தை அவர்கள் கைக்கொள்ளாதபடியால், என் கண்களிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் ஓடுகிறது. நிச்சயமாக அவர் கண்களிலிருந்து ஆறுகள் ஓடவில்லை. அவர் மிகுந்த துயரமடைந்து அதிகமாய்க் கண்ணீர் வடித்தார் என்பதையே இது குறிக்கிறது.

பாவத்தில் மூழ்கியிருந்த இஸ்ரவேல் தேசத்திற்காகப் பேசிய மீகா தீர்க்கதரிசி, ஆயிரக்கணக்கான ஆட்டுக்கடாக்களின்மேலும், பத்தாயிரக்கணக்கான எண்ணெய் ஆறுகளின்மேலும் கர்த்தர் பிரியமாயிருப்பாரோ? (மீகா 6:7) என்று கேட்டார். மீகா இந்த மிகைநவ்ற்சியை ஒரு வினா உருவகமாகப் பயன்படுத்தியதன் நோக்கம் என்னவென்றால், மக்கள் எவ்வளவு எண்ணெயைப் பலியாகக் கொண்டு வந்தாலும், அது அவர்கள் பாவத்திற்குப் பரிகாரமாகாது என்பதை வலியுறுத்துவதற்கே ஆகும்.

தாவீது கோலியாத்தைக் கொன்ற பிறகு, இஸ்ரவேல் பட்டணத்துப் பெண்கள் சவுல் ராஜாவுக்கு முன்னால் வந்து: சவுல் கொன்றது ஆயிரம், தாவீது கொன்றது பதினாயிரம் (1 சாமுவேல் 18:7) என்று பாடினார்கள். நிச்சயமாக தாவீது சவுலை விட பத்து மடங்கு அதிகமான மக்களைக் கொல்லவில்லை; தாவீது ஒரு நபரை (கோலியாத்தை) மட்டுமே கொன்றிருந்தார். இருப்பினும், பெலிஸ்திய ராட்சதனுக்கு எதிராகத் தாவீது பெற்ற வெற்றியின் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்ட இந்த மிகைநவ்ற்சியைப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சவுல் மற்றும் யோனத்தானுக்காகத் தாவீது பாடிய புலம்பலில், அவர்கள் கழுகுகளைப் பார்க்கிலும் வேகமானவர்களும், சிங்கங்களைப் பார்க்கிலும் பலவான்களுமாய் இருந்தார்கள் (2 சாமுவேல் 1:23) என்று குறிப்பிட்டார். எந்த ஒரு மனிதனும் கழுகின் பறக்கும் வேகத்தை விட வேகமாக ஓட முடியாது, சிங்கத்தை விட உடல் வலிமை கொண்டவனாகவும் இருக்க முடியாது. எனவே, போர்க்களத்தில் சவுல் மற்றும் யோனத்தானின் வேகம் மற்றும் பலத்தை வலியுறுத்தத் தாவீது மிகைநவ்ற்சியைப் பயன்படுத்தினார் என்பது தெளிவாகிறது. இத்தகைய வர்ணனைமிக்க மொழி வாசகர்கள் மத்தியில் பலமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும் உண்மையில் கொசுவை வடித்தெடுத்து, ஒட்டகத்தை விழுங்கினார்கள் என்று இயேசு அர்த்தப்படுத்தினாரா? (மத்தேயு 23:24). இல்லை. ஒரு திரவத்திலிருந்து கொசுவை வடித்தெடுப்பது போல, பரிசேயர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் மிகச்சிறிய விவரங்களில் கவனம் செலுத்திவிட்டு, நியாயப்பிரமாணத்தின் முக்கியமானவைகளாகிய நீதி, இரக்கம், விசுவாசம் போன்றவற்றை ஒரு ஒட்டகத்தையே விழுங்குவது போல எளிதாகப் புறக்கணித்தார்கள் என்பதையே அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

மிகைநவீற்சியின் பிற உதாரணங்கள்: பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேஸ் சொல்லுகிறதாவது: பரலோகத்தின் தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியின் ராஜ்யங்களையெல்லாம் எனக்குத் தந்தருளினார் (2 நாளாகமம் 36:23). மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாலும், தன் ஆத்துமாவை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? (மத்தேயு 16:26). கெட்ட குமாரனின் தந்தை தனது மூத்த மகனிடம், உன் சகோதரனாகிய இவன் மரித்தான், திரும்பவும் உயிர்த்தான் (லூக்கா 15:32) என்றார். உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை (plank) எடுத்துப்போடு (லூக்கா 6:42).

கோரேஸ் நிச்சயமாக எல்லா ராஜ்யங்களையும் ஆளவில்லை; ஒரு நபரால் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்த முடியாது; கெட்ட குமாரன் உண்மையில் மரித்து உயிர்த்தெழவில்லை; ஒருவருடைய கண்ணிலிருந்து ஒரு மர உத்திரத்தை எடுக்க முடியாது. இருப்பினும், இந்த மிகைநவீற்சிகள் கவனத்தை ஈர்ப்பதோடு, சொல்லப்படும் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

மிகைநவீற்சி என்பது தவறான தகவலா? இது வேதாகமத்தின் வழுவாமைக்கு (inerrancy) முரணானதா? எழுத்தாளர்கள் மிகைநவீற்சியைப் பயன்படுத்தும்போது அவர்கள் கருதியதை விட அதிகமாகச் சொல்வது பிழையாகக் கருதப்படுமா? இல்லை. மிகைநவீற்சி தவறாகக் கருதப்படாது, ஏனெனில் வாசகர் அதை வலியுறுத்தத்திற்காகக் கூறப்பட்ட ஒரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்று என்று எளிதாகப் புரிந்துகொள்கிறார். எனவே வாசகர்கள் ஏமாற்றப்படுவதில்லை.

எழுத்தாளர்கள் தாங்கள் சொல்ல வந்த கருத்தைப் பிரதிபலிக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு இலக்கியக் கருவியே மிகைநவீற்சி ஆகும். சவுலும் யோனத்தானும் கழுகுகளை விட வேகமானவர்கள் என்று தாவீது சொன்னபோது, அவர்கள் போரில் அசாதாரண வேகத்துடன் இருந்தார்கள் என்ற தனது கருத்தைத் துல்லியமாகத் தெரிவித்தார். மேலும், இந்த மிகைநவீற்சி உணர்த்தும் உண்மை (truth) எதார்த்தத்தோடு ஒத்துப்போகிறது; அவர்கள் போர்க்களத்தில் சுறுசுறுப்பானவர்களாகவே இருந்தனர்.

யோபு தனது நண்பர்களிடம் வேதனையுடனும் விரக்தியுடனும், நீங்கள் இப்பொழுது பத்துமுறை என்னை நிந்தித்தீர்கள் (யோபு 19:3) என்று கூறினார். உண்மையில், அந்த நண்பர்கள் அதுவரை ஐந்து முறை மட்டுமே பேசியிருந்தனர் (4-5 அதிகாரங்களில் எலிப்பாஸ், 15-ல் மீண்டும் அவர்; 8 மற்றும் 18-ல் பில்தாத்; 11-ல் சோப்பார்). அப்படியானால் யோபு சொன்னது தவறா? வேதாகமத்தில் பிழை இருக்கிறதா? இல்லை. தனது நண்பர்கள் தன்னை பலமுறை அவமானப்படுத்தினார்கள் என்பதையே யோபு தனது மிகைநவறிசி மூலம் குறித்தார் என்று புரிந்து கொள்ளும்போது அங்கு பிழை இல்லை.

பழைய ஏற்பாட்டில் மற்ற நான்கு இடங்களிலும் பத்துமுறை என்ற வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன: யாக்கோபு லாபானைப் பார்த்து, நீர் என் சம்பளத்தைப் பத்துமுறை மாற்றினீர் (ஆதியாகமம் 31:41) என்றார். கர்த்தர் மோசேயிடம், ஜனங்கள் பத்துமுறை என்னைச் சோதித்தார்கள் (எண்ணாகமம் 14:22) என்றார். யூதர்கள் பத்துமுறை எங்களிடம் வந்து, எல்லா இடங்களிலிருந்தும் அவர்கள் உங்களைத் தாக்குவார்கள் என்று சொன்னார்கள் என நெகேமியா குறிப்பிட்டார் (நெகேமியா 4:12). நேபுகாத்நேச்சார் தானியேலையும் அவனது மூன்று நண்பர்களையும் தனது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா சாஸ்திரிகளை விட பத்து மடங்கு சமர்த்தர்களாகக் கண்டார் (தானியேல் 1:20).

இந்த மிகைநவறிசிகள் நேரடியாக எடுக்கப்படக் கூடாதவை; ஆனால் அவை அந்தச் சூழலில் உள்ள உண்மையை மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒரு தாய் தனது பிடிவாதமான குழந்தையிடம், உன் அறையைச் சுத்தம் செய்ய உனக்கு 10,000 முறை சொல்லிவிட்டேன் என்று கடிந்துகொள்ளும்போது, அவள் எண்ணற்ற முறைகளைக் குறிப்பிடுகிறாளே தவிர, துல்லியமான எண்ணிக்கையை அல்ல. அவள் பொய் சொல்லவில்லை; மாறாகத் தனது கருத்தை வலியுறுத்த ஒரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட உண்மையைச் சொல்கிறாள்.

குறைநவறிசி (Litotes)

குறைநவறிசி: இது மிகைநவறிசிக்கு நேர் எதிரானது. ஒரு நேர்மறையான கருத்தை உறுதிப்படுத்த, எதிர்மறையான ஒரு கூற்றைப் பயன்படுத்துவதாகும். அவர் மோசமான பிரசங்கி அல்ல என்று நாம் சொல்லும்போது, அவர் மிகச்சிறந்த பிரசங்கி என்பதையே குறிப்பிடுகிறோம். இந்த குறைநவறிசி வலியுறுத்தத்திற்காகச் செய்யப்படுகிறது.

பவுல், நான்... பேர்பெற்ற (இழிவற்றதல்லாத) நகரமாகிய தர்சு பட்டணத்து மனுஷன் (அப்போஸ்தலர் 21:39) என்று எழுதியபோது, தர்சு நகரம் உண்மையில் ஒரு முக்கியமான நகரம் என்பதையே அவர் குறித்தார்.

சில நேரங்களில் குறைநவீர்சி ஒரு சிறுமைப்படுத்தும் கூற்றாக இருக்கும். நாங்கள் எங்கள் பார்வைக்கு வெட்டுக்கிளிகளைப் போலிருந்தோம், அவர்கள் பார்வைக்கும் அப்படியே இருந்தோம் (எண்ணாகமம் 13:33). லூக்கா பல குறைநவீர்சிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்: சேவகருக்குள்ளே அற்பமான கலக்கமல்ல (பெரிய கலக்கம்) (அப் 12:18), அற்பமான காரியமல்ல, சிறிய காற்றல்ல (அப் 27:20).

பவுலும் பர்னபாவும் அந்தியோகியாவில் அநேக காலம் (not a little time) தங்கியிருந்தார்கள் என்று லூக்கா எழுதினார் (அப் 14:28). பவுல் தன்னைத் தாழ்த்திக் கூறும்போது குறைநவீர்சியைப் பயன்படுத்தினார்: நான் அப்போஸ்தலர்களில் மிகச்சிறியவன் (1 கொரிந்தியர் 15:9). இது ஒரு தகுதியற்ற பாவியின் வாழ்க்கையில் தேவன் காட்டிய கிருபையை முன்னிலைப்படுத்த எழுதப்பட்ட உண்மையான மனத்தாழ்மையின் கூற்றாகும்.

முரண் நகை (Irony)

முரண் நகை: இது ஒரு வகையான மறைமுகக் கேலி ஆகும்; இது பாராட்டுவது போன்ற வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும். பெரும்பாலும் இது பேசும் தொனியைக் கொண்டு (tone of voice) அடையாளம் காணப்படும். எழுதப்பட்ட பிரதிகளில் ஒரு கூற்று முரண் நகையா என்று தீர்மானிப்பது சில நேரங்களில் கடினமாக இருக்கலாம், ஆனால் அதன் சூழல் (context) அதைத் தீர்மானிக்க உதவும்.

சவுலின் குமாரத்தியான மீகாஸ் தாவீதைப் பார்த்து, இஸ்ரவேலின் ராஜா இன்று எவ்வளவு மகிமையுள்ளவராகக் காணப்பட்டார்! (2 சாமுவேல் 6:20) என்றாள். 22-வது வசனம் அவள் அதற்கு நேர்மாறான கருத்தைக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது; அதாவது அவர் ஒரு அநாகரீகமான முறையில் நடந்து தன்னைத் தானே அவமானப்படுத்திக் கொண்டார் என்பதே அவளது எண்ணம்.

எலியா பாகால் தீர்க்கதரிசிகளை ஏளனம் செய்ததில் நகைச்சுவை கலந்த முரண் நகை உள்ளது: உயர்ந்த சத்தமாய்க் கூப்பிடுங்கள்! அவன் தேவன்தானே! (1 இராஜாக்கள் 18:27). பாகால் என்ற பொய்த் தெய்வம் உண்மையில் இருப்பதை எலியா அங்கீகரிக்கவில்லை. மாறாக, அந்தப் பொய்த் தெய்வத்தின் தீர்க்கதரிசிகளை இன்னும் சத்தமாக ஜெபிக்கத் தூண்டுவதன் மூலம் அவர்களைக் கேலி செய்தார். இது உண்மையான தெய்வமாகிய யெகோவாவைப் போல அந்தப் பொய்த் தெய்வம் தன்

வணக்கத்தாரின் சத்தத்தைக் கேட்பதில்லை என்பதை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியது.

யோபு 12:2-ல் யோபு தனது மூன்று நண்பர்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளில் முரண் நகை சொட்டுகிறது: நிச்சயமாக நீங்களே ஜனங்கள், உங்களோடே ஞானம் சாகும்! மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் யோபு தனது நண்பர்களின் ஞானத்தைப் பாராட்டுவது போலத் தெரியும். ஆனால், தனது நிலையைப் புரிந்துகொள்ளாத அவர்களை அவர் விமர்சிப்பதைக் கவனிக்கும்போது, அந்த வார்த்தைகள் பாராட்டல்ல, மாறாக ஏளனம் என்பது புரிகிறது.

பில்தாத்திடம் யோபு சொன்ன வார்த்தைகள்: பலமில்லாதவனுக்கு நீர் எவ்வளவு உதவியாக இருந்தீர்! பெலனற்ற புயத்தை எவ்வளவு இரட்சித்தீர்! ஞானமில்லாதவனுக்கு நீர் என்ன ஆலோசனையைச் சொன்னீர்! மெய்ஞானத்தை எவ்வளவு அதிகமாய்த் தெரிவித்தீர்! (யோபு 26:2-3). இங்கே நீர் என்பது ஒருமையில் பில்தாத்தையும், பன்மையில் மூன்று நண்பர்களையும் குறிக்கிறது. இது முற்றிலும் அவர்களின் இரக்கமற்ற தன்மையைக் கேலி செய்வதற்காகக் கூறப்பட்டது.

இயேசு பரிசேயர்களிடமும் வேதபாரகர்களிடமும், நீங்கள் உங்கள் பாரம்பரியத்தைக் கைக்கொள்ளும்படிக்கு தேவனுடைய கற்பனையைச் சாமர்த்தியமாய்த் (fine way) தள்ளிப்போடுகிறீர்கள் (மாற்கு 7:9) என்று சொன்னார். இது பாராட்டுவது போலத் தொடங்கினாலும், உண்மையில் அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையைப் புறக்கணிப்பதைக் கேலி செய்வதாகவே இருந்தது.

பவுலும் முரண் நகையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 1 கொரிந்தியர் 4:8-ல் நீங்கள் ராஜாக்களானீர்கள் என்று எழுதிவிட்டு, அடுத்த வாக்கியத்தில் நீங்களும் ராஜாக்களாகத்தக்கதாக நானும் விரும்புகிறேன் என்றார். முதல் வாக்கியம் ஒரு முரண் நகை. மேலும், நீங்கள் கிறிஸ்துவில் விவேகிகள்! (வ. 10) என்றும் முரண் நகையாகக் குறிப்பிட்டார்.

2 கொரிந்தியர் 11:19-ல் கொரிந்திய விசுவாசிகளை நோக்கி, நீங்கள் விவேகிகளாயிருக்கிறபடியினால் புத்தியில்லாதவர்களைச் சந்தோஷமாய்ச் சகித்திருக்கிறீர்களே! என்றார். இது பாராட்டு அல்ல, மாறாக அவர்களின் முட்டாள்தனத்தை விமர்சிப்பதாகும். அவர்கள் தங்களை ஞானிகள் என்று நினைத்தார்கள், ஆனால் கள்ள அப்போஸ்தலர்களைச் சகிப்பதன் மூலம் தங்கள் அறிவீனத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஆமோஸ் 4:4-5-ஐ வாசியுங்கள். ஆமோஸ் ஏன் இஸ்ரவேலர்களிடம் பெத்தேலுக்குப் போய்ப் பாவம் செய்யுங்கள்; கில்காலுக்குப் போய்ப் பாவத்தைப் பெருக்குங்கள் என்று கூறினார்? அவர் பாவத்தையும்

பெருமையையும் ஊக்குவிக்கவில்லை. இந்த முரண் நகையின் மூலம் அவர்களின் போலித்தனமான வழிபாட்டைக் கேலி செய்தார்.

இவை அனைத்தும் சொல் சார்ந்த முரண் நகை (verbal irony). மற்றொரு வகை சூழல் சார்ந்த அல்லது நாடக முரண் நகை (dramatic irony). இது எதிர்பார்க்கப்படுவதற்கும் நடப்பதற்கும் இடையிலான முரண்பாட்டைக் குறிக்கும். உதாரணமாக, யோபை விட வயதில் சிறியவனான எலிகூவுக்கு, முதியவர்களான மற்ற மூன்று நண்பர்களை விட அதிக ஞானம் இருப்பது நாடக முரண் நகை ஆகும். அதேபோல, மிகவும் நீதிமானான யோபுக்கு இவ்வளவு பெரிய பேரழிவுகள் ஏற்பட்டது வாசகர் எதிர்பாராத ஒன்றாகும்.

மேலும், நாடக முரண் நகை என்பது கதை மாந்தர்களுக்குத் தெரியாத சில உண்மைகளை வாசகர் அறிந்திருப்பதாகும். யோபுவின் பேரழிவுகளுக்குப் பின்னால் சாத்தான் இருந்தான் என்பது வாசகருக்குத் தெரியும், ஆனால் யோபுக்குத் தெரியாது. பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பா, தேசமெல்லாம் கெட்டுப்போகாதபடிக்கு ஒரே மனுஷன் ஜனங்களுக்காக மரிக்கிறது நமக்கு நலமாயிருக்கும் (யோவான் 11:50) என்று சொன்னபோது, தான் சொல்வதன் உண்மையான ஆவிக்குரிய ஆழத்தை அவன் உணரவில்லை; ஆனால் வாசகர்கள் அதை உணர்கிறார்கள்.

முரண் நகை மற்றும் வசைமொழி (sarcasm) ஆகிய சொற்கள் பெரும்பாலும் ஒரே அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஏனெனில் முரண் நகையில் பெரும்பாலும் வசைமொழியின் அம்சம் இருக்கும். இருப்பினும், வசைமொழி அதிக கசப்பானதும் காயப்படுத்தக் கூடியதுமாகும். முரண் நகை என்பது ஏளனத்தின் நுட்பமான வடிவம்.

மிகையுரை (Pleonasm)

மிகையுரை: இது ஒரே அர்த்தத்தைத் தரும் சொற்களைத் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்துவது அல்லது தேவையற்ற கூடுதல் சொற்களைச் சேர்ப்பது ஆகும். ஆங்கிலத்தில் இது தேவையற்றது (redundant) என்று கருதப்படும். யோபு தேவனிடம், என் காதுகளால் உம்மைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன் (heard of Thee by the hearing of the ear) (யோபு 42:5) என்றார். இங்கே கேள்விப்பட்டேன், கேள்வி, காது ஆகிய மூன்றும் ஒரே கருத்தைச் சொல்லும் அதிகப்படியான சொற்கள்.

அப்போஸ்தலர் 2:30-ன் கிரேக்கப் பிரதி தேவன் ஆணையால் ஆணையிட்டார் (took an oath with an oath) என்றுள்ளது. மத்தேயு 2:10-ல் சாஸ்திரிகள் மிகவும் அதிக சந்தோஷத்துடன் சந்தோஷப்பட்டார்கள் (rejoiced with great joy) என்றுள்ளது. அவர் பிரதியுத்தரமாகச் சொன்னது, அவன் தன் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்தான் போன்றவை மிகையுரையின் உதாரணங்கள்.

முரண்பாடு தொடர்பான உருவகங்கள்

நகைமுரண் (Oxymoron): இது ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரான அல்லது முரண்பட்ட சொற்களை இணைப்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் இரைச்சலான அமைதி (loud silence) என்பது ஒரு உதாரணம். பேதுரு இயேசுவின் மரண வேதனைகள் (கிரேக்கத்தில்: பிறப்பு வேதனைகள் - birth pangs of death) என்று குறிப்பிட்டார் (அப் 2:24). ஒரு தாய் பிள்ளை பெறும்போது படும் வலியையும் மரணத்தையும் இங்கு இணைத்துப் பேசியதன் மூலம் இயேசுவின் மரணத்தின் கொடிய வலியைத் தெளிவாகச் சித்தரித்தார்.

கிறிஸ்துவின் எதிரிகளின் மகிமை (glory) அவமானத்தில் (shame) இருக்கிறது (பிலிப்பியர் 3:19). மகிமையும் அவமானமும் பொதுவாக இணைக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் அவர்கள் வெட்கப்பட வேண்டிய காரியங்களில் பெருமைப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காட்ட பவுல் இவற்றை இணைத்தார். ஜீவனுள்ள பலிகள் (ரோமர் 12:1) என்பது மற்றொரு வேதாகம நகைமுரண்.

முரண்போலி (Paradox): இது மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது அபத்தமானதாகவோ அல்லது இயல்புக்கு மாறானதாகவோ தோன்றும் கூற்று. ஆனால் இது ஒரு உண்மையான முரண்பாடு அல்ல. இயேசு சொன்னார், யாராவது எனக்காகவும் சவிசேஷத்திற்காகவும் தன் ஜீவனை இழந்துபோனால், அவன் அதை இரட்சிப்பான் (காப்பாற்றுவான்) (மாற்கு 8:35). ஒரு பொருளை இழப்பவர் அதை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும் என்பது முரண்பாடாகத் தோன்றினாலும், இயேசுவிற்காகச் செய்யும் தியாகங்கள் ஒரு முழுமையான வாழ்வைத் தரும் என்ற உண்மையை இது வலியுறுத்துகிறது.

ஒலி தொடர்பான உருவகங்கள்

சொல் விளையாட்டு (Paronomasia): இது ஒரே மாதிரியான சொற்களை அல்லது ஒரே ஓசையுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு அர்த்தங்களைத் தருவதாகும். இதை சிலேடை அல்லது Pun என்றும் அழைப்பார்கள்.

இயேசு ஒருவனிடம், என்னைப் பின்பற்று; மரித்தவர்கள் (ஆவிக்குரிய ரீதியில்) தங்கள் மரித்தவர்களை (சரீர் ரீதியில்) அடக்கம்பண்ணட்டும் (மத்தேயு 8:22) என்றார். மரித்தவர்கள் என்ற சொல் இரண்டு வெவ்வேறு அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 2 சாமுவேல் 7-ல் வீடு (house) என்ற சொல் இருமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தாவீது கர்த்தருக்கு ஒரு வீடு (தேவாலயம்) கட்ட விரும்பினார் (வ. 5). ஆனால் கர்த்தர் தாவீதுக்கு ஒரு வீட்டை (வம்சாவழி/வம்சம்) கட்டுவதாகக் கூறினார் (வ. 11).

மீகா தீர்க்கதரிசி 1:10-15-ல் பல சொல் விளையாட்டுகளைப் பயன்படுத்தினார். ஒப்ரா (Ophrah) என்ற பட்டணத்து மக்களைப் புழுதியில் புரளும்படி சொன்னார் (வ. 10). எபிரெய மொழியில் ஒப்ரா என்றால் புழுதி என்று பொருள். ஏசாயா 5:7-ல் ஒரே ஓசையுள்ள இரு வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்: கர்த்தர் நீதிக்குக் (mishpat) காத்திருந்தார், ஆனால் கண்டதோ அநியாயம் (mishpach); அவர் நியாயத்திற்கு (tsedaqah) காத்திருந்தார், ஆனால் கண்டதோ கூக்குரல் (tseaqah). இந்தச் சொற்கள் ஓசையில் ஒன்றுபட்டிருந்தாலும் அர்த்தத்தில் நேர் எதிரானவை.

மோனை அல்லது எதுகை (Alliteration): வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்கள் ஒரே எழுத்தில் தொடங்குவது. லூக்கா 21:11-ல் பஞ்சங்களும் (limoi) கொள்ளைநோய்களும் (loimoi) என்று கிரேக்க மொழியில் ஒரே மாதிரியான சொற்கள் வருகின்றன. பிலிப்பியர் 2:15-ல் குற்றமில்லாதவர்களும் (amemptoi), கபடு இல்லாதவர்களும் (akeraioi), மாசற்றவர்களுமாய் (amoma) என்ற மூன்று சொற்களும் கிரேக்க மொழியில் ஒரே எழுத்தில் தொடங்குகின்றன.

ஒலிக்குறிப்புச் சொல் (Onomatopoeia): ஒரு சொல்லின் ஓசையே அதன் அர்த்தத்தை உணர்த்துவது. யோபு 39:27-ல் கழுகு அல்லது வல்லூறு வேகமாகக் கீழே பாயும்போது உண்டாகும் ஓசையை எபிரெயச் சொல் (nesher) உணர்த்துகிறது. எரேமியா 19:1, 10-ல் மண் குடுவை (baqbuq) என்ற சொல், அதிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறும்போது உண்டாகும் ஓசையைக் குறிக்கிறது.

உருவகங்களை எவ்வாறு விளக்குவது?

சில நேரங்களில் ஒரு உருவகத்தை அடையாளம் காணத் தவறும்போது அந்த வாக்கியம் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும். பவுல் ஒரு நல்ல போர்ச்சேவகனைப் போலத் துன்பத்தை அனுபவி, வீரனைப் போலப் போராடு, விவசாயியைப் போலப் பலனைப் பெறு (2 தீமோத்தேயு 2:3-6) என்று தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதியபோது, அவர் உண்மையில் போர்வீரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அறிவுரை கூறவில்லை. தீமோத்தேயுவைக் கிறிஸ்து இயேசுவின் நல்ல போர்ச்சேவகன் என்று அழைத்ததன் மூலம் அவர் உருவகமாகப் பேசுகிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

இயேசு, பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடுக்காதேயுங்கள்; உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகள்முன் எறியாதேயுங்கள் (மத்தேயு 7:6) என்று சொன்னபோது, அவர் சாதாரண விலங்குகளையோ முத்துக்களையோ குறிப்பிடவில்லை. ஏனெனில் அக்காலத்தில் யாரும் விலையுயர்ந்தவற்றை நாய்களுக்கோ பன்றிகளுக்கோ போடமாட்டார்கள். இந்த உருவகத்தின்

மூலம் இயேசு பரிசுத்தமான சத்தியங்களைப் பரிசுத்தமற்ற மக்களிடம் ஒப்படைக்கக் கூடாது என்றே கூறினார்.

நட்சத்திரங்கள் பாடுவதில்லை என்பதால், யோபு 38:7-ல் உள்ள விடியற்காலத்து நட்சத்திரங்கள் ஏகமாய்ப் பாடி... என்ற வசனத்தை நேரடிப் பொருளில் எடுக்கக் கூடாது. இது சிருஷ்டிப்பின்போது உலகம் மகிழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தும் ஒரு மனித உருவகப்படுத்துதல் (personification).

மறுபுறம், சில நேரங்களில் ஒரு சாதாரணக் கூற்றைத் தவறாக உருவகமாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆமோஸ் 4:9-ல் கர்த்தர் இஸ்ரவேலிடம், உங்கள் தோட்டங்களையும் திராட்சத் தோட்டங்களையும் அழித்தேன்... வெட்டுக்கிளிகள் உங்கள் அத்திமரங்களைத் தின்றது; ஆனாலும் நீங்கள் என்னிடம் திரும்பவில்லை என்றார். இதை ஆவிக்குரிய கஷ்டங்கள் என்று உருவகமாகப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதன் சூழலில் மழை, வறட்சி, கொள்ளைநோய் (வ. 7-10) போன்றவை நேரடியாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால், இதையும் நேரடிப் பொருளில் (literal) கொள்வதே சரி.

ஏசாயா 11:6-7-ல் ஓநாய் ஆட்டுக்குட்டியுடனும், சிறுத்தை வெள்ளாட்டுக்குட்டியுடனும், சிங்கம் பசுவுடனும் தங்குவதை சிலர் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம் என்று உருவகமாக விளக்குகிறார்கள். ஆனால் அவற்றை அதன் நேரடிப் பொருளில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு எந்தத் தடையுமில்லை.

உருவக மொழியில் பிம்பம் மற்றும் பொருளைக் கண்டறிதல்

சில நேரங்களில் ஒரே வசனத்தில் பிம்பமும் (Image) அதன் பொருளும் (Referent) கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஏசாயா 8:7-ல், ஆதலால், இதோ, ஆண்டவர் ஆற்றின் பலத்த பெருவெள்ளத்தை அவர்கள்மேல் வரப்பண்ணுவார் என்றுள்ளது. முதல் பார்வையில், கர்த்தர் ஒரு உண்மையான பெருவெள்ளத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறாரா அல்லது உருவகமாகப் பேசுகிறாரா என்ற சந்தேகம் வரலாம். இதற்கு அடுத்த வாக்கியத்திலேயே விடை உள்ளது: அசீரியா ராஜாவையும் அவனுடைய எல்லா ஆடம்பரத்தையுமே (வரப்பண்ணுவார்). இதில் பெருவெள்ளம் என்பது பிம்பம், அசீரியா ராஜா என்பது அதன் பொருள்.

இருப்பினும், சில நேரங்களில் பொருள் நேரடியாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை, அது தவறாகவும் புரிந்து கொள்ளப்படலாம். யோவான் 2:19-ல் இயேசு சொன்ன, இந்த ஆலயத்தை இடித்துப்போடுங்கள் என்ற வார்த்தைகள் இதற்கு உதாரணம். இங்கே ஆலயம் என்பது பிம்பம்; இதைக் கேட்டவர்கள் ஒரு நிஜக் கட்டடத்தைக் குறிப்பிடுவதாகத் தவறாக நினைத்தார்கள், ஆனால் இயேசு தமது உடலையே குறித்தார்.

ஒப்பீட்டுப் புள்ளியைக் கண்டறிதல்

பின்வரும் அட்டவணையில், சங்கீதம் 1:3 ஒரு விசுவாசியைக் குறிக்க மரம் என்ற பிம்பத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. ஒரு விசுவாசி எந்த அர்த்தத்தில் நீர்க்கால்களின் ஓரமாய் நடப்பட்ட மரத்திற்கு ஒப்பானவர்? ஒரு மரத்தைப் போலவே அவரும் பாதுகாப்பானவராகவும், செழிப்பானவராகவும், கனி தருபவராகவும் இருக்கிறார். ஏசாயா 53:6-ல், நாங்கள் எல்லாரும் ஆடுகளைப்போல வழிதப்பிப் போனோம் என்றுள்ளது. இதில் பிம்பம் ஆடு, பொருள் மனிதர்கள், மற்றும் ஒப்பீட்டுப் புள்ளி வழிதவறுதல் ஆகும். ஆடுகள் எப்படி மந்தையிலிருந்து பிரிந்து அலைந்து திரியுமோ, அதேபோல மனிதர்களும் ஆவிக்குரிய ரீதியில் தேவனை விட்டு விலகிச் செல்கிறார்கள்.

உருவக ஒப்பீட்டு அட்டவணை

உருவகம் / வசனம்	பிம்பம் (Image)	பொருள் (Referent)	ஒப்பீட்டுப் புள்ளி(கள்)
உவமை (சங்கீதம் 1:3)	மரம்	விசுவாசி	பாதுகாப்பான, செழிப்பான, கனி தருகிற நிலை
உவமை (ஏசாயா 53:6)	ஆடு	எல்லா மனிதர்கள்	ஆவிக்குரிய ரீதியில் வழிதவறுதல்
உவமை (ஏசாயா 57:20)	கொந்தளிக்கும் கடல்	துன்மார்க்கர்	அமைதியற்ற நிலை, அசுத்தத்தை வெளிப்படுத்துதல்
உருவகம் (சங்கீதம் 84:11)	சூரியன் மற்றும் கேடயம்	கர்த்தர்	வெளிச்சம்/வழிகாட்டுதல் மற்றும் பாதுகாப்பு
உருவகம் (சங்கீதம் 23:1)	மேய்ப்பன்	கர்த்தர்	வழிநடத்துதல், பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு
உருவகம் (2 பேதுரு 2:17)	தண்ணீரில்லாத ஊற்றுகள்	கள்ளப் போதகர்கள்	ஏமாற்றம், பயனின்மை, தாகத்தைத் தீர்க்காமை
மறைமுக உருவகம் (மத் 16:6)	புளித்த மாவு	கள்ளப் போதனை	இரகசியமாகப் பரவுதல் மற்றும் முழுவதையும் கெடுத்தல்
மறைமுக உருவகம்	ஆலயம்	இயேசுவின் உடல்	தேவனுடைய தங்குமிடம், அழிந்து பின் எழுப்பப்படுதல்

(யோவான் 2:19)			
------------------	--	--	--

உவமைகளிலும் உருவகங்களிலும் ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகள் எப்போதும் உடனடியாகத் தெரிவதில்லை. சாலொமோன் தனது மணவாட்டியின் தலைமயிர் கீலேயாத் மலையிலிருந்து இறங்கிவருகிற வெள்ளாட்டு மந்தையைப்போலிருக்கிறது (உன்னதப்பாட்டு 4:1) என்று எழுதியபோது, அந்தப் பாராட்டு மேற்கத்தியர்களுக்குப் புரியாமல் இருக்கலாம். உண்மையில் அது ஒரு பாராட்டாகவே தெரியாது! ஆனால் பாலஸ்தீனத்தில் வெள்ளாடுகள் கறுப்பு நிற மயிர் கொண்டவை; அந்தி சாயும் வேளையில் தூரத்திலிருந்து அவை மலையிலிருந்து இறங்கி வரும் காட்சி மிக அழகாக இருக்கும். அதைப் போலவே மணவாட்டியின் கறுப்பு மயிர் அழகாகக் கருதப்பட்டது.

உன்னதப்பாட்டில் உள்ள உவமைகளை விளக்க, விவிலியக் காலத்து மத்திய கிழக்கு மக்கள் எதை அழகாகக் கருதினார்கள் என்பதை கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வாக்கியத்தில் ஒப்பீட்டுப் புள்ளி தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை என்றால், நாமாகத் தவறான முடிவுக்கு வரக்கூடாது. ஜான் ஒரு பன்றியைப் போலச் சாப்பிடுகிறான் என்ற ஆங்கில வாக்கியத்தில் ஒரு ஒப்பீடு உள்ளது. ஆனால் அதன் பொருள் அவன் அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறான் என்பதா? அல்லது வேகமாகச் சாப்பிடுகிறான் என்பதா? அல்லது அசுத்தமாகச் சாப்பிடுகிறான் என்பதா? அதன் சூழலை (Context) வைத்தே துல்லியமான அர்த்தத்தைக் காண முடியும்.

1 சாமுவேல் 2:2-ல் அன்னாள், எங்கள் தேவனைப்போல ஒரு கன்மலையும் இல்லை என்று ஜெபித்தாள். ஆனால் தேவன் ஏன் கன்மலைக்கு ஒப்பிடப்பட்டார் என்று அவள் விளக்கவில்லை. சங்கீதம் 18:2 இதற்கு விடை தருகிறது. கன்மலை என்பது மறைந்து கொள்வதற்கான குகைகளைக் கொண்ட ஒரு பெரிய பாறை; அதைப் போலவே விசுவாசிகள் தங்கள் துன்பக் காலங்களில் தேவனிடம் தஞ்சமடையலாம் என்பதே இதன் பொருள்.

சில நேரங்களில் பிம்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும், ஆனால் அதன் பொருள் சூழல் மூலம் உணர்த்தப்படும். லூக்கா 5:34-ல் மணவாளன் என்று இயேசு யாரைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பது சொல்லப்படவில்லை, ஆனால் அடுத்த வசனத்தில் மணவாளன் அவர்களை விட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார் என்று சொல்வதன் மூலம் அது இயேசுவையே குறிக்கிறது என்பது உறுதியாகிறது. மணவாளனுடைய தோழர்கள் என்பது அநேகமாக இயேசுவின் சீஷர்களைக் குறிக்கும்.

மத்தேயு 3:10-ல் கோடரி என்ற பிம்பம் எதைக் குறிக்கிறது? (பதில்: வரப்போகும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு). லூக்கா 10:2-ல் அறுப்பு (விளைச்சல்) மற்றும் வேலையாட்கள் எதைக் குறிக்கின்றன? (பதில்: அறுப்பு என்பது இரட்சிக்கப்பட வேண்டிய மக்கள்; வேலையாட்கள் என்பது சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவோர்).

ஒரே பிம்பம் எப்போதும் ஒரே அர்த்தத்தைத் தரும் என்று நினைக்காதீர்கள்

ஓசியா 6:4-ல் பனி என்பது யூதாவின் அன்பு சீக்கிரம் மறைந்து போவதைக் குறிக்கிறது; ஆனால் ஓசியா 14:5-ல் பனி என்பது இஸ்ரவேல் மீதான கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்தைக் குறிக்கிறது.

சூழல் மற்றும் தொடர்பு மூலம் உருவகங்களுக்குச் சரியான வரம்புகளை இடுங்கள்

கர்த்தர் சர்தை சபையிடம், திருடனைப்போல வருவேன் (வெளி 3:3) என்று சொன்னபோது, அவர் கொள்ளையடிக்க வருவார் என்று அர்த்தமல்ல. மாறாக, அவர் திடீரென்று அல்லது எதிர்பாராத விதமாக வருவார் என்பதே ஒப்பீட்டுப் புள்ளி. யோபு 9:6-ல் பூமியின் தூண்கள் அதிரும் என்று சொன்னபோது, அவர் மலைகளையே குறிப்பிட்டார். பூமி நிஜமான தூண்களின் மேல் நிற்பதாக அவர் நினைக்கவில்லை.

மரபுத்தொடர் (Idiom) என்பது ஒரு வகை உருவகமா?

ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கு அல்லது குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்களுக்கு மட்டுமே உரித்தான தனித்துவமான வெளிப்பாடே மரபுத்தொடர் ஆகும். லார்சன் (Larson) என்பவரின் கூற்றுப்படி, ஒரு மரபுத்தொடர் என்பது சொற்களின் தொகுப்பு; அதன் அர்த்தம் அந்தச் சொற்களின் தனித்தனி அர்த்தங்களிலிருந்து மாறுபட்டது. உதாரணமாக, ஆங்கிலத்தில் fever went down (காய்ச்சல் குறைந்தது) என்று சொல்வார்கள். ஆனால் பெரு நாட்டின் அகுவாருனா மொழியில் அவர் குளிர்ந்தார் என்றும், பிலிப்பைன்ஸின் இலோகானோ மொழியில் காய்ச்சல் அவரிடம் இல்லை என்றும் சொல்வார்கள்.

ஆங்கிலத்தில் Hard heart (கடின இதயம்) என்றால் மற்றவர்களின் தேவையில் அக்கறையற்றவர் என்று பொருள். ஆனால் பெரு நாட்டின் ஷிபிபோ (Shipibo) மொழியில் இதற்கு தைரியமானவர் என்று பொருள். அதே மொழியில் அக்கறையற்றவரைக் குறிக்க அவரது காதுகளில் ஓட்டைகள் இல்லை என்ற மரபுத்தொடரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

எல்லாச் சொற்களும் சேர்ந்து ஒரு முழுமையான அர்த்தத்தைத் தரும், ஆனால் அந்தச் சொற்களைத் தனித்தனியாகப் பார்த்தால் அந்த அர்த்தம் வராது. யோவான் 2:4-ல் இயேசு தனது தாயிடம், ஸ்திரீயே, எனக்கும் உனக்கும் என்ன? (What to Me and to you?) என்று கேட்டார். இது ஒரு கிரேக்க மரபுத்தொடர். இதன் பொருள் இந்தப் பிரச்சினையில் நமக்குள் பொதுவானது என்ன? அல்லது இதில் என்னை ஏன் ஈடுபடுத்துகிறாய்? இது உன்னுடைய பிரச்சினை என்பதாகும்.

எலியா எலிசாவைப் பின்பற்ற அழைத்தபோது, எலிசா தனது பெற்றோருக்கு விடைபெற்று வர அனுமதி கேட்டார். எலியா அதற்குச் சம்மதித்து, நான் உனக்குச் செய்தது என்ன? (1 இராஜாக்கள் 19:20) என்று கேட்டார். இது ஒரு விசித்திரமான கேள்வியாகத் தோன்றலாம், ஆனால் இது ஒரு மரபுத்தொடர். உன்னைத் தடுக்க

நான் என்ன செய்தேன்? அல்லது தாராளமாகப் போயிட்டு வா; நான் உனக்கு அனுமதி தருகிறேன் என்பதே இதன் பொருள்.

மொழியியலாளர்கள் மரபுத்தொடர்களை இறந்த உருவகங்கள் (Dead metaphors) என்று அழைக்கிறார்கள். அதாவது, அவை மொழியின் ஒரு அங்கமாகிவிட்டதால், மக்கள் அதன் மூல அர்த்தத்தைச் சிந்திக்காமல் நேரடியாக அதன் மரபுப் பொருளையே புரிந்துகொள்வார்கள். படிக்கட்டின் அடிவாரம் (foot of the stairs) என்று சொல்லும்போது யாரும் மனிதக் காலை நினைப்பதில்லை.

மத்தேயு 12:40-ல் இயேசு மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பேன் என்று சொன்னார். மூன்று பகல் மற்றும் மூன்று இரவு என்பது ஒரு மரபுத்தொடர். இதன் பொருள் மூன்று நாட்களில் எந்த ஒரு பகுதியையும் குறிப்பதாகும். இயேசு வெள்ளிக்கிழமை சிலுவையில் அறையப்பட்டு ஞாயிறு உயிர்த்தெழுந்ததால், அவர் முழுமையான 72 மணிநேரம் கல்லறையில் இருக்கவில்லை; மரபுத்தொடரின்படி அது மூன்று நாட்களாகக் கருதப்படுகிறது.

ரோமர் 16:4-ன் கிரேக்கப் பிரதி, அவர்கள் தங்கள் கழுத்தை வைத்தார்கள் என்றுள்ளது. இதன் பொருள் அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்தார்கள். எபேசியர் 2:2-ல் கீழ்ப்படியாமையின் புத்திரர் (sons of disobedience) என்பது கீழ்ப்படியாமையைத் தனது குணமாகக் கொண்டவர்களைக் குறிக்கும் மரபுத்தொடர். சமாதானப் பாத்திரன் (Son of peace - லூக்கா 10:6) என்பது சமாதான குணம் கொண்டவரைக் குறிக்கும்.

சுய மதிப்பீடு

தொகுதி 1:

1. நேரடியான பெயரிடல் மூலம் ஒற்றுமை உணர்த்தப்படும் ஒப்பீடு - (c) **Hypocatastasis**
2. ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாக தொடர்புடைய மற்றொன்றைப் பயன்படுத்துதல் - (a) **Metonymy**
3. போல அல்லது ஒப்பாய் என்று பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் ஒப்பீடு - (d) **Simile**
4. ஆக இருக்கிறது என்று பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் ஒப்பீடு - (e) **Metaphor**
5. ஒரு பகுதியை முழுமைக்கும் அல்லது முழுமையைப் பகுதிக்கும் பயன்படுத்துதல் - (b) **Synecdoche**

தொகுதி 2:

1. உயிரற்றவற்றுக்கு மனிதப் பண்புகளைக் கற்பித்தல் - (b) Personification
2. தேவனுக்கு விலங்குப் பண்புகளைக் கற்பித்தல் - (c) Zoomorphism
3. தேவனுக்கு மனிதப் பண்புகளை அல்லது செயல்களைக் கற்பித்தல் - (a) Anthropomorphism
4. தேவனுக்கு மனித உணர்ச்சிகளைக் கற்பித்தல் - (e) Anthropopathism
5. கடினமான சொல்லுக்குப் பதில் மென்மையான சொல்லைப் பயன்படுத்துதல் - (d) Euphemism

தொகுதி 3:

1. நேரடி அர்த்தத்தை விட மிகைப்படுத்திக் கூறுதல் - (b) Hyperbole
2. நேரடி அர்த்தத்தை விடக் குறைத்துக் கூறுதல் - (e) Litotes
3. பாராட்டுவது போலக் கேலி செய்தல் - (a) Irony
4. பதில் எதிர்பார்க்காமல் கேட்கப்படும் கேள்வி - (c) Rhetorical question
5. மேலோட்டமாக முரணாகத் தோன்றும் உண்மை - (d) Paradox

பயிற்சி: உருவகங்களைக் கண்டறிதல்

- யோவான் 10:9: நானே வாசல் — Metaphor (உருவகம்)
- எரேமியா 1:18: இரும்புத்தூணும் வெண்கல அலையுமாய்... — Metaphor (உருவகம்)
- மத்தேயு 23:24: கொசுவை வடித்தெடுத்து, ஒட்டகத்தை விழுங்குகிறீர்கள் — Hyperbole (மிகைநவ்ற்சி)
- ஏசாயா 49:13a: வானங்களே, பாடுங்கள், பூமியே, மகிழுங்கள் — Personification / Apostrophe (மனித உருவகப்படுத்துதல்)
- 2 தெசலோனிகேயர் 3:1: கர்த்தருடைய வசனம்... மகிமைப்படவும் — Personification (மனித உருவகப்படுத்துதல்)
- சங்கீதம் 114:4: மலைகள் ஆட்டுக்கடாக்களைப்போலவும்... துள்ளின — Simile (உவமை)
- மீகா 6:7: பத்தாயிரக்கணக்கான எண்ணெய் ஆறுகள்... — Hyperbole / Rhetorical Question (மிகைநவ்ற்சி)

- **மத்தேயு 5:13:** நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள் — **Metaphor** (உருவகம்)
- **ருத் 2:12:** அவருடைய செட்டைகளின் (இறக்கைகளின்) கீழ்... — **Zoomorphism** (தேவனுக்குப் பறவைப் பண்பு)
- **2கொரிந்தியர் 6:9-10:** அறியப்படாதவர்கள் என்னப்பட்டாலும் அறியப்பட்டவர்களாயும்... ஏழைகளென்னப்பட்டாலும் அநேகரை ஐசுவரியவாண்களாக்குகிறவர்களாயும்... — **Paradox** (முரண்போலி)
- **ஆதியாகமம் 3:15:** அது உன் தலையை நசுக்கும், நீ அதன் குதிங்காலை நசுக்குவாய் — **Metaphor / Synecdoche** (உருவகம்)
- **யாத்திராகமம் 34:14:** கர்த்தர் வைராக்கியமுள்ளவர் (Jealous) — **Anthropopathism** (தேவனுக்கு மனித உணர்ச்சி)
- **மாற்கு 1:17:** மனுஷரைப் பிடிக்கிறவர்களாக்குவேன் — **Metaphor** (உருவகம்)
- **ஆதியாகமம் 4:1a:** ஆதாம் தன் மனைவியாகிய ஏவாளை அறிந்தான் — **Euphemism** (மங்கல வழக்கு - உடலுறவைக் குறிக்க)
- **ஆமோஸ் 3:3-4:** இரண்டு பேர் சம்மதித்தாலொழிய ஒருமித்து நடப்பார்களோ? — **Rhetorical Question** (வினா உருவகம்)

அத்தியாயம் எட்டு

மாதிரிகளைச் சோதித்தல் - அடையாளங்களை விளக்குதல்

பெரும்பாலான விவிலிய மாணவர்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள மாதிரிகள் (Types) புதிய ஏற்பாட்டில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் பின்னர் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அங்கீகரிக்கிறார்கள். பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் மாதிரி மற்றும் மாதிரி-பொருள் (Types and Antitypes), நிழல் மற்றும் நிழல்-நிஜம் (Shadows and Fulfillments) ஆகியவற்றால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள பல நபர்கள், பொருட்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளைத் திரும்பிப் பார்த்து, அவை எதிர்கால நபர்கள், பொருட்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளுக்கு முன்னோடியாக இருந்ததாகக் கருதுகிறது.

இருப்பினும், வேதவசனங்களில் மாதிரிகள் எந்த அளவிற்குப் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் விவிலிய விரிவுரையாளர்கள் பரவலாக வேறுபடுகிறார்கள். பழைய ஏற்பாட்டின் பெரும்பகுதி முழுவதும் மாதிரிகள் தெளிவாக உள்ளன என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஏராளமான பொருட்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் புதிய ஏற்பாட்டு உண்மைகளின் படங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. உதாரணமாக, சாலொமோனின் தேவாலயக் கதவில் உள்ள கீல்கள் (Hinges), கிறிஸ்துவின் இரண்டு தன்மைகளுக்கு (மனித மற்றும் தெய்வீகத் தன்மை) ஒரு மாதிரி என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட்டவை அல்லது மறைமுகமாக இருப்பவை மட்டுமே மாதிரிகள் என்று கூறுகிறார்கள். சில விவிலிய மாணவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டில் மாதிரிகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டவை மட்டுமே மாதிரிகள் என்று பரிந்துரைக்கின்றனர். இன்னும் சிலர், விவிலியத்தில் மாதிரிகள் என்ற ஒன்றே இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

பல கேள்விகள் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். மாதிரி (Type) என்றால் என்ன? அதாவது, அதன் குணாதிசயங்கள் என்ன? பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள எந்த அம்சங்கள் முறையான மாதிரிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்? மாதிரிகளை விளக்குவதற்கு என்ன வழிகாட்டுதல்கள் அவசியம்?

தொடர்புடைய வார்த்தைகளின் பயன்பாடு

Type (மாதிரி) என்ற வார்த்தை Typos என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்தது, இது புதிய ஏற்பாட்டில் 15 முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் வசனங்களில் காணப்படுவது போல இது பல்வேறு வழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது:

- அவருடைய கைகளிலுள்ள ஆணி அடையாளம் (Mark) (யோவான் 20:25)
- நீங்கள் வணங்கும்படி செய்த ரூபங்கள் (Figures/Images) (அப்போஸ்தலர் 7:43)

- மோசே பார்த்த மாதிரியின்படியே (Pattern/Model) வாசஸ்தலத்தை உண்டாக்குதல் (வசனம் 44)
- அவன் இந்த வகையான (Of this kind) ஒரு கடிதத்தை எழுதினான் (அப் 23:25)
- ஆதாம், வரப்போகிறவருக்கு ஒரு முன்னடையாளமாய் (Type/Figure) இருந்தான் (ரோமர் 5:14)
- உபதேச முறைக்கு (Form) மனப்பூர்வமாய்க் கீழ்ப்படிந்தீர்கள் (6:17)
- இவைகள் நமக்கு எச்சரிக்கையாக (Examples) நடந்தன (1 கொரி 10:6)
- என்னை மாதிரியாகக் (Example) கொண்டு மற்றவர்களுடன் சேருங்கள் (பிலிப்பியர் 3:17)
- மக்கெதோனியாவிலும் அகாயாவிலுமுள்ள விசுவாசிகள் அனைவருக்கும் மாதிரியானீர்கள் (Example/Model) (1 தெச 1:7)
- உங்களுக்கு மாதிரியாக (Example) எங்களைக் காட்டும்படி இதைச் செய்தோம் (2 தெச 3:9)
- விசுவாசிகளுக்கு மாதிரியாய் (Example) இரு (1 தீமோ 4:12)
- எல்லாவற்றிலும் உன்னை ஒரு மாதிரியாகக் (Example) காட்டு (தீத்து 2:7)
- மலையிலே உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட மாதிரியின்படியே (Pattern) எல்லாவற்றையும் செய் (எபி 8:5)
- மந்தைக்கு மாதிரிகளாக (Examples) இருங்கள் (1 பேதுரு 5:3).

இந்த வசனங்கள் Typos என்பது பல்வேறு வழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றன: அடையாளம், வடிவம், மாதிரி, முன்மாதிரி. இந்த அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் பொதுவான கருத்து ஒப்புமை அல்லது ஒற்றுமை ஆகும். ஒரு நபர், நிகழ்வு அல்லது பொருள் மற்றொன்றை ஒத்திருக்கும்படி அல்லது ஏதோ ஒரு விதத்தில் அதற்குப் பதிலளிக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட்டது. ஒன்று மற்றொன்றுடன் பொருந்த வேண்டும்.

பிலிப்பியர்களின் வாழ்க்கை பவுலை ஒத்திருக்க வேண்டும் (பிலிப்பியர் 3:17). விசுவாசிகள் தீமோத்தேயு அமைத்த மாதிரியைப் பின்பற்ற வேண்டும் (1 தீமோ 4:12). வாசஸ்தலம் மோசேக்குக் காட்டப்பட்ட மாதிரியைப் போலவே இருக்க வேண்டும் (எபி 8:5). இயேசுவின் கைகளில் இருந்த ஆணி அடையாளங்கள் கூட ஆணிகளைப் பிரதிபலித்தன. ஒன்று மற்றொன்றுடன் ஒத்துப்போகிறது. விக்கிரக உருவங்கள் ஆராதனை செய்பவர்களின் எண்ணங்களை அல்லது கருத்துகளைப்

பிரதிபலித்தன (அப்போஸ்தலர் 7:43). ரோமானிய விசுவாசிகள் கீழ்ப்படிந்த உபதேச முறை பற்றி பவுல் பேசியபோது (ரோமர் 6:17), அவர் தனது உபதேசத்தை ஒரு தரநிலையாக அல்லது அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய மாதிரியாகக் குறிப்பிட்டார்.

வெளிப்படையாக, *Type* என்ற சொல் ஒரு தொழில்நுட்பச் சொல் அல்ல, ஏனெனில் அது பயன்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரே பொருளைத் தருவதில்லை அல்லது எப்போதும் ஒரு இறையியல் மாதிரியைக் குறிப்பதில்லை. உண்மையில், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒன்று புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒன்றிற்கு முன்னடையாளமாக இருப்பதைக் குறிக்கும் *Typos* என்ற சொல்லின் ஒரே பயன்பாடு எபிரெயர் 8:5-ல் உள்ளது. *Typos* என்பது அடிப்பது என்று பொருள்படும் வினைச்சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம். எனவே, இது முதலில் ஒரு அடியினால் ஏற்படும் விளைவு அல்லது ஒரு தழும்பு அல்லது பதிவின் கருத்தைக் கொண்டிருந்தது. அதிலிருந்து அடையாளம், அச்சு, முத்திரை, வடிவம், மாதிரி, வெளிப்புறக் கோடு, வரைபடம் என்ற எண்ணம் வளர்ந்தது.

இதனுடன் தொடர்புடைய ஒரு சொல் *Typikos*, 1 கொரிந்தியர் 10:11-ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது: இவை அவர்களுக்கு அடையாளமாக (*Typically*) நடந்தன. இது இவை அவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியாக நடந்தன என்று புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

Antitypos என்ற சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு மாதிரியுடன் ஒத்துப்போகும் ஒன்றைப் பற்றிப் பேசுகிறது. 1 பேதுரு 3:21-ல், ஜலமூழ்கி ஞானஸ்நானம் நோவாவின் காலத்துப் பெருவெள்ளத்திற்கு ஒரு ஒப்புமை (*Antitype*) என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் தண்ணீர் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிப் பேசியதால் பெருவெள்ளம் ஞானஸ்நானத்தின் மாதிரியாக இருந்தது; பெருவெள்ளம் துன்மார்க்கருக்கு மரணத்தைக் குறித்தது, மற்றும் ஞானஸ்நானம் கிறிஸ்துவின் மரணத்தையும் விசுவாசி கிறிஸ்துவின் மரணத்துடன் அடையாளம் காணப்படுவதையும் காட்டுகிறது. இங்கேயும் ஒற்றுமை என்ற கருத்து உள்ளது. எபிரெயர் 9:24-ன் படி, வாசஸ்தலத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலம் பரலோகத்தில் உள்ள உண்மையான வாசஸ்தலத்தின் ஒரு நகல் அல்லது சாயல் ஆகும். அதாவது, ஒன்று மற்றொன்றுடன் ஒத்துப்போனது. *Antitype* என்ற வார்த்தையின் நேரடிப் பொருள் மாதிரிக்கு பதிலளிப்பது என்பதாகும்.

1 தீமோத்தேயு 1:16 ஒரு ஒத்த சொல்லான *Hypotyposis* ஐப் பயன்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவின் நீடிய பொறுமை என்பது அவரை நம்புபவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியாக (*Example*) இருந்தது. 2 தீமோத்தேயு 1:13-லும் பவுல் இதே வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்: நீ என்னிடத்தில் கேட்ட ஆரோக்கியமான வசனங்களின் மாதிரியைப் பற்றிக்கொண்டிரு.

Typos உடன் தொடர்புடைய மற்ற இரண்டு சொற்கள் Deigma (சோதோம் கொமோரா... ஒரு உதாரணமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது - யூதா 7) மற்றும் Hypodeigma. இந்த பிந்தைய சொல் ஆறு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

- நான் உங்களுக்கு ஒரு மாதிரியைக் காண்பித்தேன் (யோவான் 13:15).
- அவர்களுடைய கீழ்ப்படியாமையின் மாதிரி (எபி 4:11).
- பரலோகத்திலுள்ளவைகளின் சாயலுக்கும் நிழலுக்கும் அடுத்தபடி ஆராதனை செய்கிறார்கள் (8:5).
- பரலோகத்திலுள்ளவைகளுக்குப் போலியானவைகள் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது (9:23).
- சகோதரரே, துன்பங்களைச் சகிக்கிறதற்கும் நீடிய பொறுமைக்கும் தீர்க்கதரிசிகளை ஒரு திஷ்டாந்தமாகக் (Example) கொள்ளுங்கள் (யாக்கோபு 5:10).
- சோதோம் கொமோரா... பக்தி இல்லாதவர்களுக்கு நடக்கப்போகிறதற்கு ஒரு அடையாளமாக (Example) வைக்கப்பட்டது (2 பேதுரு 2:6).

இந்த ஒவ்வொரு நிகழ்விலும், அந்த வார்த்தை ஒரு உதாரணம், நகல் அல்லது பின்பற்றப்பட வேண்டிய மாதிரி என்று பொருள்படுகிறது.

மற்றொரு சொல் Skia, அதாவது நிழல். ஒரு நிழல் ஒரு பொருளால் வீசப்படும் பிம்பமாக இருப்பது போல, பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள சில பொருட்கள் எதிர்கால காரியங்களின் ஒரு வரைபடம் அல்லது நிழலாக இருந்தன. இந்த வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த உருவக அர்த்தத்தில் மூன்று முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எபிரேயர் 8:5 இவ்வாறு கூறுகிறது: அவர்கள் பரலோகத்திலுள்ளவைகளின் சாயலுக்கும் (Copy) நிழலுக்கும் (Shadow) அடுத்தபடி ஆராதனை செய்கிறார்கள். சுவாரஸ்யமாக, இந்த ஒரு வசனத்தில் மூன்று தொடர்புடைய சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன: நகல் (Hypodeigma), நிழல் (Skia) மற்றும் மாதிரி (Typo). நியாயப்பிரமாணமானது வரப்போகிற நன்மைகளின் நிழலாக (Shadow) இருக்கிறதே ஒழிய, அந்த நன்மைகளின் நிஜமான ரூபமல்ல (10:1). மேலும் பவுல் மதப் பண்டிகைகள், அமாவாசை கொண்டாட்டங்கள் மற்றும் ஓய்வுநாட்கள் ஆகியவை வரப்போகிறவைகளுக்கு நிழலாய் (Shadow) இருக்கின்றன; அவைகளின் பொருள் கிறிஸ்துவைப் பற்றினது (கொலோ 2:16-17) என்று எழுதினார்.

ஒரு நிழல் என்பது மங்கலான மற்றும் தற்காலிகமான ஒன்றைக் குறிக்கிறது, ஆனால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான ஒற்றுமையையும் உணர்த்துகிறது. இந்த ஐந்து சொற்களும் ஒப்புமை அல்லது ஒற்றுமை என்ற கருத்தைப் பரிந்துரைக்கின்றன. இருப்பினும், Type என்ற சொல் எப்போதும் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒன்று

புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒன்றை முன்னறிவிக்கும் ஒரு அதிகாரப்பூர்வ மாதிரி என்று பொருள்படாது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது சில நேரங்களில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒரு முறை, உதாரணம் அல்லது முன்மாதிரி என்று மட்டுமே பொருள்படும்.

ஒரு மாதிரியை மாதிரியாக்குவது எது?

ஒற்றுமை (Resemblance)

ஒரு மாதிரியின் முதல் குணாதிசயம் என்னவென்றால், மாதிரிக்கும் அதன் மாதிரி-பொருளுக்கும் (Antitype) இடையே ஒரு ஒற்றுமை அல்லது ஒப்புமை இருக்க வேண்டும். இருப்பினும், இது ஏதோ ஒரு மேலோட்டமான உறவாகக் கருதப்படாமல், உண்மையான மற்றும் குறிப்பிடத்தக்கப் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டும். இது இயற்கையானதாக இருக்க வேண்டும், கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கக் கூடாது. மாதிரிகளுக்கான கிரேக்கச் சொற்களின் விவாதத்தில் பார்த்தது போல, குறிப்பிடத்தக்க ஒப்புமை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், ஒப்புமை கொண்ட அனைத்தும் மாதிரி அல்ல, ஆனால் அனைத்து மாதிரிகளும் ஒப்புமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வரலாற்று உண்மை (Historical Reality)

புதிய ஏற்பாட்டு காரியங்களுக்கு மாதிரிகளாக இருக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு நபர்கள், நிகழ்வுகள் அல்லது பொருட்கள் வரலாற்று உண்மைகளைக் கொண்டிருந்தன. பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு மாதிரி என்பது உண்மை இல்லாத ஒன்று அல்ல. மாதிரிகள் என்பவை வாழ்ந்த மனிதர்கள், நடந்த நிகழ்வுகள், பார்க்கப்பட்ட பொருட்கள். பழைய ஏற்பாட்டில் மாதிரிகளைப் பார்ப்பது என்பது விவிலிய மாணவர் உரையில் மறைக்கப்பட்ட அல்லது ஆழமான அர்த்தங்களைத் தேட வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. அவர் பழைய ஏற்பாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வரலாற்று உண்மைகளுடன் ஒட்டிக்கொள்ள வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மாதிரி என்பது உரையிலிருந்து இயற்கையாக எழ வேண்டும், அது மொழிபெயர்ப்பாளர் உரைக்குள் புகுத்தும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடாது. வாசஸ்தலம் என்பது ஒரு மாதிரி (எபி 9:1-10), ஆனால் வாசஸ்தலத்தின் கட்டுமானத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு சிறிய பொருளும் புதிய ஏற்பாட்டு உண்மையை ஏதோ ஒரு விதத்தில் சித்தரிக்கிறது என்று அதற்கு அர்த்தமல்ல.

முன்னறிவிப்பு (Predictive Element)

ஒரு மாதிரி என்பது ஒரு முன்னறிவிப்பு அல்லது நிழல் காட்டும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. அது முன்னோக்கிப் பார்த்து, மாதிரி-பொருளை (Antitype) எதிர்பார்க்கிறது மற்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஒரு மாதிரி என்பது ஒரு நிழல் (கொலோ 2:17), அது மற்றொரு நிஜத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மாதிரி என்பது

தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு வடிவம். தீர்க்கதரிசனம் என்பது வார்த்தைகளால் சொல்லப்படும் முன்னறிவிப்பு, அதே சமயம் மாதிரியியல் (Typology) என்பது இரண்டு உண்மைகளுக்கு (மாதிரி மற்றும் அதன் பொருள்) இடையிலான ஒப்புமையின் மூலம் சொல்லப்படும் முன்னறிவிப்பு ஆகும். மீண்டும் சொல்கிறேன், வேதவசனங்களில் பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன, ஆனால் எல்லா ஒப்புமைகளும் மாதிரிகள் அல்ல. ஒரு அதிகாரப்பூர்வ மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமெனில், ஒப்புமை என்பது ஒரு முன்னறிவிப்புத் தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மாதிரி என்பது முன்னோக்கிப் பார்க்கும் குவியத்தைக் கொண்டுள்ளது.

பழைய ஏற்பாட்டு மக்கள் பல்வேறு விஷயங்கள் மாதிரிகள் என்று அறிந்திருந்தார்களா? ஒவ்வொரு ஆண்டும் இஸ்ரவேலர்கள் பஸ்கா ஆடுகளைக் கொன்றபோது, யோவான் ஸ்நானகன் தேவாட்டுக்குட்டி என்று அழைத்த கிறிஸ்துவை அந்த ஆடுகள் சித்தரிக்கின்றன என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தார்களா? மெல்கிசேதேக்கு தான் கிறிஸ்துவின் மாதிரி என்று அறிந்திருந்தாரா? (சங்கீதம் 110:4; எபி 5-7). அவர்கள் அந்த மாதிரி-பொருட்களைப் பற்றி அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஒருவேளை இந்த விஷயங்கள் வருங்கால உண்மைகளின் அடையாளங்கள் என்ற விழிப்புணர்வு அவர்களுக்கு இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவற்றுக்கு இடையேயான முழுமையான உறவைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மிக்கெல்சன் விளக்குவது போல, பழைய ஏற்பாட்டில் ஒரு நபர் அல்லது நிகழ்வு மாதிரியாக இருந்தாலும், அந்த காலத்து மக்கள் அதை மாதிரியாக அடையாளம் கண்டார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. பெரும்பாலும் இவை தேவனுடைய பார்வையில் தீர்க்கதரிசனமாக இருந்தன, பின்னர் மாதிரி-பொருட்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டபோது, முன்னறிவிப்புத் தன்மை இருப்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. தேவன் எதை முன்னோக்காகக் (Prospective) கண்டாரோ, மனிதன் பின்னர் அதை பின்னோக்காகக் (Retrospective) கண்டான். மனிதன் திரும்பிப் பார்த்து, மாதிரியை அதன் பொருளுடன் ஒப்பிடும்போது ஒற்றுமையைக் காண்கிறான். மாதிரிகள் என்பவை இனி வரவிருக்கும் நபர்கள், நிகழ்வுகள் அல்லது பொருட்களைச் சுட்டிக்காட்டும் அடையாளப் பலகைகள்.

உயர்வு (Preeminence)

மாதிரியியலில், மாதிரி-பொருள் (Antitype) மாதிரியை விட மேலானது மற்றும் சிறந்தது. இங்கே ஒரு உயர்வு அல்லது வளர்ச்சி இருக்கிறது. மெல்கிசேதேக்கை விட கிறிஸ்து மேலானவர். கிறிஸ்துவின் மீட்பின் செயல் பஸ்கா ஆட்டை விட பெரியது. பழைய ஏற்பாட்டின் பல அம்சங்கள் புதிய ஏற்பாட்டு உண்மைகளை விளக்குகின்றன, ஆனால் இந்த உயர்வு (மற்றும் முன்னறிவிப்பு) இல்லாமல் அவை மாதிரிகள் ஆகாது. மாதிரி-பொருட்கள் மாதிரிகளை விட உயர்ந்த நிலையில் இருந்தன.

தெய்வீக வடிவமைப்பு (Divine Design)

மாதிரிகள் என்பவை விவிலிய வாசகர்கள் கவனிக்கும் வெறும் உவமைகள் அல்லது விளக்கங்கள் அல்ல. மாறாக, அவை தேவனால் திட்டமிடப்பட்ட ஒப்புமைகள். மாதிரி என்பது அதன் மாதிரி-பொருளுடன் ஒற்றுமையைக் கொண்டிருக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டது, அதேபோல் மாதிரி-பொருள் என்பது மாதிரியின் நிறைவேற்றமாகவும் உயர்வாகவும் இருக்கும்படி தேவனால் திட்டமிடப்பட்டது. மாதிரிகளுக்கும் அவற்றின் மாதிரி-பொருட்களுக்கும் இடையே பல நூற்றாண்டுகள் இடைவெளி இருந்ததால், அவற்றைச் சித்தரிப்பதற்குத் தேவனுடைய திட்டமிடல் அவசியமாக இருந்தது. இந்த உண்மை மாதிரிகளுக்கு ஒரு தற்காப்பு மதிப்பைக் (Apologetic value) கொடுக்கிறது, ஏனெனில் மாதிரியியல் என்பது பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளுக்கு இடையே உள்ள தெய்வீக வடிவமைப்பின் சான்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள எந்த நபர்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் மாதிரிகளாகச் செயல்படத் தேவனால் திட்டமிடப்பட்டன என்பதை நாம் எப்படி அறிவது? தேவன் மாதிரிகளை வடிவமைத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அவர் எதை உத்தேசித்தார் என்பதை நாம் எப்படித் தீர்மானிப்பது? இது மாதிரியியல் படிப்பில் மிக முக்கியமான கேள்விக்கு நம்மைக் கொண்டு வருகிறது. இந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டது போல, சில விவிலிய ஆசிரியர்கள் மற்றவர்களை விட அதிக மாதிரிகளைக் காண்கிறார்கள். சிலர் புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட்டவை மட்டுமே மாதிரிகள் என்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் இந்த இரண்டு கருத்துகளுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளனர்.

ஆரம்பகால சபை பிதாக்கள், குறிப்பாக ஒரிஜன் மற்றும் ஜெரோம், பல சிறிய சம்பவங்களில் மாதிரிகளைக் கண்டார்கள், இது உருவகப்படுத்துதலுக்கு (Allegorizing) வழிவகுத்தது. நவீன காலத்திலும் பலர் விவிலியத்தில் ஏராளமான மாதிரிகளைத் தேடுகிறார்கள். வில்சன் என்பவர், செங்கடல் அல்லது யோர்தானைப் பற்றி வாசிக்கும்போது, அது ஒரு மாதிரி என்று நமக்குத் தெரியும், ஏனெனில் அது பல சுவாரஸ்யமான பாடங்களைக் கற்பிக்கிறது என்று எழுதினார். அவர் விவிலியத்தில் தான் கண்டறிந்த 1,163 மாதிரிகளைப் பற்றி விவாதிக்கிறார். உண்மையில் அவருடைய பல மாதிரிகள் வெறும் உருவக மொழிகள், உவமைகள் அல்லது ஒப்புமைகள் மட்டுமே.

சுருக்கமாக, ஒரு மாதிரி குறைந்தபட்சம் இந்த ஐந்து கூறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்: மாதிரிக்கும் அதன் பொருளுக்கும் இடையே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை, இரண்டிலும் வரலாற்று உண்மை, மாதிரியின் மூலம் பொருளின் முன்னறிவிப்பு, மாதிரி-பொருள் மாதிரியை விட மேலானதாக இருக்கும் உயர்வு, மற்றும் தெய்வீக வடிவமைப்பு.

மாதிரிகள் புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட வேண்டுமா?

முன்பு விவாதிக்கப்பட்ட ஐந்து குணாதிசயங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், மாதிரிகள் புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டுமா அல்லது மறைமுகமாக இருப்பவற்றையும் ஏற்கலாமா என்ற கேள்வி இன்னும் மிஞ்சியுள்ளது. உதாரணமாக, யோசேப்பு மற்றும் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைக்கு இடையே உள்ள பல ஒற்றுமைகளின் அடிப்படையில், யோசேப்பு கிறிஸ்துவின் மாதிரி என்று பல ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், யோசேப்புக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையே பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன, ஆனால் தேவன் யோசேப்பை கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக நாம் பார்க்க வேண்டும் என்று உத்தேசித்தார் என்று நாம் எப்படி உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்?

ஐந்து கூறுகளையும் பார்த்தால், அங்கே ஒற்றுமை இருக்கிறது, வரலாற்று உண்மை இருக்கிறது, நிச்சயமாக யோசேப்பை விட கிறிஸ்து மேலானவர். ஆனால் யோசேப்பின் வாழ்க்கை கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசன முன்னறிவிப்பு என்றும், அது தெய்வீக வடிவமைப்பால் கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக இருக்க உத்தேசிக்கப்பட்டது என்றும் நம்மால் சொல்ல முடியுமா? யோசேப்புக்கு இந்தக் கடைசி இரண்டு அளவுகோல்கள் உள்ளன என்று உறுதியாகத் தீர்மானிப்பது கடினம் என்பதால், யோசேப்பு உண்மையில் கிறிஸ்துவின் ஒரு அதிகாரப்பூர்வ மாதிரியா என்று நாம் கேள்வி எழுப்பலாம். நிச்சயமாக அவர் கிறிஸ்துவின் ஒரு விளக்கம் (Illustration), ஏனெனில் இருவருக்கும் இடையே பல ஒப்புமைகள் உள்ளன, ஆனால் வெறும் ஒப்புமைகள் மட்டுமே ஒரு மாதிரியை உருவாக்கிவிடாது. ஹேபர்ஷான் என்பவர் யோசேப்புக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையே 131 ஒப்பீடுகளைப் பட்டியலிடுகிறார் (அதில் ஒன்று, இருவருமே சீகேம் பட்டணத்திற்குச் சென்றார்கள் என்பது!). மோசே மற்றும் கிறிஸ்துவின் 69 ஒப்பீடுகளையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். யோசேப்பு கிறிஸ்துவின் மாதிரி என்றால், ஈசாக்கு, சாமுவேல், எலியா, எரேமியா மற்றும் தானியேல் ஆகியோரையும் விவிலிய ஆசிரியர்கள் ஏன் கிறிஸ்துவின் மாதிரிகள் என்று சொல்லக்கூடாது? அவர்களுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையே ஒற்றுமைகள் உள்ளனவே.

மற்றவர்கள் சாலொமோன் கிறிஸ்துவின் மாதிரி என்கிறார்கள். ஆனால் மீண்டும், கிறிஸ்துவை விளக்குவதற்காகவா சாலொமோனைப் பற்றிய பதிவைத் தேவன் நமக்குக் கொடுத்தார்? சில ஒற்றுமைகளைக் காணலாம், இருவரும் வரலாற்று நபர்கள், ஆனால் சாலொமோன் கிறிஸ்துவைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு நிழல் என்றும், தேவன் அதைத் திட்டமிட்டார் என்றும் வேதம் ஏதேனும் அறிகுறி தருகிறதா? ஆரோனின் துளிர்த்த கோல் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு ஒரு மாதிரியா? அங்கே முன்னறிவிப்பு மற்றும் தெய்வீக வடிவமைப்பு எங்கே இருக்கிறது?

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அனைத்தையும் ஒரு உவமையாக மாற்றுவதை நாம் எப்படித் தடுப்பது? எல்லையை எங்கே வரைவது? என்ன கட்டுப்பாடுகள் நம்மிடம் உள்ளன? ஒரு உருவம் மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமெனில், அதற்கு ஆறாவது

குணாதிசயம் இருக்க வேண்டும் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். அது விவிலியத்தில் மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். வேதம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒரு காரியம் மாதிரி என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். ஏற்கனவே பார்த்தது போல, அந்தச் சுட்டிக்காட்டுதல் எப்போதும் Type என்ற வார்த்தையின் மூலமாகவே இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே, மாதிரிகள் புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றன; விளக்கங்கள் (Illustrations) மறுபுறம் பரந்தவை மற்றும் ஏராளமானவை. விளக்கங்கள் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் விவிலிய மாணவர்கள் பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு உண்மைகளுக்கு இடையே உள்ள இணைகளை உணர முடியும்.

ஒரு மாதிரி (Type) என்பது: பழைய ஏற்பாட்டு நபர், நிகழ்வு அல்லது பொருள், வரலாற்று உண்மையைக் கொண்டு, புதிய ஏற்பாட்டில் அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டு, முதல் நபரையோ அல்லது நிகழ்வையோ முன்னறிவிப்பதற்காகவும், அதனுடன் ஒத்துப்போய் அதை உயர்த்துவதற்காகவும் தேவனால் வடிவமைக்கப்பட்டது.

ஒரு விளக்கம் (Illustration) என்பது: விவிலிய நபர், நிகழ்வு அல்லது பொருள், வரலாற்று உண்மையைக் கொண்டு, ஏதோ ஒரு ஆவிக்குரிய உண்மைக்கு இயற்கையான மற்றும் கட்டாயப்படுத்தப்படாத முறையில் இணையாக இருந்து, புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படையாக மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்படாதது.

இந்த வரையறையின்படி, ஒரு விளக்கத்திற்கு மாதிரிக்கான ஆறு கூறுகளில் மூன்று உள்ளன: ஒப்புமை, வரலாற்று உண்மை மற்றும் தெய்வீக வடிவமைப்பு. இருப்பினும், விளக்கங்கள் முன்னறிவிப்பு கொண்டவை அல்ல, அவை உயர்வைச் சேர்ப்பதில்லை, மேலும் அவை மாதிரிகள் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை.

உதாரணமாக, எலியா ஊக்கமான ஜெபத்திற்கு ஒரு விளக்கம் (யாக்கோபு 5:17). யாக்கோபு சாமுவேலையோ அல்லது தானியேலையோ ஜெப வீரர்களுக்கு உதாரணமாகப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். யோசேப்பு கிறிஸ்துவின் ஒரு விளக்கம், ஏனெனில் இருவருமே நிராகரிக்கப்பட்டு பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். மோசே கிறிஸ்துவை ஒரு தீர்க்கதரிசியாக விளக்குகிறார், தாவீது அவரை ஒரு ராஜாவாக விளக்குகிறார். பழைய ஏற்பாட்டு ஆசாரியர்கள் விசுவாசிகளின் ஆசாரிய ஊழியத்தை விளக்குகிறார்கள், நோவாவின் பேழை கிறிஸ்து விசுவாசிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதை விளக்கலாம். இந்த ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் இணைகள் அல்லது ஒப்புமைகள் உள்ளன, ஆனால் வெறும் ஒப்புமை மட்டுமே அது ஒரு உண்மையான மாதிரி என்பதைக் குறிக்காது. பவுல் சபையை கர்த்தருக்குள் ஒரு பரிசுத்த ஆலயம் (எபேசியர் 2:21) என்று அழைத்தபோது, அவர் சாலொமோனின் தேவாலயத்திற்கும் சபைக்கும் இடையே ஒரு ஒப்புமையை மட்டுமே வரைந்தார். அவர் சாலொமோனின் தேவாலயம் சபையின் மாதிரி என்று கூறவில்லை. யோனா பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்ததற்கும் தனது அடக்கத்திற்கும் இயேசு காட்டிய இணையைக்கூட (மத்தேயு 12:40) ஒரு மாதிரியாகக் கருத வேண்டிய

அவசியமில்லை. யோனாவின் அனுபவம் அவசியம் முன்னறிவிப்புடன் இருக்க வேண்டியதில்லை அல்லது அது ஒரு மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஒரு மாதிரி என்பது மாதிரி-பொருளை (Antitype) முன்னோக்கிப் பார்த்து முன்னறிவிக்கிறது, அதேசமயம் ஒரு விளக்கத்தில், புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உண்மை பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு ஒத்த நபர் அல்லது சூழ்நிலையைத் திரும்பிப் பார்த்து இணைகளை வரைகிறது. ஒன்று முன்னால் பார்க்கிறது; மற்றொன்று பின்னால் பார்க்கிறது.

மாதிரியியல் (Typology) உருவகப்படுத்துதலிலிருந்து (Allegorizing) எப்படி வேறுபடுகிறது?

பின்வரும் அட்டவணை மாதிரிகள், விளக்கங்கள் மற்றும் உருவகப்படுத்துதலுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்ட உதவுகிறது.

மாதிரியியல் (Typology)	விளக்கம் (Illustration/Parallel)	உருவகப்படுத்துதல் (Allegorizing)
1. மாதிரிக்கும் அதன் பொருளுக்கும் இடையே இயற்கையான ஒப்புமை அல்லது	1. விளக்கத்திற்கும் உண்மைக்கும் இடையே இயற்கையான ஒப்புமை உண்டு.	1. இயற்கையான ஒப்புமை இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, உரைக்கு பின்னால் ஒரு
2. மாதிரிக்கு வரலாற்று உண்மை உண்டு.	2. விளக்கம் வரலாற்று உண்மையின் அடிப்படையில் அமைகிறது.	2. பழைய ஏற்பாட்டு வரலாற்று உண்மை மறுக்கப்படுகிறது அல்லது அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது. நேரடி அர்த்தம் முக்கியமற்றது.
3. மாதிரி என்பது அதன் பொருளின் முன்னறிவிப்பு. இது தீர்க்கதரிசனமானது; இது முன்னோக்கிப் பார்த்துச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.	3. விளக்கம் என்பது ஒரு உதாரணம் மட்டுமே; இது முன்னறிவிப்பு அல்ல. உண்மை பழைய ஏற்பாட்டு உதாரணத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கிறது.	3. உருவகப்படுத்துதல் என்பது உரைக்கு அந்நியமான, மறைக்கப்பட்ட கருத்துகளை உருவாக்குவது. இது பின்னால் பார்க்கிறது, முன்னால் அல்ல.
4. மாதிரி-பொருளால் மாதிரி நிறைவேற்றப்படுகிறது. மாதிரி-பொருள்	4. விளக்கம் அது விளக்கும் உண்மையால் மேன்மைப்படுத்தப்படுகிறது	4. உருவகப்படுத்துதல் பழைய ஏற்பாட்டு உரையை நிறைவேற்றுவதில்லை.

மாதிரியை விட மேலானது.	றது (ஆனால் முன்னறிவிப்பு அல்ல).	
5. மாதிரி என்பது தேவனால் திட்டமிடப்பட்டது.	5. விளக்கம் ஒரு உண்மையைச் சித்தரிப்பதற்காகத் தேவனால் வடிவமைக்கப்பட்டது.	5. உருவகப்படுத்துதல் என்பது மொழிபெயர்ப்பாளரின் கற்பனையில் உள்ளது, தேவனுடைய வடிவமைப்பில் அல்ல.
6. மாதிரி மற்றும் அதன் பொருள் புதிய ஏற்பாட்டில் அவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகின்ற ன.	6. உண்மை/விளக்கம் வேதாகமத்தில் மாதிரி என்று அழைக்கப்படுவதில்லை.	6. உருவகப்படுத்துதல் வேதவசனங்களில் குறிப்பிடப்படுவதில்லை.

வேதவசனங்களில் உள்ள ஒன்று மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமெனில், அது இந்த ஆறு அளவுகோல்களையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அலெக்சாண்டிரிய யூதர்கள் மற்றும் சபை பிதாக்கள் (கிளமெண்ட் மற்றும் ஓரிஜன்) கையாண்ட உருவகப்படுத்துதல் முறை, கலாத்தியர் 4-ல் பவுல் எழுதிய உருவகத்திலிருந்து (Allegory) வேறுபட்டது.

வேதவசனங்களில் உள்ள ஒன்று மாதிரியாக (Type) இருக்க வேண்டுமென்றால், அது முன்னர் விவாதிக்கப்பட்ட ஆறு அளவுகோல்களையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். விவிலியத்தில் எந்த மாதிரிகள் செல்லுபடியாகும் என்பதைத் தீர்மானிக்க, நாம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும்:

1. மாதிரிக்கும் (Type) அதன் மாதிரி-பொருளுக்கும் (Antitype) இடையே ஒரு திட்டவட்டமான ஒப்புமை அல்லது ஒற்றுமை இருக்கிறதா? மாதிரியானது அதனுடன் தொடர்புடைய புதிய ஏற்பாட்டு நிஜத்தைப் போன்ற அதே உண்மைகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் உறவுகளை வெளிப்படுத்துகிறதா?
2. மாதிரியின் வரலாற்றுச் சூழலுடன் விளக்கம் இணக்கமாக இருக்கிறதா?
3. மாதிரி என்பது மாதிரி-பொருளின் முன்னறிவிப்பா அல்லது நிழலா, அல்லது அது வெறும் ஒரு உதாரணமா அல்லது விளக்கமா? எதிர்காலத்தில் ஏதோ ஒன்றை எதிர்நோக்கும் ஒரு முன்னோக்கிய குவியம் மாதிரியில் இருக்கிறதா?
4. மாதிரி-பொருள் மாதிரியை உயர்த்துகிறதா அல்லது மேன்மைப்படுத்துகிறதா? மாதிரி-பொருள் மாதிரியை விட உயர்ந்ததாக இருக்கிறதா?

5. மாதிரிக்கும் மாதிரி-பொருளுக்கும் இடையிலான உறவில் தெய்வீக வடிவமைப்பைக் காண முடிகிறதா?

6. புதிய ஏற்பாடு ஏதோ ஒரு வழியில் மாதிரியையும் மாதிரி-பொருளையும் குறிப்பிடுகிறதா?

இந்த ஆறு அளவுகோல்களின் அடிப்படையில், பழைய ஏற்பாட்டு நபர்கள், நிகழ்வுகள் அல்லது காரியங்களில் எவை மாதிரிகள்? நான் பின்வரும் 17-ஐப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

நபர்கள்

1. மெல்கிசேதேக்கு: கிறிஸ்துவின் நித்திய ஆசாரியத்துவம் (எபி. 7:1-3, 15-17).
2. ஆரோன்: கிறிஸ்துவின் ஆசாரிய ஊழியங்கள் (எபி. 5:4-5).

நிகழ்வுகள்

3. பஸ்கா பண்டிகை: நமது பலியான கிறிஸ்து (1 கொரி. 5:7).
4. புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை: விசுவாசியின் பரிசுத்த நடை (1 கொரி. 5:7-8).
5. முதற்பலன் பண்டிகை: விசுவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு உத்தரவாதமான கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் (1 கொரி. 15:20-23).
6. பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை: பரிசுத்த ஆவியின் வருகை (யோவேல் 2:28-29; அப் 2).
7. எக்காளப் பண்டிகை: இஸ்ரவேலர் மீண்டும் ஒன்றுசேர்க்கப்படுதல் (மத். 24:31).
8. பாவநிவாரண நாள்: கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் இஸ்ரவேலின் தேசிய மனமாற்றம் (சு. 12:10; ரோமர் 11:26-27; எபி. 9:19-28).
9. கூடாரப் பண்டிகை: மனிதனின் தேவைக்கான தேவனுடைய ஏற்பாடு (இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்தில் இருக்கும்போது) (யோவான் 7:37-39).
10. ஓய்வுநாள்: கிறிஸ்தவனின் ஆவிக்குரிய இளைப்பாறுதல் (எபி. 4:1-11).

காரியங்கள்

11. வாசஸ்தலம்: கிறிஸ்து, விசுவாசி தேவனை அணுகுவதற்கும் அவருடன் ஐக்கியம் கொள்வதற்கும் அடிப்படையானவர் (எபி. 9:1-9, 11).
12. வாசஸ்தலத் திரை: கிறிஸ்து, விசுவாசி தேவனை அணுகுவதற்கான வழி (எபி. 10:19-20).

- 13.சர்வாங்க தகன பலி: கிறிஸ்து தம்மையே ஒரு பரிபூரண பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தல் (லேவி 1; எபி. 10:5-7; எபே. 5:2).
- 14.போஜன பலி: மிக உயர்ந்த தரம் வாய்ந்த பரிபூரண பலியாக கிறிஸ்து தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தல் (லேவி 2; எபி. 10:10).
- 15.சமாதான பலி: தேவனுடன் ஐக்கியம் கொள்வதற்கான அடிப்படையாக கிறிஸ்து தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தல் (லேவி 3; எபே. 2:14).
- 16.பாவநிவாரண பலி: பாவத்தின் குற்றத்திற்காகப் பாவிக்காக கிறிஸ்துவின் மரணம் (லேவி 4:1-5:13; எபி. 13:11-12).
- 17.குற்றநிவாரண பலி: பாவத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பிற்கான ஈடாக கிறிஸ்துவின் மரணம் (லேவி 5; எபி. 10:12).

இஸ்ரவேலின் ஏழு பண்டிகைகளில் ஒன்று மட்டுமே, அதாவது பஸ்கா, குறிப்பாக ஒரு மாதிரியாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (1 கொரி. 5:7), ஆனால் கொலோசெயர் 2:16-17 அனைத்து மதப் பண்டிகைகளும் வரப்போகிறவைகளுக்கு நிழலாய் இருக்கின்றன என்று பரிந்துரைக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் மேலேயுள்ள அட்டவணையில் அனைத்துப் பண்டிகைகளும் மாதிரிகளாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் எபிரெயர் 9:9-10 இஸ்ரவேலின் ஐந்து பலி முறைகளும் மாதிரிகள் என்று பரிந்துரைப்பதாகத் தெரிகிறது.

ஆதாமைப் பற்றி என்ன? அவர் ஏன் கிறிஸ்துவின் மாதிரியாகச் சேர்க்கப்படவில்லை? ரோமர் 5:14-ன் படி ஆதாம் கிறிஸ்துவின் முன்னடையாளமாக (typos) இருந்தார் என்பது உண்மைதான். ஆனால் நாம் ஏற்கனவே பார்த்தது போல, typos என்ற சொல் எப்போதும் ஒரு அதிகாரப்பூர்வ மாதிரியைக் குறிப்பதில்லை. இது பெரும்பாலும் ஒரு உதாரணம், மாதிரி அல்லது ஒப்புமையைக் குறிக்கும் ஒரு பொதுவான சொல். ஆதாம் சில வழிகளில் கிறிஸ்துவைப் போன்றே இருந்தார், ஆனால் அவர் தீர்க்கதரிசனமாக கிறிஸ்துவைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை. ஆதாமின் வீழ்ச்சியடைந்த வாழ்க்கை கிறிஸ்துவை முன்னறிவிப்பதாக இருக்க முடியாது. ரோமர் 5:14, ஆதாம் மற்றும் கிறிஸ்து ஆகிய இருவருக்கும் ஒரு பொதுவான விஷயம் இருந்தது என்பதை மட்டுமே உறுதிப்படுத்துகிறது: இருவருமே ஒரு இனத்தின் தலைவர்களாக இருந்தனர் - ஆதாம் மனுக்குலத்தின் தலைவர், கிறிஸ்து சபையின் தலைவர். மீனின் வயிற்றில் யோனா இருந்த மூன்று பகல் மற்றும் மூன்று இரவுகள் கிறிஸ்துவின் அடக்கத்தை விளக்குகின்றன. வனாந்தரத்தில் மோசேயால் உயர்த்தப்பட்ட வெண்கலச் சர்ப்பம், இன்று மக்கள் இரட்சிப்புக்காகக் கிறிஸ்துவை நோக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை விளக்குகிறது, ஆனால் அந்த வெண்கலச் சர்ப்பம் அந்தத் தலைமுறைக்குக் கிறிஸ்துவை முன்னறிவிக்கவோ அல்லது நிழலாகக் காட்டவோ இல்லை.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆதாம், யோனா மற்றும் வெண்கலச் சர்ப்பம் ஆகியவை விளக்கங்களே தவிர அதிகாரப்பூர்வ மாதிரிகள் அல்ல, ஏனெனில் அவை ஒரு மாதிரிக்கான ஆறு அளவுகோல்களையும் பூர்த்தி செய்யவில்லை.

மோசேயின் தலைமையின் கீழ் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் நடந்த சில நிகழ்வுகள் உதாரணங்களாக (Examples) நடந்தன என்று பவுல் எழுதினார் (1 கொரி. 10:6). அந்த அதிகாரத்தின் 1-4 வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நான்கு நிகழ்வுகள்: செங்கடலைக் கடந்தது, மேகத்தினால் வழிநடத்தப்பட்டது, மன்னா வழங்கப்பட்டது மற்றும் கன்மலை. சில விவிலிய மாணவர்கள் இவற்றை மாதிரிகளாகக் கருதுகின்றனர். இருப்பினும், மற்றவர்கள் வசனம் 6-ல் உள்ள typos என்ற சொல் இந்த நிகழ்வுகளை விளக்கங்களாகவே சுட்டிக்காட்டுகிறது என்கின்றனர். வசனம் 6, இந்த உதாரணங்களின் நோக்கம் அவர்கள் இச்சித்தது போல நாமும் பொல்லாத காரியங்களை இச்சியாதபடிக்கு என்று கூறுகிறது. வசனம் 11-லும் இதே போன்ற கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது: இவைகளெல்லாம் திருஷ்டாந்தங்களாக (Examples) அவர்களுக்கு நேரிட்டது, உலகத்தின் முடிவு காலத்திலுள்ள நமக்கு எச்சரிப்புண்டாகும்படி எழுதப்பட்டும் இருக்கிறது.

வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலர்களின் பதில்கள், விசுவாசிகள் விக்கிரகாராதனை, குடிவேராய் இருத்தல், கர்த்தரைப் பரீட்சை பார்த்தல் அல்லது முறுமுறுத்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடக்கூடாது என்பதற்கான உதாரணங்களாகச் செயல்படுகின்றன. இவை மாதிரிகளாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிர்மறையான ஒரு வழியில் இவற்றை உதாரணங்களாகக் கருதுவதே மிகவும் பொருத்தமானது.

மாதிரிகளை விளக்குவதில் என்ன படிக்களைப் பின்பற்ற வேண்டும்?

1. **மாதிரியின் நேரடிப் பொருளைத் தீர்மானிக்கவும்.** துல்லியமான விளக்கத்திற்கு அந்தப் பகுதியின் நேரடிப் பொருளைத் தீர்மானிப்பதே எப்போதும் அடிப்படையாகும்.
2. **மாதிரிக்கும் அதன் மாதிரி-பொருளுக்கும் இடையிலான முக்கிய ஒப்புமைப் புள்ளிகளைக் கவனிக்கவும்.** உதாரணமாக, மெல்கிசேதேக்கு ஒரு ராஜாவாகவும் ஆசாரியனாகவும் இருந்தார், மேலும் அவர் ஆரோனை விட மேலானவராக இருந்தார். குறைந்தது இந்த இரண்டு வழிகளில் அவர் கிறிஸ்துவை மாதிரியாகக் காட்டுகிறார், ஏனெனில் கிறிஸ்து ஒரு ராஜாவாகவும் ஆசாரியனாகவும் இருக்கிறார், மேலும் அவரது ஆசாரியத்துவத்தில் ஆரோனை விட மேலானவர். மிக முக்கியமான ஒற்றுமைகளையே தேட வேண்டும், தற்செயலான அல்லது அற்பமான விஷயங்களை அல்ல.
3. **முரண்பாடுகளைக் கவனிக்கவும்.** அந்த முரண்பாடான கூறுகளை மாதிரியின் அம்சங்களாக மாற்றாமல் தவிர்க்க இது உதவும். மெல்கிசேதேக்கு ஒரு

மனிதன், ஆனால் கிறிஸ்து தேவனாகவும் மனிதனாகவும் இருக்கிறார். ஆரோன் தனது சொந்தப் பாவங்களுக்காகப் பலிகளைச் செலுத்த வேண்டியிருந்தது, ஆனால் மாம்சத்தில் தேவனாக இருந்த கிறிஸ்துவின் பாவமற்ற தன்மையால் அவர் அதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இஸ்ரவேலின் பஸ்கா பண்டிகையில் விலங்குகள் கொல்லப்பட்டன, ஆனால் நமது பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து தாமே கொல்லப்பட்டார். கிறிஸ்துவின் பல்வேறு அம்சங்களைச் சித்தரிக்கும் பலிகள் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்டன, ஆனால் சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் மரணம் ஒரே ஒருமுறை நிகழ்ந்த நிகழ்வாகும்.

4. **புதிய ஏற்பாட்டின் நேரடி கூற்றுகளைக் கவனிக்கவும்.** மாதிரி மற்றும் மாதிரி-பொருளுக்கு இடையே உள்ள ஒப்புமையை உறுதிப்படுத்தும் வசனங்களைப் பார்க்கவும்.

ஏன் கவனமாக இருக்க வேண்டும்?

அறிஞர்கள் இந்த விஷயத்தில் வேறுபட்டாலும், மாதிரிகள் மற்றும் மாதிரி-பொருட்களின் ஆய்வு தெளிவான நன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று, இது வரலாற்றின் மீதான தேவனுடைய வடிவமைப்பைக் காண நமக்கு உதவுகிறது. இஸ்ரவேலில் சில நபர்கள், நிகழ்வுகள் மற்றும் காரியங்களைத் தேவன் தேர்ந்தெடுத்து, கிறிஸ்துவின் அம்சங்களையும் இன்று விசுவாசிகளுடனான அவரது உறவையும் முன்னறிவித்தார். இந்த உறவுகளைப் பார்ப்பது வரலாற்றில் தேவனுடைய கரத்தைக் காண நமக்கு உதவுகிறது.

மாதிரிகளைத் தீர்மானிப்பதற்கான அளவுகோல்களைக் கவனமாகப் பின்பற்றுவது, பழைய ஏற்பாட்டை விளக்குவதில் நமக்கு அதிகக் கட்டுப்பாடுகளைத் தருகிறது. வாசஸ்தலத் தொட்டியில் உள்ள தண்ணீர் பரிசுத்த ஆவியின் மாதிரி என்றால், ஏன் கருவேல மரம் கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையின் மாதிரி என்று நாம் சொல்லக்கூடாது? அதிகாரப்பூர்வ மாதிரிகளுக்கான ஆறு அளவுகோல்களை அலட்சியப்படுத்துவது, நம்மை நிச்சயமற்ற கடலில் தள்ளிவிடும். இது, சாம்சன் வனாந்தரத்தில் சிங்கத்தைத் தோற்கடித்தது, வனாந்தரத்தில் கெர்ச்சிக்கும் சிங்கமாகிய பிசாசை கிறிஸ்து வென்றதைக் குறிக்கும் ஒரு மாதிரி என்று சொல்லும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும்.

மாதிரி (T), விளக்கம் (I) அல்லது உருவகப்படுத்துதல் (A)?

பின்வரும் 37 விஷயங்களில் எவை மாதிரிகள், எவை விளக்கங்கள் மற்றும் எவை உருவகப்படுத்துதல்கள் என்று சரிபார்க்கவும்.

1. (I) ஆதாம் கிறிஸ்துவின் மாதிரி.
2. (I) ஆரோனின் துளிர்த்த கோல் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் மாதிரி.

3. (A) நல்ல சமாரியன் உவமையில் உள்ள சத்திரம் என்பது சபையின் மாதிரி.
4. (I) சாலொமோன் தனது ராஜ்யத்தின் மகிமையில் இருந்தது கிறிஸ்துவின் மகிமையின் மாதிரி.
5. (I) தாவீது வாசஸ்தலத்து அப்பத்தைச் சாப்பிட்டது, கிறிஸ்து ஓய்வுநாளில் கதிர்களைச் சாப்பிட்டதின் மாதிரி.
6. (I) வாசஸ்தலத் தொட்டியில் உள்ள தண்ணீர் பரிசுத்த ஆவியால் வழங்கப்பட்ட வார்த்தையின் மாதிரி.
7. (I) யோனா மீனின் வயிற்றிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் மாதிரி.
8. (I) வனாந்தரத்தில் வெண்கலச் சர்ப்பம் உயர்த்தப்பட்டது கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டதின் மாதிரி.
9. (A) யாக்கோபின் கல் தலையணை கிறிஸ்து தேவாலயத்திலிருந்து சிலுவைக்குச் சென்றதின் மாதிரி.
- 10.(A) வாசஸ்தல குத்துவிளக்கின் திரிகள் கிறிஸ்தவனின் பழைய பாவ சுபாவத்தின் மாதிரி.
- 11.(I) ஆபிரகாமின் வேலைக்காரன் ஈசாக்கிற்குப் பெண்ணைத் தேடியது, பரிசுத்த ஆவி கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு மணாட்டியைத் (சபை) தேடுவதின் மாதிரி.
- 12.(I) யோசேப்பு கிறிஸ்துவின் மாதிரி.
- 13.(A) மோசே கைகளை உயர்த்தி ஜெபித்தது கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டதின் மாதிரி.
- 14.(I) ஆபிரகாம் விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் ஒரு மாதிரி.
- 15.(A) ஆசாரியன் விளக்கின் திரிகளைச் சீரமைப்பது கிறிஸ்து நமது பாவங்களைக் கையாளுவதின் மாதிரி.
- 16.(T) மெல்கிசேதேக்கு கிறிஸ்துவின் முடிவில்லாத மற்றும் மேலான ஆசாரியத்துவத்தின் மாதிரி.
- 17.(A) யாக்கோபு தனது தந்தை ஈசாக்கை ஏமாற்றியபோது அணிந்திருந்த ஏசாவின் ஆடைகள் சபையானது கிறிஸ்துவின் நீதியை அணிந்திருப்பதின் மாதிரி.
- 18.(I) போஜன பலியில் உள்ள மெல்லிய மாவு கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தின் சமநிலையின் மாதிரி.

- 19.(I) போஜன பலியில் மாவு சமைக்கப்பட்டது கிறிஸ்து பாடுகளால் சோதிக்கப்பட்டதின் மாதிரி.
- 20.(A) சாம்சன் சிங்கத்தைச் சந்தித்தது பவுல் தமஸ்கு சாலையில் கிறிஸ்துவைச் சந்தித்ததின் மாதிரி.
- 21.(I) வாசஸ்தலத்தில் உள்ள கருவேல மரம் கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையின் மாதிரி.
- 22.(I) வாசஸ்தலத்தில் உள்ள தூபபீடம் கிறிஸ்துவின் பரிந்துரை ஊழியத்தின் மாதிரி.
- 23.(A) சிவப்பு நிறம் தீட்டப்பட்ட ஆட்டுக்கடாத் தோல்கள் பேதுரு மற்றும் பவுலின் மாதிரி.
- 24.(T) பஸ்கா பண்டிகை நமது பலியான கிறிஸ்துவின் மாதிரி.
- 25.(I) ஈசாக்கை ஆபிரகாம் பலியிட முயன்றது கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியானதின் மாதிரி.
- 26.(A) ஆரோனின் அங்கியின் விளிம்பில் இருந்த மணிகளும் மாதுளம்பழங்களும் சுவிசேஷப் பிரகடனத்தின் மாதிரி.
- 27.(A) சில விலங்குகளின் குளம்புகள் பிளவுபட்டிருந்தது (லேவி 11) பிரிக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய நடையைக் கொண்ட கிறிஸ்தவனின் மாதிரி.
- 28.(I) வனாந்தரத்தில் உள்ள மன்னா விசுவாசியை ஆவிக்குரிய ரீதியில் தாங்கும் கிறிஸ்துவின் மாதிரி.
- 29.(I) காயின் இயற்கையான மனிதனின் மாதிரி.
- 30.(I) ஏனோக்கு உபத்திரவத்திற்கு முன் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் சபை பரிசுத்தவான்களின் மாதிரி.
- 31.(T) பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை சபை உருவானதின் மாதிரி.
- 32.(A) சாலொமோனின் தேவாலயக் கதவுகளின் கீல்கள் கிறிஸ்தவனின் வாழ்க்கையில் உள்ள நோக்கங்களின் மாதிரி.
- 33.(I) ஆபேல் ஆவிக்குரிய மனிதனின் மாதிரி.
- 34.(I) ஏவாள் கிறிஸ்துவின் மணாட்டியாகிய சபையின் மாதிரி.
- 35.(T) பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகையில் உள்ள இரண்டு அப்பங்கள் யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதிகளின் மாதிரி.

36.(T) ஓய்வுநாளின் இளைப்பாறுதல் விசுவாசியின் ஆவிக்குரிய இளைப்பாறுதலின் மாதிரி.

37.(A) வாசஸ்தலத்தின் மேல் இருந்த வெள்ளாட்டு மயிர் மூடி ஊழியம் செய்யத்தக்க தன்மையின் மாதிரி.

அடையாளங்களை உணர்தல் (Sensing the Symbols)

ஒரு அடையாளம் (Symbol) என்பது என்ன?

Symbol என்ற ஆங்கில வார்த்தை ஒன்றாக எறிதல் என்று பொருள்படும் கிரேக்க வார்த்தையான Symbolon-லிருந்து வந்தது. ஒரு அடையாளம் என்பது ஒரு பொருள் (உண்மையானது அல்லது கற்பனையானது) அல்லது ஒரு செயல் ஆகும், இது மற்றொன்றின் குணாதிசயங்களை விவரிப்பதற்காக ஒரு அர்த்தம் ஒதுக்கப்பட்டதாகும்.

அடையாளங்களும் மாதிரிகளும் மற்றொன்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும், ஒரு மாதிரி வரப்போகும் ஒன்றைப் பிரதிபலிக்கிறது, ஆனால் ஒரு அடையாளத்திற்கு நேரக் குறிப்பு (Time reference) இல்லை. ஒரு மாதிரி ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அதன் மாதிரி-பொருளால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. வனாந்தர வாசஸ்தலம் கிறிஸ்துவின் மாதிரி; ஒரு மாதிரியாக, வேறு எந்த வாசஸ்தலமும் கிறிஸ்துவை ஒத்திருக்கவில்லை அல்லது முன்னோக்கிச் சுட்டிக்காட்டவில்லை. மறுபுறம், கிறிஸ்துவை ஒரு சிங்கம் என்று அழைக்கும்போது, எந்தச் சிங்கமும் கிறிஸ்துவின் ஒரு குறிப்பிட்ட குணாதிசயத்தைச் சித்தரிப்பதாகக் கருதப்படலாம்.

ஒரு அடையாளம் தன் சுபாவத்தாலேயே அந்த அடையாள அர்த்தத்தைப் பெறுவதில்லை. அந்த அர்த்தம் அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. மெல்கிசேதேக்கு கிறிஸ்துவின் மாதிரி, ஏனெனில் மெல்கிசேதேக்கும் கிறிஸ்துவும் ஆசாரியர்களாக இருந்தனர். இது ஒரு இயல்பான தொடர்பு. ஆனால் ஓர் அடையாளத்தில், அர்த்தம் ஒதுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, நல்ல அத்திப்பழங்களின் சுபாவத்திற்கும் பாபிலோனில் உள்ள யூத சிறைக்கைதிகளுக்கும் இடையே இயல்பான தொடர்பு ஏதும் இல்லை, ஆனால் எரேமியா 24-ல் அவை அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அடையாளங்களை விளக்குவதற்கான விதிகள் என்ன?

1. அடையாள விளக்கத்தில் உள்ள மூன்று கூறுகளைக் கவனிக்கவும்: பொருள் (அடையாளம்), குறிக்கப்படுபவர் (யாரைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது), மற்றும் அர்த்தம் (இருவருக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை). யோவான் 1:29-ல், ஒரு ஆட்டுக்குட்டி (பொருள்) கிறிஸ்துவை (குறிக்கப்படுபவர்) சித்தரிக்கிறது, மேலும் அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், பல ஆட்டுக்குட்டிகளைப் போலவே கிறிஸ்துவும் ஒரு பலி.

2. அடையாளங்கள் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். சிங்கம், கரடி, கொதிக்கும் பாணை, கால்களில் உள்ள தூசியைத் தட்டிவிடுவது போன்ற நேரடிப் பொருட்கள் அல்லது செயல்களின் அடிப்படையில் அடையாளங்கள் அமைகின்றன. கிறிஸ்து ஓர் ஆட்டுக்குட்டி அல்லது சிங்கம் என்று கூறப்படும்போது, அவர் உண்மையில் ஒரு விலங்கு அல்ல, ஆனால் அந்த விலங்குகள் உண்மையில் இருப்பதால்தான் ஒப்புமை சாத்தியமாகிறது. தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளில் சில நேரங்களில் அடையாளங்கள் கற்பனையின் அடிப்படையில் இருக்கலாம் (எ.கா. ஏழு தலைகள் மற்றும் பத்து கொம்புகள் கொண்ட மிருகம் - வெளி 17:3).
3. அடையாளத்திற்கு என்ன அர்த்தம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தீர்மானிக்கவும். தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு பொருள் அடையாளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், உரை பெரும்பாலும் அதை விளக்குகிறது. உதாரணமாக, வெளிப்படுத்துதல் 20:2-ல் உள்ள வலுசர்ப்பம் சாத்தான் என்று அடையாளம் காணப்படுகிறது. தானியேல் 7-ல் உள்ள மிருகத்தின் பத்து கொம்புகள் வரப்போகிற பத்து ராஜாக்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.
4. வசனம் அர்த்தத்தைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை என்றால், மற்ற வசனங்களைச் சரிபார்க்கவும். அடையாளத்தின் தன்மையையும், பொருளுக்கும் குறிக்கப்படுபவருக்கும் இடையே உள்ள பொதுவான பண்பையும் சரிபார்க்கவும். கிறிஸ்துவைப் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி என்று யோவான் அழைத்தபோது, அவர் ஆட்டுக்குட்டியை அடையாளமாகப் பயன்படுத்தினார், ஆனால் ஒற்றுமையை வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை.
5. அடையாளத்தின் எல்லாப் பண்புகளையும் குறிக்கப்படுபவருக்குப் பயன்படுத்தாமல் கவனமாக இருக்கவும். சிங்கம் கொடியது மற்றும் வலிமையானது. பிசாசைச் சொல்லும்போது அதன் கொடிய சுபாவம் குறிக்கப்படுகிறது (1 பேதுரு 5:8), கிறிஸ்துவைச் சொல்லும்போது அதன் வலிமை குறிக்கப்படுகிறது (வெளி 5:5).
6. ஒரே ஒரு முக்கியமான ஒப்புமைப் புள்ளியை மட்டும் பார்க்கவும். அடையாளத்திற்கும் அது குறிக்கும் காரியத்திற்கும் இடையே பல இணைகளை வரைய முயலும் சோதனையைத் தவிர்க்கவும். தண்ணீர் தேவனுடைய வார்த்தையைக் குறிக்கிறது என்றால், அது இரண்டும் சுத்திகரிப்பதால்தான்; அவை தெளிவாகவோ அல்லது புத்துணர்ச்சி தருவதாகவோ இருப்பதினால் அல்ல.
7. ஒரு காரியத்தைப் பல பொருட்கள் சித்தரிக்கலாம் என்பதை உணருங்கள். உதாரணமாக, கிறிஸ்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டி, சிங்கம், கிளை, வேர் எனப் பல

பொருட்களால் சித்தரிக்கப்படுகிறார். பரிசுத்த ஆவி தண்ணீர், எண்ணெய், காற்று மற்றும் புறாவால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்.

8. தீர்க்கதரிசன இலக்கியங்களில், சில அடையாளங்கள் இருப்பதால் எல்லாமே அடையாளங்கள் என்று கருதாதீர்கள். வெளிப்படுத்துதல் 19:19-ல் மிருகம் என்பது ஓர் அடையாளம், ஆனால் அதற்காக பூமியின் ராஜாக்களும் அவர்களுடைய சேனைகளும் என்பதும் அடையாளங்கள் என்று அர்த்தமல்ல.

9. சாத்தியமான விளக்கங்களை அடையாளங்களாக மாற்றாதீர்கள். வெளிப்படுத்துதல் 8:12 சூரியன், சந்திரன் மற்றும் நட்சத்திரங்களின் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருண்டுவிடும் என்று கூறுகிறது. இது உண்மையில் நடக்க வாய்ப்புள்ளது, எனவே இவற்றை அடையாளங்களாக மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. வெளிப்படுத்துதல் 7:4-8-ல் உள்ள 144,000 என்ற எண்ணிக்கையை அடையாளமாக எடுக்க வேண்டியதில்லை, ஏனெனில் 12 கோத்திரங்களிலிருந்து தலா 12,000 பேர் முத்திரை போடப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விவிலியத்தில் உள்ள சில அடையாளங்கள்

தெய்வீக அடையாளங்கள்

- ஏதேனுக்குக் கிழக்கே வைக்கப்பட்ட சுடர்வீசும் பட்டயம்: மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உறவு முறிவு.
- எரியும் முட்செடி: தேவனுடைய பரிசுத்தம்.
- மேகத் தூண்: தேவனுடைய பிரசன்னம் மற்றும் வழிகாட்டுதல்.

தரிசனங்களில் கண்ட அடையாளங்கள்

- கொதிக்கும் பாணை: வடக்கிலிருந்து வரும் நியாயத்தீர்ப்பு (எரே. 1:13).
- நல்ல அத்திப்பழங்கள்: பாபிலோனில் உள்ள யூத சிறைக்கைதிகள் (எரே. 24).
- காய்ந்த எலும்புகள் உயிர்பெறுதல்: இஸ்ரவேல் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்படுதல் (எசே. 37).
- நான்கு மிருகங்கள்: பாபிலோன், மேடோ-பெர்சியா, கிரேக்கம், ரோம் (தானியேல் 7).
- ஆட்டுக்கடாவும் வெள்ளாட்டுக்கடாவும்: பெர்சியா மற்றும் கிரேக்கம் (தானியேல் 8).
- சுவர்ண குத்துவிளக்கு: உலகிற்கு தேவனுடைய சாட்சியாக இருக்கும் இஸ்ரவேல் (சு. 4).

- எண்ணெய்: பரிசுத்த ஆவி (சு. 4:1-6).
- ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகள்: ஏழு சபைகள் (வெளி. 1).
- ஏழு நட்சத்திரங்கள்: ஏழு சபைகளின் தூதர்கள் (வெளி. 1).

பொருள் சார்ந்த அடையாளங்கள்

- இரத்தம்: உயிர் (லேவி 17:11).
- அப்பமும் திராட்சரசமும்: கிறிஸ்துவின் சரீரமும் இரத்தமும்.
- புறா: விசுவாசிகள் (மத் 10:16); இஸ்ரவேல் (ஓசியா 7:11).
- வலுசர்ப்பம்: சாத்தான்.
- கொம்பு: பலம் மற்றும் பாதுகாப்பு.
- தூபம்: ஜெபம்.
- திறவுகோல்கள்: அதிகாரம்.
- ஆட்டுக்குட்டி: கிறிஸ்துவின் பலி.
- வானவில்: தேவனுடைய விசுவாசம்.
- சர்ப்பம்: சாத்தான்.
- கல்: கிறிஸ்து.
- தண்ணீர்: பரிசுத்த ஆவி; தேவனுடைய வார்த்தை; மறுபிறப்பு.

அடையாளச் செயல்கள்

- மற்றொருவர் மீது கைகளை வைத்தல்: ஆசீர்வாதத்தை அளித்தல்.
- மார்பில் அடித்துக்கொள்ளுதல்: வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துதல்.
- புழுதியிலும் சாம்பலிலும் உட்காருதல்: மனந்திரும்புதலை வெளிப்படுத்துதல்.
- ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொள்ளுதல்: துக்கம் அல்லது கோபத்தை வெளிப்படுத்துதல்.
- கால்களில் உள்ள தூசியைத் தட்டிவிடுதல்: ஒரு நகரத்தை நிராகரிப்பதன் அடையாளம்.
- கைகளைக் கழுவுதல்: குற்றமற்ற நிலையை அல்லது பொறுப்பின்மையை வெளிப்படுத்துதல்.

- **எரேமியா ஒரு கத்தரைப் பட்டையை (Belt) பாறையில் புதைத்து அழகச் செய்தது:** யூதா வழிபட்ட விக்கிரகங்கள் அந்த அழகிய பட்டையைப் போலப் பயனற்றவை (எரே. 13).
- **எரேமியா ஒரு குயவன் மண்பாண்டம் செய்வதைப் பார்த்தது:** தேவன் தமது மக்கள் மீது இறையாண்மை கொண்டவர் (எரே. 18).
- **எசேக்கியேல் ஒரு சுருளைச் சாப்பிட்டது:** எசேக்கியேல் இஸ்ரவேலுக்குத் துக்கமான செய்தியை வழங்க வேண்டியிருந்தது (எசே. 2).
- **ஓசியா ஒரு விபசாரியைத் திருமணம் செய்தது:** இஸ்ரவேல் தேவனுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தாலும் தேவன் அவளை மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்வார் (ஓசியா 1-3).

சபையின் நியமங்களான ஞானஸ்நானம் மற்றும் கர்த்தருடைய பந்தி ஆகியவையும் அடையாளச் செயல்களே. ஞானஸ்நானம் விசுவாசி கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுடன் அடையாளம் காணப்படுவதைக் குறிக்கிறது. கர்த்தருடைய பந்தியில் அப்பம் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தையும், பாத்திரம் அவரது இரத்தத்தையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

அடையாள எண்கள் (Symbolic Numbers)

சில எண்கள் சில கருத்துகளுடன் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுவதால் அவை அடையாளங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

- **ஏழு (7):** பெரும்பாலும் முழுமை அல்லது பூரணத்துடன் தொடர்புடையது (ஆதி. 2:2-3).
- **நாற்பது (40):** பெரும்பாலும் சோதனையுடன் தொடர்புடையது (மோசேயின் 40 ஆண்டுகள், இஸ்ரவேலின் 40 ஆண்டுகள் வனாந்தரப் பயணம், இயேசுவின் 40 நாள் சோதனை).

இருப்பினும், ஒரு எண் அடையாள அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதால், அதன் நேரடிப் பொருளை நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது. இயேசு 40 நாட்கள் சோதிக்கப்பட்டார் என்பது 40 நேரடி நாட்களைக் குறிக்கிறது.

அடையாளப் பெயர்கள் (Symbolic Names)

விவிலியத்தில் சில பெயர்கள் அடையாள முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

- **ஏவாள்:** வாழ்வு என்று பொருள். அவள் உயிருள்ள அனைவருக்கும் தாயாவாள் என்பதால் இப்பெயர் வழங்கப்பட்டது.
- **ஆபிரகாம்:** திரளான கூட்டத்திற்குத் தகப்பன்.
- **யாக்கோபு (இஸ்ரவேல்):** தேவனோடு போராடி வென்றவன்.

- **மோசே:** வெளியே எடுத்தல். பார்வோனின் மகள் அவரைத் தண்ணீரிலிருந்து எடுத்ததால் இப்பெயர் வந்தது.
- **சாமுவேல்:** தேவனிடம் கேட்டேன்.
- **பேதுரு (கேபா):** கல் அல்லது பாறை.

அடையாள நிறங்கள் (Symbolic Colors)

நிறங்களைப் பொறுத்தவரை வேதம் தெளிவாகக் கூறும் இடங்களில் மட்டுமே நாம் அடையாளங்களைக் காண வேண்டும்.

- **ஊதா (Purple):** அரச வம்சம் அல்லது செல்வத்தைக் குறிக்கிறது.
- **வெள்ளை (White):** பரிசுத்தத்தைக் குறிக்கிறது (ஏசாயா 1:18; வெளி. 1:14).

நீலம், சிவப்பு, கருப்பு அல்லது மஞ்சள் போன்ற பிற நிறங்களுக்கு வேதம் தெளிவாகக் கூறாத வரை நாம் சொந்தமாக அர்த்தங்களை உருவாக்கக் கூடாது. விவிலியத்தில் இல்லாத ஒன்றை நாம் அதற்குள் புகுத்தாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் ஒன்பது: உவமைகள் மற்றும் உருவகங்களை ஆய்வு செய்தல்

உவமைகள், உருவகங்கள் மற்றும் நீதிக்கதைகள் பைபிள் ஆய்வில் தனிப்பட்ட கவனத்திற்கு உரியவை. உவமை என்பது ஒப்பீடுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு உருவக மொழி வடிவமாகும். ஆனால், உவமானம் (simile), உருவகம் (metaphor) அல்லது ஐப்போகாடாஸ்டானிஸ் (hypocatastasis) ஆகியவற்றைப் போல ஒப்பீடு அல்லது ஒப்புமை செய்ய ஒரு ஒற்றைச் சொல்லையோ அல்லது சொற்றொடரையோ பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, உவமை என்பது ஒரு கதை வடிவிலான விரிவான ஒப்புமையாகும். ஒரு உவமை என்பது ஒரு உண்மையை விளக்க அல்லது தெளிவுபடுத்த உதவும் ஒரு வாழ்க்கைச் சித்திரம். கதையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து விவரங்களும் உண்மையில் நடந்திருக்காவிட்டாலும், அது வாழ்க்கைக்கு உண்மையானதாக (இயல்பானதாக) இருக்கும். வரலாற்று நிகழ்வுகள் விளக்கங்களாகச் செயல்படலாம்; ஆனால் உவமைகள் என்பவை ஒரு குறிப்பிட்ட உண்மையை போதிப்பதற்காகச் சொல்லப்படும் சிறப்புக் கதைகளே தவிர, அவை வரலாற்று நிகழ்வுகளாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

உவமைகள் வாழ்க்கைக்கு உண்மையானதாக இருப்பதால், அவை உருவகங்கள் (allegories) மற்றும் நீதிக்கதைகளிலிருந்து (fables) வேறுபடுகின்றன, இவை பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் பின்னர் விவாதிக்கப்படும். பாரபிள் (parable) என்ற சொல் கிரேக்க மொழியில் பாரா (para - அருகில் அல்லது பக்கவாட்டில்) மற்றும் பாலோ (ballo - எறிதல்) என்பதிலிருந்து உருவானது. இவ்வாறு, ஒரு உண்மையை விளக்குவதற்காக அந்த உண்மையின் பக்கவாட்டில் ஒரு கதை எறியப்படுகிறது. கேட்பவர்களும் வாசிப்பவர்களும் அந்த கதைக்கும் தங்களின் சொந்த

சூழ்நிலைக்கும் இடையிலான ஒப்பீடு அல்லது ஒப்புமையை உணர்வதன் மூலம் சிந்திக்கத் தூண்டப்படுகிறார்கள். உவமைகளை விளக்கும்போது நாம் கேட்க வேண்டிய கேள்விகள்: இந்த கதையின் கருத்து என்ன? என்ன ஆன்மீக உண்மை விளக்கப்படுகிறது? என்ன ஒப்புமை செய்யப்படுகிறது? உவமைகள் சில நேரங்களில் அசாதாரணமானதாகவும் திடுக்கிடச் செய்வதாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் அவை ஒருபோதும் வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாததாகவோ அல்லது கற்பனையானதாகவோ இருப்பதில்லை.

இயேசுவின் ஒப்புமைகள் (Similitudes)

கதைகளைக் குறிப்பிடுவதைத் தவிர, கிரேக்க வார்த்தையான பாரபோலே (parabole) என்பது குறுகிய கூற்றுகளையும் (சில நேரங்களில் சிமிலிட்டியூட்ஸ் என அழைக்கப்படுபவை) மற்றும் பழமொழிகளையும் குறிக்கிறது. ஒப்புமைகள் (similitudes) பொதுவாக நிகழ்காலத்தில் கூறப்படும் வழக்கமான பழக்கங்களைக் குறிக்கின்றன, ஆனால் கதை உவமைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வைக் கடந்த காலத்தில் பதிவு செய்கின்றன (உதாரணமாக, ஒரு விவசாயி விதை விதைக்கச் சென்றான் மத்தேயு 13:3).

பின்வரும் ஆறு ஒப்புமைகளில் ஐந்து உவமைகள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன, இதில் எழுத்தாளர் கிரேக்க வார்த்தையான பாரபோலே என்பதைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்:

வகை	கூற்று	விளக்கம்
நேரடி கூற்று	மனுஷனுக்குள்ளிருந்து புறப்படுகிறதே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும்... இந்த உவமையைக்குறித்து அவரிடத்தில் கேட்டார்கள் (மாற்கு 7:15, 17).	பொருள்: தீய செயல்கள் இருதயத்திலிருந்து வருகின்றன.
அறிவுரை	அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச் சொன்னார்: ஒருவன் உன்னை ஒரு திருமண விருந்துக்கு அழைக்கும்போது, முதன்மையான இடத்தில் உட்காராதே... குறைந்த இடத்தில் உட்கார், அப்போது உன்னை அழைத்தவன் வந்து, சினேகிதனே, உயர்ந்த இடத்தில் உட்கார் என்பான் (லூக்கா 14:7-10).	பொருள்: தன்னைத் தான் உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத் தான் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்.
கேள்வி	மணவாளன் தங்களோடிருக்கையில் மணவாளனுடைய தோழர்களை	பொருள்: இயேசு தங்களோடு இருந்ததால் அவருடைய சீடர்கள் உபவாசிக்கவில்லை.

	உபவாசிக்கப்பண்ணக்கூடுமா? (லூக்கா 5:34).	(இது உவமை என்று அழைக்கப்படாவிட்டாலும், மற்றவற்றைப் போலவே இருக்கிறது.)
வாழ்க்கை மொழி	குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டினால் இருவரும் குழியில் விழுவார்களே. பேதுரு அவரை நோக்கி: இந்த உவமையை எங்களுக்கு விவரிக்க வேண்டும் என்றான் (மத்தேயு 15:14-15).	பொருள்: பரிசேயர்கள் ஆன்மீக ரீதியில் குருடர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் மற்றவர்களையும் ஆன்மீக ரீதியில் தவறாக வழிநடத்துகிறார்கள்.
இயற்கை அவதானிப்பு	அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச் சொன்னார்: அத்திமரத்தையும் மற்றெல்லா மரங்களையும் பாருங்கள். அவைகள் தளிர்விடுகிறதைக் காணும்போது, கோடைக்காலம் சமீபமாயிற்றென்று... அறிவீர்கள் (லூக்கா 21:29-30).	பொருள்: சில நிகழ்வுகள் தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கும்.
இயற்கை அவதானிப்பு	முட்செடிகளில் அத்திப்பழங்களைப் பறிக்கிறார்களா? நெருஞ்சில் செடிகளில் திராட்சப்பழங்களைப் பறிக்கிறார்களா? (லூக்கா 6:44).	பொருள்: நற்செயல்கள் ஒரு நல்ல இருதயத்திலிருந்து உருவாகின்றன, தீய இருதயத்திலிருந்து அல்ல.

இயேசுவின் பழமொழிகள் (Proverbs)

புதிய ஏற்பாட்டில், ஒருமுறை பாரபோலே என்ற சொல் பழமொழிக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது லூக்கா 4:23-ல் (வைத்தியனே, உன்னை நீயே குணமாக்கிக்கொள்!) வருகிறது, இதில் கிரேக்க வார்த்தை NIV மொழிபெயர்ப்பில் பழமொழி (proverb) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இயேசு பேசிய மற்ற பழமொழிகள் பின்வருமாறு:

- மலையின்மேல் இருக்கிற பட்டணம் மறைந்திருக்கமாட்டாது (மத் 5:14).
- இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது (மத் 6:24).
- பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதேயல்லாமல் சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை (மத் 9:12).
- தீர்க்கதரிசி ஒருவன் தன் ஊரிலும் தன் வீட்டிலுமேயல்லாமல் மற்றெங்கேயும் கனவீனமடையான் (மத் 13:57).

- குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டினால் இருவரும் குழியில் விழுவார்கள் (மத் 15:14).
- சீஷன் தன் போதகனிலும் மேலானவனல்ல (லூக்கா 6:40).
- வேலையாள் தன் கூலிக்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான் (லூக்கா 10:7).
- முழுக்காடினவன் தன் கால்களை மாத்திரம் கழுவ வேண்டியதாயிருக்கும் (யோவான் 13:10).
- ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்ல (யோவான் 13:16).
- பிணம் எங்கேயோ அங்கே கழுகுகள் வந்து கூடும் (மத் 24:28).

பழைய ஏற்பாட்டில் உவமைகள் (Old Testament Parables)

சில உவமைகள் பழைய ஏற்பாட்டிலும் காணப்படுகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டில் பாரபோலே என்பது போல, பழைய ஏற்பாட்டில் மாஷால் (mashal) என்ற எபிரேய வார்த்தை சிறுகதைகளைக் குறிக்கிறது, ஆனால் அதற்கு வேறு அர்த்தங்களும் உள்ளன. மாஷால் என்பது அநேகமாக ஒத்திருப்பது என்று பொருள்படும் வினைச்சொல்லிலிருந்து வந்திருக்கலாம், எனவே இது ஒரு ஒற்றுமை அல்லது ஒப்பீட்டை உணர்த்துகிறது.

இது குறுகிய கூற்றுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது:

- சவுலும் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவனோ? (1 சாமு 10:12).
- துன்மார்க்கரிடத்திலிருந்து துன்மார்க்கம் பிறக்கும் (1 சாமு 24:13).

இந்தப் பொன்மொழிகளில், ஒரு பிரபலமான பழமொழியின் வடிவில் உள்ள கேள்வி அல்லது கூற்று, அந்தக் கூற்றுக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையிலான ஒற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. நீதிமொழிகள் புத்தகத்தில் உள்ள மேன்மையான அல்லது ஞானமுள்ள மொழிகள், அன்றாட வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்களுடன் அந்த அவதானிப்புகளை ஒப்பிடுகின்றன (நீதி 1:1, 6; 10:1; 25:1).

மாஷால் என்பது தீர்க்கதரிசன வாக்குகள் (உதாரணமாக, எண் 23:7, 18), ஏளனங்கள் (ஏசாயா 14:4), ஒருவர் மற்றவர்களுக்கு விரும்பத்தகாத உதாரணமாகக் கருதப்படும் சொற்கள் (யோபு 17:6; சங் 44:14) மற்றும் நீண்ட உரையாடல்களுக்கும் (யோபு 27:1; 29:1) பயன்படுத்தப்படுகிறது. சங்கீதம் 49:4 மற்றும் 78:2-ல் உள்ளபடி, மறைபொருளான சொற்கள் அல்லது விடுகதைகளைக் குறிக்கவும் இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏசாயா 5:1-7-ல் கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்தைப் பற்றி வரும் வார்த்தைகளைச் சிலர் உவமை என்று கருதுகின்றனர், ஆனால் மற்றவர்கள் அதை ஒரு உருவகம் (allegory) என்று அழைக்கிறார்கள். உவமை என்று அழைக்கப்படாவிட்டாலும், நாத்தான் தீர்க்கதரிசி சொன்ன ஒரு

ஆட்டுக்குட்டியின் கதை (2 சாமு 12:1-4) ஒரு உண்மையான உவமையின் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

இயேசு ஏன் உவமைகளில் பேசினார்?

இயேசு மக்களிடம் ஏன் உவமைகளில் பேசினார் என்று சீடர்கள் கேட்டபோது (மத் 13:10; மாற்கு 4:10), அவர் தனது உவமைகள் இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார். ஒன்று, அவருடைய பின்பற்றுபவர்களுக்கு உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவது, மற்றொன்று புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கு உண்மையை மறைப்பது (மாற்கு 4:11).

இந்த நோக்கங்கள் முரணானதாகத் தோன்றினாலும், இதற்கான விடை கேட்பவர்களின் தன்மையில் இருக்கலாம். நியாயப்பிரமாண போதகர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் அவிசுவாசத்தையும் இயேசுவை நிராகரிப்பதையும் வெளிப்படுத்தியிருந்ததால், அவர்கள் தங்கள் இருதயத்தின் கடினத்தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். இது அவருடைய உவமைகளின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களை இயலாதவர்களாக்கியது. அவிசுவாசத்தால் குருடாகி, அவர்கள் இயேசுவை நிராகரித்தனர், எனவே அவர் உவமைகளில் பேசும்போது அவர்கள் பொதுவாக அவற்றின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். மறுபுறம், இயேசுவுக்கும் அவருடைய உண்மைகளுக்கும் திறந்த மனதுடன் இருந்த அவருடைய பின்பற்றுபவர்கள் உவமைகளைப் புரிந்துகொள்வார்கள்.

உவமைகள் ஒரு சிறந்த தகவல் தொடர்பு வடிவமாக இருந்தன, ஏனெனில் கதைகளாக அவை கேட்பவர்களிடம் உடனடியாக ஆர்வத்தைத் தூண்டின. இயேசுவின் கதைகள் அனைத்தும் வாழ்க்கைக்கு உண்மையானதாக இருந்ததால், மக்கள் உடனடியாக அவருடன் அந்தக் கதைகளுக்குள் ஈர்க்கப்பட்டனர். கதைகள் எப்படி வளரும் மற்றும் முடிவடையும் என்று அவர்கள் வியந்தபோது அவர்களின் ஆர்வம் தூண்டப்பட்டது.

உவமைகள் மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டின. ஒப்புமைகளை வரைவதன் மூலம், இயேசு தனது கேட்பவர்கள் தங்களுக்கு நன்கு தெரிந்த விஷயங்களில் ஒரு தீர்ப்பை வழங்க வேண்டும், பின்னர் அந்தத் தீர்ப்பை தாங்கள் இதுவரை உணராத ஒன்றிற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று விரும்பினார். இயேசு வெறுமனே பார்வையாளர்களைக் கதைகளால் மகிழ்விப்பதற்காக உவமைகளைச் சொல்லவில்லை. அவர் உவமைகளைச் சொன்னார், அதனால் யாருக்காக அவை சொல்லப்பட்டதோ அவர்கள் அவற்றை தங்களுக்குப் பொருத்திக் கொள்வார்கள், அது கோபத்துடனோ அல்லது தயக்கத்துடனோ இருந்தாலும் கூட. அவருடைய உவமைகள் பெரும்பாலும் ஆயுதங்களைக் களைவது போன்ற (எதிர்ப்பைக் குறைக்கும்) தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன.

தாலந்து உவமையில், பரலோக ராஜ்யம் வெளிநாட்டிற்குப் பயணம் மேற்கொள்ளும் ஒரு மனுஷனுக்கு (வச. 14) ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது; அவன்

நெடுங்காலத்திற்குப் பின்பு... திரும்பி வந்து, பிரயோஜனமற்ற ஊழியக்காரனை புறம்பான இருளிலே (வச. 30) தள்ளச் சொன்னான்.

வாசல் காப்பவன் உவமையில், இயேசு மனுஷகுமாரன் மிகுந்த வல்லமையோடும் மகிமையோடும் மேகங்கள்மேல் வருகிறதைக் (வச. 26) குறிப்பிட்ட பிறகு, விழிப்புடன் இருக்குமாறு தமது சீடர்களை வலியுறுத்துகிறார் (மாற்கு 13). அதே உவமையில், இந்தச் சூழ்நிலையை தன் வீட்டை விட்டுத் தூரதேசத்துக்குப் போகிற ஒரு மனுஷன், தன் ஊழியக்காரருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து (வச. 34) செல்வதற்கு ஒப்பிடுகிறார். வீட்டின் எஜமான் எப்போது திரும்புவார் என்று தெரியாததால், விழிப்புடன் இருக்குமாறு வாசல் காப்பவன் தூண்டப்படுகிறான். மீண்டும், இது விழிப்புணர்விற்கு அழைப்பு விடுக்கிறது (வச. 35-37).

பவுண்டு அல்லது மினா உவமையும் ஒரு மனுஷன் தூரதேசத்துக்குப் போய் திரும்பி வருவதைக் குறிப்பிடுகிறது (லூக்கா 19:12, 15). இதே உவமை உயர்குலத்தான் ஒருவன்... ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்புவதைக் குறிக்கிறது (வச. 12, 15).

பைபிள் மாணவர்கள் உவமைகளில் ராஜ்யத்திற்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்கத் தவறினால், அந்தக் கதைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் இயேசு ஏன் அவற்றைச் சொன்னார் என்பதற்கும் முக்கியமான திறவுகோலை அவர்கள் இழக்கிறார்கள்.

உவமைகளை விளக்குவதற்கான விதிகள் யாவை?

இயல்பான பொருளைக் கவனியுங்கள்: இது முந்தைய அத்தியாயங்களில் கூறப்பட்டதைப் போலவே, ஒரு பகுதியை அதன் இயல்பான, இலக்கண ரீதியான பொருளில் முதலில் புரிந்துகொள்வதோடு தொடர்புடையது; அந்தப் பகுதிக்குள் இல்லாத எதையும் நாம் திணிக்கக் கூடாது.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, உவமை என்பது ஒரு உண்மையை ஒப்புமை மூலம் விளக்க முயலும் ஒரு கதையாகும். எனவே, ஒரு உவமையில் இரண்டு விஷயங்கள் ஒன்றாகக் கொண்டுவரப்படுகின்றன - வாழ்க்கையில் நடக்கும் ஒரு இயல்பான நிகழ்வு மற்றும் அது விளக்கும் அல்லது தெளிவுபடுத்தும் ஆன்மீக உண்மை. ஆகவே, ஆன்மீக உண்மையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள, முதலில் வாழ்க்கையில் நடக்கும் அந்த இயல்பான நிகழ்வை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

கற்பாறையின் மேல் கட்டப்பட்டு, பெருமழையையும் காற்றையும் தாங்கி நிற்கும் ஒரு வீட்டையும், மணலின் மேல் கட்டப்பட்டு பெருமழையிலும் காற்றிலும் இடிந்து விழும் ஒரு வீட்டையும் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

கடுகு விதை ஒரு மிகச்சிறிய விதையிலிருந்து குறுகிய காலத்தில் மிகப்பெரிய உயரமாக வளர்வதைப் பற்றி உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். (அத்தியாயம் 4, பக்கங்கள் 85-86-ல் உள்ள கடுகு விதை விளக்கத்தைப் பார்க்கவும்.) உவமையின் இயல்பான நிகழ்வை அதன் கலாச்சார

பின்னணியில் நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும்போது, உவமையின் செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள நீங்கள் சிறப்பாகத் தயாராவீர்கள். ஒரு மீன்பிடி வலை, ஒரு திராட்சத்தோட்டம், ஒரு திருமண விருந்து, எண்ணெய் விளக்குகள், பணத் தாலந்துகள், மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் கனிதராத அத்திமரம், ஒரு இல்லத்தரசிக்கு ஒரு சிறிய நாணயத்தின் மதிப்பு, வரி வசூலிப்பவர்கள் மீது மக்கள் கொண்டிருந்த வெறுப்புணர்வு, பவுண்டுகள் அல்லது மினாக்கள் என்பதன் பொருள் - இவைகளைப் புரிந்துகொள்வது உவமைகளின் முக்கியத்துவத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது மற்றும் ஆன்மீக உண்மைக்குச் சரியான மாற்றத்தைச் செய்ய உதவுகிறது.

உவமை சொல்லத் தூண்டிய சிக்கல், கேள்வி அல்லது சூழ்நிலையைத் தீர்மானியுங்கள்

இயேசு ஏன் சில உவமைகளை அந்தந்த நேரங்களில் சொன்னார் என்பதைப் பார்ப்பது, அவர் கூறிய வாழ்க்கை நிகழ்வுக்கும் அவர் முன்வைத்த ஆன்மீக உண்மைக்கும் இடையிலான சரியான ஒப்புமையைச் சுட்டிக்காட்ட உதவுகிறது.

உவமைகளை பின்வரும் ஒன்பது சந்தர்ப்பங்கள் அல்லது நோக்கங்களின் கீழ் வகைப்படுத்தலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட உவமையைப் படிக்கும்போது, அதன் சந்தர்ப்பம் அல்லது பின்னணியைத் தீர்மானிக்க இந்தப் பட்டியலைப் பாருங்கள்.

கேள்விகளுக்குப் பதிலாகச் சொல்லப்பட்ட உவமைகள்.

யோவானுடைய சீடர்கள் இயேசுவிடம் வந்து, நாங்களும் பரிசேயரும் உபவாசிக்கிறோம்; உம்முடைய சீஷர் உபவாசியாதிருக்கிறது என்ன? என்று கேட்டார்கள் (மத். 9:14). இயேசு அப்போது புதிய துணி மற்றும் புதிய துருத்திகள் உவமையைச் சொல்லி, தமது வழிகள் புதியவை என்று கூறினார். நியாயசாஸ்திரி ஒருவன் இயேசுவிடம், போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படி நான் என்ன செய்யவேண்டும்? (லூக்கா 10:25; மத். 19:16) என்றும், எனக்கு அயலான் யார்? (லூக்கா 10:29) என்றும் கேட்டான். அப்போது இயேசு நல்ல சமாரியன் உவமையையும் (வச. 30-37), திராட்சத்தோட்டத்து வேலைக்காரர்கள் உவமையையும் (மத். 20:1-16) சொன்னார்.

பேதுரு இயேசுவை நோக்கி: ஆண்டவரே, என் சகோதரன் எனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்தால், நான் எத்தனைதரம் மன்னிக்கவேண்டும்? ஏழுதரமட்டுமா? என்று கேட்டான். இந்தக் கேள்வி இயேசுவை மன்னிக்காத ஊழியக்காரன் உவமையைச் சொல்லத் தூண்டியது. பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும், நீர் எந்த அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறீர்? என்றும், இந்த அதிகாரத்தை உமக்குக் கொடுத்தவர் யார்? என்றும் கேட்டபோது, இயேசு இரண்டு குமாரர்கள் மற்றும் பொல்லாத திராட்சத்தோட்டக்காரர்கள் உவமைகளைச் சொல்லிப் பதிலளித்தார்.

வேண்டுகோள்களுக்குப் பதிலாகச் சொல்லப்பட்ட உவமைகள்.

நடுநிசியில் வந்த நண்பன் உவமை (லூக்கா 11:5-8), ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியை இயேசு வலியுறுத்துவதைக் காட்டுகிறது; இது சீடர்களில் ஒருவன், ஆண்டவரே, யோவான் தன் சீஷர்களுக்குப் போதித்ததுபோல, நீரும் எங்களுக்கு ஜெபம்பண்ணப் போதிக்கவேண்டும் (வச. 1) என்று கேட்டுக்கொண்ட சிறிது நேரத்திலேயே வருகிறது. ஐசவரியமுள்ள முட்டாள் உவமை (12:16-21), கூட்டத்தில் ஒருவன் தனது சகோதரனிடம் பிதாவிடமிருந்து வந்த சொத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு இயேசுவைக் கேட்டுக்கொண்டதைத் தொடர்ந்து வந்தது (வச. 13). அந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு நடுவராக இருக்க மறுத்த இயேசு, பேராசை குறித்து எச்சரித்து (வச. 15), பின்னர் அந்த உவமையைக் கூறினார்.

புகார்களுக்குப் பதிலாகச் சொல்லப்பட்ட உவமைகள்.

ஒரு பரிசேயன் இயேசுவைத் விருந்துக்கு அழைத்தபோது, இவர் தீர்க்கதரிசியாயிருந்தால் தம்மைத் தொடுகிற ஸ்திரீ இன்னாளென்றும் இவள் எப்படிப்பட்டவளென்றும் அறிந்திருப்பார், இவள் பாவியாயிருக்கிறாளே என்று தனக்குள் நினைத்தான் (லூக்கா 7:39). இதை அறிந்த இயேசு, இரண்டு கடனாளிகள் பற்றிப் பேசினார் (வச. 41-43). பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும், இவர் பாவிகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களோடே சாப்பிடுகிறார் என்று முறுமுறுத்துக் கொண்டபோது (லூக்கா 15:2), இயேசு காணாமற்போன ஆடு, காணாமற்போன நாணயம் மற்றும் காணாமற்போன அல்லது கெட்ட குமாரன் ஆகிய உவமைகளைச் சொன்னார். இந்தக் கதைகள் மூலம், பாவிகள் ஆன்மீக ரீதியில் கண்டடையப்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்ததாலேயே தான் அவர்களோடு சாப்பிடுவதாக இயேசு உணர்த்தினார்.

குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் சொல்லப்பட்ட உவமைகள்.

சீடர்கள் சோர்ந்துபோகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணவேண்டும் என்பதைக் காண்பிக்க இயேசு அநீதியுள்ள நியாயாதிபதி உவமையைச் சொன்னார் (லூக்கா 18:1). தங்களை நீதிமான்களென்று நம்பி, மற்றவர்களைத் துச்சமாக எண்ணின சில பரிசேயர்களுக்காக, இயேசு பரிசேயனும் ஆயக்காரனும் உவமையைச் சொன்னார் (வச. 9). மேலும், தேவனுடைய ராஜ்யம் உடனே தோன்றும் என்று மக்கள் நினைத்ததால் (19:11), இயேசு பவுண்டுகள் அல்லது மினாக்கள் உவமையைச் சொன்னார்.

இஸ்ரவேலர் இயேசுவை மேசியாவாக நிராகரித்ததால் சொல்லப்பட்ட ராஜ்யத்தின் உவமைகள்.

மத்தேயு 12-ஆம் அதிகாரம், பரிசேயர்கள் இயேசுவை உச்சக்கட்டமாக நிராகரித்ததைப் பதிவு செய்கிறது; அதில் அவர்கள் இயேசு பிசாசின் வல்லமையால் அற்புதங்களைச் செய்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டினர் (வச. 24). பலர் அவரை நிராகரித்ததால் (அவருடைய சித்தத்தைச் செய்தவர்கள் மட்டுமே அவருக்கு ஆன்மீக

உறவினர்கள் என்பதால், வச. 46-50), இயேசு மத்தேயு 13-ல் ராஜ்யத்தைப் பற்றிய ஏழு உவமைகளைச் சொன்னார். இஸ்ரவேலர் இயேசுவை மேசியாவாக நிராகரித்ததன் பின்னணியில் இந்த ஒவ்வொரு உவமையின் பொருளையும் அறிய பக்கம் 210-ல் உள்ள அட்டவணையைப் பார்க்கவும்.

ஒரு அறிவுரை அல்லது தத்துவத்தை விளக்கச் சொல்லப்பட்ட உவமைகள். பலமுறை இயேசு ஒரு அறிவுரை அல்லது தத்துவத்தைக் கூறி, அதன் பின் அதை விளக்க ஒரு உவமையைக் கூறினார். உதாரணமாக, மாற்கு 13:33-ல் இயேசு, எச்சரிக்கையாயிருங்கள், விழித்திருங்கள்; அக்காலம் எப்போது வருமென்று உங்களுக்குத் தெரியாது என்று கூறினார். பின்னர் அவர் வாசல் காப்பவன் உவமையைச் சொன்னார் (வச. 34-37).

இயேசு காணாமற்போன ஆட்டைப் பற்றிய கதையை ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கலாம். லூக்காவில் (15:4-7), பாவினை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்ற பரிசேயர்களின் புகாரைத் தொடர்ந்து அந்த உவமை வருகிறது. மத்தேயு 18-ல், அந்த உவமை (வச. 12-14) சிறியவரில் ஒருவனையும் அற்பமாய் எண்ணாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள் (வச. 10) என்ற அறிவுரையைத் தொடர்ந்து வருகிறது.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் போஜனம்பண்ணுகிறவன் பாக்கியவான் (லூக்கா 14:15) என்று ஒருவன் சொன்னதைத் தொடர்ந்து, இயேசு பெரிய விருந்து உவமையைச் சொன்னார் (வச. 16-24). நீங்கள் நினைவாத நாழிகையிலே மனுஷகுமாரன் வருவார், அதற்கு ஆயத்தமாயிருங்கள் (மத். 24:44) என்று சீடர்களை வலியுறுத்திய பிறகு, அவர் இரண்டு ஊழியக்காரர்கள் உவமையைச் சொன்னார் (வச. 45-51).

ஒரு உவமைக்குத் தொடர்ந்து வரும் அறிவுரைகள்.

சில நேரங்களில் இயேசு ஒரு உவமையைச் சொல்லி, அதன் பின் ஒரு அறிவுரை அல்லது தத்துவத்தைக் கூறினார். உதாரணமாக, நடுநிசியில் வந்த நண்பன் உவமையைத் தொடர்ந்து (லூக்கா 11:5-8), விடாமுயற்சியுடன் ஜெபிப்பதற்கான அறிவுரை வருகிறது (வச. 9-10).

திராட்சத்தோட்டத்து வேலைக்காரர்கள் உவமையைத் தொடர்ந்து (மத். 20:1-15), இப்படியே முந்தினோர் பிந்தினோராயும், பிந்தினோர் முந்தினோராயும் இருப்பார்கள் (வச. 16) என்ற தத்துவம் வருகிறது. சுவாரஸ்யமாக, இதற்கு முந்தைய அதிகாரத்திலும் (19:30) இயேசு, முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயும், பிந்தினோர் அநேகர் முந்தினோராயும் இருப்பார்கள் என்று கிட்டத்தட்ட இதே வார்த்தைகளைக் கூறியுள்ளார்.

சீடத்துவத்தில் தியாகம் என்பது முடிக்கப்படாத கோபுரம் மற்றும் அறிவீனமான போர் உவமைகள் மூலம் விளக்கப்படுகிறது (லூக்கா 14:28-32); இதன் தத்துவம் 33-ஆம் வசனத்தில் கூறப்படுகிறது.

புத்தியுள்ள விசாரணைக்காரன் என்ற விசித்திரமான உவமைக்குப் பிறகு (லூக்கா 16:1-8), இயேசு 9-ஆம் வசனத்தில் அதன் கருத்தைக் கூறுகிறார்: உலகப்பொருளினால் உங்களுக்குச் சிநேகிதரைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுங்கள்; அது அற்றுப்போகும்போது அவர்கள் உங்களை நித்தியமான வீடுகளில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதாவது, அவர்கள் தங்கள் பணத்தை நித்திய நோக்கங்களுக்காக ஞானமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

நன்றி கூறப்படாவிட்டாலும் தன் கடமையைச் செய்யும் ஊழியக்காரனைப் பற்றிக் கூறிய பிறகு, இயேசு தமது பின்பற்றுபவர்கள் எந்த ஒரு பிரதிபலனையும் எதிர்பார்க்காமல் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கூறினார். அப்படியே நீங்களும் உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டவைகளையெல்லாம் செய்தபின்பு: நாங்கள் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர், செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்தோம் என்று சொல்லுங்கள் (லூக்கா 17:10).

தங்கள் நீதியின் மேல் நம்பிக்கை வைத்திருந்த பரிசேயர்களுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் பரிசேயனும் ஆயக்காரனும் உவமை சொல்லப்பட்டது என்று முன்னரே கூறப்பட்டது. அவர்களின் பெருமையைப் பற்றிய அந்த அவதானிப்பு உவமைக்கு முன்னால் வந்தது; ஆனால் உவமைக்குப் பிறகு இயேசு, தன்னை உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான் (லூக்கா 18:14) என்று விளக்கினார்.

ராஜகுமாரனுடைய திருமண விருந்து உவமை (மத். 22:1-14), அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர் என்ற தத்துவத்துடன் முடிவடைகிறது. அதேபோல், பத்து கன்னிகைகள் உவமை (25:1-13), ஆதலால் விழித்திருங்கள் (வச. 13) என்ற கர்த்தரின் அறிவுரையுடன் முடிவடைகிறது.

ஒரு சூழ்நிலையை விளக்கச் சொல்லப்பட்ட உவமைகள்.

இயேசு இரண்டு வீடுகள் உவமையை அறிமுகப்படுத்தும்போது, தமது வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி செய்கிறவன் கற்பாறையின் மேல் வீடு கட்டின மனுஷனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டினார் (மத். 7:24). பின்னர், அவர் சொன்னவற்றின்படி செய்யாதவர்கள் மணலின் மேல் வீடு கட்டினவர்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினார் (வச. 26).

தன் காலத்து மக்களைச் சந்தைவெளியில் விளையாடும் பிள்ளைகளுக்கு இயேசு ஒப்பிட்டதற்கான சந்தர்ப்பம் என்ன? லூக்கா 7:31-35-ல் உள்ள அந்த வார்த்தைகள், பரிசேயர்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகளை நிராகரித்த சூழலைத் தொடர்ந்து வருகின்றன (வச. 29-30). மற்றொரு சூழ்நிலை லூக்கா 13-ல் விளக்கப்படுகிறது. மனந்திரும்பத் தவறினால் நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு வரும் என்று விளக்கிய பிறகு (வச. 1-5), இயேசு கனியற்ற அத்திமரம் உவமையைச் சொன்னார் (வச. 6-8); இதன் மூலம் நியாயத்தீர்ப்பு நெருங்கிவிட்டதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

நோக்கம் வெளிப்படையாகக் கூறப்படாத, ஆனால் மறைமுகமாக உள்ள உவமைகள்.

தாலந்து உவமைக்கு (மத். 25:14-30) நோக்க அறிக்கை எதுவும் இல்லை; அதற்கு முன்னும் பின்னும் எந்த ஒரு அறிவுரையோ தத்துவமோ இல்லை; அது ஒரு கேள்விக்கோ, வேண்டுகோளுக்கோ அல்லது புகாருக்கோ பதிலாகச் சொல்லப்படவில்லை. இருப்பினும், இயேசு வெளியில் இருக்கும்போது (வச. 14) அவருடைய பின்பற்றுபவர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதையும், அவர் இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் அவருக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் இந்த உவமை சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தெரிகிறது.

மேலும், தானாக வளரும் விதை உவமையின் (மாற்கு 4:26-29) நோக்கமும் கூறப்படவில்லை; ஆனால் அது தற்காலத்தில் விசுவாசிகளின் விரைவான எண்ணிக்கை வளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. இது வரவிருக்கும் அறுவடை அல்லது நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிப் பேசுவதாலும் (வச. 29), உடனடியாக கடுகு விதை உவமை (வச. 30-32) தொடர்வதாலும் இவ்வாறு கருதப்படுகிறது.

உவமை விளக்கிக் காட்டும் முக்கிய உண்மையை அடையாளம் காணுங்கள்

பொதுவாக ஒரு உவமை, ஒரு பிரசங்க விளக்கத்தைப் போலவே, ஒரு ஒற்றை உண்மையைத்தான் போதிக்கிறது. இயேசு தமது உவமைகள் சிலவற்றை விளக்கியபோது, வழக்கமாக (எப்போதும் அல்ல) ஒரு ஆன்மீக உண்மையை மட்டுமே கூறினார். உதாரணமாக, ஒரு மனுஷன் காணாமற்போன தன் ஒரு ஆட்டைக் கண்டுபிடித்தபோது சந்தோஷப்பட்டான்; இது ஒரு பாவி மனந்திரும்பும்போது பரலோகத்தில் சந்தோஷம் உண்டாகும் என்ற உண்மையை விளக்குவதாக இயேசு கூறினார் (லூக்கா 15:7). லூக்கா 15:10-ல் காணாமற்போன நாணயம் உவமைக்கும் இதே விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அநீதியுள்ள நியாயாதிபதி உவமையில், அந்த நியாயாதிபதி இறுதியில் விடாமுயற்சியுள்ள பெண்ணுக்காக நீதி வழங்கினான்; இதற்கு இயேசு கொடுத்த விளக்கம் என்னவென்றால், தம்மிடம் வரும் விசுவாசிகளுக்காக தேவன் நீதி வழங்குவார் என்பதாகும் (லூக்கா 18:7-8). திராட்சத்தோட்டத்து வேலைக்காரர்கள் உவமையை இயேசு சொன்னதன் நோக்கம், பிந்தினோர் முந்தினோராயும், முந்தினோர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள் (மத். 20:16) என்பதைக் காண்பிக்கவே. அவர் ஒரு எளிய ஆன்மீகப் பாடத்தையே கொடுத்தார்; திராட்சத்தோட்டம், ஒரு தேனாரியப்பணம், ஆறாம் மணிநேரம், ஒன்பதாம் மணிநேரம், பதினோராம் மணிநேரம் அல்லது திராட்சத்தோட்டத்தின் பொறுப்பாளர் போன்றவற்றுக்கு எந்த ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தையும் கற்பிக்க அவர் முயலவில்லை.

இருப்பினும், முக்கியக் கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையில், உவமைகளில் உள்ள சில விவரங்கள் சில ஆன்மீக உண்மைகளுக்கு ஒப்புமையாக உள்ளன. உவமையின் முக்கிய கருத்து முழுமையாக வெளிப்பட சில நேரங்களில் இது அவசியமாகிறது.

காணாமற்போன ஆடு உவமையில், மேய்ப்பன் இயேசுவைப் பிரதிபலிக்கிறான்; ஒரு ஆடு ஒரு இழந்த பாவியைக் குறிக்கிறது (லூக்கா 15:7-ல் இயேசு விளக்கியபடி); மீதமுள்ள 99 ஆடுகள் மனந்திரும்புதல் தேவையில்லாத நீதிமான்களை குறிக்கின்றன. ஆனாலும், வெட்டவெளி, மேய்ப்பனின் தோள்கள், அவனுடைய வீடு, நண்பர்கள் மற்றும் அயலார் போன்ற பிற விவரங்களை ஏதோ ஒரு ஆன்மீகக் கூறுகளுக்கு ஒப்புமையாக மாற்றக்கூடாது. அவை கதையை உயிரோட்டமாகவும் உள்ளூர் பின்னணியோடும் காட்டத் தேவையான பகுதிகள் மட்டுமே.

நல்ல சமாரியன் உவமையில், கள்ளர்கள், மனிதனின் ஆடைகள், அவனது காயங்கள், எண்ணெய் மற்றும் திராட்சரசம், கழுதை, இரண்டு வெள்ளிக்காசுகள் அல்லது சத்திரத்தான் ஆகியவற்றுக்கு இயேசு எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. இவை கதையை முழுமைப்படுத்தவும், அதைச் சரியான கலாச்சாரப் பின்னணியில் வைக்கவும் தேவையான கூறுகள் மட்டுமே.

சில நேரங்களில் இயேசு ஒரு உவமையின் பல விவரங்களை விளக்கினார். உதாரணமாக, விதைக்கிறவன் உவமையில், விதை விழுந்த நான்கு இடங்களின் பொருளையும் அவர் விளக்கினார் (மத். 13:18-23). கலைகள் (களைகள்) உவமையிலும், விதைக்கிறவன், நிலம், நல்ல விதை, கலைகள், சத்துரு, அறுவடை மற்றும் அறுப்பவர்கள் உள்ளிட்ட பல விவரங்களை அவர் விளக்கினார் (வச. 37-39).

இயேசு வழக்கமாகத் தமது உவமைகளின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் ஒப்புமைகளைச் சுட்டிக்காட்டாததால், மத்தேயு 13-ல் உள்ள இந்த உதாரணங்களை விதிவிலக்குகளாகவே பார்க்க வேண்டும். பத்து கன்னிகைகள் உவமையின் நோக்கம், இயேசுவின் வருகைக்காக விழிப்புடன் இருக்க அவருடைய பின்பற்றுவவர்களை ஊக்குவிப்பதே தவிர, எண்ணெய், ஜாடிகள் மற்றும் விளக்குகள் உள்ளிட்ட ஒவ்வொரு கூறுக்கும் இணையாக ஏதோ ஒன்றை வரைவதல்ல. மேலும், கதையில் வசன ஆதாரங்கள் இல்லாத எந்த உண்மையையும் உவமைகளிலிருந்து எடுக்கக்கூடாது. பத்து கன்னிகைகள் உவமை சுயநலத்திற்கு எதிராகப் பேசுகிறது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள், ஏனெனில் புத்தியுள்ள கன்னிகைகள் தங்கள் எண்ணெயைப் பகிர்ந்து கொள்ள மறுத்துவிட்டனர். ஆனால் இந்தப் பகுதி அப்படிப்பட்ட நோக்கம் கொண்டதற்கான எந்தத் துப்பும அளிக்கவில்லை.

உவமைகளின் ஒவ்வொரு விவரத்திலும் அர்த்தத்தைத் தேடுவது அவற்றை உருவகங்களாக (allegories) மாற்றிவிடும். உருவகம் என்பது ஒவ்வொரு கூறும் அல்லது கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு கூறும் ஏதோ ஒரு பொருளைக் கொண்ட ஒரு கதையாகும். அகுஸ்தீன் நல்ல சமாரியன் உவமையை உருவகமாக விளக்கியது இதற்கு நன்கு அறியப்பட்ட உதாரணம்: கள்ளர்களிடம் அகப்பட்ட மனிதன் ஆதாம். எருசலேம் என்பது பரலோகம், எரிகோ என்பது மனிதனின் இறப்புத்தன்மை.

கள்ளர்கள் பிசாசும் அவனுடைய தூதர்களும் ஆவர், அவர்கள் மனிதனிடமிருந்து அவனது அழிவற்ற தன்மையைப் பறித்தனர். அவனை அடிப்பதன் மூலம் அவர்கள் அவனைப் பாவம் செய்யத் தூண்டினர், அவனை அரைகுறையாகச் சாகவிட்டுச் சென்றது, பிசாசும் அவனது தூதர்களும் மனிதனை தேவனைப் பற்றிய ஓரளவு அறிவு கொண்டவனாகவும், ஆனால் பாவத்தால் ஒடுக்கப்பட்டவனாகவும் விட்டுவிட்டதைக் குறிக்கிறது. ஆசாரியன் நியாயப்பிரமாணத்தையும், லேவியன் தீர்க்கதரிசிகளையும் குறிக்கின்றனர். நல்ல சமாரியன் கிறிஸ்து ஆவார்; அவர் மனிதனின் காயங்களைக் கட்டுவது பாவத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. எண்ணெய் என்பது நம்பிக்கை, திராட்சரசம் என்பது வைராக்கியமான ஆவி. அந்த மனிதனின் கழுதை இயேசுவின் அவதாரமாகும்; மனிதன் கழுதையின் மேல் ஏற்றப்படுவது கிறிஸ்துவின் அவதாரத்தில் அவனுக்குள்ள நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. சத்திரம் என்பது சபை. மறுநாள் என்பது கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுதலைக் குறிக்கிறது; இரண்டு காசுகள் அன்பின் இரண்டு கட்டளைகளையோ அல்லது இந்த வாழ்க்கையையும் வரவிருக்கும் வாழ்க்கையையும் குறிக்கின்றன. சத்திரத்தான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆவார்.

தெளிவாக இது சொந்தக் கருத்து (eisegesis) - அதாவது வேதத்தில் இல்லாத ஒன்றை அதற்குள் திணிப்பதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இந்த உறுப்புகளுக்கு எந்த விளக்கமும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தப் பகுதி எங்கும் குறிப்பிடவில்லை; அகுஸ்தீனின் விளக்கங்கள் முற்றிலும் தன்னிச்சையானவை என்பது தெளிவாகிறது. உவமை விளக்கத்தில் சொந்தக் கருத்துக்கு மற்ற சில உதாரணங்கள்: புத்தியுள்ள விசாரணைக்காரன் சாத்தானைக் குறிக்கிறான், புனித்தமாவு உவமையில் உள்ள மூன்று படி மாவு என்பது உடல், மனம் மற்றும் ஆவியின் பரிசுத்தமாக்கலையோ அல்லது மனித இனத்தின் இரட்சிப்பையோ குறிக்கிறது.

வேதத்தில் இல்லாத ஒன்றை அதற்குள் திணிப்பதற்கான மற்றொரு உதாரணம் பத்து கன்னிகைகள் உவமைக்கு ஓரிஜன் அளித்த விளக்கம்: புத்தியுள்ள ஐந்து கன்னிகைகளின் விளக்குகள் ஐந்து புலன்களைக் குறிக்கின்றன, அவை சரியான பயன்பாட்டால் சீர் செய்யப்பட்டுள்ளன. எண்ணெய் என்பது வார்த்தையின் போதனை, எண்ணெய் விற்பவர்கள் போதகர்கள், எண்ணெய்க்கான விலை என்பது விடாமுயற்சி. மீண்டும், இந்த வகையான விளக்கம் தன்னிச்சையானது, ஏனெனில் இந்தப் பகுதியிலோ அல்லது வேதத்தின் பிற பகுதிகளிலோ உவமையை இப்படித்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லை.

நேரடிப் போதனையின் மூலம் உவமையின் உண்மையை உறுதிப்படுத்துதல்.

பத்து கன்னிகைகள் உவமையில் வரும் மணவாளன் கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறார் என்று நாம் கருதுவது சரியானதா? ஆம், ஏனெனில் மத்தேயுவில் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகள் அவர் தம்மையே மணவாளனாக அடையாளம் காட்டியதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இயேசுவின் சீடர்கள் ஏன் உபவாசிக்கவில்லை என்று

யோவானின் சீடர்கள் ஆச்சரியப்பட்டபோது, மணவாளன் தங்களோடிருக்கையில் மணவாளனுடைய தோழர்கள் உபவாசிக்க மாட்டார்கள் என்றும், அவர் அவர்களை விட்டுப் பிரியும்போது உபவாசிப்பார்கள் என்றும் இயேசு பதிலளித்தார். அப்படியானால் அவரே மணவாளன், அவருடைய சீடர்கள் மணவாளனுடைய தோழர்கள் (விருந்தினர்கள்). மேலும் யோவான் ஸ்நானகன் மணவாளனுக்கு அருகிலிருந்து பணிவிடை செய்யும் சிநேகிதனைக் குறிப்பிட்டது, அவர் மணவாளனாகிய கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு ஊழியக்காரன் என்ற உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது (யோவான் 3:29). பத்து கன்னிகைகள் உவமையைக் கொடுப்பதற்கு முன்பாகவே, இயேசு தமது வருகையைப் பற்றியும், அவர் வரும் காலம் தெரியாததால் ஆயத்தமாக இருப்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் பேசினார் (மத். 24:42, 44). விழித்திருங்கள் என்ற அதே அறிவுரை உவமையின் முடிவிலும் வருவதால், இயேசு தம்மையே மணவாளனாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார் என்பது தெளிவாகிறது.

இருப்பினும், உவமைகளில் உள்ள சில கூறுகள் வேதத்தின் எல்லா இடங்களிலும் எப்போதும் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. புனித்தமாவு பெரும்பாலும் தீமையைக் குறிக்கிறது (உதாரணமாக, யாத். 12:15; லேவி. 2:11; மத். 16:11-12; மாற்கு 8:15; லூக்கா 12:1; 1 கொரி. 5:6-8; கலா. 5:8-9). இருப்பினும், மத்தேயு 13:33-ல் உள்ள உவமையில் புனித்தமாவு தீமையைக் குறிப்பதாக இருந்தால், அது தேவையற்ற ஒன்றாகத் தோன்றும், ஏனெனில் களைகள் ஏற்கனவே தீமையைக் குறிப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன (வச. 24-30). புனித்தமாவு புளிக்க வைக்கும் செயல்முறைக்குக் காரணமாவதால், ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தங்களை அறிக்கை செய்பவர்கள் எண்ணிக்கையில் வளருவார்கள் என்பதையும், எதனாலும் அதை நிறுத்த முடியாது என்பதையும் இயேசு உணர்த்தியிருக்கலாம்.

உத்தேசிக்கப்பட்ட உண்மையான பதிலை கவனியுங்கள்

கேட்பவர்களின் பதில் உவமையின் பொருளுக்கு ஒரு துப்பு தருகிறது. நல்ல சமாரியன் கதையைச் சொன்ன பிறகு, இயேசு நியாயசாஸ்திரியிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்: இந்த மூன்று பேரில் எவன் கள்ளர்களிடம் அகப்பட்டவனுக்கு அயலானாயிருந்தான் என்று உனக்குத் தோன்றுகிறது? இந்தக் கேள்வியின் மூலம், அயலானாக இருப்பது என்பது தேவையிலுள்ள ஒரு நபர் மீது இரக்கம் காட்டுவதைக் குறிக்கிறது என்று இயேசு விளக்க முயன்றார். நீயும் போய் அப்படியே செய் (லூக்கா 10:37) என்ற இயேசுவின் அடுத்த வார்த்தைகளில் செயல்பாட்டிற்கான அழைப்பு அல்லது கதையின் முக்கிய கருத்து வந்தது. தான் வெறுத்த ஒரு சமாரியனின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது அந்த நியாயசாஸ்திரியை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருக்கும்! இந்த எதிர்பாராத முடிவு, தனது அயலானை நேசிப்பது (வச. 27) பற்றிய அவனது கருத்தை அவன் இதுவரை கருதியிராத அளவிற்கு விரிவுபடுத்தியிருக்கும்.

ஐசுவரியமுள்ள முட்டாள் உவமையில், இயேசு பேராசை மற்றும் உலகப் பொருட்கள் மீதுள்ள பற்று குறித்து எச்சரித்தார் (வச. 15). 21-ஆம் வசனத்தில் உள்ள இயேசுவின் முடிவுரை, அகால மரணத்தைச் சந்தித்த அந்த ஐசுவரியமுள்ள முட்டாளுக்கும், தங்களுக்காகப் பொருட்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு தேவனிடத்தில் ஐசுவரியவான்களாயிராதவர்களுக்கும் இடையிலான ஒப்புமையை வரைகிறது. எனவே, ஆன்மீகச் செல்வம் உலகச் செல்வத்தின் மதிப்பை விட மிக மேலானது என்பதே உவமையின் கருத்தாகும். மரணம் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்பது உவமையின் கருத்து அல்ல, மாறாக உடைமைகள் மற்றும் இன்பங்களின் மீது ஒருவரது வாழ்க்கையை மையப்படுத்துவது வாழ்க்கையின் நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது என்பதே இதன் கருத்தாகும். பயிர்கள், களஞ்சியங்கள் மற்றும் பொருட்கள் உட்பட உவமையின் பாகங்களை உருவகப்படுத்துவது என்பது உவமையின் தெளிவான நோக்கத்தைத் தாண்டிச் செல்வதாகும்.

இயேசு மன்னிக்காத ஊழியக்காரன் உவமையைச் சொன்னபோது, உங்களில் அவனவன் தன் சகோதரன் செய்த தப்பிதங்களை மனப்பூர்வமாய் மன்னிக்காமற்போனால், என் பரமபிதாவும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார் (மத். 18:35) என்று முடித்தார்.

இரண்டு குமாரர்கள் உவமையைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு, இயேசு கேட்பவர்களை நோக்கி, உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? என்ற கேள்வியுடன் சவால் விடுத்தார். பின்னர், இவ்விருவரில் எவன் தன் தகப்பனுடைய சித்தத்தின்படி செய்தவன்? (வச. 31) என்று கேட்பதன் மூலம் அவர்களை உரையாடலில் ஈடுபடுத்தினார். அவர்கள் முந்தினவனே என்று பதிலளித்தபோது, அவர் வச. 31-ன் இரண்டாம் பாதியில் உவமையின் கருத்தைக் கூறினார்.

ஒரு சுவாரஸ்யமான ஆய்வுத் திட்டத்தை விரும்புகிறீர்களா? ஒவ்வொரு உவமையும் எவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் அது எவ்வாறு முடிக்கப்படுகிறது அல்லது எதிர்பார்க்கப்படும் பதில் என்ன என்பதைக் கவனியுங்கள். பக்கம் 219-221-ல் உள்ள அட்டவணை அத்தகைய ஆய்வை மேற்கொள்ள பயனுள்ளதாக இருக்கும். நீங்கள் தொடங்குவதற்கு உதவ முதல் மூன்று ஏற்கனவே நிரப்பப்பட்டுள்ளன. இயேசு தமது உவமைகளின் மூலம் முன்வைத்த கருத்துக்களைக் கண்டறிய இது உதவியாக இருக்கும்.

கலாச்சார மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணிக்குக் கவனம் செலுத்துங்கள், வேதவசனங்களின் நேரடியான கூற்றுகளைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள், வசனத்திற்குள் எதையும் திணிக்காமல் அந்தப் பகுதியையே பேச விடுங்கள், மேலும் அந்தப் பகுதியின் சொல்லாட்சி-இலக்கியத் தரம் மற்றும் அமைப்பைக் கவனியுங்கள்.

உவமைகளை விளக்கும்போது, வேதத்தின் எந்தப் பகுதியையும் விளக்குவதற்கு நீங்கள் பயன்படுத்தும் அதே படிக்களைப் பின்பற்றுங்கள்.

உவமைகளை ஆராய்தல் மற்றும் உருவகங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்

செயல் கட்டளையிடப்பட்டது / எதிர்பார்க்கப்பட்ட பதில்	கேட்பவர்	அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விதம்	உவமை
ஆச்சரியம்	இயேசுவின் சீடர்கள்	(மலைப் பிரசங்கத்தின் ஒரு பகுதி)	1. இரண்டு வீடுகள்
உபவாசம் குறித்த கேள்வி	யோவானின் சீடர்கள்		2. புதிய துணி மற்றும் புதிய துருத்திகள்
(கூறப்படவில்லை)	இயேசு ஏன் உவமைகளில் பேசினார் என்று சீடர்கள் கேட்டனர் (வச. 10)		3. விதைக்கிறவன்
		5. கடுகு விதை	
		6. புளித்தமாவு	
		7. புதைந்திருந்த பொக்கிஷம்	
		8. விலைமதிப்பற்ற முத்து	
		9. வலை	
		10. மன்னிக்காத ஊழியக்காரன்	
		11. திராட்சத்தோட்டத்து வேலைக்காரர்கள்	
		12. இரண்டு குமாரர்கள்	
		13. பொல்லாத திராட்சத்தோட்டக்காரர்கள்	
		14. திருமண விருந்து	
		16. பத்து கன்னிகைகள்	
		17. தாலந்துகள்	
		18. தானாக வளரும் விதை	
		19. வாசல் காப்பவன்	
		20. சந்தைவெளியில் விளையாடும் பிள்ளைகள்	
		21. இரண்டு கடனாளிகள்	
		22. நல்ல சமாரியன்	

		23. நடுநிசியில் வந்த நண்பன்	
		24. ஐசுவரியமுள்ள முட்டாள்	
		25. கனியற்ற அத்திமரம்	
		26. பெரிய விருந்து	
		27. கோபுரம் கட்டுதலும் போருக்குச் செல்லுதலும்	
		28. காணாமற்போன ஆடு	
		29. காணாமற்போன நாணயம்	
		30. கெட்ட குமாரன்	
		31. புத்தியுள்ள விசாரணைக்காரன்	
		32. ஊழியக்காரனின் வெகுமதி	

		33. அநீதியுள்ள நியாயாதிபதி	
		34. பரிசேயனும் ஆயக்காரனும்	
		35. பவுண்டுகள் (மினாக்கள்)	

உருவகம் என்பது ஒரு விவரிப்பு அல்லது ஒரு சொல் சித்திரம் ஆகும், இது வாழ்க்கைக்கு உண்மையானதாக இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம், இதன் பல பகுதிகள் அடையாளப்பூர்வமாக ஆன்மீக உண்மைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஒரு உவமை பொதுவாக ஒரு முக்கிய ஒப்பீட்டுப் புள்ளியைக் கொண்டுள்ளது, அதேசமயம் ஒரு உருவகம் பல ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு உவமை வாழ்க்கைக்கு உண்மையான ஒரு நிகழ்வைப் பதிவு செய்கிறது, அதேசமயம் ஒரு உருவகம் வாழ்க்கைக்கு உண்மையானதாகவோ அல்லது கற்பனையானதாகவோ இருக்கலாம். நாம் பார்த்தபடி, எல்லா உவமைகளிலும் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்ட விளக்கம் இருப்பதில்லை, ஆனால் ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டால் அது பொதுவாகக் கதைக்குப் பிறகு வரும். இருப்பினும், ஒரு உருவகத்தில், ஒப்புமைப் புள்ளிகளின் விளக்கங்கள் கதையெங்கும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஒரு உவமை என்பது ஒரு விரிவான உவமானம் (simile) என்றால், ஒரு உருவகம் என்பது ஒரு விரிவான உருவகம் (metaphor) ஆகும். உவமைகளைப் போலவே, உருவகங்களும் ஆன்மீக உண்மைகளை ஒப்புமை மூலம் போதிக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. பின்வருபவை இந்தப் புள்ளிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன:

உவமை	உருவகம் (Allegory)
ஒரு முக்கிய ஒப்பீட்டுப் புள்ளியைக் கொண்டுள்ளது	பல ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகளைக் கொண்டுள்ளது
வாழ்க்கைக்கு உண்மையானது	வாழ்க்கைக்கு உண்மையானதாகவோ அல்லது கற்பனையானதாகவோ இருக்கலாம்
விளக்கம் அளிக்கப்பட்டால், அது பொதுவாகக் கதைக்குப் பிறகு (அல்லது சில நேரங்களில் தொடக்கத்தில்) வரும்	புள்ளிகளின் விளக்கங்கள் கதையிலேயே பின்னிப் பிணைந்துள்ளன
ஒரு விரிவான உவமானம் (Simile)	ஒரு விரிவான உருவகம் (Metaphor)

இயேசு விதைக்கிறவன் உவமை மற்றும் கலைகள் (களைகள்) உவமைக்கு அளித்த விளக்கங்களைப் போல, சில நேரங்களில் ஒரு உவமையில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கூறுகள் விளக்கப்படலாம். இருப்பினும், பல பகுதிகள் விளக்கப்படாலும் கூட, ஒவ்வொரு உவமையும் ஒரு முக்கிய கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. விதைக்கிறவன் உவமையின் கருத்து என்னவென்றால், அநேகர் நற்செய்தியின் செய்தியை நிராகரிக்கிறார்கள் என்பதாகும்; கலைகள் உவமையின் கருத்து என்னவென்றால், சிலர் கிறிஸ்துவை நம்புவதாகப் பொய்யாக அறிக்கை செய்கிறார்கள், ஆனால் யுகத்தின் முடிவு வரை அவர்கள் உண்மையான விசுவாசிகளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதாகும்.

மற்றொரு புறம், நீதிக்கதை (fable) என்பது ஒரு கற்பனைக் கதையாகும், இதில் விலங்குகள் அல்லது உயிரற்ற பொருட்கள் ஒரு தார்மீகப் பாடத்தைப் போதிக்க மனிதர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. யோதாம் சீகேமியர்களிடம் ஒரு நீதிக்கதையைச் சொன்னான்; அதில் மரங்கள் முறையே ஒலிவ மரம், அத்தி மரம், திராட்சைக் கொடி மற்றும் முட்செடி ஆகியவற்றைத் தங்களுக்கு ராஜாவாக இருக்குமாறு தூண்டின (நியா. 9:7-15). பின்னர் அவர் 16-20 வசனங்களில் அந்த நீதிக்கதையைப் பயன்படுத்தினார்; அதில் அபிமேலேக்கை தங்கள் ராஜாவாக ஏற்றுக்கொண்டதற்காக மக்களைக் கண்டித்தார், மரங்கள் ஒரு முட்செடியைத் தங்கள் ராஜாவாக ஏற்றுக்கொண்டதைப் போல. மற்றொரு விவிலிய நீதிக்கதை ராஜாவாகிய யோவாஸ் சொன்ன கதையாகும்; அதில் ஒரு முட்செடி ஒரு கேதுரு மரத்திற்குத் தூது அனுப்பி, கேதுரு தன் மகளை முட்செடியின் மகனுக்குத் திருமணத்திற்குத் தர வேண்டும் என்று கேட்டது. ஆனால் ஒரு காட்டுமிருகம் அந்த முட்செடியை மிதித்துப் போட்டது (2 ராஜா. 14:9). முட்செடி என்பது யூதாவின் ராஜாவாகிய அமத்சியா என்று குறிப்பதன் மூலம், அமத்சியா அகங்காரம் கொண்டிருந்தாலும் (வச. 10), ஒரு காட்டுமிருகம் ஒரு முட்செடியை எளிதாக நசுக்குவது போல அமத்சியாவை எளிதாகத் தோற்கடிக்க முடியும் என்று யோவாஸ் சுட்டிக்காட்டினார்.

பின்வரும் அட்டவணை பொதுவாக உருவகங்களாகக் கருதப்படும் 14 வேதப் பகுதிகளைப் பட்டியலிடுகிறது.

வேதாகமத்தில் உள்ள உருவகங்கள் (Allegories)

1. சங்கீதம் 23: கர்த்தர் விசுவாசியின் மேய்ப்பராக
2. சங்கீதம் 80: இஸ்ரவேல் ஒரு அழிக்கப்பட்ட திராட்சைக் கொடியாக
3. நீதிமொழிகள் 5:15-18: திருமண விசுவாசம் ஒரு நீர்த்தொட்டியாக
4. நீதிமொழிகள் 9:1-6: ஞானம் ஒரு இல்லத்தரசியாக
5. ஏசாயா 5:1-7: இஸ்ரவேல் ஒரு பலனற்ற திராட்சைத் தோட்டமாக
6. எசேக்கியேல் 13:8-16: இஸ்ரவேலின் தீர்க்கதரிசிகள் இடிந்து விழுந்த சுவராக
7. எசேக்கியேல் 16: எருசலேமியர்கள் வளர்ந்து விபச்சாரியான ஒரு குழந்தையாக
8. எசேக்கியேல் 17: நேபுகாத்நேச்சரும் எகிப்தும் இரண்டு கழுகுகளாகவும், யூதா ஒரு திராட்சைக் கொடியாகவும்
9. எசேக்கியேல் 23: சமாரியாவும் எருசலேமும் இரண்டு விபச்சாரிகளாக
10. யோவான் 10:1-16: இயேசு ஒரு மேய்ப்பராக
11. யோவான் 15:1-8: இயேசு ஒரு திராட்சைச் செடியாக
- 12.1 கொரிந்தியர் 3:10-15: கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் கட்டிடக் கலைஞர்களாக
13. கலாத்தியர் 4:21-31: ஆகாரும் சாராரும் இரண்டு உடன்படிக்கைகளாக
14. எபேசியர் 6:11-17: கிறிஸ்தவனின் ஆன்மீகப் பாதுகாப்பு கவசமாக

உவமைகளை ஆராய்தல் மற்றும் உருவகங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்

சில வேத ஆசிரியர்கள் உன்னதப் பாட்டை, தேவன் இஸ்ரவேலுடன் கொண்டுள்ள உறவை அல்லது கிறிஸ்து சபையுடன் கொண்டுள்ள உறவைச் சித்தரிக்கும் ஒரு விரிவான உருவகமாகக் கருதுகின்றனர். இருப்பினும், புத்தகத்தில் அப்படி இருப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லாததால், அந்தப் புத்தகத்தை மனித அன்பு மற்றும் திருமணத்தைப் போற்றுவதாகப் பார்ப்பதே சிறந்தது. சிலர் பிரசங்கி 12:3-7-ஐ ஒரு உருவகமாகக் காண்கிறார்கள்; இந்தப் பகுதியை ஒரு தோட்டத்தின் வீழ்ச்சியாகவோ அல்லது வீட்டின் தலைவனின் மரணத்திற்குப் பிந்தைய சோகமாகவோ விளக்குவதற்குப் பதிலாக, சாலொமோன் முதுமையின் குறைந்து

வரும் உடல் மற்றும் உளவியல் திறன்களைச் சித்தரிக்க பல்வேறு உருவகங்களைப் பயன்படுத்தினார் என்று கருதுவது சிறப்பாகத் தோன்றுகிறது.

உருவகங்களை விளக்கும்போது மூன்று வழிகாட்டுதல்கள் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ள ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகளைக் கவனியுங்கள்

யோவான் 10:1-16-ல் மேய்ப்பன் இயேசு ஆவார், ஏனெனில் அவர் தம்மை நல்ல மேய்ப்பன் என்று அழைக்கிறார் (வச. 11, 14). ஆடுகள் விசுவாசிகள் என்று அவர் ஒருபோதும் கூறாவிட்டாலும், நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் பிராணனைக்கொடுக்கிறான் என்றும் அவருடைய ஆடுகள் அவரை அறியும் என்றும் இயேசு கூறியிருப்பதால், அவர்கள் விசுவாசிகள் என்பது தெளிவாகிறது. ஆடுகளைத் திருடும் திருடர்களும் கள்ளர்களும் வெளிப்படையாக அடையாளம் காணப்படவில்லை, ஆனால் அவர்கள் எனக்கு முன்னே வந்தவர்கள் எல்லாரும் (வச. 8) என்று குறிப்பிடப்படுவதால், அவர்கள் போலி மதத் தலைவர்களாக இருக்கலாம். வாசல் காப்பவன் (வச. 3), அந்நியன் (வச. 5), கூலிக்கு வேலை செய்கிறவன் மற்றும் ஓநாய் (வச. 12), ஆட்டுத்தொழுவம் மற்றும் மந்தை (வச. 16) உள்ளிட்ட உருவகத்தின் பிற கூறுகள் விளக்கப்படவில்லை.

யோவான் 15:1-8-ல், திராட்சைச் செடி என்பது நிச்சயமாக இயேசு தான், ஏனெனில் அவர் நானே மெய்யான திராட்சைச்செடி என்று கூறினார், மேலும் அவர் பிதாவாகிய தேவனைத் தோட்டக்காரராக அடையாளம் காட்டினார். கிளைகள் விசுவாசிகள் (நீங்களே கொடிகள், வச. 5).

பின்வரும் பகுதிகளைப் பார்த்து, உருவகங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ள கூறுகளை அடையாளம் காண உதவும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளியுங்கள்.

சங்கீதம் 80:8-16

எகிப்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட திராட்சைக் கொடி யார்? (வச. 8-11-ஐப் பார்க்கவும்.)

நீதிமொழிகள் 5:15-18

வசனம் 15-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நீர்த்தொட்டி அல்லது கிணறு எதைச் சித்தரிக்கிறது? (வச. 18-ஐப் பார்க்கவும்.)

திருமண விசுவாசத்தின் பின்னணியில், வசனம் 16-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வெளியே பாயும் ஊற்றுகள் என்பது எதைக் குறிக்கிறது? (வச. 17-ஐப் பார்க்கவும்.)

நீதிமொழிகள் 9:1-6

வசனம் 5-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரு பெண் எளியவர்களைத் தனது அப்பத்தைச் சாப்பிட அழைப்பதன் பொருள் என்ன? (வச. 6-ஐப் பார்க்கவும்.)

ஏசாயா 5:1-7

வசனம் 1-ல் உள்ள திராட்சைத் தோட்டம் எதைப் பிரதிபலிக்கிறது? (வச. 7-ஐப் பார்க்கவும்.)

வசனங்கள் 2 மற்றும் 4-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நல்ல கனிகள் யாவை? (வச. 7-ஐப் பார்க்கவும்.)

எசேக்கியேல் 13:8-16

காற்று, கல்மழை மற்றும் பெருமழை எதைச் சித்தரிக்கின்றன? (வச. 13-15-ஐப் பார்க்கவும்.)

வசனம் 14-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சுவருக்கு வெள்ளையடித்தவர்கள் யார்? (வச. 15-16-ஐப் பார்க்கவும்.)

எசேக்கியேல் 16

கண்டெடுக்கப்பட்டு கர்த்தரால் பராமரிக்கப்பட்ட கைவிடப்பட்ட குழந்தை யார்? (வச. 2-ஐப் பார்க்கவும்.)

வசனம் 13-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அவளது அழகின் பொருள் என்ன? (வச. 14-ஐப் பார்க்கவும்.)

ஒரு விபச்சாரி தன் காதலர்களைச் சார்ந்திருப்பதைப் போல, எருசலேமியர்கள் யாரைச் சார்ந்திருந்தார்கள்? (வச. 26, 28-29-ஐப் பார்க்கவும்.)

எசேக்கியேல் 17

வசனங்கள் 3-4-ல் முதல் கழுகு என்று அடையாளம் காணப்பட்டவர் யார்? (வச. 12-ஐப் பார்க்கவும்.)

வசனங்கள் 3-4-ல் கூறப்பட்டுள்ளபடி, வர்த்தகரின் தேசத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட திராட்சைக் கொடியின் நுனிக் கிளை எதைக் குறிக்கலாம்? (வச. 12-13-ஐப் பார்க்கவும்.)

வசனங்கள் 7-8-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டாவது கழுகு யார்? (வச. 15, 17-ஐப் பார்க்கவும்.)

எசேக்கியேல் 23

ஓகொலா மற்றும் ஓகொலிபா என்ற இரண்டு விபச்சாரிகளின் அடையாளங்கள் யாவை? (வச. 4-ஐப் பார்க்கவும்.)

பாபிலோனியர்கள் அந்த இரண்டு பெண்களைத் தீட்டுப்படுத்தியதற்கான விளக்கம் என்ன? (வச. 23-24-ஐப் பார்க்கவும்.)

யோவான் 10:1-16

மேய்ப்பன் யார்? (வச. 11, 14-ஐப் பார்க்கவும்.)

ஆடுகள் யார்? (வச. 14-ஐப் பார்க்கவும்.)

யோவான் 15:1-8

திராட்சைச் செடி யார்?

தோட்டக்காரர் யார்?

கிளைகள் யார்?

உவமைகளை ஆராய்தல் மற்றும் உருவகங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்

1 கொரிந்தியர் 3:10-15

சிறந்த கட்டிடக் கலைஞர் யார்?

அஸ்திபாரம் யார்?

கட்டுபவர்கள் யார்?

பொருட்கள் யாவை?

கலாத்தியர் 4:21-31

ஆகாரும் அவளது மகன் இஸ்மயேலும் யாரைப் பிரதிபலிக்கிறார்கள்? (வச. 24-25-ஐப் பார்க்கவும்.)

சாராளும் அவளது மகன் ஈசாக்கும் யாரைப் பிரதிபலிக்கிறார்கள்? (வச. 26-28, 31-ஐப் பார்க்கவும்.)

எபேசியர் 6:11-17

கச்சை (belt) என்பது என்ன?

நீதி என்னும் மார்க்கவசம் (breastplate) என்பது என்ன?

கிறிஸ்தவனின் பாதங்கள் எதனால் மூடப்பட வேண்டும்?

கேடயம் என்பது என்ன? தலைக்கவசம் என்பது என்ன? பட்டயம் என்பது என்ன?

இந்த வசனங்களில் தெளிவாகத் தெரிவது போல, ஒவ்வொரு உருவகமும் பல ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகளைக் கொண்டுள்ளன, இருப்பினும் ஒவ்வொரு கூறும் (நபர், பொருள் அல்லது செயல்) விளக்கப்படுவதில்லை. இது இரண்டாவது கொள்கைக்கு வழிவகுக்கிறது.

விளக்கப்படாத உருவக விவரங்களுக்கு விளக்கம் அளிக்க முயலாதீர்கள்

யோவான் 10-ல் வரும் கூலிக்கு வேலை செய்கிறவன் இயேசுவின் காலத்தில் இருந்த மதத் தலைவர்களைக் குறிப்பதாகச் சிலர் கூறுகிறார்கள், ஆனால் அந்தப் பகுதியில் அதற்கு விளக்கம் அளிக்கப்படாததால், நாம் அதை உறுதியாகக் கூற முடியாது. இது உருவகத்தின் சித்திரத்தை முழுமைப்படுத்துவதற்காகச் சேர்க்கப்பட்ட ஒரு விவரமாக இருக்கலாம். சங்கீதம் 80-ல் உள்ள திராட்சைக் கொடி உருவகத்தில், கொடியை அழித்ததாகக் கூறப்படும் காட்டுப் பன்றிகள் யார் என்று அடையாளம் காட்டப்படவில்லை; இருப்பினும் வேதத்தின் பிற பகுதிகள், இது இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதாவைத் தாக்கிய அசீரியர்களையும் பாபிலோனியர்களையும் நுட்பமாகக் குறிக்கலாம் என்று உணர்த்துகின்றன.

ஞானத்தினால் கட்டப்பட்ட வீடு பற்றிய உருவகத்தில் (நீதி. 9:1-6), இறைச்சி, திராட்சரசம், மேஜை அல்லது வேலைக்காரிகள் எதைக் குறிக்கிறார்கள் என்று நாம் கேட்கத் தேவையில்லை. அவை ஒரு ஆடம்பரமான உணவு தயாரிக்கப்படுவதைக் காட்டும் கதையின் சூழலை முழுமைப்படுத்த உதவும் கூடுதல் விவரங்கள் மட்டுமே; இது 6-ஆம் வசனத்தில் ஞானத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், ஏசாயா 5:1-7-ல் உள்ள திராட்சைத் தோட்ட உருவகத்தின் ஒவ்வொரு புள்ளியையும் ஏதோ ஒரு ஆன்மீக உண்மையோடு ஒப்பிடக்கூடாது. வளமான குன்று, கற்கள், கோபுரம், திராட்சை ஆலை (வச. 1-2) மற்றும் வேலி மற்றும் சுவர் (வச. 5) ஆகியவை வேதப் பகுதியில் விளக்கப்படவில்லை, எனவே நாம் அவற்றுக்கு இணையாக எதையும் தேடக்கூடாது. எசேக்கியேல் 16-ல் உள்ள உருவகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தண்ணீர், இரத்தம், தைலங்கள், ஆடைகள், ஆபரணங்கள் மற்றும் உணவு ஆகியவற்றிற்கும் இதுவே பொருந்தும். இந்த விவரங்கள் கதையை அழகுபடுத்துகின்றன; தாழ்ந்த நிலையில் தொடங்கிய இஸ்ரவேல் தேசத்தின் மீது கர்த்தர் கொண்டிருந்த அளவற்ற அக்கறையைப் பற்றிய ஒரு தாக்கத்தை வாசகருக்கு வழங்குவதற்காகவே இவை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

போதனையின் முக்கிய கருத்தைத் தீர்மானியுங்கள்

உவமைகளைப் போலவே, உருவகங்களிலும் மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒப்புமை அல்லது ஒற்றுமையின் முக்கிய கருத்தைத் தேட வேண்டும். பல ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகள் இருந்தாலும், இந்த உருவகத்தின் மூலம் போதிக்கப்படும் முக்கிய உண்மை என்ன? என்று வாசகர் கேட்க வேண்டும். சங்கீதம் 80:8-16-ல் போதிக்கப்படும் உண்மை அந்தப் பகுதியின் இறுதியில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது; அதில் தேவன் திராட்சைக் கொடியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சங்கீதக்காரன் ஜெபிக்கிறான் (வச. 14-15). நீதிமொழிகள் 9-ன் கருத்து என்னவென்றால், மக்கள் ஞானத்தின் அழைப்பிற்கு செவிசாய்த்து, அவளது விருந்தில் பங்கேற்பதன் மூலம் ஞானிகளாக மாற வேண்டும் என்பதாகும். எசேக்கியேல் 16-ல் உள்ள நீண்ட உருவகத்தின் முக்கிய கருத்து அதன் முடிவு

வசனங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது: தேவன் எருசலேமியர்களை அவர்களுடைய பாவத்திற்காகத் தண்டிப்பார் (வச. 59), ஆனால் அவர் அவர்களை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவார் (வச. 62-63).

யோவான் 15-ல் உள்ள உருவகத்தின் கருத்து தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது, அதாவது, கிளைகள் (விசுவாசிகள்) கனிகளைத் தருவதற்காக கிறிஸ்துவுடன் நிலைத்திருக்க வேண்டும் (வச. 4).

உருவகங்களை விளக்குவதை, உருவகப்படுத்துதல் (allegorizing) அல்லது உருவக விளக்க முறையுடன் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. உருவகப்படுத்துதல் என்பது வேதப் பகுதியில் வெளிப்படையாகத் தெரிவதை விட ஆழமான அர்த்தங்களைத் தேடும் ஒரு அணுகுமுறையாகும்; இவை பைபிள் பகுதிகளில் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள கருத்துக்களிலிருந்து வேறுபட்டவை. நல்ல சமாரியன் உவமையின் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு கூறிலிருந்தும் ஒப்புமைகளை வரைய அகுஸ்தீன் மேற்கொண்ட முயற்சி உருவகப்படுத்துதலுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் (பக்கம் 216-ஐப் பார்க்கவும்). இது உருவகப்படுத்துதல் ஆகும், ஏனெனில் அந்தத் தூரநோக்கு விளக்கங்களுக்கு விவிலியப் பகுதியில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை. விளக்க உரைகளின் வரலாறு குறித்த அத்தியாயம் 2-ல் உருவகப்படுத்துதல் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. கலாத்தியர் 4-ல் பவுல் உருவகப்படுத்துதலைப் பயன்படுத்தினாரா என்ற கேள்வியும் அங்கு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிகாரம்

தீர்க்கதரிசனத்தை விளக்குதல்

பெரும்பாலான மக்கள் இயல்பாகவே எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிய ஆர்வமாக உள்ளனர். நாம் எதிர்காலத்தை நோக்கிய சாய்வு கொண்டவர்கள். நேற்றைய நாளை விட நாளை என்பது ஏதோ ஒரு வகையில் அதிக சூழ்ச்சியையும் வசீகரத்தையும் கொண்டுள்ளது.

முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்பதைத் தேடவும், எதிர்காலத்தைக் கணிக்கவும் மக்கள் பல வழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் தங்கள் உள்ளங்கையில் உள்ள ரேகைகளைப் படிக்க ஒருவரை வேலைக்கு அமர்த்துகிறார்கள். அவர்கள் படிகப் பந்து (crystal ball) விவரிப்பாளர்களுடன் கலந்தாலோசிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தேயிலை இலைகளை வாசிக்கிறார்கள், டாரோட் அட்டைகளை (tarot cards) விளக்குகிறார்கள், அமானுஷ்ய பலகைகளை (Ouija boards) ஆலோசிக்கிறார்கள், மற்றும் சூனியக்காரிகளின் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள். நட்சத்திரங்கள் மற்றும் கிரகங்களின் நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜோதிடர்களின் ஆலோசனையை மில்லியன் கணக்கானவர்கள் உண்மையாகப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

குறைவான மாயாஜாலமான விஷயத்தில், பல வணிகர்கள் தங்கள் நிதி முதலீடுகளின் திசையைத் தீர்மானிக்க வால் ஸ்ட்ரீட் (Wall Street) போக்குகளைக் கவனிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும் முடிவுகளில் வழிகாட்டுதலுக்காக நண்பர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்களை அணுகுகிறார்கள். பண்டைய காலங்களில் மக்கள் பலியிடப்பட்ட விலங்குகளின் கல்லீரலில் உள்ள ரேகைகளைக் கூட ஆலோசித்தனர் அல்லது பறவைகளின் பறக்கும் திசையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்காலத்தை கணித்தார்கள். எகிப்தின் பார்வோன்களும் பாபிலோனின் நேபுகாத்நேச்சரும் தங்களுக்கு என ஜோதிடர்களையும் முன்கணிப்பாளர்களையும் வைத்திருந்தனர். வெளிப்படையாக, அறியப்படாத எதிர்காலம் பல தனிநபர்களுக்கு கவலையைத் தருகிறது. அவர்கள் முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்பது குறித்த சில உறுதிப்பாட்டிற்காகப் போராடுகிறார்கள்.

எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நிச்சயமான ஒரே குரல் தேவன் மட்டுமே. அவர் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிட்டார், எனவே அவர் அதை அறிவார். தேவன் மட்டுமே எதிர்காலத்தை அறிவிக்க முடியும் என்பதால் தீர்க்கதரிசனம் தனித்துவமானது. ஏசாயா எழுதியது போல, ஆதிமுதற்கொண்டு இதை அறிவித்து, அந்நாள்தொடங்கி இதைச் சொன்னவர் யார்? கர்த்தராகிய நான் அல்லவா? நான் தவிர வேறு தேவன் இல்லை (ஏசாயா 45:21). தீர்க்கதரிசனம் (prophecy) என்ற சொல் ஒருவருக்காக அல்லது முன்னதாக பேசுவது என்று பொருள்படும் இரண்டு கிரேக்க சொற்களிலிருந்து வந்தது. இவ்வாறு தீர்க்கதரிசனம் என்பது நிகழ்வுகள் நடப்பதற்கு

முன்பே அவற்றை பேசுவதும் எழுதுவதும் ஆகும். மனித புத்திசாலித்தனத்தால் அவற்றை முன்னரே கணித்திருக்க முடியாது. இந்த காரணத்திற்காக, பைபிள் எழுத்தாளர்கள் நிகழ்வுகள் நடந்த பிறகு அவற்றை எழுதினார்கள், ஆனால் அவை இன்னும் வரவிருக்கும் நிகழ்வுகளின் தீர்க்கதரிசனங்களைப் போல பதிவு செய்தனர் என்று சில அறிஞர்கள் கூறுவது தவறானது.

பைபிளின் தீர்க்கதரிசனங்கள் தேவனாலேயே வந்தவை. வேதத்திலுள்ள எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் ஒருவனுடைய சுயமான விளக்கத்தினால் உண்டாகவில்லை (2 பேதுரு 1:20). இந்த வசனத்தில் விளக்கம் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கச் சொல் எபிலுசிஸ் (epilysis) ஆகும், இதன் நேரடிப் பொருள் தளர்த்துதல் அல்லது அவிழ்த்தல் என்பதாகும். வேதத்திலுள்ள எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் ஒரு தீர்க்கதரிசியின் சொந்த உருவாக்கத்தால் வரவில்லை என்பதே இதன் கருத்து. அதாவது, தீர்க்கதரிசன வேதவசனங்கள் தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந்தே உருவாகவில்லை. ஒரு தெய்வீக புத்தகமாக, பைபிள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கணிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது, அதை தேவன் மட்டுமே வழங்க முடியும். பைபிளின் எதிர்கால கணிப்புகள் பல ஏற்கனவே நிறைவேறியுள்ளன, குறிப்பாக கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையில். இன்னும் ஏராளமான தீர்க்கதரிசனங்கள், அவற்றில் சில திடுக்கிடும் விவரங்களுடன், அவருடைய வருகையுடனும் அதைத் தொடர்ந்தும் நிறைவேறுவதற்காகக் காத்திருக்கின்றன.

பைபிளில் தீர்க்கதரிசனப் பாடப்பொருள் மிகவும் பரந்தது. புறஜாதி நாடுகள், இஸ்ரவேல் தேசம், தனிநபர்கள், மேசியா, பூமி கிரகம், உபத்திரவக்காலம், மில்லினியம் (ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி), மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை மற்றும் நித்திய நிலை பற்றிய கணிப்புகள் வேதவசனங்களில் அடங்கும். சில கணிப்புகள் விரைவில் நிறைவேறிய நிகழ்வுகளைப் பற்றியவை, மற்றவை கணிப்புகள் சொல்லப்பட்ட பிறகு டஜன் கணக்கான அல்லது நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறைவேறிய அல்லது நிறைவேறப் போகும் நிகழ்வுகளைப் பற்றியவை. முந்தையவை சில நேரங்களில் அண்மைய (near) தீர்க்கதரிசனங்கள் என்றும், மற்றவை தொலைதூர (far) தீர்க்கதரிசனங்கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அண்மைய தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு இவை சில உதாரணங்கள்: சாமுவேல் சவுலின் மரணத்தைத் தீர்க்கதரிசனமாகச் சொன்னார் (1 சாமு. 28:19); எரேமியா பாபிலோனில் எழுபது ஆண்டு காலச் சிறையிருப்பைத் தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறினார் (எரே. 25:11); பெல்ஷாத்சரின் ராஜ்யத்தை மேதியர்களும் பெர்சியர்களும் கைப்பற்றுவார்கள் என்று தானியேல் கணித்தார் (தானி. 5:28). பேதுரு தன்னை மறுதலிப்பார் என்றும் (மத். 26:34), யூதாஸ் தம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பார் என்றும் (மத். 26:21) இயேசு கணித்தார். அகபு, பவுல் கைது செய்யப்படுவார் என்று தீர்க்கதரிசனம் சொன்னார் (அப். 21:10-11).

எஸ்கடாலஜி (eschatology) எனப்படும் எதிர்கால நிகழ்வுகளைப் பற்றிய ஆய்வில் இருப்பதைப் போல, பைபிள் விளக்கத்தின் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் விசுவாசிகள்

இவ்வளவு பரவலாக வேறுபடுவதில்லை (இது கடைசி என்று பொருள்படும் கிரேக்கச் சொல்லான எஸ்கடோஸ் என்பதிலிருந்து வந்தது).

தீர்க்கதரிசனத்தை ஏன் படிக்க வேண்டும்?

பைபிளின் தீர்க்கதரிசனக் கூற்றுகளை எவ்வாறு விளக்குவது என்பதில் பல ஆண்டுகளாக கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவி வந்தாலும், அதன் தீர்க்கதரிசன இலக்கியங்களை ஆராய்வதற்கு பைபிள் பல காரணங்களைத் தருகிறது.

தீர்க்கதரிசனம் தேற்றுகிறது

இறந்துபோன விசுவாசிகள், உயிருடன் இருக்கும் பரிசுத்தவான்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு (Rapture) முன்பே உயிர்த்தெழுவார்கள் என்று தெசலோனிக்கேய விசுவாசிகளுக்கு உறுதியளித்த பிறகு, பவுல் எழுதினார்: ஆகையால் இந்த வார்த்தைகளினாலே நீங்கள் ஒருவரையொருவர் தேற்றுங்கள் (1 தெச. 4:18). இந்தச் செய்தி ஆறுதலையும் ஊக்கத்தையும் அளித்தது (கிரேக்கச் சொல்லான பராகலியோ இரண்டு அர்த்தங்களையும் கொண்டுள்ளது).

மேல்வீட்டு அறையில் பேசுகையில், இயேசு பரலோகத்திற்குத் திரும்புவதைப் பற்றிய கருத்துக்களை, உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக (யோவான் 14:1) என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்கினார். நான் இருக்கிற இடத்திலே நீங்களும் இருக்கும்படி, நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன் (வச. 3; ஒப்பிடவும் வச. 18, 28) என்று இயேசு சொன்னதைக் கேட்டபோது சீடர்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அமைதியடைந்தனர்.

தீர்க்கதரிசனம் அமைதிப்படுத்துகிறது

நமது காலம் ஒழுக்கக்கேடு, வன்முறை, பாதுகாப்பின்மை, வெறுப்பு மற்றும் ஆன்மீக விஷயங்களில் அதிகரித்த அலட்சியம் ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் பயங்கரமான நாட்கள் இன்னும் வரவிருக்கின்றன (2 தீமோ. 3:1-5). அப்படியிருந்தும், தேவன் எதிர்காலத்தை அறிவார் மற்றும் கட்டுப்படுத்துகிறார் என்ற உண்மையை கிறிஸ்தவர்கள் நம்பி இளைப்பாறுகிறார்கள். இந்தக் காரணத்திற்காகவே கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை பாக்கியமுள்ள நம்பிக்கை (தீத்து 2:13) என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது அவருடைய சொந்த மக்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரும் ஒரு நிகழ்வாகும்.

தீர்க்கதரிசனம் மனமாற்றத்தை உருவாக்குகிறது

அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில், அப்போஸ்தலர்களால் வழங்கப்பட்ட பல பிரசங்கங்கள் எதிர்காலத்திற்கான தேவனுடைய திட்டங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன, அதன் விளைவாக ஏராளமான மக்கள் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டார்கள். அப்போஸ்தலர் 2-ல் பேதுருவின் செய்தியின் பெரும்பகுதி, பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்கள் பலவற்றை இயேசு எவ்வாறு நிறைவேற்றினார் என்பதை

விளக்குகிறது. வசனத்தைக் கேட்டவர்களில் அநேகர் விசுவாசித்தார்கள் (4:4). ஏதென்ஸில், பவுல் மார்ஸ் ஹில்லில் (அரியோப்பாகு) தனது செய்தியை முடிக்கும்போது, தேவன் தாம் நியமித்த மனுஷனைக்கொண்டு, பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்க்கப்போகிற ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார் (17:31) என்று உறுதிப்படுத்தினார். பவுலின் செய்தியின் விளைவாகச் சில மக்கள் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டனர் (வச. 34). பவுல் வீட்டுக்காவலில் இருந்தபோது (28:30), அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய காரியங்களைப் போதித்தார் (வச. 31). இந்த நூற்றாண்டில் கூட, தீர்க்கதரிசன நிகழ்வுகள் குறித்த பிரசங்கங்களைக் கேட்டதன் விளைவாகப் பல மக்கள் கிறிஸ்துவிடம் வந்துள்ளனர்.

தீர்க்கதரிசனம் சுத்திகரிக்கிறது

கர்த்தர் எந்தக் கணமும் வரக்கூடும் என்பதை அறிவது, விசுவாசிகளை கர்த்தருக்குப் பிரியமான வாழ்க்கையை நடத்தத் தூண்டுகிறது. பாக்கியமுள்ள நம்பிக்கையைக் குறிப்பிட்ட உடனேயே, பவுல் கர்த்தருடைய விருப்பத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்: அவர் நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக்கொண்டு, தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்யப் பக்திவைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படி (தீத்து 2:14). விசுவாசிகள் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் எதிர்நோக்கியிருப்பதால், அவர்கள் கறையற்றவர்களும் பிழையற்றவருமாய்ச் சமாதானத்தோடே அவர் சந்நிதியில் காணப்படும்படி ஜாக்கிரதையாயிருக்கக்கடவீர்கள் (2 பேதுரு 3:14). கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம் என்று உறுதிப்படுத்திய யோவான், பின்வருமாறு சேர்த்தார்: அவர்மேல் இந்தப் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவன் எவனும், அவர் சுத்தமாயிருக்கிறதுபோலத் தன்னையும் சுத்திகரித்துக்கொள்ளுகிறான் (1 யோவான் 3:2-3).

தீர்க்கதரிசனம் கட்டாயப்படுத்துகிறது

வாழ்க்கையின் சுருக்கத்தையும், பவுல் கூறியது போல நிமிஷநேரத்திலே, இமைப்பொழுதிலே நிகழும் கர்த்தரின் சீக்கிரமான வருகையையும் கருத்தில் கொண்டு (1 கொரி. 15:52), விசுவாசிகள் உறுதியுள்ளவர்களாயும், அசைக்கப்படாதவர்களாயும், கர்த்தருடைய கிரியையிலே எப்பொழுதும் பெருகுகிறவர்களாயும் இருக்க வேண்டும் (வச. 58). ஒவ்வொரு விசுவாசியும் கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கவேண்டும் (2 கொரி. 5:10) என்பதால், இரட்சிப்பிற்காக மக்கள் கிறிஸ்துவிடம் வரும்படி அவர்களை ஏவ வேண்டும் (வச. 11). கிறிஸ்துவின் அன்பு எங்களை நெருக்கி ஏவுகிறது அல்லது நம்மைச் செயலில் ஈடுபடத் தூண்டுகிறது (வச. 14).

தீர்க்கதரிசனம் தெளிவுபடுத்துகிறது

தேவன் எதிர்காலத்தில் என்ன செய்வார் என்பது பற்றிய பல விவரங்களை விவிலியத் தீர்க்கதரிசனம் முன்வைக்கிறது. பைபிளின் பல பகுதிகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த உண்மைகள் சபை, உலகம், அவிசுவாசிகள், நாடுகள் மற்றும் சாத்தான் ஆகியோருக்கான தேவனுடைய எதிர்காலத் திட்டத்தின் இணக்கமான வடிவத்தை முன்வைக்கின்றன.

முக்கியமான இரண்டு சிக்கல்கள் யாவை?

பைபிள் தீர்க்கதரிசனத்தை விளக்குவது ஒரு தீவிரமான பைபிள் மாணவரைப் பல தீர்க்கதரிசன விவரங்களுக்குள் ஈடுபடுத்துகிறது. இருப்பினும், எஸ்கடாலஜி ஆய்வுக்கு இரண்டு சிக்கல்கள் அடிப்படையானவை. அவை ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி சிக்கல் (மின்னிலியம் - பூமியில் கிறிஸ்துவின் எதிர்கால ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சியை பைபிள் போதிக்கிறதா?), மற்றும் காலமுறைமை (dispensational) சிக்கல் (தேவன் வெவ்வேறு காலமுறைகளை [dispensations] போதிக்கிறாரா?) ஆகும்.

முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை (Premillennialism) என்றால் என்ன?

மில்லினியம் (millennium) என்ற சொல் லத்தீன் சொற்களான மில்லே (ஆயிரம்) மற்றும் அன்னஸ் (ஆண்டு) ஆகியவற்றிலிருந்து வந்தது. மில்லினியலிசம் என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் உள்ள ப்ரீ (pre) என்ற முன்னொட்டு முன்பு என்று பொருள்படும். எனவே முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை என்ற சொல், மில்லினியம் அல்லது ஆயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னதாக கிறிஸ்து பூமிக்குத் திரும்புவார் என்பதாகும். சில நேரங்களில் ப்ரீமில்லினியவாதிகள் சிலியாஸ்டுகள் (chiliasts) என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள், இது ஆயிரம் என்று பொருள்படும் சிலியோய் (chilioi) என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து வந்தது.

முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் இவை:

1. இந்த யுகத்தின் முடிவில் கிறிஸ்து எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலில் (Rapture) திரும்புவார், மேலும் பூமியில் தனது பரிசுத்தவான்களுடன் 1,000 ஆண்டுகள் ராஜாவாக ஆட்சி செய்வார். (எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்கும் உபத்திரவக்காலத்திற்கும் இடையிலான உறவு குறித்த தங்கள் பார்வையில் ப்ரீமில்லினியவாதிகள் வேறுபடுகிறார்கள். பக்கம் 236-ல் உள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்கவும்.)
2. மில்லினியத்தில், இஸ்ரவேல் தேசம் அதன் நிலம், தேசியம் மற்றும் ராஜா (சிம்மாசனம்) தொடர்பாக ஆபிரகாமுக்கும் தாவீதுக்கும் தேவன் வாக்குறுதி அளித்த ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கும்.
3. எனவே இன்றைய சபை, ஒரு நாடாக இஸ்ரவேலுக்கு வழங்கப்பட்ட இந்த வாக்குறுதிகளைச் சுதந்தரிக்கவில்லை.

ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி இல்லை எனும் கொள்கை (Amillennialism) என்றால் என்ன?

அ (a) என்ற முன்னொட்டு இல்லை அல்லது எதிர்மறை என்று பொருள்படும், எனவே அமில்லினியலிசம் என்பது பூமியில் கிறிஸ்துவின் நேரடியான 1,000 ஆண்டு ஆட்சி இருக்காது என்ற பார்வையாகும்.

எழுத்தின்படியான ஆயிரம் வருட அரசாட்சியை மறுப்போரின் அடிப்படைப் போதனைகள் இவை:

1. கிறிஸ்துவின் இரண்டு வருகைகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் ராஜ்யம் இப்போது நடைமுறையில் உள்ளது. கிறிஸ்து இப்போது பரலோகத்தில் ஆட்சி செய்வதால், அவர் பூமியில் 1,000 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்ய மாட்டார். நாம் இப்போது மில்லினியத்தில் இருக்கிறோம்.
2. ராஜ்யம் என்பது பூமியில் உள்ள சபை (இது அகுஸ்தீனின் பார்வை, இப்போது ரோமன் கத்தோலிக்க சபையினால் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது) அல்லது பரலோகத்தில் உள்ள பரிசுத்தவான்கள் (இது பெஞ்சமின் வார்ஃபீல்டின் பார்வை). எனவே பூமியில் கிறிஸ்துவின் எதிர்கால ஆட்சி இருக்காது, மேலும் 1,000 என்பது ஒரு நீண்ட காலத்தைக் குறிக்கும் அடையாள எண்ணாகும்.
3. நிலம், தேசியம் மற்றும் சிம்மாசனம் பற்றி இஸ்ரவேலுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் இப்போது சபையிலுள்ள விசுவாசிகளிடையே ஆன்மீக ரீதியில் நிறைவேறி வருகின்றன.
4. இஸ்ரவேலுக்குத் தேவன் அளித்த வாக்குறுதிகள் நிபந்தனைக்குட்பட்டவை, மேலும் அந்தத் தேசம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்யாததால் அவை சபைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.
5. கிறிஸ்து இப்போது பரலோகத்தில் தாவீதின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து ஆட்சி செய்கிறார், மேலும் சாத்தான் இப்போது கிறிஸ்துவின் இரண்டு வருகைகளுக்கு இடையே கட்டப்பட்டிருக்கிறான்.

பின்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை (Postmillennialism) என்றால் என்ன?

போஸ்ட் (post) என்றால் பிறகு என்று பொருள்படுவதால், போஸ்ட்மில்லினியலிசம் என்பது கிறிஸ்துவின் வருகை மில்லினியத்திற்குப் பிறகு நிகழும் என்பதாகும். இந்தப் பார்வை பின்வரும் புள்ளிகளை உள்ளடக்கியது.

1. சபை ராஜ்யம் அல்ல, ஆனால் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதன் மூலம் அது பூமியில் ராஜ்யத்தைக் (ஒரு உன்னதமான, கிறிஸ்தவமயமாக்கப்பட்ட நிலை) கொண்டு வரும். அல்லது, பல தாராளவாத இறையியலாளர்கள் நம்புவது

போல, மனித முயற்சி மற்றும் இயற்கை செயல்முறைகள் மூலம் மில்லினியம் வரும்.

2. ராஜ்யத்தின் போது கிறிஸ்து பூமியில் இருக்க மாட்டார். அவர் மக்களின் இருதயங்களில் ஆட்சி செய்வார், மேலும் மில்லினியத்திற்குப் பிறகு அவர் பூமிக்குத் திரும்புவார்.
3. மில்லினியம் நேரடியான 1,000 ஆண்டுகள் நீடிக்காது.
4. ஆபிரகாமுக்கும் தாவீதுக்கும் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளின் நிறைவேற்றத்தை இஸ்ரவேல் அல்ல, சபையே ஆன்மீக ரீதியில் பெறும்.

ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி குறித்த கேள்வியில் ஒருவர் எந்தப் பார்வையை வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் கொண்டு மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், ஆரம்பகால சபையின் முதல் சில நூற்றாண்டுகளில் இருந்த கணிசமான எண்ணிக்கையிலான தலைவர்கள் தெளிவாக ப்ரீமில்லினிய கொள்கை உடையவர்களாக இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (பின்வரும் ஆரம்பகால சபையில் முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை அட்டவணையைப் பார்க்கவும்).

எழுத்தின்படியான ஆயிரம் வருட அரசாட்சியை மறுப்பு அலெக்ஸாண்ட்ரியாவின் கிளமெண்ட் (கி.பி. 155-216) மற்றும் ஆரிஜன் (சுமார் கி.பி. 185-254) ஆகியோருடன் தொடங்குகிறது. அவர்களின் பார்வைகள் பற்றிய கூடுதல் விவரங்களுக்கு விளக்க உரைகளின் வரலாறு குறித்த அத்தியாயம் 2-ஐப் பார்க்கவும். ஆரிஜன் வேதத்தின் பெரும்பகுதியை ஆன்மீகமயமாக்கினார் மற்றும் கிறிஸ்துவின் இரண்டு வருகைகளுக்கு இடைப்பட்ட தற்போதைய யுகமே மில்லினியம் என்று போதித்தார். பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் (272-337) சபையையும் அரசையும் இணைப்பதன் மூலம் அமில்லினியலிசம் வளர்ச்சியடைய வழிவகுத்தார். இது இறையியலாளர் அகுஸ்தீனை (354-430), சபை என்பது பூமியில் உள்ள ராஜ்யம் என்று போதிக்கத் தூண்டியது. அவர் விவிலியத் தீர்க்கதரிசனத்தின் பெரும்பகுதியை ஆன்மீகமயமாக்கினாலும், கிறிஸ்து கி.பி. 1000 வாக்கில் திரும்புவார் என்று போதித்தார். இடைக்காலத்தில் பாப்பரசர் ஆட்சி, ரோமன் கத்தோலிக்க சபையே பூமியில் தேவனுடைய ராஜ்யம் என்று போதித்தது. அதன் பிறகு சபை ஏன் கிறிஸ்துவின் எதிர்கால பூமியின் ஆட்சியை மறுத்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது எளிது.

ஜான் விக்லிஃப், மார்ட்டின் லூதர், பிலிப் மெலஞ்ச்தன், ஜான் கால்வின் மற்றும் உல்ரிச் ஸ்விங்லி உள்ளிட்ட பல சீர்திருத்தவாதிகள் அமில்லினியவாதிகளாக இருந்தனர். இருப்பினும், வில்லியம் டிண்டேல் மற்றும் அநேக அனபாப்டிஸ்டுகள் ப்ரீமில்லினியவாதிகளாக இருந்தனர். மொராவியர்களும் ஹுகுவெனாட்டுகளும் பொதுவாக ப்ரீமில்லினியவாதிகளாக இருந்தனர்.

பின்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை முதன்முதலில் டேனியல் விட்பி (1638-1725) என்பவரால் போதிக்கப்பட்டது, மேலும் இது ஜொனாதன் எட்வர்ட்ஸ், சார்லஸ் வெஸ்லி, சார்லஸ் ஹோட்ஜ், ஏ.ஏ. ஹோட்ஜ், அகஸ்டஸ் எச். ஸ்ட்ராங், ஜேம்ஸ் ஸ்னோடன் மற்றும் லொரைன் போட்னர் ஆகியோரால் பின்பற்றப்பட்டது.

பின்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிட்டத்தட்ட மறைந்துவிட்டது. இரண்டு உலகப் போர்களின் தாக்கம், உலகம் சிறந்து விளங்குகிறது என்ற அதன் நம்பிக்கையான பார்வையின் காரணமாகப் பலரைப் பின்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கையை கைவிடச் செய்தது. ஆனால் சமீப ஆண்டுகளில் பின்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய ஆதிக்க இறையியல் (dominion theology) என்பது போஸ்ட்மில்லினிய கொள்கையாகும். அரசாங்கம் உட்பட சமூகத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் கிறிஸ்தவர்கள் பொறுப்பேற்க (ஆதிக்கம் அல்லது தலைமை வகிக்க) வேண்டும் என்று ஆதிக்க இறையியலாளர்கள் வாதிடுகின்றனர். இந்த அர்த்தத்தில், சபை சமூகத்தை கிறிஸ்தவமயமாக்க வேண்டும் மற்றும் அதன் மூலம் ராஜ்யத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அவர்கள் போதிக்கிறார்கள். இந்தப் பார்வையின் ஆதரவாளர்களில் கிரெக் எல். பான்சென், டேவிட் சில்டன், கென்னத் எல். ஜென்ட்ரி ஜூனியர், ஜேம்ஸ் பி. ஜோர்டான், கேரி நார்த், ஆர்.ஜே. ரஷ்டூனி மற்றும் டக்ளஸ் வில்சன் ஆகியோர் அடங்குவர்.

ஆரம்பகால சபையில் முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை

1. ரோமாபுரியின் கிளமெண்ட் (சுமார் 30-95)

நிச்சயமாக, சீக்கிரமாகவும் திடீரெனவும் அவருடைய சித்தம் நிறைவேறும், வேதவசனங்களும் சாட்சி பகர்கின்றன, அவர் சீக்கிரமாய் வருவார், தாமதிக்கமாட்டார், என்றும், கர்த்தர் திடீரெனத் தமது ஆலயத்திற்கு வருவார், நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற அந்தப் பரிசுத்தமானவரே வருவார் (கொரிந்தியருக்கு எழுதிய கடிதம், அத்தியாயம் 23).

தேவன் வெளிப்படும் நாளை நாம் அறியாதிருப்பதால், அன்பு மற்றும் நீதியுடன் ஒவ்வொரு மணிநேரமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்காகக் காத்திருப்போம் (கொரிந்தியருக்கு எழுதிய இரண்டாவது கடிதம், அத்தியாயம் 12).

2. தி டிடாச்சே (The Didache) (சுமார் 105)

அப்பொழுது சத்தியத்தின் அடையாளங்கள் தோன்றும்; முதலாவதாக, வானத்தில் ஒரு விரிவின் அடையாளம்; பின்னர் எக்காளச் சத்தத்தின் அடையாளம்; மூன்றாவதாக, மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல்; ஆனால் எல்லாரும் அல்ல.

3. ஹெர்மஸின் மேய்ப்பன் (The Shepherd of Hermas) (சுமார் 140-150)

உங்கள் விசுவாசத்தினாலும், அத்தகைய ஒரு மிருகத்தின் பிரசன்னத்தை நீங்கள் சந்தேகிக்காததாலும் பெரிய உபத்திரவத்திலிருந்து தப்பினீர்கள். ஆகையால், போய் கர்த்தரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு அவருடைய வல்லமையான செயல்களைச் சொல்லுங்கள், மேலும் இந்த மிருகம் வரப்போகும் பெரிய உபத்திரவத்தின் ஒரு வகை (மாதிரி) என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள் (தரிசனங்கள், 1. 4. 2).

4. பர்னபாஸ்

6,000 ஆண்டு கால வரலாற்றுக்குப் பிறகு, கிறிஸ்து அந்திக்கிறிஸ்துவை அழிக்கத் திரும்புவார் மற்றும் ஏழாவது ஓய்வு நாளாகிய ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு பூமியில் தனது ராஜ்யத்தை நிறுவுவார் என்று பர்னபாஸ் நம்பினார் (பர்னபாஸின் நிருபம், அத்தியாயம் 15).

5. பாலிகார்ப் (70-155)

இந்தத் தற்போதைய யுகத்தில் நாம் அவருக்குப் பிரியமானவர்களாய் இருந்தால், வரவிருக்கும் யுகத்தையும் பெறுவோம், அவர் நம்மை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புவார் என்று நமக்கு வாக்களித்தபடியே, நாம் அவருக்குத் தகுதியானவர்களாய் வாழ்ந்தால், நாமும் அவருடன் கூட அரசாளுவோம்.

6. அந்தியோகியாவின் இக்னேஷியஸ் (சுமார் 35-107)

அவர் தனது எழுத்துக்களில் கடைசி காலங்களைக் குறிப்பிடுகிறார் மற்றும் கிறிஸ்துவின் வருகைக்கான எதிர்பார்ப்பு மனநிலையை வலியுறுத்தினார்.

7. பாப்பியாஸ் (80-163)

மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி வரும் என்றும் கிறிஸ்துவின் தனிப்பட்ட ஆட்சி பூமியில் நிலைநாட்டப்படும் என்றும் அவர் எழுதினார் (இரேனியஸ் மற்றும் யூசிபியஸால் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பகுதி VI).

8. ஜஸ்டின் மார்டியர் (சுமார் 100-164)

ஆனால் நானும், எல்லா விஷயங்களிலும் சரியான மனதுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் எவரோ அவர்களும், மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல் இருக்கும் என்பதையும், தீர்க்கதரிசிகளாகிய எசேக்கியேல் மற்றும் ஏசாயா மற்றும் பிறர் அறிவித்தபடி கட்டப்பட்டு, அலங்கரிக்கப்பட்டு, விரிவுபடுத்தப்படும் எருசலேமில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் இருக்கும் என்பதையும் அறிவோம்... மேலும் அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவரான யோவான், தமக்கு அளிக்கப்பட்ட ஒரு வெளிப்பாட்டின் மூலம், நம்முடைய கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தவர்கள் எருசலேமில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் செலவிடுவார்கள் என்றும், அதன் பிறகு பொதுவான... நித்திய உயிர்த்தெழுதலும்

அனைத்து மனிதர்களின் நியாயத்தீர்ப்பும் நிகழும் என்றும் கணித்துள்ளார் (டிரைஃபோவுடனான உரையாடல், அத்தியாயம் 80-81).

9. இரேனியஸ் (சுமார் 130-202)

ஆனால் இந்த அந்திக்கிறிஸ்து இந்த உலகில் உள்ள அனைத்தையும் பாழாக்கிய பிறகு, அவன் மூன்று வருடங்களும் ஆறு மாதங்களும் அரசாண்டு, எருசலேம் தேவாலயத்தில் அமருவான்; பின்னர் கர்த்தர் பரலோகத்திலிருந்து மேகங்களில், பிதாவினுடைய மகிமையோடு வருவார், இந்த மனுஷனையும் அவனைப் பின்பற்றுபவர்களையும் அக்கினிக் கடலில் தள்ளுவார்; ஆனால் நீதிமான்களுக்கு ராஜ்யத்தின் காலத்தைக் கொண்டு வருவார், அதாவது ஓய்வு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஏழாம் நாள்; மேலும் ஆபிரகாமுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தை மீண்டும் அளிப்பார், அந்த ராஜ்யத்தில் கிழக்கிலிருந்தும் மேற்கிலிருந்தும் அநேகர் வந்து ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோருடன் அமருவார்கள் என்று கர்த்தர் அறிவித்தார். எனவே, கணிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ராஜ்யத்தின் காலத்தைச் சேர்ந்தது, அப்போது நீதிமான்கள் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தவுடன் ஆட்சி செய்வார்கள் (மத விரோதங்களுக்கு எதிராக, 5, 30-33).

10. டெர்டுல்லியன் (சுமார் 160-220)

டெர்டுல்லியன் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைத் தானியேல் 2-ல் வரும் கல்லாகக் குறிப்பிட்டார், அவர் புறஜாதி ராஜ்யங்களை நசுக்கித் தனது நித்திய ஆட்சியை நிறுவுவார் (மாம்சத்தின் உயிர்த்தெழுதல், அத்தியாயம் 22). பூமியின் மேல் ஒரு ராஜ்யம் நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிக்கையிடுகிறோம்... அது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, தெய்வீகமாகக் கட்டப்பட்ட எருசலேம் நகரில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் இருக்கும் (மார்க்கியனுக்கு எதிராக, 3. 25).

11. ஹிப்போலிட்டஸ் (இறப்பு 236)

அவர் தானியேல் 2, 7 மற்றும் 8-ஐ பூமியில் கிறிஸ்துவின் நேரடியான ஆட்சியைப் போதிப்பதாக விளக்கினார் (கிறிஸ்து மற்றும் அந்திக்கிறிஸ்து பற்றிய ஒரு கட்டுரை).

12. சிப்ரியன் (195-258)

அவருடைய ராஜ்யத்தின் நாள் விரைந்து வர வேண்டும் என்று நாம் ஏன் அடிக்கடி திரும்பத் திரும்ப ஜெபிக்கிறோம், ஒருவேளை நம்முடைய பெரிய ஆசைகளும் வலுவான விருப்பங்களும் கிறிஸ்துவுடன் அரசாளுவதை விட இங்கே பிசாசுக்குக் கீழ்ப்படிவதாக இருந்தால்? (ஒழுக்கம் பற்றி, அத்தியாயம் 18).

13.கொமோடியானஸ் (மூன்றாம் நூற்றாண்டு)

அந்திக்கிறிஸ்துவின் கீழ் கொடுரமான தியாகத்தை வென்றவர்களும் வருவார்கள், அவர்கள் முழு காலமும் வாழ்வார்கள். ஆனால் ஆயிரம் ஆண்டுகளிலிருந்து தேவன் அந்தத் தீமைகள் அனைத்தையும் அழிப்பார் (கிறிஸ்துவ போதனைகள், அத்தியாயம் 44).

14.நெப்போஸ் (மூன்றாம் நூற்றாண்டு)

ஆரிஜன் ப்ரீமில்லினியலிசத்தைத் தாக்கி, அதை அடையாளப்பூர்வமாக விளக்க முயன்ற பிறகு, அதற்குப் பாதுகாப்பாக உருவகப்படுத்துபவர்களின் மறுப்பு (A Compilation of the Allegorists) என்ற நூலை எழுதினார்.

15.லாக்டான்டியஸ் (240-330)

அதே நேரத்தில், எல்லாத் தீமைகளுக்கும் காரணமான பிசாசுகளின் அதிபதி சங்கிலிகளால் கட்டப்படுவான், மேலும் உலகில் நீதி அரசாளும் பரலோக ஆட்சியின் ஆயிரம் ஆண்டுகளின் போது அவன் சிறையில் அடைக்கப்படுவான், இதனால் அவன் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு எதிராக எந்தத் தீமையையும் செய்ய முடியாது (தெய்வீக நிறுவனங்களின் சுருக்கம், 7, 24).

எழுத்தின்படியான ஆயிரம் வருட அரசாட்சி மறுப்பு விளக்க அடிப்படை

1. சபையில் ராஜ்யம். அமில்லினியலிசத்தின் விளக்க முறை, அகுஸ்தீனால் முதலில் பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி, தேவனுடைய ராஜ்யம் இன்று சபையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்ற அனுமானத்துடன் தொடங்குகிறது.
2. தேவனுடைய ஜனங்களின் ஒருமைப்பாடு. தேவன் எப்போதும் தமது ராஜ்யத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனத்தைக் கொண்டிருந்ததாலும், அவருடைய ராஜ்யம் இப்போது சபையில் தெளிவாகத் தெரிவதாலும், தேவன் எல்லா யுகங்களிலும் ஒரே ஒட்டுமொத்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளார் என்று அமில்லினியவாதிகள் முடிவு செய்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் மோசே காலத்திலோ அல்லது அதற்கு முன்போ அல்லது தற்போதைய யுகத்திலோ இருந்த தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு இரட்சிப்பை வழங்குவதாகும். இந்தத் திட்டம் மூன்று உடன்படிக்கைகளில் செயல்படுத்தப்படுகிறது: கிரியைகளின் உடன்படிக்கை (தேவனுக்கும் ஆதாமுக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம், இதில் அவர் கீழ்ப்படிந்தால் ஜீவனையும் கீழ்ப்படியாவிட்டால் மரணத்தையும் தேவன் வாக்குறுதி அளித்தார்); மீட்பின் உடன்படிக்கை (திரித்துவத்தின் நபர்களுக்கு இடையிலான ஒப்பந்தம், இதில் அவர்கள் மீட்பை வழங்க முடிவு செய்தனர்); மற்றும் கிருபையின் உடன்படிக்கை (தேவனுக்கும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பாவிக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம், இதில் தேவன் இரட்சிப்புக்காகக் கிருபையை வழங்குகிறார்).

3. இஸ்ரவேலும் சபையும். எல்லா யுகங்களிலும் ஒரே தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு இரட்சிப்பு என்ற ஒரே திட்டம் இருப்பதால், இஸ்ரவேலுக்கும் சபைக்கும் தேவனுடைய தனித்தனியான திட்டங்கள் இல்லை. அவர்கள் ஒரு தொடர்ச்சியான திட்டத்தில் பங்கு கொள்கிறார்கள். எனவே இஸ்ரவேலுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் சபைக்குப் பொருந்தும். அலிஸ் எழுதியது போல, ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி என்பது கிறிஸ்தவ சபையில் நிறைவேறும் விதமாக ஆன்மீக ரீதியில் விளக்கப்பட வேண்டும்.
4. தீர்க்கதரிசனத்தை ஆன்மீகமயமாக்கல். நிலம், தேசம் மற்றும் ராஜா பற்றி இஸ்ரவேலுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் (ஆதி. 12, 15; 2 சாமு. 7) மற்றும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய வாக்குறுதிகள் எவ்வாறு சபைக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்க முடியும்? அமில்லினியவாதிகள் இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களை ஆன்மீகமயமாக்குகிறார்கள். இதன் மூலம் அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளில் ஆன்மீக அர்த்தம் என்று அழைக்கப்படுவதைப் பார்ப்பதைக் குறிக்கிறார்கள். ஏசாயா 11:6-9-ல் கொடூரமான விலங்குகள் சாந்தமாக இருக்கும் என்ற வாக்குறுதி, தர்ச நகரத்து சவுலைப் போன்ற ஒரு ஆன்மீக மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், அவர் ஒரு கொடூரமான துன்புறுத்துபவரிலிருந்து கிறிஸ்துவின் அர்ப்பணிப்புள்ள பின்பற்றுபவராக மாற்றப்பட்டார். இருப்பினும், தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளில் ஆன்மீக, சபை தொடர்பான அர்த்தத்தைப் பார்ப்பது என்பது அந்தப் பகுதிகளை இயல்பான அர்த்தத்தைத் தவிர வேறு விதமாகப் பார்ப்பதாகும். ஆன்மீகமயமாக்கல் என்பது கிட்டத்தட்ட உருவகப்படுத்துதலுக்கு (allegorizing) இணையானதாகிறது. இருப்பினும், புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளை நேரடியான அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்றும், தீர்க்கதரிசனத்தில் பல அடையாள மொழிகள் இருப்பதால் அதை ஆன்மீகமயமாக்கலாம் என்றும், பைபிளின் சிறந்த போதனைகள் ஆன்மீகமானவையே தவிர உலகளாவியவை அல்ல என்றும் அமில்லினியவாதிகள் வாதிடுகின்றனர். இந்த வாதங்களில் முதலாவது, அதாவது புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளை எவ்வாறு எடுத்துக்கொள்கிறது என்பது அடுத்த அத்தியாயத்தில் விவாதிக்கப்படுகிறது. மற்ற புள்ளிகள் இந்த அத்தியாயத்தின் பிற்பகுதியில் விவாதிக்கப்படும்.

முன்-ஆயிராம் ஆண்டு இராச்சியத்தின் விளக்க அடிப்படை

1. வேதவசனங்களின் இயல்பான, நேரடி விளக்கம். ப்ரீமில்லினியவாதிகளின் கூற்றுப்படி, வேதவசனங்களுக்கான இயல்பான அணுகுமுறை என்பது, பூமியில் 1,000 ஆண்டுகள் மில்லினிய ஆட்சியை நிறுவ கிறிஸ்து திரும்புவார் என்ற வாக்குறுதிகள் நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதாகும். அவருடைய ராஜ்யம் இப்போது பரலோகத்தில் உள்ளது (அப். 2:30; ரோமர் 14:17; 1 கொரி. 4:20; கொலோ. 1:13) ஆனால் கிறிஸ்து பூமிக்குத் திரும்பியதைத் தொடர்ந்து மில்லினியத்தின் போது

பூமியில் இருக்கும். விசுவாசிகள் தேவனுடைய தற்போதைய ராஜ்யம் அல்லது ஆட்சியின் ஒரு பகுதியாவார்கள் (யோவான் 3:3, 5).

2. **ராஜாவோடு நிலத்தில் இஸ்ரவேல்.** இஸ்ரவேலுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் - ஒரு நாடாக இருப்பது மற்றும் மீண்டும் ஒன்று சேர்க்கப்படுவது மற்றும் தங்கள் மேசியா-ராஜாவோடு நிலத்தைச் சுதந்தரிப்பது - நிபந்தனையற்றவை மற்றும் இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்பதால், அவை இன்னும் நிறைவேற வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. இது ஆபிரகாமிய, தாவீதிய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கை ஆகிய மூன்று விவிலிய உடன்படிக்கைகளின் தன்மையில் காணப்படுகிறது. ரைய்ரி இந்த விளக்கப் புள்ளியின் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்கிறார்:

ஆபிரகாமிய உடன்படிக்கை இஸ்ரவேலுக்கு ஒரு நாடாக நிரந்தர இருப்பை வாக்குறுதி அளிக்கிறதா? அது அளிக்கிறது என்றால், சபை இஸ்ரவேலின் வாக்குறுதிகளைச் சுதந்தரிக்கவில்லை, மாறாக இஸ்ரவேல் ஒரு நாடாக இன்னும் எதிர்காலத்தைக் கொண்டுள்ளது; மற்றும் (2) ஆபிரகாமிய உடன்படிக்கை இஸ்ரவேலுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நிலத்தை நிரந்தரமாகச் சுதந்தரிப்பதாக வாக்குறுதி அளிக்கிறதா? அது அளிக்கிறது என்றால், இஸ்ரவேல் இன்னும் அந்த நிலத்தைச் சுதந்தரிக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவள் தனது வரலாற்றில் ஒருபோதும் அதை முழுமையாகச் சுதந்தரிக்கவில்லை.

3. **இஸ்ரவேலும் சபையும்.** இஸ்ரவேல் இன்னும் தனது மேசியா-ராஜாவின் கீழ் நிலத்தைச் சுதந்தரிக்க வேண்டி இருப்பதால், அந்தத் தேசத்திற்கான வாக்குறுதிகள் சபைக்கு மாற்றப்படவில்லை. சபை பெந்தெகொஸ்தே நாளில் தொடங்கியதால், சபை இஸ்ரவேல் தேசத்திலிருந்து தனிப்பட்டது, எனவே இஸ்ரவேலின் வாக்குறுதிகளைச் சுதந்தரிக்கவில்லை. இவ்வாறு இலக்கண விளக்கம் இஸ்ரவேலுக்கும் சபைக்கும் இடையே ஒரு நியாயமான வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. இஸ்ரவேலுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட பாலஸ்தீன நிலத்தைச் சபை இப்போது கொண்டிருக்கவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டு யுகத்தில், சபை தொடங்கியதிலிருந்து, இரட்சிக்கப்படாத யூதர்கள், இரட்சிக்கப்படாத புறஜாதிகள் மற்றும் சபை ஆகியவற்றுக்கு இடையே இன்னும் வேறுபாடு உள்ளது (1 கொரி. 10:32).

4. **விளக்கத்தில் சீரான தன்மை.** முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை தனது விளக்க முறையைச் சீரானதாகக் கருதுகிறது, ஏனெனில் அது தீர்க்கதரிசனம் அல்லாத வேதவசனங்களை இயல்பான அர்த்தத்திலும், தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளை ஆன்மீகமயமாக்கப்பட்ட, நேரடியல்லாத அர்த்தத்திலும் அணுகுவதில்லை.

உடன்படிக்கை இறையியலுக்கும் காலமுறைமை (Dispensational)

இறையியலுக்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாடுகள் யாவை?

உடன்படிக்கை இறையியல் என்பது கிருபையின் உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுவதை மையமாகக் கொண்ட ஒரு இறையியல் அமைப்பாகும்; இது தேவனுக்கும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பாவிக்கும் இடையிலான ஒரு ஏற்பாடாகும், இதில் தேவன் இரட்சிப்புக்காகக் கிருபையை வழங்குகிறார். பெரும்பாலான உடன்படிக்கை இறையியலாளர்கள் ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி இல்லை எனும் கொள்கை (amillenarian) உடையவர்கள், இருப்பினும் சில உடன்படிக்கை இறையியலாளர்கள் முன்-ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சி கொள்கை (premillennial) உடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். உடன்படிக்கை இறையியலின் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகள் இவை: (1) சபை என்பது எல்லா காலங்களிலும் மீட்கப்பட்ட தேவனுடைய ஜனங்களைக் கொண்டதாகும், இது பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்கும் (Rapture) இடைப்பட்ட தற்போதைய யுகத்தில் உள்ளவர்களை மட்டும் குறிப்பதல்ல. (2) ஆபிரகாமிய, தாவீதிய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகள் தற்போதைய யுகத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. (முன்-ஆயிரம் ஆண்டு கொள்கை இறையியலாளர்கள், இந்த மூன்று உடன்படிக்கைகளின் சில அம்சங்கள் தற்போதைய யுகத்தில் நிறைவேறினாலும், எதிர்கால நிறைவேற்றமும் இருக்கும் என்று கருதுகின்றனர். உடன்படிக்கை இறையியலாளர்களாகிய அமில்லினியவாதிகள், இந்த உடன்படிக்கைகளின் எதிர்கால நிறைவேற்றத்தை மறுக்கின்றனர்.) (3) தேவனுடைய திட்டத்தின் நோக்கம் இரட்சிப்பு சார்ந்தது (soteriological), அதாவது மக்களை இரட்சிப்பிற்கு கொண்டு வரும் நோக்கத்தைக் கொண்டது.

காலமுறைமை இறையியல் அத்தியாவசியமாக இரண்டு கருத்துக்களை உள்ளடக்கியது:

(1) சபை இஸ்ரவேலிலிருந்து வேறுபட்டது, மற்றும் (2) தேவனுடைய திட்டத்தின் நோக்கம் மகிமை சார்ந்தது (doxological), அதாவது தமக்குத் தாமே மகிமையைக் கொண்டுவருவதாகும் (எபே. 1:6, 12, 14). இவற்றில் முதலாவதைப் பொறுத்தவரை, சபை ஒரு தனித்துவமான தன்மையைக் கொண்டுள்ளதால், அது இஸ்ரவேல் தேசத்திலிருந்து வேறுபட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. விசுவாசிகளான யூதர்களையும் புறஜாதிகளையும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் சமமான அங்கத்தினர்களாக தேவன் உருவாக்கும் ஒரு காலமுறைமை (dispensation) பற்றி பவுல் எழுதினார். இது பழைய ஏற்பாட்டு காலங்களில் அறியப்படாத ஒரு மர்மமாக இருந்தது (எபே. 3:2-6). பழைய ஏற்பாட்டில், மோசேயின் காலம் முதல், தேவன் முக்கியமாக இஸ்ரவேல் தேசத்துடன் இடைப்பட்டார், ஆனால் இன்று சபை என்பது

கிறிஸ்துவின் ஒரே சரீரமாகிய சபையில் விசுவாசிகளான யூதர்களையும் புறஜாதிகளையும் கொண்டுள்ளது. விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதைப் பற்றி 1 கொரிந்தியர் 12:13 பேசுகிறது, மேலும் 10:32 இஸ்ரவேல் தேசத்தைச் சபையிலிருந்து வேறுபட்டதாகப் பேசுகிறது. ஒரு எதிர்கால காலமுறைமை அல்லது நிர்வாகம் என்பது வரவிருக்கும் ஆயிரம் ஆண்டு ராஜ்யமாகும் (எபே. 1:10). ரோமர் 10:1-ம் தேசிய இஸ்ரவேலை ஒரு தனி அமைப்பாகப் பேசுகிறது.

சபை அதன் தனித்துவமான தன்மையால் மட்டுமல்லாமல், அதன் தனித்துவமான காலத்தினாலும் இஸ்ரவேலிலிருந்து வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. சபை யுகம் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகும் (எபே. 1:20-23) மற்றும் பரமேறுதலுக்குப் பிறகும் (4:7-11) தொடங்கியது. இந்த யுகத்தில் உள்ள அனைத்து விசுவாசிகளும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதால் (1 கொரி. 12:13), சபை யுகத்தின் ஆரம்பம் என்பது பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த ஞானஸ்நான ஊழியத்தைத் தொடங்கிய நிகழ்வோடு அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். கொர்நேலியுவின் வீட்டில் இருந்த புறஜாதி விசுவாசிகள் நாமும் பெற்றிருந்ததுபோலப் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள் என்று பேதுரு கூறினார் (அப். 10:47), மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆதியிலே நம்மேல் இறங்கினதுபோல அவர்கள்மேலும் இறங்கினார் (11:15). யூதர்கள் ஏற்கனவே பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருந்ததைக் குறித்த பேதுருவின் குறிப்பும், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள் மேல் ஆதியிலே நம்மேல் இறங்கினதுபோல இறங்கினார் என்ற குறிப்பும் அப்போஸ்தலர் 2-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள பெந்தெகொஸ்தே நாள் நிகழ்வைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதுவே அந்த நிகழ்வு என்பது தெளிவாகிறது, ஏனெனில் அதற்கு சற்று முன்பு, கர்த்தர் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் செல்லும்போது, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவார்கள் என்று கூறினார் (1:8).

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் தொடங்கப்பட்ட சபை ஒரு தனித்துவமான திட்டமாகும், இது இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டதன் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஏற்பாட்டிலிருந்து தற்போதைய யுகத்தை வேறுபடுத்துகிறது. இஸ்ரவேல் தேசத்திற்குச் சிறப்பு வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டன, மேலும் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்குத் தனித்தனி வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நிச்சயமாக ஒவ்வொரு காலமுறைமையிலும், தனிநபர்கள் கிரியைகள் இல்லாமல் விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள்.

கூடுதலாக, மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு முன்பு, நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு தேவன் கையாண்ட விதத்திலிருந்து வேறுபட்ட முறையில் உலகத்தை நடத்தினார். ஆதியாகமம் 3-ல் மனிதன் வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன்பும் ஒரு வித்தியாசமான ஏற்பாடு நடைமுறையில்

இருந்தது. இவ்வாறு வேதவசனங்களில் குறைந்தது ஐந்து காலமுறைமைகள் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகின்றன.

5. காலமுறைமைவாதிகள் (Dispensationalists) விளக்கவியலில் (hermeneutics) ஒரு சீரான அணுகுமுறையுடன் தொடங்குகின்றனர், அதில் அவர்கள் இயல்பான, இலக்கண ரீதியான விளக்கத்தை தங்கள் விளக்கமுறை அமைப்பின் அத்தியாவசிய அடித்தளமாகக் கருதுகின்றனர். இந்த அடிப்படையே இஸ்ரவேலுக்கும் சபைக்கும் இடையிலான காலமுறைமை வேறுபாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. ராட்மேக்கர் எழுதியது போல, நேரடி விளக்கம்... காலமுறைமைவாதத்தின் அடிப்படை ஆகும். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, இந்த கோட்பாடுகளில் மிக முக்கியமானது இஸ்ரவேலுக்கும் சபைக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் பேணுவதாகும். ரைய்ரியும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்: நேரடியான அல்லது இயல்பான விளக்கம் மட்டுமே செல்லுபடியாகும் விளக்கவியல் கொள்கையாக இருந்து, அது சீராகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், அது ஒருவரை காலமுறைமைவாதியாக மாற்றும். இயல்பான விளக்கம் அடிப்படை என்று ஒருவர் எந்த அளவிற்கு நம்புகிறாரோ, அந்த அளவிற்கு அவர் அவசியமாக ஒரு காலமுறைமைவாதியாக மாறுவார். இஸ்ரவேல் மற்றும் சபை என்ற சொற்களை அவற்றின் இயல்பான, நேரடி அர்த்தத்தில் ஏற்றுக்கொள்வது அவற்றை தனித்தனி அமைப்புகளாக வைத்திருக்க விளைகிறது. இஸ்ரவேல் என்பது எப்போதும் இன ரீதியான இஸ்ரவேலையே குறிக்கிறது மற்றும் ஒருபோதும் சபை என்ற சொல்லுடன் மாற்றப்படுவதில்லை, அல்லது சபை என்ற சொல் வேதவசனங்களில் இஸ்ரவேலுக்கு மாற்றாகவோ அல்லது அதன் ஒத்தச் சொல்லாகவோ ஒருபோதும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, காலமுறைமை இறையியலின் இரண்டாவது கருத்து தேவனுடைய மகிமை சார்ந்த (doxological) திட்டமாகும். உடன்படிக்கை இறையியலாளர்கள் தேவனுடைய திட்டம் தமக்கு மகிமையைக் கொண்டுவருவது என்பதை மறுக்கவில்லை என்றாலும் (தற்போதைய கிருபையின் உடன்படிக்கையின் மூலம்), அவர்கள் கர்த்தருடைய இரட்சிப்பு சார்ந்த (soteriological) நோக்கத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. உதாரணமாக, தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் நோக்கம் தேவனுடைய ஜனங்களைப் பாவத்திலிருந்து மீட்பதாகும் என்று ஹோகேமா எழுதினார். காலமுறைமைவாதிகள், விசுவாசத்தின் மூலமான தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டம் அனைத்து காலமுறைமைகளையும் ஒருங்கிணைக்கிறது என்று வலியுறுத்துகையில், அதே நேரத்தில் அனைத்து காலமுறைமைகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் கொள்கையாக தேவனுடைய மகிமையை உயர்த்துகிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒவ்வொரு காலமுறைமையிலும் அல்லது தெய்வீக நிர்வாகத்திலும் தேவனுடைய திட்டம் தமக்கு மகிமையைக்

கொண்டுவரும்படி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. உடன்படிக்கை இறையியலாளர்கள் மற்றும் காலமுறைமைவாதிகள் இருவருமே தேவனுடைய மகிமை (doxology) மற்றும் இரட்சிப்பு (soteriology) ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினாலும், ஒவ்வொரு காலமுறைமையிலும் தேவனுடைய மேலோங்கிய நோக்கம் தமக்கு மகிமையைக் கொண்டுவருவதாகும் என்று காலமுறைமைவாதிகள் போதிக்கிறார்கள். அவர் இதைச் செய்யும் ஒரு முக்கிய வழி விசுவாசத்தின் மூலமான இரட்சிப்பு (ஒவ்வொரு யுகத்திலும்), ஆனால் இறுதி நோக்கம் அவருடைய மகிமையாகும்.

தீர்க்கதரிசனத்தை விளக்குவதில் எந்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்?

அத்தியாயம் 3-ல் பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி, இரண்டு அடிப்படை உண்மைகள் (axioms) பல விளக்கவியல் முடிவுகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. அந்த அதே இரண்டு உண்மைகள் - பைபிள் ஒரு புத்தகம், மற்றும் பைபிள் ஒரு தெய்வீக புத்தகம் - தீர்க்கதரிசனத்தை விளக்குவதில் பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கைகளுக்கான ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகின்றன. முதல் மூன்று கொள்கைகள் பைபிள் ஒரு புத்தகம் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் அமைந்தவை, அடுத்த ஐந்து கொள்கைகள் பைபிள் ஒரு தெய்வீக புத்தகம் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் அமைந்தவை.

1. விளக்க முறையின் இயல்பான கொள்கைகளைப் பின்பற்றுங்கள் (வரலாற்று, இலக்கண, இலக்கிய கொள்கைகள்)

தீர்க்கதரிசன விளக்கத்தில் வரலாற்று அம்சத்தைக் கருத்தில் கொள்வது என்பது தீர்க்கதரிசிகளின் கலாச்சாரப் பின்னணி மற்றும் சூழ்நிலைகள் பரிசீலிக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. தீர்க்கதரிசிகள் மற்றவருக்காக, அதாவது தேவனுக்காகப் பேசினார்கள். அவர்கள் தேவனிடமிருந்து பெற்ற செய்திகளைத் தொடர்புகொள்வதற்குப் பொறுப்பானவர்களாக இருந்தனர். தீர்க்கதரிசிகள் பெரும்பாலும் தங்கள் தலைமுறைக்கு சமகாலத்தில் இருந்த சூழ்நிலைகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள், சில நேரங்களில் உடனடி எதிர்காலத்தில் தேவன் என்ன செய்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள், மற்ற நேரங்களில் தொலைதூர எதிர்காலத்தில் நிறைவேற வேண்டிய நிகழ்வுகளை முன்வைத்தார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவனுடைய வார்த்தைகள் வரலாற்றின் நீரோட்டத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படவில்லை. சபையின் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் குறித்த பவுலின் வார்த்தைகள் கூட (1 தெச. 4:13-18) தெசலோனிக்கேய விசுவாசிகள் எதிர்கொண்ட ஒரு சிக்கலை நோக்கியே சொல்லப்பட்டன. அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், ரோமப் பேரரசர் டொமிட்டியன் (கி.பி. 51-96) காலத்தில் விசுவாசிகள் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளானபோது அவர்களுக்கு

வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தை எழுதினார். தேவனுடைய திட்டம் கிறிஸ்துவின் பூமியின் ஆட்சியை நிறுவுவதையும், அதனுடன் அவருடைய எதிரிகளின் அழிவையும் உள்ளடக்கும் என்று வாசிப்பது, முதல் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பெரிய ஆறுதலை அளித்திருக்கும், அது அந்த காலத்திலிருந்து ஒவ்வொரு தலைமுறை விசுவாசிகளுக்கும் செய்து வருவது போலவே. மோசே, சாமுவேல், ஏசாயா, எரேமியா, எசேக்கியேல், தானியேல் மற்றும் ஓசியா முதல் மல்கியா வரையிலான 12 தீர்க்கதரிசிகள் ஒவ்வொருவரும், அதே போல் புதிய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளும், தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையைத் தங்களின் கலாச்சாரச் சூழல்களில் பேசினார்கள்.

2. தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளை அவற்றின் இயல்பான, இலக்கண அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்

நாம் வேதத்தின் தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளுக்கு வரும்போது வார்த்தைகளின் இயல்பான அர்த்தத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்றோ, சொற்கள் மற்றும் வாக்கியங்களின் பொருள்களை மேலோட்டமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்றோ வேதம் எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. இலக்கண விளக்கத்தின் நெறிமுறைகள் தீர்க்கதரிசன இலக்கியங்களுக்கும், தீர்க்கதரிசனம் அல்லாத இலக்கியங்களைப் போலவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கணிப்பு வார்த்தைகளின்படி நிறைவேற்றம் காணப்பட வேண்டும். மில்லினியத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில், அநேக மக்கள் 100 வயதுக்கு மேல் வாழ்வார்கள் என்று ஏசாயா எழுதினார் (ஏசாயா 65:20). இதை அதன் இயல்பான, இலக்கணப் பொருளைத் தவிர வேறு எந்த அர்த்தத்திலும் எடுத்துக்கொள்ள எந்த காரணமும் இல்லை. அடுத்த வசனம் (வச. 21) கூறுகிறது, அவர்கள் வீடுகளைக் கட்டி, அவைகளில் குடியிருப்பார்கள்; அவர்கள் திராட்சத்தோட்டங்களை நாட்டி, அவைகளின் கனிகளைப் புசிப்பார்கள். மீண்டும், வீடுகள் கட்டுவது அடையாளப்பூர்வமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இந்தப் பகுதியில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.

நிச்சயமாக தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளில் உருவக மொழிகளும் அடையாள மொழிகளும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் இதற்கெல்லாம் எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களும் உருவகமானவை அல்லது அடையாளமானவை என்று அர்த்தமல்ல. ஒரு உருவகம் அல்லது அடையாளம் சுட்டிக்காட்டப்படாவிட்டால், வார்த்தைகள் அவற்றின் இயல்பான அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற அனுமானத்துடன் நாம் தொடங்க வேண்டும். (இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய

கூடுதல் விவாதத்திற்கு அத்தியாயம் 7-ஐப் பார்க்கவும்.) ஆழமான மற்றும் மாய அர்த்தங்களைத் தேடக்கூடாது.

சில தீர்க்கதரிசனங்கள் அவை சொல்லப்பட்ட நபர்களின் பதிலைப் பொறுத்து நிபந்தனைக்குட்பட்டவை என்பது உண்மை என்றாலும், மற்ற தீர்க்கதரிசனங்கள் நிபந்தனையற்றவை. ஆதியாகமம் 15-ல் ஆபிரகாமுடன் தேவன் தனது உடன்படிக்கையைச் செய்தபோது, அவர் மட்டும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் இரண்டு துண்டுகளாக வெட்டிய விலங்குகளின் துண்டுகளுக்கு இடையே கடந்து சென்றார் (வச. 12-20). ஆபிரகாமின் சந்ததியினருக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுப்பேன் என்ற கர்த்தருடைய வார்த்தையுடன் எந்த நிபந்தனையும் இணைக்கப்படவில்லை. இந்த ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் மறுஉறுதிப்பாடுகள், அது நித்திய உடன்படிக்கை என்றும், அதில் கானான் தேசம் முழுவதுமே அவர்களுக்கு நித்திய சுதந்திரமாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன (ஆதி. 17:7-8). வசனங்கள் 13, 19; 1 நாளாகமம் 16:16-17; சங்கீதம் 105:9-10 ஆகியவற்றில் உடன்படிக்கையின் நித்திய தன்மையைக் குறித்த குறிப்புகளைக் கவனியுங்கள்.

எனவே, இஸ்ரவேல் இன்னும் ஆதியாகமம் 15:18-21-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்லைகள் வரை நிலத்தைச் சுதந்தரிக்காததால், இஸ்ரவேலின் நிலம் தொடர்பான ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் வாக்குறுதியை நிபந்தனையற்றது என்றும் இன்னும் எதிர்காலத்தில் நிறைவேற வேண்டியது என்றும் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

3. உருவக மொழிகள் மற்றும் அடையாள மொழிகளின் இடத்தைப் பெற்றுள்ள இலக்கிய அம்சத்தைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள்

அத்தியாயம் 7-ல் விவாதிக்கப்பட்டபடி, மொழி என்பது உருவகங்களின் பயன்பாட்டை உள்ளடக்கியது. பைபிளின் முதல் தீர்க்கதரிசனமான ஆதியாகமம் 3:15, உருவக மொழியை உள்ளடக்கியது. நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய் என்ற கணிப்பு, சாத்தான் ஏவாளின் சந்ததியை முடக்குவான் என்பதைக் குறிக்கிறது, இது பொதுவாக மனிதகுலத்தையும் பின்னர் கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் அறையப்படுதலையும் உள்ளடக்கும். பின்னர் கிறிஸ்து வித்தாக (Seed) இருந்து உன் [சாத்தானுடைய] தலையை நசுக்குவார், அதாவது அவனைத் தோற்கடிப்பார். இந்த பிந்தைய கூற்று ஒரு சினெக்டோகி (synecdoche) ஆக இருக்கலாம், இதில் ஒரு பகுதி - சாத்தானின் தலை - அவனை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கிறது. கிறிஸ்து இதைத் தமது இரண்டாம் வருகையில் நிறைவேற்றுவார்.

வெளிப்படுத்துதல் 1:13-16-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மகிமைப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பற்றிய யோவானின் விவரிப்பு,

ஒப்பாயிருந்தது அல்லது போலிருந்தது (like/as) என்ற வார்த்தையால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல உவமானங்களைப் (similes) பயன்படுத்துகிறது. வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் உருவகங்கள் (metaphors), மெட்டோனிமிகள் (metonymies), ஆளுமைப்படுத்துதல் (personifications), மிகைக்கூற்றுகள் (hyperboles) மற்றும் சொல்லாட்சிக் கேள்விகள் (rhetorical questions) உட்பட ஏராளமான பிற உருவகங்கள் நிகழ்கின்றன. ஒரு மிகைக்கூற்றுக்கு உதாரணம் 18:5-ல் உள்ளது: அவள் பாவங்கள் வானபரியந்தம் குவிந்திருக்கிறது. வெளிப்படுத்துதல் 13:4-ல் மிருகத்திற்கு ஒப்பானவன் யார்? என்ற சொல்லாட்சிக் கேள்வி உள்ளது. மற்றொரு சொல்லாட்சிக் கேள்வி 18:18-ல் காணப்படுகிறது: இந்த மகா நகரத்திற்கு ஒப்பான நகரம் எது?

பைபிளின் தீர்க்கதரிசன இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதி தீர்க்கதரிசிகள் தரிசனங்களில் கண்டவற்றைப் பதிவு செய்கிறது. இந்தப் பகுதிகள் பெரும்பாலும் அப்போகாலிப்டிக் (apocalyptic) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. எசேக்கியேல், தானியேல், சகரியா ஆகியவற்றின் பகுதிகள் மற்றும் வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தின் பெரும்பகுதி அப்போகாலிப்டிக் ஆகும். (அப்போகாலிப்டிக் என்ற சொல் வெளிப்படுத்துதல் 1:1-ல் வெளிப்படுத்துதல் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அப்போகாலிப்சிஸ் என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து வந்தது. அப்போகாலிப்ச் என்பது தேவனிடமிருந்து வரும் வெளிப்பாடாகும்.) பெரும்பாலான அப்போகாலிப்டிக் இலக்கியங்கள் தீர்க்கதரிசிகள் இஸ்ரவேல் நிலத்திற்கு வெளியே இருந்தபோது எழுதப்பட்டன. எசேக்கியேலும் தானியேலும் பாபிலோனில் இருந்தனர், அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் பத்மு தீவில் இருந்தார். சகரியா பாபிலோனில் இருந்து திரும்பி எருசலேமில் இருந்தபோதிலும், இஸ்ரவேல் புறஜாதிகளின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த காலத்திலேயே அவர் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தனது முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்களைத் தரியு ராஜாவின் இரண்டாம் ஆண்டில் (கி.மு. 520) கொடுத்தார். அவர் தனது பிந்தைய தீர்க்கதரிசனங்களை (அத்தியாயங்கள் 7-14) தரியு ராஜாவின் நான்காம் ஆண்டில் (கி.மு. 518) கொடுத்தார். அப்போகாலிப்டிக் எழுத்துக்கள் தேவனுடைய ஒடுக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்குச் சவாலாகவும் ஊக்கமாகவும் இருந்திருக்கும்.

புலம்பெயர்ந்த காலங்களில் அல்லது புறஜாதிகளின் ஒடுக்குமுறையின் போது வழங்கப்படுவதுடன், அப்போகாலிப்டிக் இலக்கியம் மேலும் நான்கு குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளது: (1) இது விரிவான தரிசனங்களில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொண்டுள்ளது, (2) இது பல அடையாளங்களை உள்ளடக்கியது, (3) தரிசனங்களில் பெரும்பாலும் ஒரு

தூதர் காணப்பட்டார் மற்றும் அடிக்கடி விளக்கங்களை அளித்தார், மற்றும் (4) இது தொலைதூர எதிர்காலம் குறித்த செய்திகளை உள்ளடக்கியது.

தீர்க்கதரிசன இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதியில் உள்ள கனமான அடையாள உள்ளடக்கம் தீர்க்கதரிசனத்தை விளக்குவதைக் கடினமாக்குகிறது. தீர்க்கதரிசனத்தில் சில விஷயங்கள் அடையாளமாக இருப்பதால், தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளில் உள்ள அனைத்தும் அடையாளமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று பல பைபிள் மாணவர்கள் கருதவும் இது காரணமாகியுள்ளது. இருப்பினும், இது ஒரு தவறாகும். இயல்பான, இலக்கண விளக்கத்தின் அடிப்படை விளக்கவியல் கொள்கையை நாம் பின்பற்றினால், பொருளை உருவகமாகவோ அல்லது அடையாளமாகவோ எடுத்துக்கொள்ள ஒரு காரணம் இருந்தாலன்றி, தீர்க்கதரிசன இலக்கியங்களையும், விவிலிய இலக்கியத்தின் பிற வடிவங்களைப் போலவே, அவற்றின் இயல்பான, சாதாரண-நேரடி அர்த்தத்தில் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக, வெளிப்படுத்துதல் 8:1-ல் உள்ள பரலோகத்தில் அரைமணி நேரமளவாக அமைதியுண்டாயிற்று என்பதை நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க எந்த காரணமும் இல்லை; அதேபோல் இரத்தங்கலந்த கல்மழையும் அக்கினியும் (வச. 7) குறித்த குறிப்புகளை நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கவும் எந்த காரணமும் இல்லை. அதே வசனத்தில் பூமியில் மூன்றிலொருபங்கு வெந்துபோயிற்று, மரங்களில் மூன்றிலொருபங்கு வெந்துபோயிற்று, பசுமையான புல்லெல்லாம் வெந்துபோயிற்று என்று யோவான் எழுதியபோது, அந்த வார்த்தைகளை அவற்றின் சாதாரண அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று உணர்த்தும் எதுவும் உடனடி சூழலில் இல்லை. இருப்பினும், அதே அத்தியாயத்தின் 8-ஆம் வசனத்தில் அக்கினியால் எரிகிற பெரிய மலை போன்றதொன்று சமுத்திரத்திலே எறியப்பட்டது என்று வாசிக்கிறோம். இந்தச் சொல்லாட்சி யோவான் ஒரு நேரடியான மலையைக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது.

ஒரு கூற்றை அதன் இயல்பான அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்வது சாத்தியமற்றதாகவோ அல்லது தர்க்கமற்றதாகவோ இருந்தால் உருவக மொழி அங்கே உள்ளது (அத்தியாயம் 7-ல் உள்ள விவாதத்தைப் பார்க்கவும்). எனவே, 10-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, வானத்திலிருந்து விழுந்து ஆறுகளில் மூன்றிலொருபங்கு மேல் விழுந்த நட்சத்திரம் அநேகமாக ஒரு நேரடி நட்சத்திரமாக இருக்காது, ஏனெனில் எல்லா நட்சத்திரங்களும் பூமியை விடப் பெரியவை என்பது தெரிந்ததே. இந்த நட்சத்திரம் ஒரு எரிகல்லாக (meteor) இருக்கும் என்று சிலர் பரிந்துரைத்துள்ளனர். மீண்டும் 12-ஆம் வசனம் ஒரு நேரடி தூதர் ஒரு நேரடி எக்காளத்தை ஊதுவதைப் பற்றிப் பேசுகிறது, மேலும் சூரியனில்

மூன்றிலொருபங்கு, சந்திரனில் மூன்றிலொருபங்கு மற்றும் நட்சத்திரங்களில் மூன்றிலொருபங்கு உண்மையில் அடிக்கப்பட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க எந்த காரணமும் இல்லை. அப்படியிருந்தும், அதற்கு அடுத்த வசனம் (வச. 13) உரத்த குரலில் கூப்பிட்ட ஒரு கழுகைப் பற்றிப் பேசுகிறது. கழுகுகள் பேசுவதில்லை என்பதால், வெளிப்படையாக இது அடையாளமாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு வேசி ஒரே நேரத்தில் ஏழு மலைகளின் மேல் உட்கார முடியாது (17:9), எனவே மலைகள் அடையாளங்கள் என்று நாம் முடிவு செய்கிறோம். உண்மையில் அதே வசனத்தில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது: ஏழு மலைகள் ஏழு ராஜாக்களாக (பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன) இருக்கின்றன. இது அவள் ஏழு ராஜாக்களை ஆதிக்கம் செலுத்துவாள் என்பதை உணர்த்துகிறது. 14-ஆம் வசனத்தின்படி, 10 ராஜாக்கள் ஆட்டுக்குட்டியுடனே யுத்தம்பண்ணுவார்கள். வேதத்தின் பிற பகுதிகளிலிருந்து ஆட்டுக்குட்டி என்பது இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம் (யோவான் 1:29; வெளி. 5:6), எனவே இது ஒரு உருவகமாகும், ஆனால் யுத்தம் (17:14) என்பது நேரடி அர்த்தத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்க்கதரிசன இலக்கியத்தில் உள்ள எண்களைப் பற்றி என்ன? ஒரு எழுத்தாளர் பரிந்துரைக்கிறார், கிட்டத்தட்ட எல்லா எண்களும் அடையாள மதிப்பைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றும் ஒரு புத்தகத்தில் (7 முத்திரைகள், எக்காளங்கள், கலசங்கள் போன்றவை; 1,44,000 இஸ்ரவேலர்கள்; 42 மாதங்கள்/1,260 நாட்கள்/3 1/2 ஆண்டுகள்) 1,000 ஆண்டுகள் என்பது நாட்காட்டி ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையை விட ஒரு நீண்ட காலத்தைக் குறிக்க வேண்டாமா? ஆனால் அவர் குறிப்பிடும் எல்லா எண்களும் அடையாளங்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமா? அவை சாதாரண, நேரடி எண்களாகப் பொருள் கொள்ளவில்லையா? 42 மற்றும் 1,260 ஆகியவை நேரடி அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படக் கூடாதென்றால், 11:3-ல் உள்ள 2 சாட்சிகளைக் குறித்த குறிப்பு என்னவாகும்? 1,000 என்பது வெறும் ஒரு பெரிய எண்ணைக் குறிக்குமென்றால், 13-ஆம் வசனத்தில் உள்ள 7,000 பேரைக் குறித்த குறிப்பு என்னவாகும்? 7,000 என்பது நேரடி எண்ணிக்கையைக் குறிக்காது என்று நாம் எதன் அடிப்படையில் சொல்ல முடியும்? 1,000 என்பது ஒரு பெரிய வரையறுக்கப்படாத எண்ணென்றால், 4 தூதர்கள் (7:1) மற்றும் 7 தூதர்கள் (8:2) என்பது வெறும் சிறிய எண்களைக் குறிக்கின்றனவா? வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் உள்ள இந்த எண்களுக்கு இயல்பான, நேரடி எண் மதிப்பு இல்லையென்றால், இயல்பான, இலக்கண விளக்கக் கொள்கைக்கு என்ன நேர்ந்தது? இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் தலா 12,000 பேர் என்று குறிப்பாகக் குறிப்பிடும்போது, 1,44,000 என்பதை நாம் எவ்வாறு அடையாள எண் என்று சொல்ல முடியும்?

புதிய போஸ்ட்மில்லினியவாதிகளும் (Neopostmillennialists) வெளிப்படுத்துதலில் உள்ள எண்களை அடையாளமாக எடுத்துக்கொள்ளும் போக்கைக் கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக, வெளிப்படுத்துதல் 20-ல் உள்ள 1,000 ஆண்டுகள் என்பது ஒரு பெரிய, முழுமையான எண்... நிறைவைக் குறிக்கிறது என்று சில்டன் எழுதுகிறார். வெளிப்படுத்துதல் ஒரு உயர் அடையாளப் புத்தகம் என்பதால், பெரும்பாலான தீர்க்கதரிசன இலக்கியங்கள் நேரடி அர்த்தத்தில் அல்லாமல், அதாவது ஆன்மீக அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று பல அமில்லினியவாதிகள் வாதிடுகின்றனர். தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்; பைபிளின் மிகவும் விலையுயர்ந்த போதனைகள் ஆன்மீகமானவை என்று கூறுவதன் மூலம் அலிஸ் இந்த அணுகுமுறையை ஆதரிக்க முயல்கிறார். உண்மைதான், பைபிள் பல ஆன்மீக உண்மைகளையும் சத்தியங்களையும் கையாள்கிறது. இருந்தபோதிலும், தீர்க்கதரிசன இலக்கியத்தை உருவகப் பாணியில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு இது ஒரு அடிப்படை அல்ல; இயல்பான, இலக்கண விளக்கத்தின் மூலம் புரிந்து கொள்ளப்படுவதற்கு மாறாக, அதன் உருவக மொழியுடன் சேர்த்து அந்தப் பகுதிகளில் இல்லாதவற்றை உள்வாங்குவது தவறானது. உதாரணமாக, சீயோன் குமாரத்தி (சு. 9:9) என்பது சபையைக் குறிக்கிறது என்று எடுத்துக்கொள்ள எந்த அடிப்படையும் இல்லை. அந்த வசனத்தின் மற்ற பகுதிகள், கழுதையின்மேல் ஏறிவருகிற ராஜாவாகிய கிறிஸ்துவைக் குறித்த குறிப்புடன், நேரடி அர்த்தத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியவை. எனவே சீராக இருக்க வேண்டுமென்றால், சீயோன் குமாரத்தி மற்றும் எருசலேம் குமாரத்தி குறித்த குறிப்பும் சபையைக் குறிக்காமல் யூதர்களையே குறிப்பதாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இருப்பினும், சில நேரங்களில் அமில்லினியவாதிகள் ஆபிரகாமுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் சபையில் ஆன்மீக ரீதியில் நிறைவேற்றப்பட்டதாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வாதிடுகின்றனர், ஏனெனில் இன்று விசுவாசிகள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் (கலா. 3:7, 29; ஒப்பிடவும் ரோமர் 4:11-12; கலா. 3:14). ஆபிரகாமிற்குப் பிறகுள்ள அனைத்து விசுவாசிகளும், அவரைப் போலவே விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படுவதால், அவருடைய பிள்ளைகள் என்று கருதப்படலாம் என்று இந்த வசனங்கள் போதிக்கின்றன (ரோமர் 4:1-3, 9-13, 16-17). நமது இரட்சிப்பு ஆபிரகாமைப் போலவே விசுவாசத்தினால் உண்டானது என்பதும், எனவே நாம் அவருடன் ஆன்மீக ரீதியில் தொடர்புடையவர்கள் என்பதும், ஆபிரகாமின் சரீர ரீதியான சந்ததியினர் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட நிலத்தை நித்திய சுதந்திரமாகச் சுதந்தரிப்பார்கள் என்று அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை எந்த விதத்திலும் சிதைக்காது.

அதிகாரம் பதினொன்று

புதிய ஏற்பாட்டில் பழைய ஏற்பாட்டின் பயன்பாடு

புதிய ஏற்பாட்டில் பழைய ஏற்பாட்டின் பயன்பாடு என்பது வேதாகம விளக்கவியலின் மிகவும் வசீகரிக்கும் அம்சங்களில் ஒன்றாகும். நீங்கள் புதிய ஏற்பாட்டை வாசிக்கும்போது, அது பழைய ஏற்பாட்டை எத்தனை முறை மேற்கோள் காட்டுகிறது அல்லது குறிப்பிடுகிறது என்பதைக் கண்டு நீங்கள் நிச்சயமாக வியப்படைவீர்கள். அந்த மேற்கோள்களை உற்று நோக்கினால், அவை எப்போதும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை சரியான மேற்கோள்களாக இருப்பதில்லை என்பதை நீங்கள் கவனிப்பீர்கள். இது சாதாரண விளக்கக் கொள்கைகளைப் பற்றி நாம் இதுவரை கூறிய அனைத்தையும் தலைகீழாக மாற்றுகிறதா? புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டிய விதத்தில் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தியபோது, அவர்கள் இயல்பான, இலக்கண, வரலாற்று விளக்கமுறையைக் கைவிட்டார்களா? இது சொற்களின் ஏவுதல் (verbal inspiration) மற்றும் வேதாகமத் தவறாமைக் (biblical inerrancy) கொள்கையுடன் எவ்வாறு தொடர்புடையது? பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் அவற்றின் புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் இருந்தால், வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை நம்மால் இன்னும் பிடித்துக் கொள்ள முடியுமா? புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மேற்கோள் காட்டும்போது வேறுபட்ட தரநிலையைக் கொண்டு அதை விளக்கினார்களா? அப்படி இருந்தால், அது இன்று நாமும் அவ்வாறே செய்ய நமக்கு உரிமையை அளிக்கிறதா?

தொடர்புடைய மற்றொரு சிக்கல் இது: பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களால் காணப்படாத பொருள்களைப் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளில் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் வெளிப்படுத்தினார்களா? அப்படியானால், புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் தங்கள் மறுவிளக்கங்களில் தேவையற்ற சுதந்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டார்களா? பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் எவ்வளவு தூரம் நோக்கம் கொண்டிருந்தார்கள் மற்றும் அறிந்திருந்தார்கள்? பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டில் கொண்டுவரப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்களா? அல்லது அவர்கள் அறிந்ததை விட அதிகமாக எழுதினார்களா? பழைய ஏற்பாட்டின் மனித ஆசிரியர்கள் அறிந்திருந்ததை விட தேவன் அதிக எண்ணம் கொண்டிருந்தாரா? அப்படியென்றால், ஒரு வசனம் அல்லது பகுதிக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் இருக்க முடியுமா? மேலும் அந்தப் புதிய ஏற்பாட்டுப் பொருள் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அந்தப் பகுதியின் பொருளுடன் எப்போதாவது முரண்படுகிறதா? சாதாரண விளக்கக் கொள்கைகளை நாம் கைவிடாதபடி அந்தப் பொருள்களைப் பற்றிய நமது புரிதலில் எவ்விதம் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியும்? பழைய ஏற்பாட்டில் மறைந்திருக்கும் பொருள்களை, அதாவது உரையில் எந்த அடிப்படையுமில்லாத பொருள்களைத் தேட நமக்கு உரிமை உண்டா? புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் எந்த அளவிற்கு,

சில பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கு ஒரு முழுமையான (fuller) பொருளைக் கொடுத்தார்கள்?

முதலில் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களின் அளவைப் பார்ப்போம். பின்னர் அந்த மேற்கோள்களில் உள்ள சொற்களையும் அவற்றில் உள்ள வேறுபாடுகளையும் கருத்தில் கொள்வோம், மேலும் மேற்கோள்கள் எவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன மற்றும் அவை எந்த மூலத்திலிருந்து (எபிரேய மூலத்திலிருந்தா அல்லது செப்டுவஜின்ட் எனப்படும் பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பிலிருந்தா) மேற்கோள் காட்டப்பட்டன என்பதையும் கவனிப்போம். அதைத் தொடர்ந்து, மேற்கோள்களில் பின்பற்றப்பட்ட பல்வேறு நோக்கங்களைக் குறிப்பிடுவோம். பின்னர் பழைய ஏற்பாட்டின் புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களை விளக்குவதற்கான நடைமுறைகள் பரிந்துரைக்கப்படும்.

அளவு

புதிய ஏற்பாட்டில் அவர்கள் காணும் பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களின் எண்ணிக்கையில் அறிஞர்கள் வேறுபட்டாலும், அந்த எண்ணிக்கை 250 முதல் 300 வரை இருக்கும் என்பதில் பெரும்பாலானோர் உடன்படுகின்றனர். துல்லியமான எண்ணிக்கையை அறிவது ஏன் கடினம்? மேற்கோள்கள் எப்போதும் சொற்களில் துல்லியமாக இல்லாததால், அது ஒரு மேற்கோள் என்று நம்மால் எப்போதும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. மேலும் சில நேரங்களில் மேற்கோள்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன, இதனால் எத்தனை மேற்கோள்கள் என்று எண்ணுவது கடினமாகிறது. மற்ற நேரங்களில் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதி சுருக்கமாகக் கூறப்படலாம், இது அதை ஒரு மேற்கோளாக எண்ண வேண்டுமா என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது.

நிக்கோலின் (Nicole) கணக்கீட்டின்படி 295 தனித்தனி மேற்கோள்கள் இருப்பதை பல சுவிசேஷகர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அந்த எண்ணிக்கையில், 224 மேற்கோள்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது போன்ற அறிமுக சூத்திரத்தால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட நேரடி மேற்கோள்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். மற்ற பல மேற்கோள்கள் முந்தைய மேற்கோளுடன் இரண்டாவது மேற்கோளை இணைக்க மேலும் என்பதைப் பயன்படுத்துகின்றன. 19 பகுதிகளில், எழுத்தாளர்கள் நேரடி மேற்கோளுக்குப் பதிலாக ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியின் பாராபிரேஸ் (paraphrase) அல்லது சுருக்கத்தைக் கொடுத்தனர். 45 மேற்கோள்களில், நீளம் (உதாரணமாக, 1 பேதுரு 2:6-8) அல்லது மேற்கோளின் குறிப்பிட்ட தன்மை (உதாரணமாக, மத். 27:9) ஆகியவை ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதி மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது என்று சொல்லும் வார்த்தைகள் அறிமுகப்படுத்தப்படாமலேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

295 மேற்கோள்கள் 352 புதிய ஏற்பாட்டு வசனங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளன என்றும் நிக்கோல் குறிப்பிடுகிறார். பிராட்சரின் (Bratcher) கூற்றுப்படி, 27 புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களில் 23 புத்தகங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள்

காட்டுகின்றன - பிலேமோன் மற்றும் 1, 2, 3 யோவான் ஆகியவற்றைத் தவிர மற்ற அனைத்தும். பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் அதிக அளவில் உள்ள புத்தகங்கள் மத்தேயு, அப்போஸ்தலர், ரோமர் மற்றும் எபிரேயர் ஆகும், ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் பல டஜன் மேற்கோள்கள் உள்ளன.

பழைய ஏற்பாட்டின் 278 வசனங்கள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன, சில பலமுறை காட்டப்பட்டுள்ளன. புதிய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படும் பழைய ஏற்பாட்டு வசனம் சங்கீதம் 110:1 ஆகும்: கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி: நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்கு பாதப்படியாக்கிப்போடும்வரைக்கும், நீர் என்னுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும் என்றார். இது மத்தேயு 22:44; 26:64; மாற்கு 12:36; 14:62; 16:19; லூக்கா 20:42-43; 22:69; அப்போஸ்தலர் 2:34-35; எபிரேயர் 1:13; 10:12-13 ஆகியவற்றில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மேற்கோள் காட்டப்பட்ட 278 பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களில், 94 ஐந்தாகமத்திலிருந்தும் (Pentateuch), 99 தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந்தும், 85 எழுத்துக்களிலிருந்தும் (Writings) எடுக்கப்பட்டவை என்று நிக்கோல் கூறுகிறார். ரூத், எஸ்றா, நெகேமியா, எஸ்தர், பிரசங்கி, உன்னதப்பாட்டு ஆகியவற்றைத் தவிர மற்ற எல்லா பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களும் இதில் அடங்கும் (வேறு சிலர் 1 மற்றும் 2 நாளாகமம், புலம்பல் மற்றும் ஒபதியாவையும் இதில் சேர்ப்பார்கள்).

குறிப்புகள் (Allusions) இன்னும் அதிகமானவை. இவற்றைத் துல்லியமாகக் கண்டறிவது இன்னும் கடினம் என்பதால், பட்டியல் 442 முதல் 4,105 வரை வேறுபடுகிறது. இருப்பினும், அனைத்து புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களும் பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிப்பிடுகின்றன, அநேகமாக அனைத்து பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன. குறிப்புகளில் பழைய ஏற்பாட்டுச் சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள், மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டு வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் நபர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அடங்கும். உதாரணமாக, ரோமர் 5:12-21, ஆதியாகமம் 2 மற்றும் 3-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் பாவ வீழ்ச்சியை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறது, ஆனால் மேற்கோள் காட்டவில்லை. 1 கொரிந்தியர் 10:1-15-ல், இஸ்ரவேலரின் வனாந்தரப் பயணங்களின் நிகழ்வுகளைப் பவுல் குறிப்பிடுகிறார், இது யாத்திராகமம் 32 மற்றும் எண்ணாகமம் 11, 14, 21, 25 ஆகியவற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகளை வெளிப்படையாகக் குறிக்கிறது.

அட்கின்சனின் (Atkinson) கூற்றுப்படி, வெளிப்படுத்துதல் புத்தகம் பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றி சுமார் 331 முறை குறிப்பிடுகிறது. அப்படியிருந்தும், பல குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ள வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து நேரடி மேற்கோள்கள் எதுவும் இல்லை.

புதிய ஏற்பாட்டு உரையின் சுமார் 10 சதவீதம் பழைய ஏற்பாட்டின் மேற்கோள்கள் அல்லது நேரடி குறிப்புகளால் ஆனது. பழைய ஏற்பாட்டின் இத்தகைய விரிவான பயன்பாடு, இரண்டு ஏற்பாடுகளும் ஆர்கானிக் (organically) முறையில் தொடர்புடையவை என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. ஒரே தெய்வீக ஆசிரியர் என்பதால் இதை எதிர்பார்க்கலாம். புதிய ஏற்பாட்டை விளக்குவதில், வேதாகம மாணவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைப் புறக்கணிக்க முடியாது என்பதையும் இது குறிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டை இவ்வளவு அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டுவதன் மூலம், புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் அதிகாரத்தின் மீது தங்களுக்குள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினர். எந்த இடத்திலும் ஒரு புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர் தான் குறிப்பிட்ட ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியின் உண்மையை கேள்வி கேட்கவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ இல்லை. ஐம்பத்தாறு முறை புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் தங்கள் பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள் தேவனிடமிருந்து வந்தவை என்று கூறினர். எபிரேயர் புத்தகத்தின் எழுத்தாளர் எபிரேயர் 3:7-11-ல் சங்கீதம் 95-ஐ மேற்கோள் காட்டியபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் சொல்லுகிறபடியே (வச. 7) என்று சொல்லித் தொடங்கினார். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனால் சொல்லப்பட்ட பல கூற்றுகள் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களால் வேதாகமம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, இதன் மூலம் அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைத் தேவனுடைய வார்த்தைகளுடன் அடையாளப்படுத்தினர் என்பதை நிரூபித்தனர்.

ரோமர் 9:17-ல் பவுல், வேதவாக்கியம் பார்வோனுடனே சொல்லுகிறது என்று எழுதினார், ஆனால் அந்த வசனத்தின் மீதமுள்ள பகுதி யாத்திராகமம் 9:16-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது, அதில் கர்த்தர் பார்வோனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். கலாத்தியர் 3:8-ல் பவுல், வேதமானது... சவிசேஷத்தை முன்னறிவித்தது என்று எழுதினார், மேலும் அந்த வசனத்தின் மீதமுள்ள பகுதி ஆதியாகமம் 12:3-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது, அதில் தேவன் பேசுகிறார்.

மற்ற நேரங்களில் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளரை பெயரால் குறிப்பிட்டனர் மற்றும் தெய்வீக ஆசிரியரையும் குறிப்பிட்டனர், இதன் மூலம் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் வேதாகமத்தின் இரட்டை ஆசிரியர் தன்மையை (dual authorship) நம்பினர் என்பதை நிரூபித்தனர். சில உதாரணங்கள் இவை: தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய்க் கர்த்தரால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இதெல்லாம் நடந்தது (மத். 1:22). தாவீது தானே பரிசுத்த ஆவியினாலே சொல்லியிருக்கிறான் (மாற்கு 12:36). சகோதரரே, தாவீதின் வாக்கினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் முன்னமே சொன்ன வேதவாக்கியம் நிறைவேற வேண்டியதாயிருந்தது (அப். 1:16). அவர் [தேவன்] ஓசியாவிலும் சொல்லியிருக்கிறபடி (ரோமர் 9:25).

மோசே, தாவீது, ஏசாயா, எரேமியா, தானியேல், யோவேல் மற்றும் ஓசியா ஆகியோர் புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களில் பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

மேற்கோள்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படும் முறைகள்

புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் தங்கள் மேற்கோள்களைப் பல்வேறு வழிகளில் அறிமுகப்படுத்தினர். பின்வருபவை சில உதாரணங்கள்:

- ✓ எழுதியிருக்கிறது (மத். 4:4; மாற்கு 7:6; லூக்கா 4:4; யோவான் 6:31)
- ✓ எழுதியிருக்கவில்லையா? (யோவான் 10:34)
- ✓ இந்த வேதவாக்கியத்தை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா? (மாற்கு 12:10)
- ✓ மோசேயின் புஸ்தகத்தில்... நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா? (மாற்கு 12:26)
- ✓ என்று உரைக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள் (மத். 5:21, 27, 33, 38, 43)
- ✓ தீர்க்கதரிசியினால் எழுதியிருக்கிறபடி (மத். 2:5)
- ✓ இதெல்லாம் நிறைவேறும்படி நடந்தது (மத். 1:22)
- ✓ அப்பொழுது நிறைவேறிற்று (மத். 2:15)
- ✓ அப்பொழுது எரேமியா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறிற்று (மத். 2:17; 27:9)
- ✓ நிறைவேறும்படி (மத். 2:23)
- ✓ உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி (மத். 4:14; 8:17; 12:17)
- ✓ வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறது (ரோமர் 4:3; எபேசியர் 4:8; 1 தீமோத்தேயு 5:18)
- ✓ வேதவாக்கியம் சொல்லியிருக்கிறபடி (யோவான் 7:38)
- ✓ மோசே சொன்னான் (மாற்கு 7:10; 12:19)
- ✓ தாவீது தானே... சொல்லியிருக்கிறான் (மாற்கு 12:36)
- ✓ அவர் [தேவன்] சொல்லுகிறார் (எபிரேயர் 1:5 [எபி. 1:6-ல் மறுபடியும் என்பதையும் கவனியுங்கள்]; 10:5; 10:16)
- ✓ பரிசுத்த ஆவியானவர்... சொல்லுகிறபடி (எபிரேயர் 3:7)
- ✓ கர்த்தர் நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறபடி (அப்போஸ்தலர் 13:47)

பலமுறை பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகள் அறிமுகச் சொற்றொடர்கள் அல்லது சூத்திரங்கள் இல்லாமல் மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றன. உதாரணங்கள்: மத்தேயு 9:13; 11:5; 22:39; மாற்கு 10:7-8, 19; லூக்கா 23:46.

சில நேரங்களில் பல மேற்கோள்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன, மாற்கு 1:2-3; யோவான் 12:38-40; ரோமர் 3:10-18; 9:25-29; 10:18-21; 15:9-12; 2 கொரிந்தியர் 6:16-18; எபிரேயர் 1:5-13; 2:12-13; மற்றும் 1 பேதுரு 2:6-9 ஆகிய பகுதிகளில் உள்ளது போல. இந்த மேற்கோள்களின் ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடும் ஆய்வு வேதாகமம் உங்களிடம் இருந்தால், இந்த ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பல

பழைய ஏற்பாட்டு குறிப்புகள் ஒன்றாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருப்பதைக் கவனிப்பது ஒரு சுவாரஸ்யமான பயிற்சியாக இருக்கும்.

மேற்கோள்களின் சொற்களில் மாறுபாடுகள்

பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டும்போது, புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் சொற்களை மாற்றினர் அல்லது சொற்களைத் தவிர்த்தனர். அவர்கள் இலக்கணப் புள்ளிகளை மாற்றுவதிலும், பாராபிரேஸ் செய்வதிலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளைத் தவிர்ப்பதிலும், பகுதி மேற்கோள்களைக் கொடுப்பதிலும், ஒத்த சொற்களைப் பயன்படுத்துவதிலும், சத்தியத்தின் புதிய அம்சங்களை அங்கீகரிப்பதிலும் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தினர். இந்த வகையான மாற்றங்கள் பலவற்றை நாம் பார்ப்போம், பின்னர் பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டுவதில் எழுத்தாளர்கள் கொண்டிருந்த பல்வேறு நோக்கங்களைக் குறிப்பிடுவோம்.

இலக்கணத்தில் மாறுபாடுகளைச் செய்தல்

1. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் சில நேரங்களில் ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பதிலாக ஒரு பிரதிபெயர்ச்சொல்லை (pronoun) மாற்றிச் செய்தனர். வனாந்தரத்திலே நம்முடைய தேவனுக்குப் பாதையைச் செவ்வைப்படுத்துங்கள் என்ற ஏசாயா 40:3-ஐ மத்தேயு மேற்கோள் காட்டியபோது, அவருக்குப் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துங்கள் (மத். 3:3) என்று எழுதினார், நம்முடைய தேவனுக்கு என்பதற்குப் பதிலாக அவருக்கு என்பதை மாற்றிச் செய்தார்.

ஏசாயா, உன் பிள்ளைகளெல்லாரும் கர்த்தரால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் (ஏசாயா 54:13) என்று எழுதினார். இயேசு அந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, அவர்களெல்லாரும் தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் (யோவான் 6:45) என்று கூறினார். வெளிப்படையாக அவருடைய கருத்துக்களில் அவர்கள் என்பது உன் பிள்ளைகள் என்பதை விட நன்றாகப் பொருந்தியது. எரேமியா 31:33-ல் உள்ள இஸ்ரவேல் குடும்பத்தாரோடு நான் பண்ணும் உடன்படிக்கையாவது என்பதை மேற்கோள் காட்டுகையில், எபிரேயர் புத்தகத்தின் எழுத்தாளர் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தாரோடு என்பதற்குப் பதிலாக அவர்களோடு (எபி. 10:16) என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார்.

2. சில நேரங்களில் பிரதிபெயர்ச்சொற்களுக்குப் பதிலாக பெயர்ச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிற ராஜா ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர் (லூக்கா 19:38) என்பது சங்கீதம் 118:26-ல் உள்ள கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர் என்ற வார்த்தைகளை இன்னும் குறிப்பிட்டதாக மாற்றுகிறது.

3. சில நேரங்களில் ஒருமை பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பதிலாக பன்மை பெயர்ச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மத்தேயு 13:35-ல் இயேசு

உவமைகளினால் பேசுவதைக் குறிப்பிடுகிறார், ஆனால் அவர் மேற்கோள் காட்டிய வசனம் (சங். 78:2) எபிரேய மொழியில் உவமை என்ற ஒருமையைக் கொண்டுள்ளது. அவன் வாய் (சங். 5:9) என்ற வார்த்தைகள் ரோமர் 3:13-ல் இந்த வசனம் மேற்கோள் காட்டப்படும்போது அவர்கள் வாய்கள் என்ற பன்மை வடிவில் மாற்றப்படுகின்றன.

4. சில நேரங்களில் எழுத்தாளர்கள் ஒரு பிரதிபெயர்ச்சொல்லை மாற்றினர். ஏசாயா, அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவான் (ஏசாயா 7:14) என்று கூறினார். மத்தேயு இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவார்கள் (மத். 1:23) என்று கூறினார். இரண்டுமே வெளிப்படையாக உண்மையாக இருந்தன. கன்னிமரியா அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பெயரிட்டார் மற்றும் மற்றவர்கள் அவரை அதே பெயரால் அழைப்பார்கள். சகரியா 12:10, தாங்கள் குத்தின என்னை அவர்கள் நோக்கிப் பார்ப்பார்கள் என்று கூறுகிறது, ஆனால் யோவான் அந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள் (யோவான் 19:37) என்று எழுதினார். தேவன், ஜனமல்லாதவர்களால் நான் அவர்களுக்கு வைராக்கியத்தை எழுப்புவேன் (உபா. 32:21) என்று கூறியதாக மோசே மக்களிடம் கூறினார். பவுல் இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, அவர்களுக்கு என்பதை உங்களுக்கு என்று மாற்றி அதை இன்னும் சுட்டிக்காட்டுவதாக மாற்றினார். ஜனமல்லாதவர்களால் நான் உங்களுக்கு வைராக்கியத்தை எழுப்புவேன் (ரோமர் 10:19).

எப்போதாவது மேற்கோளில் பேசுபவர் அடையாளம் காணப்படுகிறார். யோவான் ஸ்நானகன் ஏசாயா 40:3-ஐ மேற்கோள் காட்டினார், ஆனால் ஏசாயா குறிப்பிட்ட நபர் அவர்தான் என்ற உண்மையையும் அதில் சேர்த்தார். ஏசாயா, வனாந்தரத்திலே கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்... என்று கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தம் என்று கூறினார், அதே சமயம் யோவான் தனது அடையாளத்தைப் பற்றி மதத் தலைவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது, வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தமாய் இருக்கிறேன் (யோவான் 1:23) என்று கூறினார். வெளிப்படையாக அவர்களின் கேள்விக்கு பதிலளிக்க அவர் மேற்கோளைச் சற்று மாற்ற வேண்டியிருந்தது.

சில நேரங்களில் நேர்க்குற்று (direct discourse) அயற்குற்றாக (indirect discourse) மாற்றப்படுகிறது. இது ஓசியா 2:23-ல் காணப்படுகிறது, என்னுடைய ஜனமல்லாதிருந்தவர்களை நோக்கி: நீ என் ஜனமென்று சொல்லுவேன், இது ரோமர் 9:25-ல் பின்வருமாறு மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது: என்னுடைய ஜனமல்லாதிருந்தவர்களை என்னுடைய ஜனமென்பேன்.

மற்ற நேரங்களில் அயற்கூற்று நேர்க்கூற்றாக மாற்றப்படுகிறது. ஏசாயா 45:9-ல் உள்ளது (அவர் என்னை உண்டுபண்ணவில்லை) ரோமர் 9:20-ல் நீ என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது (என்னை ஏன் இப்படி உண்டாக்கினீர்?). கூடுதலாக உடன்பாட்டுக் கூற்று கேள்வியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

வினை வடிவம் சில நேரங்களில் சற்று மாற்றப்படுகிறது. யாத்திராகமம் 20:13-16-ல் செய்யாதிருப்பாயாக என்று தொடங்கும் கட்டளைகள் மாற்கு 10:19-ல் செய்யாதே என்ற ஏவல் வினையாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகளைப் பற்றி கர்த்தர் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார், அதில் ஒரு எலும்பையும் முறிக்கக் கூடாது (யாத். 12:46). யோவான் இதை இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்தியபோது, ஏவல் வினையை ஒரு செய்தி வாக்கியமாக மாற்றினார், அவருடைய எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படுவதில்லை (யோவான் 19:36). ஏசாயா 6:9-ல் ஏசாயாவின் வார்த்தைகள் ஏவல் வினையில் உள்ளன: நீங்கள் கேட்டும் உணராதிர்கள், பார்த்தும் அறியாதிருங்கள். ஆனால் இயேசு மத்தேயு 13:14-ல் இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, அதை எதிர்கால செய்தி வாக்கியமாக மாற்றினார்: நீங்கள் காதாரக் கேட்டும் உணராதிருப்பீர்கள்; கண்ணாரக் கண்டும் அறியாதிருப்பீர்கள்.

ஒரு பொதுவான குறிப்பு எப்போதாவது புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களில் இன்னும் குறிப்பிட்டதாக மாற்றப்படுகிறது. ஆமோஸ் 5:26 உங்கள் ராஜாவின் கூடாரத்தையும்... உங்கள் தேவனின் நட்சத்திரத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. ஸ்தேவான் இதை அப்போஸ்தலர் 7:43-ல் மேற்கோள் காட்டியபோது, மொலோகூடைய கூடாரத்தையும், உங்கள் தேவனாகிய ரெம்பான் நட்சத்திரத்தையும் என்று குறிப்பிட்டார்.

சில நேரங்களில் குறிப்பின் அளவு மாற்றப்படுகிறது. ஆமோஸ் 5:27 தமஸ்குவுக்குப் புறம்பே சிறைப்பட்டுப்போகப்பண்ணுவேன் என்று குறிப்பிட்டது, ஆனால் ஸ்தேவான் அதை பாபிலோனுக்குப் புறம்பே சிறைப்பட்டுப்போகப்பண்ணுவேன் (அப். 7:43) என்று குறிப்பிடும் வகையில் விரிவுபடுத்தினார்.

வாக்கியங்களின் வரிசை சில நேரங்களில் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. இயேசு லூக்கா 18:20-ல் பத்து கட்டளைகளில் ஐந்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, யாத்திராகமம் 20:12-16-ல் உள்ள வரிசையிலிருந்து சற்று மாறுபட்ட வரிசையில் அவற்றைக் கொடுத்தார்.

சில நேரங்களில் இரண்டு மேற்கோள்கள் இணைக்கப்பட்டு, இரண்டு பழைய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்களில் மிகவும் முக்கியமானவருக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. மாற்கு 1:2-3-ல் இதுதான் நிலை. 2-ஆம் வசனம் மல்கியா 3:1-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது, மற்றும் 3-ஆம் வசனம் ஏசாயா 40:3-ஐ மேற்கோள்

காட்டுகிறது, இருந்தபோதிலும் மாற்கு அந்த வசனங்களை தீர்க்கதரிசிகளின் புஸ்தகத்தில் (ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புஸ்தகத்தில் - சில மூலங்களில்) எழுதியிருக்கிறபடி என்ற வார்த்தைகளுடன் அறிமுகப்படுத்தினார். இரண்டு ஆசிரியர்களில் ஏசாயா வெளிப்படையாக மிகவும் முக்கியமானவர், மேலும் அவருடைய புத்தகம் எபிரேய பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசிகள் என்று அறியப்படும் பிரிவைத் தொடங்குகிறது, இது மல்கியாவுடன் முடிவடைகிறது.

சில நேரங்களில் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியின் பொருளை ஒரு பொழிப்புரையாக வழங்கினர். மத்தேயு 13:35 இதற்கு ஒரு உதாரணம், உலகத்தோற்றமுதல் மறைபொருளானவைகளை உரைப்பேன், இது சங்கீதம் 78:2-ல் உள்ள பூர்வகாலத்து மறைபொருள்களை வெளிப்படுத்துவேன் என்பதை பாராபிரேஸ் செய்கிறது. ஏசாயா, அக்காலத்திலே, ஜாதிகள் வந்து தேடும் ஈசாயின் வேர் ஜனங்களுக்கு ஒரு அடையாளமாக நிற்கும் (ஏசாயா 11:10) என்று எழுதினார். பவுல் இதைத் தளர்வாக வழங்கியபோது, ஈசாயின் வேர் தோன்றும், அவரே ஜாதிகளை ஆளுகிறவராக எழும்புவார்; ஜாதிகள் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பார்கள் (ரோமர் 15:12) என்று எழுதினார். வார்த்தைக்கு வார்த்தை மேற்கோள் இல்லையென்றாலும், எண்ணம் அடிப்படையில் ஒன்றுதான். பவுல் அதை ஒரு துல்லியமான வார்த்தைக்கு வார்த்தை மேற்கோள் என்று உரிமை கோரியிருந்தால் அவர் மீது தவறு காணப்படலாம், ஆனால் அவர் அவ்வாறு உரிமை கோராததால், பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதலின் கீழ் ஏசாயா 11:10-ல் உள்ள எண்ணத்தை பாராபிரேஸ் செய்ய அவருக்குச் சுதந்திரம் அளிப்பது தர்க்கரீதியானது.

பிற உதாரணங்கள் இவை: எரேமியா 31:34, அவர்களுடைய அக்கிரமத்தை நான் மன்னிப்பேன், அவர்களுடைய பாவங்களை இனி நினைவாதிருப்பேன், என்பது எபிரேயர் 10:17-ல் அவர்களுடைய பாவங்களையும் அவர்களுடைய அக்கிரமங்களையும் நான் இனி நினைவாதிருப்பேன் என்று மாறுகிறது. ஏசாயா 29:13-ன் கடைசி இரண்டு வரிகள், அவர்கள் எனக்குச் செலுத்துகிற பயபக்தி மனுஷருடைய கற்பனையால் போதிக்கப்பட்ட பாடமாயிருக்கிறது, என்பது மத்தேயு 15:9-ல் இயேசுவின் வார்த்தைகளில் மனுஷருடைய கற்பனைகளை உபதேசங்களாகப் போதித்து, வீணாய் எனக்கு ஆராதனை செய்கிறார்கள் என்று மாறுகிறது. ஆமோஸ், உங்களுக்கென்று நீங்கள் உண்டுபண்ணின விக்கிரகங்களைக் குறிப்பிட்டார் (ஆமோஸ் 5:26), ஆனால் ஸ்தேவான் அதை நீங்கள் வணங்கும்படி உண்டுபண்ணின விக்கிரகங்கள் (அப். 7:43) என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் தளர்வாக வழங்குகிறார்.

வசனங்களின் சில பகுதிகளைத் தவிர்த்தல்

புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களின் எழுத்தாளர்கள் தாங்கள் மேற்கோள் காட்டிய பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களை எப்போதாவது சுருக்கினர். மாற்கு 4:12-ன் கடைசி

வரியில் இயேசு, அவர்கள் ஒருவேளை குணப்பட்டு, பாவங்கள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதபடிக்கு இப்படி நடக்கும் என்று கூறியதில் இதைக் காணலாம். இது ஏசாயா 6:10-ன் கடைசிப் பாதியின் சுருக்கப்பட்ட வடிவமாகும்: தங்கள் கண்களினால் காணாமலும், தங்கள் காதுகளினால் கேளாமலும், தங்கள் இருதயத்தினால் உணர்ந்து குணப்படாமலும், ஆரோக்கியமடையாமலும் இருக்கும்படிக்கு இப்படிச் செய். சுருக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆரோக்கியமடைதல் என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக மன்னிக்கப்படுதல் என்ற ஒத்த சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கர்த்தருடைய வெற்றிப் பயணத்தைப் பற்றிச் சகரியா, சீயோன் குமாரத்தியே, மிகவும் களிகூரு; எருசலேம் குமாரத்தியே, கெம்பீரி! என்று எழுதினார். யோவான் இந்தப் பகுதியை மேற்கோள் காட்டியபோது, ஏவல் வினையை ஒரு எதிர்மறையாக மாற்றினார், சீயோன் குமாரத்தியே, பயப்படாதே (யோவான் 12:15). மேலும் சகரியா 9:9 ஆறு வரிகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் யோவான் மேற்கோள் காட்ட மூன்று வரிகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்தார் என்பது சுவாரஸ்யமானது. இருப்பினும் மத்தேயு நான்கு வரிகளை மேற்கோள் காட்டினார் (மத். 21:5).

மத்தேயு 15:8, இந்த ஜனங்கள் தங்கள் வாயினால் என்னிடத்தில் சேர்ந்து, தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இருதயமோ எனக்குத் தூரமாய் விலகியிருக்கிறது, என்பது ஏசாயா 29:13-ன் ஒரு பகுதியை நோக்கமாகக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கிறது: இந்த ஜனங்கள் தங்கள் வாயினால் என்னிடத்தில் சேர்ந்து, தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் இருதயமோ எனக்குத் தூரமாய் விலகியிருக்கிறது.

லூக்கா 4:18-19-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளபடி, இயேசு ஏசாயா 61:1-2-ஐ வாசித்தபோது, ஏசாயா 61-ன் 2-ஆம் வசனத்தின் பாதியில் நிறுத்தினார், நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளைப் பிரசித்தப்படுத்தவும் என்ற வார்த்தைகளை வாசிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளை நிறைவேற்றுவது இன்னும் எதிர்காலத்தில் உள்ளது மற்றும் அது அவருடைய முதலாம் வருகைக்குப் பொருத்தமானது அல்ல. ஏசாயா 56:7-ன் கடைசிப் பகுதி, என்னுடைய வீடு சகல ஜனங்களுக்கும் ஜெபவீடு என்னப்படும் என்று வாசிக்கிறது. இருப்பினும், இயேசு அந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, என்னுடைய வீடு ஜெபவீடு என்னப்படும் (மத். 21:13) என்று கூறினார். அவர் சகல ஜனங்களுக்கும் என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர்த்தார். ஏன்? ஏனென்றால் அவருடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் தேவாலயம் யூதர்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்தது. மில்லினியத்தின் போது இருக்கப்போவது போல, அது அப்போது எல்லா ஜனங்களுக்கும் உரியதாக இருக்கவில்லை.

மத்தேயு 21:5-ல் சகரியா 9:9-ஐ மத்தேயு மேற்கோள் காட்டியபோது, இரட்சிப்பை உடையவர் என்ற வார்த்தைகளைத் தவிர்த்தார். ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில் இயேசு தேசத்திற்குத் தேசிய இரட்சிப்பையோ அல்லது விடுதலையையோ

கொண்டு வரவில்லை, அவர் தேசத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டு இன்னும் சில நாட்களில் சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்பதை அறிந்திருந்தார்.

ஒத்த சொற்களைப் பயன்படுத்துதல்

ஏசாயா 40:3-ல் உள்ள பெரிய பாதை (highway) என்ற வார்த்தை மத்தேயு 3:3-ல் பாதைகள் என்ற வார்த்தையால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வனாந்தரத்தில் இருந்த தனது பார்வையாளர்களுக்கு இந்தப் பகுதியை மேற்கோள் காட்டியபோது, யோவான் ஸ்நானகன் இந்த வார்த்தை மிகவும் பொருத்தமானது என்று உணர்ந்ததாகத் தெரிகிறது.

ஒத்த சொற்களின் மிகவும் வியக்கத்தக்க பயன்பாடு எபிரேயர் 10:5-ல் காணப்படுகிறது: ஒரு சரீரத்தை எனக்கு ஆயத்தம்பண்ணினீர். இது செப்டுவஜின்ட்டிலும் (பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பு) உள்ள சொற்கள் ஆகும், இதிலிருந்தே பல புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் மேற்கோள் காட்டினர். இருப்பினும், எபிரேய மூலத்தில், என் காதுகளைத் திறந்தீர் (குத்தினீர்) (சங். 40:6) என்று உள்ளது. ஒரு அடிமை தனது காது குத்தப்படும்போது, அவன் தனது எஜமானருக்கு ஆயுள் முழுவதும் சேவை செய்யத் தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பதைக் குறிக்கிறான் (யாத். 21:6). ஒருவரது காதுகள் குத்தப்படுவது என்பது பிதாவாகிய தேவனால் இயேசுவுக்கு ஒரு சரீரம் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது என்ற உண்மையுடன் நெருக்கமாகத் தொடர்புடையது. வெஸ்ட்காட் (Westcott) எழுதியது போல, தெய்வீகக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்கான கருவியாக சரீரம் இருக்கிறது, கட்டளையைப் பெறுவதற்கான கருவியாக காது இருப்பதைப் போல. செப்டுவஜின்ட் வெளிப்படையாக எபிரேய மூலத்தின் சுதந்திரமான மொழிபெயர்ப்பைக் கொடுத்தது, காதுகள் மற்றும் குத்தினீர் என்பதற்குப் பதிலாக சரீரம் மற்றும் ஆயத்தம்பண்ணினீர் என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியது.

செப்டுவஜின்ட்டிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை, ஏனென்றால் எழுத்தாளர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதலின் கீழேயே அவ்வாறு செய்தனர். இயேசுவின் காலத்திலும் ஆரம்பகால சபையின் காலத்திலும் மக்களுக்குக் கிடைத்த பொதுவான மொழிபெயர்ப்பு, நிச்சயமாக, செப்டுவஜின்ட் ஆகும். எனவே அவர்கள் அதிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவது இயல்பானது. மறுபுறம் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களில் பல எபிரேய மூலத்திலிருந்தே எடுக்கப்பட்டவை, இதனுடன் செப்டுவஜின்ட் பெரும்பாலும் உடன்படுகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டிற்கு புதிய அர்த்தங்களை வழங்குதல்

எபேசியர் நிருபத்தில் சங்கீதம் 68:18-ஐ பவுல் மேற்கோள் காட்டியபோது, மனுஷர்களிடமிருந்து வரங்களைப் பெற்றார் என்ற வார்த்தைகளை மனுஷர்களுக்கு வரங்களைக் கொடுத்தார் என்று மாற்றினார். பவுல் ஒரு உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதைச் செய்தார்: உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர்

மனுஷர்களிடமிருந்து வரங்களைப் பெற்றதால், அவரால் மனுஷர்களுக்கு வரங்களைக் கொடுக்க முடிந்தது.மேலும், பவுல் சங்கீதத்தில் உள்ள அந்த கூற்றை ஆவிக்குரிய வரங்களுக்குப் பயன்படுத்தினார்; ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் அதன் பயன்பாடு, ஒரு வெற்றி பெற்ற தளபதி போரில் கிடைத்த கொள்ளைப் பொருட்களைத் தன் வீரர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதைக் குறித்தது.பவுல் ரோமர் நிருபத்தில் மேற்கோள் காட்டியபோது, கர்த்தர் புறஜாதிகளை என் ஜனங்கள் என்று அழைப்பதைக் குறிக்கும் வகையில் வார்த்தைகளைச் சற்று மாற்றினார் (ரோமர் 9:25-26); ஓசியா தீர்க்கதரிசி செய்தது போல அதை யூதர்களோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்தவில்லை.

உபாகமம் 5:16-ல் உள்ள கட்டளையின் வார்த்தைகளில் பவுல் ஒரு அர்த்தமுள்ள மாற்றத்தைச் செய்தார்.பழைய ஏற்பாட்டு வசனம் இவ்வாறு கூறுகிறது: உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுக்கிற தேசத்திலே உன் வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும், நீ நன்றாயிருப்பதற்கும், உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக.பவுல் எபேசியர் 6:2-3-ல் இந்த வசனத்தை மேற்கோள் காட்டியபோது, உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுத்த தேசத்திலே நீ நன்றாயிருப்பதற்கும் என்று கூறவில்லை.அதற்குப் பதிலாக அவர், நீ பூமியிலே வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும் என்று எழுதினார்.

இந்த வித்தியாசம் ஒரு யுகம் சார்ந்தது (dispensational).

உபாகமத்தில் உள்ள வாக்குறுதி இஸ்ரவேலர்களுக்கு உண்மையாக இருந்தது, அவர்களுக்கு இந்தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குப் பதிலாக இஸ்ரவேல் தேசத்தில் வாழ்வை கர்த்தர் வாக்குறுதி அளித்தார்.இருப்பினும், பவுல் சபைக் காலத்து விசுவாசிகளுக்கு உரையாற்றியதால், கர்த்தர் கொடுத்த தேசத்தைக் குறிப்பிடாமல், பூமியிலே வாழ்நாள் என்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

இந்த அனைத்துத் தகவல்களும் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளை அப்படியே வார்த்தைக்கு வார்த்தை தராமல் (அவர்கள் அவ்வாறு செய்திருந்தாலும்), அவற்றின் கருத்தைப் பாதுகாத்தனர் என்பதை விளக்குகின்றன.

நாம் கவனித்த வார்த்தை மாற்றங்கள் தவறானவை என்று நாம் முடிவு செய்யக்கூடாது.

அவை வேதாகமத்தின் வார்த்தை உத்வேகம் (verbal inspiration) என்ற கோட்பாட்டைப் பாதிப்பதில்லை, ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் கடவுளாக இருப்பதால், அவர் விரும்பியபடி பழைய ஏற்பாட்டின் வார்த்தைகளை மாற்றியமைக்கும் சுதந்திரம் அவருக்கு இருந்தது.

மேற்கோள் முழுமையாகவும் துல்லியமாகவும் இருந்தாலும் அல்லது பகுதியாகவும் மாற்றப்பட்டும் இருந்தாலும், இறுதி முடிவு ஈர்க்கப்பட்ட தேவ வார்த்தையே ஆகும்.

செப்டுவஜின்ட் (The Septuagint)

செப்டுவஜின்ட் என்பது எபிரேய பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாகும். இது கிறிஸ்துவுக்கு சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எகிப்தின் அலெக்சாண்ட்ரியாவில் வசித்த யூத அறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. நிச்சயமாக இது பரிசுத்த ஆவியானவரால் நேரடியாக ஏவப்பட்டது அல்ல. நாம் பார்த்தது போல, இது பல இடங்களில் எபிரேய மூலத்திலிருந்து மாறுபடுகிறது. அப்படியானால் இது எப்போதும் துல்லியமாக இல்லையென்றால், புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் இதிலிருந்து எப்படி மேற்கோள் காட்ட முடியும்? உண்மையில் இது ஒரு பிரச்சனையல்ல, ஏனென்றால் இன்றும் நாம் ஒரு புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவது அந்தப் புத்தகத்தை முழுமையாக அங்கீகரிக்கிறோம் என்று அர்த்தமல்ல. எபிரேய பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து எந்த வகையிலும் சாராம்சமாக மாறுபடாத செப்டுவஜின்ட் மேற்கோள்களையே புதிய ஏற்பாடு பயன்படுத்துகிறது என்று சுவிசேஷ அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

மேற்கோள்களின் 11 வகைகள்

சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அறிஞர்கள் புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களை இந்த 11 வகைகளாகப் பிரித்தனர்:

1. எபிரேய மூலத்துடன் சரியாக ஒத்துப்போகும் மேற்கோள்கள்.
2. எபிரேய மூலத்துடன் கிட்டத்தட்ட ஒத்துப்போகும் மேற்கோள்கள்.
3. வார்த்தைகளில் அல்லாமல் பொருளில் எபிரேய மூலத்துடன் ஒத்துப்போகும் மேற்கோள்கள்.
4. பொதுவான கருத்தைத் தரும் ஆனால் சுருக்கப்பட்ட அல்லது சேர்க்கப்பட்ட மேற்கோள்கள்.
5. பல வேதப் பகுதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்கள்.
6. எபிரேய மூலத்திலிருந்து மாறுபட்டு ஆனால் செப்டுவஜின்டுடன் ஒத்துப்போகும் மேற்கோள்கள்.
7. செப்டுவஜின்டுடன் வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஒத்துப்போகும் அல்லது நபர்களின் எண்ணிக்கையை மாற்றும் மேற்கோள்கள்.
8. செப்டுவஜின்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆனால் சில மாற்றங்களுடன் உள்ள மேற்கோள்கள்.

9. வார்த்தைகளில் அல்லாமல் பொருளில் செப்துவஜின்னுடன் ஒத்துப்போகும் மேற்கோள்கள்.
10. செப்துவஜின்டிலிருந்து மாறுபட்டு ஆனால் எபிரேய மூலத்துடன் சரியாக அல்லது கிட்டத்தட்ட ஒத்துப்போகும் மேற்கோள்கள்.
11. செப்துவஜின்ட் மற்றும் எபிரேய மூலம் ஆகிய இரண்டிலிருந்தும் மாறுபட்டு, அநேகமாக வேறு ஏதேனும் மொழிபெயர்ப்பு அல்லது விளக்கவியலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்கள்.

புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டும் 10 வழிகள்

புத்தகங்கள் அல்லது கட்டுரைகள் எழுதுபவர்கள் பெரும்பாலும் பிற எழுத்துக்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் சொல்வதை ஆதரிக்க, ஒரு உதாரணம் அல்லது விளக்கத்தைத் தர, தங்கள் கருத்துக்களைச் சுருக்க அல்லது மற்றவர்களின் கருத்துக்களுடன் ஒப்பிட இதைச் செய்கிறார்கள். அதே போன்ற காரணங்களுக்காகவே - சில சமயங்களில் சற்று வித்தியாசப்பட்டாலும் - புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டினர்.

1. பழைய ஏற்பாட்டு முன்னறிவிப்பின் நிறைவேற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்ட

மத்தேயு நிருபத்தின்படி, இயேசுவின் கன்னிப் பிறப்பு ஏசாயா தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாகும். மத்தேயு எழுதினார்: தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய்க் கர்த்தராலே உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இதெல்லாம் நடந்தது: இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள்; அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவார்கள்; அதற்கு தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்று அர்த்தமாம். இயேசு பெதலகேமில் பிறந்ததும் மீகா தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றம் என்று மத்தேயு குறிப்பிட்டார்.

மற்றொரு உதாரணம் மத்தேயு 8:17, இதில் இயேசு நோயாளிகளைக் குணப்படுத்திய பணி ஏசாயா 53:4-ன் நிறைவேற்றம் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது: அவர் தாமே நம்முடைய பலவீனங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய நோய்களைச் சுமந்தார். இயேசுவின் எருசலேம் பிரவேசத்தின் போது கழுதையின் மேல் ஏறிச் சென்றது சகரியா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளின் நிறைவேற்றம் என்று மத்தேயு 21:4-5 கூறுகிறது.

எருசலேம் சங்கத்தில், பேதுரு, பர்னபா மற்றும் சவுல் ஆகியோரின் பேச்சுக்குப் பிறகு யாக்கோபு எழுந்து, புறஜாதிகளின் இரட்சிப்பு பழைய ஏற்பாட்டிற்கு முரணானது அல்ல என்று கூறினார். அவர், தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளும் இதற்கே இசைந்திருக்கிறது (அப்போஸ்தலர் 15:15) என்று கூறி ஆமோஸ் தீர்க்கதரிசியை மேற்கோள் காட்டினார்.

3. பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு கருத்தை விளக்க

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு யோவேல் 2:28-32-ஐ மேற்கோள் காட்டியபோது, கடைசி நாட்களில் (அப்போஸ்தலர் 2:17) என்ற வார்த்தைகளுடன் தொடங்கினார். இருப்பினும், யோவேல் அதற்குப் பின்பு என்று தொடங்குகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்ட பேதுரு, இது கடைசி நாட்களைக் குறிக்கிறது என்று விளக்கினார்.

4. புதிய ஏற்பாட்டில் கூறப்படும் ஒரு கருத்தை ஆதரிக்க

மத்தேயு 22:32-ல், உயிர்த்தெழுதல் ஒரு உண்மை என்பதை ஆதரிக்க நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன் என்ற யாத்திராகம வசனத்தை இயேசு மேற்கோள் காட்டினார். விவாகரத்துக்கு எதிராகப் பேசிய இயேசு, கணவனும் மனைவியும் இனி இரண்டு அல்ல, ஒரே மாம்சமாயிருக்கிறார்கள் (மாற்கு 10:8) என்று வலியுறுத்தினார். இதை ஆதரிக்க அவர் ஆதியாகமம் 2:24-ஐ மேற்கோள் காட்டினார். நீதிமானாக்கப்படுதல் விசுவாசத்தினால் என்பதைப் பவுல் ஆதரிக்க (ரோமர் 1:17), ஆபகூக் 2:4-ஐ மேற்கோள் காட்டினார். விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்.

5. ஒரு புதிய ஏற்பாட்டு உண்மையை விளக்க

இஸ்ரவேலர் பலர் நற்செய்தியை ஏற்கவில்லை என்று பவுல் எழுதினார் (ரோமர் 10:16). இது ஏசாயாவின் காலத்தில் இருந்த அதே சூழ்நிலையால் விளக்கப்படுகிறது: எங்கள் செய்தியை நம்பினவன் யார்? (ஏசாயா 53:1).

6. ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியை புதிய ஏற்பாட்டுச் சம்பவத்திற்குப் பயன்படுத்த (Apply)

1 கொரிந்தியர் 9:9-ல் பவுல் உபாகமம் 25:4-ஐ மேற்கோள் காட்டினார். போரடிக்கிற மாட்டை வாய் கட்டாயாக. பழைய ஏற்பாட்டில் இது ஏழைகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் காட்டும் நீதியைக் குறித்ததாக இருந்தது. ஆனால் பவுல் இதை, கர்த்தருக்குச் சேவை செய்பவர்களுக்கு அவர்களைச் சேவிப்பவர்களிடமிருந்து ஆதரவு பெற உரிமை உண்டு என்ற வாதத்திற்குப் பயன்படுத்தினார். போரடிக்கிற மாட்டைப் பற்றிய வசனம் உண்மையில் உழைப்பவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நீதியைக் குறிக்கும் ஒரு பழமொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனவே, பவுல் அந்த வசனத்தை ஊழியர்களுக்குப் பயன்படுத்தியது சரியானது.

7. ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுக் கருத்தைச் சுருக்கிக் கூற

மத்தேயு 2:23-ல் அவர் நசரேயன் எனப்படுவார் என்று தீர்க்கதரிசிகளால் சொல்லப்பட்டது நிறைவேறும்படி... என்று எழுதினார். பழைய ஏற்பாட்டில் எந்த ஒரு வசனமும் அவர் நசரேயன் எனப்படுவார் என்று நேரடியாகக் கூறவில்லை.

மத்தேயு பல தீர்க்கதரிசனக் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக இங்கே வழங்கியிருக்கலாம்.

8. பழைய ஏற்பாட்டுச் சொற்களைப் பயன்படுத்த (Terminology)

சில சமயங்களில் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க பழைய ஏற்பாட்டு வார்த்தைகளை ஒரு வசதியான மொழியாகப் பயன்படுத்தினர். உதாரணமாக, ரோமர் 10:18-ல் பவுல் சங்கீதம் 19:4-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார். சங்கீதம் இயற்கையின் சாட்சியைக் குறிக்கிறது, ஆனால் பவுல் அதை நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டதைக் குறிக்க அந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார். இயேசு சிலுவையில் என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? என்று கூக்குரலிட்டபோது சங்கீதம் 22:1-ன் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார். தாவீது தனது சொந்தச் சூழ்நிலைக்காகப் பயன்படுத்திய அதே வார்த்தைகளை, இயேசு தனது உயர்ந்த துன்பத்தின் சூழலை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தினார்.

பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவத்துடன் ஒரு ஒப்பீட்டை (Parallel) உருவாக்குதல்

கிருபையினால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மீதி (ரோமர் 11:5), அதாவது விசுவாசிக்கும் யூதர்களின் எஞ்சிய பகுதியைக் குறித்துப் பேசும்போது, பவுல் இது எலியாவின் காலத்தை நினைவுபடுத்துவதாகக் கூறினார்.

அக்காலத்தில் 7,000 பேர் கொண்ட ஒரு மீதியான மக்கள் பாகாலை வணங்கவில்லை (வசனம் 4, 1 இராஜாக்கள் 19:18-ஐ மேற்கோள் காட்டி).

பவுலின் காலத்தில் இருந்த சூழ்நிலை பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவத்திற்கு இணையாக இருந்தது.

அதே அதிகாரத்தில், தற்போதைய சபைக் காலத்தில் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கடினத்தன்மைக்கும் (ரோமர் 11:7-8), ஏசாயாவின் காலத்தில் இஸ்ரவேலில் இருந்த கடினத்தன்மைக்கும் இடையே பவுல் ஒரு ஒப்பீட்டை வரைந்தார்.

இது ஏசாயா 29:10-ல் இருந்து பவுல் காட்டிய மேற்கோள் மூலம் குறிக்கப்படுகிறது.

பிறகு, பவுல் தனது எதிரிகளுக்குத் தண்டனை கிடைக்க வேண்டும் என்ற தாவீதின் ஜெபத்தை மேற்கோள் காட்டி (சங்கீதம் 69:22-23), பாவம் செய்யும் இஸ்ரவேலர்களுக்குத் தண்டனை கிடைக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார் (ரோமர் 11:9-10).

ரோமர் 8:36-ல், பவுல் மீண்டும் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவத்துடன் ஒப்பீட்டை உருவாக்கினார்.

விசுவாசிகள் உபத்திரவத்திற்கு உள்ளாவதைக் குறித்துப் பேசும்போது, அவர் சங்கீதம் 44:22-ஐ மேற்கோள் காட்டினார்: உம்நிமித்தம் எந்நேரமும் கொல்லப்படுகிறோம்; அடிக்கப்படும் ஆடுகளைப்போல எண்ணப்படுகிறோம்.

இந்த சங்கீதம் இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் எதிரிகளுக்கு முன்பாகத் தோல்வியைச் சந்தித்ததைக் குறித்துப் பேசியது.

ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுச் சூழ்நிலையை கிறிஸ்துவுடன் தொடர்புபடுத்துதல்

பல சந்தர்ப்பங்களில் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள கூற்றுகளைக் குறிப்பிட்டு, பின்னர் அந்த கூற்றுகளை அவற்றின் முதல் வரலாற்று அமைப்பிற்கு அப்பால் கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தினர் அல்லது நீட்டித்தனர்.

இரண்டு ஏற்பாடுகளிலும் உள்ள பகுதிகள் முற்றிலும் மாறுபட்ட வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளைக் குறிப்பிட்டாலும், புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிடுவதில் இணையாக அல்லது ஒப்புமையாக அவற்றைப் பார்த்தனர்.

பழைய ஏற்பாட்டுச் சூழ்நிலைகள் புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக உயர்த்தப்பட்டன (heightened). புதிய ஏற்பாட்டு குறிப்புகள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பகுதிகளுக்கு முரணாக இல்லை. அவை தொடர்பற்றவை அல்ல; மாறாக, அவை தொடர்புடைய உண்மைகளின் விரிவாக்கங்கள் ஆகும்.

மத்தேயு 2:15-ல், ஓசியா 11:1-ஐ மத்தேயு மேற்கோள் காட்டினார்: எகிப்திலிருந்து என் குமாரனை வரவழைத்தேன். இந்த மேற்கோளை, தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய்க் கர்த்தராலே உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது என்ற வார்த்தைகளுடன் அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். ஓசியா 11:1-ன் சூழலைக் கவனிக்கும்போது ஒரு சிக்கல் எழுகிறது: அந்த வசனம் தெளிவாக இஸ்ரவேலைக் குறித்தே பேசுகிறது (யாத்திராகமம் 4:22-லும் இஸ்ரவேல் தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்படுகிறது). ஓசியா 11:1-ல் உள்ள குமாரன் இஸ்ரவேலாகவும், மத்தேயுவில் உள்ள குமாரன் கிறிஸ்துவாகவும் இருக்கும்போது, ஏரோது இறக்கும் வரை இயேசு குழந்தையாக எகிப்தில் இருந்தது ஓசியாவின் நிறைவேற்றம் என்று மத்தேயு எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

இதற்கான ஒரு பதில் என்னவென்றால், நிறைவேற்றம் (fulfilled) என்பது எப்போதும் ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் உணர்தலைக் குறிப்பதில்லை என்பதை அங்கீகரிப்பதாகும்.

நிறைவேறும்படி என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தைகள், மத்தேயு 1:22 மற்றும் 2:5-ல் உள்ளது போல தீர்க்கதரிசனத்தின் சாதனையைத் தெரிவிக்கின்றன. மறுபுறம், 2:17, 23; 27:9, 35; மற்றும் 13:35 ஆகிய வசனங்களில் உள்ள நிறைவேறியது என்பது பழைய ஏற்பாட்டுக் கூற்றுகளைக் கிறிஸ்துவைக்

குறிக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்துவதை அல்லது உயர்த்துவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இந்த வசனங்களில் பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவங்கள் அல்லது கூற்றுகள் தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறிய அர்த்தத்தில் அல்ல, மாறாக அவை அதிகமான (உயர்ந்த) அர்த்தத்துடன் நிரப்பப்பட்டன என்ற அர்த்தத்தில் நிறைவேறின. பிதாவாகிய தேவன் தம்முடைய குமாரனை எகிப்திலிருந்து அழைத்தபோது, அது இஸ்ரவேல் வெளியேற்றப்பட்ட (Exodus) காலத்தின் அழைப்பிற்கு ஒப்புமையாக இருந்தது. ஒரு விதத்தில் அரைகுறையாக இருந்தது இப்போது நிரப்பப்பட்டது அல்லது முழுமைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

இயேசுவுக்கும் இஸ்ரவேலுக்கும் இடையே பல ஒப்புமைகள் தெளிவாக உள்ளன: இருவரும் எகிப்தில் நாடுகடத்தப்பட்டனர்; இருவரும் தேவனுடைய அன்பின் பொருள்களாக இருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர்; இருவரும் எகிப்திலிருந்து வெளியே வந்தனர். இருவரும் தண்ணீரின் வழியாகக் கடந்தனர் (யாத்திராகமம் 14; மத்தேயு 3:13-17); இருவரும் வனாந்தரத்தில் சோதிக்கப்பட்டனர் (யாத்திராகமம் 15-17; மத்தேயு 4:1-11); இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் திரளான மக்களுக்கு வானத்திலிருந்து வந்த மன்னாவினால் உணவு அளிக்கப்பட்டது (யாத்திராகமம் 16; மத்தேயு 14:13-21). இந்த ஒப்புமைகளிலிருந்து, இயேசு ஒரு சிறந்த இஸ்ரவேலாகப் பார்க்கப்பட்டது தெளிவாகிறது. அவருடைய அனுபவம் அந்தத் தேசத்தின் அனுபவத்தின் விரிவாக்கமாகும்.

உயரின் அர்த்தம் (Heightened Meaning) - உதாரணங்கள்

மத்தேயு 2:17-18 பெத்லகேமில் குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டதை எரேமியா 31:15-ன் நிறைவேற்றமாக முன்வைக்கிறது. இருப்பினும், எரேமியாவில் உள்ள அந்த வசனம், கி.மு. 722-ல் அசீரியாவிற்குச் சிறைபிடிக்கப்பட்ட தங்கள் குழந்தைகளுக்காக ராமாவிலிருந்த (பெத்லகேம் அல்ல) தாய்மார்கள் அழுவதையே விவரிக்கிறது. வெளிப்படையாக, எரேமியா 31:15 ஏரோதின் செயலைப் பற்றிய நேரடி தீர்க்கதரிசனம் அல்ல. ஆனால் இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் இடையிலான ஒரு வடிவம் தெளிவாக உள்ளது. மத்தேயு அந்த ஒடுக்குமுறை எரேமியா எழுதியதை நிறைவேற்றியது என்று சொன்னபோது, அது முந்தைய நிகழ்விற்கு ஒப்புமையானது என்று கூறினார். அதில் கிறிஸ்து சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், அது முந்தைய நிகழ்வின் உயர்வாகும் (heightening).

இதற்கு மற்ற உதாரணங்கள்:

1. இயேசு உவமைகளில் பேசியபோது, இஸ்ரவேலின் ஆவிக்குரிய குருட்டுத்தன்மை அவர்கள் வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்வதைத் தடுத்தது (மத்தேயு 13:14-15) - இது ஏசாயா 6:9-10-க்கு இணையாக உள்ளது.

2. இயேசு 30 வெள்ளிக்காசுகளுக்காக யூதாலால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது (மத்தேயு 27:9-10) - இது சகரியா 11:12-13-ல் சகரியாவுக்கு 30 வெள்ளிக்காசுகள் வழங்கப்பட்டதற்கு இணையாக உள்ளது.
3. யூதானின் துரோகம் என் அப்பம் புசித்தவனே எனக்கு விரோதமாய்த் தன் குதிங்காலைத் தூக்கினான் என்ற வசனத்தை நிறைவேற்றியது (யோவான் 13:18) - இது சங்கீதம் 41:9-ல் தாவீது தனது நெருங்கிய நண்பரைக் குறித்துச் சொன்னதற்கு இணையாக உள்ளது.
4. ரோமர் 9:25-26-ல் பவுல், தேவனுடைய மக்கள் அல்லாத புறஜாதிகள் அவருடைய மக்கள் ஆவார்கள் என்று கூறினார் - இது ஓசியா 1:10; 2:23-ல் இஸ்ரவேலைப் பற்றிக் கூறப்பட்டதற்கு இணையாக உள்ளது.

இந்த எட்டு பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளும் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நேரடித் தீர்க்கதரிசனங்களாக எழுதப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஒவ்வொரு சூழலிலும் அந்த வசனங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் இயேசுவோடு நேரடித் தொடர்பு இல்லை.

ஆயினும், புதிய ஏற்பாட்டில் அவை மேற்கோள் காட்டப்பட்டபோது, அவை உயர்த்தப்பட்டதாக பார்க்கப்பட்டன. அவை அதிகமான அர்த்தத்துடன் நிரப்பப்பட்டன என்ற பொருளில் நிறைவேறின.

ஒரு வசனத்திற்கு பல அர்த்தங்கள் உண்டா? (Multiple Meanings?)

இது வேதவியாக்கியானத்தில் (hermeneutics) ஒரு முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகிறது: ஒரு வசனத்திற்கு ஒரே ஒரு இலக்கண அர்த்தம் மட்டும்தானா அல்லது பல அர்த்தங்கள் உண்டா?

வேதாகம அறிஞர்களிடம் நான்கு பார்வைகள் உள்ளன:

1. **ஒரே ஒரு அர்த்தம்:** ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரே ஒரு அர்த்தம் மட்டுமே உண்டு, அதை மனித ஆசிரியர் புரிந்து வைத்திருந்தார் (கெய்சர் என்பவரின் பார்வை).
2. **பல தொடர்பற்ற அர்த்தங்கள்:** வாசகர்கள் எந்தவொரு பகுதியிலும் தொடர்பற்ற பல அர்த்தங்களைக் காணலாம். (இது ஒரு தவறான அணுகுமுறை, இதில் கட்டுப்பாடு ஏதும் இருக்காது).
3. **சென்சஸ் பிளினியர் (Sensus Plenior - முழுமையான அர்த்தம்):** சில வசனங்கள் மனித ஆசிரியர் கருதியதை விட, கடவுளால் உத்தேசிக்கப்பட்ட ஒரு ஆழமான அர்த்தத்தை கொண்டிருக்கலாம். (இது கத்தோலிக்க அறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டது).

4. ஒரே அர்த்தம் - ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குறிப்புகள் (Single meaning, multiple referents): ஒவ்வொரு வசனத்திற்கும் ஒரே ஒரு அர்த்தம்தான், ஆனால் அது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்களையோ அல்லது நிகழ்வுகளையோ குறிக்கலாம்.

இந்த நான்காவது பார்வையே சிறந்தது எனக் கருதப்படுகிறது.

உதாரணமாக, ஆதியாகமம் 3:15-ல் உள்ள வித்து (seed) என்பது ஆரம்பத்தில் ஏவாளின் பிள்ளைகளைக் குறித்தது, ஆனால் இறுதியாக அது இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது (கலாத்தியர் 3:16). இறுதியாக, சங்கீதம் 16:10-ல் உமது பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவிடர் என்று தாவீது எழுதியபோது, அவர் தம்மை ஒரு அகால மரணத்திலிருந்து கடவுள் பாதுகாப்பார் என்ற அர்த்தத்தில் எழுதினார். ஆனால் பேதுருவும் பவுலும் (அப்போஸ்தலர் 2 & 13) இதை இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதுவுக்குப் பயன்படுத்தினர். தாவீதின் அனுபவம் ஒரு நிழலாக இருந்தது, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் அதன் முழுமையான மற்றும் உயர்த்தப்பட்ட நிறைவேற்றமாக (heightened fulfillment) அமைந்தது. தாவீது தன்னையே மனதில் கொண்டிருந்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் இந்த சங்கீதம் கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது என்று பேதுருவும் பவுலும் சுட்டிக்காட்டினர். தாவீதைப் போலவே கிறிஸ்துவும் தமது எதிரிகளின் கைகளில் துன்பப்பட்டார், ஆனால் அவர் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று மரணத்தைச் சந்தித்தார் - ஆனால் உயிர்த்தெழுந்தார்.

இது பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதி கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட்ட அல்லது உயர்த்தப்பட்ட (heightened) ஒரு நிகழ்வாகத் தோன்றுகிறது. சங்கீதம் 16:10 இன்னும் பாதாளத்தில் கைவிடப்படாமை என்ற ஒற்றை அர்த்தத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது - ஆனால் தாவீது மற்றும் இறுதியாக, முழுமையான அர்த்தத்தில் கிறிஸ்து என இரண்டு குறிப்புகளைக் (referents) கொண்டுள்ளது. சங்கீதம் 16 கிறிஸ்துவை மட்டுமே குறிக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டால், அந்த சங்கீதம் தாவீதிற்கு என்ன அர்த்தத்தை அளித்தது என்ற கேள்வி எஞ்சியிருக்கும். இதன் பொருள் என்னவென்றால், மேலதிக வெளிப்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் சங்கீதம் 16 கூடுதல் அர்த்தத்தைப் பெறுகிறது என்பதல்ல, மாறாக மேலதிக வெளிப்பாடு தாவீதின் வார்த்தைகளின் இறுதி முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகிறது என்பதாகும்.

இதேபோன்ற ஒரு சூழ்நிலை சங்கீதம் 22-லும் தெளிவாக உள்ளது.

அநேகம் காளைகள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; பாசான் தேசத்து வலுமையுள்ள எருதுகள் என்னை வளைந்துகொண்டிருக்கிறது. பீறி கர்ஜிக்கிற சிங்கம் போல, என்மேல் தங்கள் வாயைத் திறக்கிறார்கள். நான் தண்ணீரைப் போல ஊற்றுண்டேன்; என் எலும்புகளெல்லாம் கட்டவிழ்ந்தது; என் இருதயம் மெழுகுபோலாகி, என் குடல்களின் நடுவே உருகிற்று... நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; பொல்லாதவர்களின் கூட்டம் என்னை வளைந்துகொண்டது;

அவர்கள் என் கைகளையும் என் கால்களையும் உருவக் குத்தினார்கள் (வசனங்கள் 12-14, 16) என்று தாவீது எழுதும்போது தம்மைப் பற்றியே குறிப்பிட்டார்.

கர்த்தர் தம்மை பட்டயத்திற்கு, நாய்களின் வல்லமைக்கு, சிங்கத்தின் வாய்க்கு மற்றும் காண்டாமிருகத்தின் கொம்புகளுக்கு தப்புவிக்க வேண்டும் என்று அவர் ஜெபித்தார் (வசனங்கள் 20-21).

சங்கீதம் 22-ல் உள்ள பல வசனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மத்தேயு 27:35 மற்றும் யோவான் 19:24 ஆகிய வசனங்கள், ஆடைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வது மற்றும் உடைக்காகச் சீட்டுப் போடுவது குறித்து சங்கீதம் 22:18-ஐ இயேசுவோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன.

மத்தேயு 27:46, இயேசு சங்கீதம் 22:1-ஐ மேற்கோள் காட்டியதைப் பதிவு செய்கிறது: என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? மற்றும் எபிரேயர் 2:12, கிறிஸ்து பிதாவின் நாமத்தை என் சகோதரர்களுக்கு அறிவிப்பதோடு தொடர்பாக சங்கீதம் 22:22-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது. சங்கீதம் 8 மற்றும் 16-ஐப் போலவே, இந்த சங்கீதமும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது; அதன் உடனடி குறிப்பில் ஒற்றை அர்த்தம் தாவீதைக் குறிக்கிறது, ஆனால் அதன் இறுதி புதிய ஏற்பாட்டு அர்த்தத்தில் அது கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது.

அவர்கள் என் கைகளையும் என் கால்களையும் உருவக் குத்தினார்கள் (வசனம் 16) என்று தீயவர்கள் தன்னை ஒடுக்குவதை தாவீது உருவகமாகப் பேசினார்; ஆனால் கிறிஸ்துவின் விஷயத்தில், அது நேரடியாக (literal) புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. தாவீது உருவகமாகத் தனது எதிரிகளை காளைகள், சிங்கங்கள், நாய்கள் மற்றும் எருதுகள் என்று குறிப்பிட்டார் (வசனங்கள் 12-13, 20-21).

இந்தக் கூற்றுகள் இயேசுவின் எதிரிகள் அவருக்கு எதிராகச் செய்த கொடூரமான தாக்குதல்களை உருவகமாக உணர்த்துகின்றன.

சங்கீதம் 23 போன்ற வேதாகமக் கவிதைகளின் சில பகுதிகள் பல அர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாக சில எழுத்தாளர்கள் கூறுகின்றனர். வேதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒற்றை அர்த்தமே உண்டு என்ற கருத்துக்கு முரணாக இந்தப் பகுதிகளை அவர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, ரைக்கன் (Ryken) எழுதுகிறார்: சங்கீதம் 23 ஒரு மட்டத்தில் ஒரு மேய்ப்பனுக்கும் அவரது ஆடுகளுக்கும் இடையிலான உறவின் விளக்கமாகும், ஆனால் கவிதை முழுவதும் ஒரு இரண்டாவது மனிதத் தொகுதி உள்ளது. இருப்பினும், சங்கீதம் 23-க்கு ஒற்றை அர்த்தமே இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது - அதாவது கர்த்தருக்கும் அவருடைய மக்களுக்கும் இடையிலான உறவு - இது ஒரு மேய்ப்பன் தனது ஆடுகளைப் பராமரிக்கும் உருவகத்தின் வழியாக வழங்கப்படுகிறது. அவர் என் ஆத்துமாவைத் தேற்றுகிறார் என்ற சங்கீதம் 23:3-ன்

அர்த்தம் ஒன்றே; ஒரு மேய்ப்பன் எப்படி ஒரு ஆட்டைத் தேற்றுகிறானோ, அப்படியே கர்த்தர் தாவீதைத் தேற்றுகிறார் (மற்றும் அதைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மற்ற விசுவாசிகளையும் தேற்றுகிறார்).

வசனம் 2, அவர் என்னைப் புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்க்கிறார், என்பது இரண்டு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றலாம்: (அ) ஒரு மேய்ப்பன் ஆட்டை நல்ல புல்வெளியில் இளைப்பாறச் செய்தல், மற்றும் (ஆ) தாவீது (மற்றும் பிற விசுவாசிகள்) ஆவிக்குரிய இளைப்பாறுதலை அனுபவிக்க கர்த்தர் உதவுதல். இருப்பினும், இரண்டாவது கருத்து (ஆ) தான் ஒற்றை அர்த்தமாகும், இது ஒரு மேய்ப்பன் மற்றும் அவரது ஆடுகளின் உருவக மொழியில் வழங்கப்படுகிறது.

நிச்சயமாக, விசுவாசிகள் அந்த இளைப்பாறுதலை அனுபவிக்கும் விதம் அல்லது கர்த்தர் அவர்களின் ஆத்துமாக்களைத் தேற்றும் முறைகள் பலவாக இருக்கலாம். ஆனால் இளைப்பாறுதல் மற்றும் தேற்றப்படுதல் பற்றிய இந்த அனுபவங்கள் பயன்பாடு (application) என்ற எல்லைக்குள் வருகின்றனவே தவிர, ஆரம்பகால வியாக்கியானத்தில் (interpretation) அல்ல.

புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டுவதை விளக்குவதற்கு என்ன நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்?

மேலே உள்ள விவாதங்களின் அடிப்படையில், பின்வரும் நடைமுறைகளைச் சுருக்கமாகப் பரிந்துரைக்கலாம்.

1. பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள் அல்லது குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ள புதிய ஏற்பாட்டுச் சூழலை ஆராயுங்கள்.
2. மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பகுதியின் பழைய ஏற்பாட்டுச் சூழலை ஆராயுங்கள்; மூல வாசகர்களுக்கு அது என்ன சொன்னதோ அதை மட்டும் கவனியுங்கள். புதிய ஏற்பாட்டு வெளிப்பாட்டின் மூலம் மட்டுமே இப்போது தெரிந்த விஷயங்களை பழைய ஏற்பாட்டு வாசகர்கள் அறிந்திருந்தது போல அங்கே திணிக்க வேண்டாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புதிய ஏற்பாடு அதை மேற்கோள் காட்டுவதற்கு முன்பு பழைய ஏற்பாட்டு வாசகர்களுக்கு அந்தப் பகுதி எதைத் தெரிவித்திருக்கும் என்பதைக் கவனியுங்கள், பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டில் அது எப்படிப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது என்பதைத் தனியாகக் கவனியுங்கள்.
3. பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிக்கும் அதன் புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோளுக்கும் இடையே ஏதேனும் வேறுபாடுகள் இருந்தால் அதைக் கவனியுங்கள்.
4. புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறது என்பதைத் தீர்மானியுங்கள். இந்த அதிகாரத்தில்

விவாதிக்கப்பட்ட 10 நோக்கங்களில் எது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது? புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி எபிரேய மூலத்தையா அல்லது செப்டுவஜின்ட் மொழிபெயர்ப்பையா அல்லது இரண்டையுமே இல்லாமலா மேற்கோள் காட்டுகிறது? அது அந்தப் பகுதியைச் சுருக்கிக் கூறுகிறதா அல்லது ஒத்த சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறதா? அது ஒரு அறிமுக வாசகத்தைக் கொண்டுள்ளதா?

5. இந்த முடிவுகளைப் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதியின் விளக்கத்தோடு தொடர்புபடுத்துங்கள்.

அதிகாரம் பன்னிரண்டு

இன்று தேவனுடைய வார்த்தையை நடைமுறைப்படுத்துதல்

(Applying Gods Word Today)

வேதாகமத்தைப் நடைமுறைப்படுத்துவதில் கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக இரண்டு தவறுகளில் ஒன்றைச் செய்கிறார்கள். ஒன்று அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துதலுக்கு (application) மிகக் குறைந்த கவனம் செலுத்துகிறார்கள் அல்லது அதற்கு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்துகிறார்கள். முதல் தவறில், சிலர் விளக்கம் அளிப்பதே (interpretation) போதும் என்று நினைக்கிறார்கள்; ஒரு பகுதிக்கு விளக்கம் அளிக்கப்பட்டவுடன் வேதாகம ஆய்வு முடிந்துவிட்டதாகக் கருதுகிறார்கள். இரண்டாவது தவறில், மற்றவர்கள் அந்தப் பகுதியை முழுமையாகவும் துல்லியமாகவும் விளக்குவதற்கு முன்பே நடைமுறைப்படுத்துதலுக்குச் செல்ல முனைகிறார்கள். இருப்பினும், சரியான விளக்கம் இல்லாத நடைமுறைப்படுத்துதல், வேதாகமத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கு நம்மை வழிநடத்தும். வேதவசனங்களைப் பயன்படுத்துவதைப் புறக்கணிப்பது, வேதாகம ஆய்வை ஒரு கல்விப் பயிற்சியாக (academic exercise) மாற்றிவிடும்; அதில் நாம் விளக்கத்தில் மட்டுமே அக்கறை காட்டுவோம், அது நம் வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் அல்லது பொருத்தத்தைப் பற்றிப் பொருட்படுத்த மாட்டோம்.

வேதாகமத்தை வெறும் தகவல்களின் ஆதாரமாகவோ அல்லது அறிவைப் பெறுவதற்காக மட்டுமே ஆராயப்பட வேண்டிய புத்தகமாகவோ கருதுவது தவறு. நிச்சயமாக வேதாகமத்தின் உள்ளடக்கங்களைப் பற்றிய அறிவும், அதன் சரியான விளக்கமும் அவசியம். ஆனால் அதைவிட மேலானது தேவை.

நமக்கு ஒரு கீழ்ப்படியும் இருதயம் இருக்க வேண்டும், அதாவது வேதவசனங்களின் உண்மைகளை நம்முடைய அனுபவத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கான விருப்பம் இருக்க வேண்டும். யாக்கோபு எழுதியது போல, நாம் வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாய் மாத்திரமல்ல, அதன்படி செய்கிறவர்களாயும் இருக்க வேண்டும் (யாக்கோபு 1:22). 25-வது வசனத்தில் யாக்கோபு கூறுகையில், வசனத்தைக் கேட்பது அதை உற்றுப் பார்ப்பது போலாகும்: சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கிற பூரண பிரமாணத்தை உற்றுப்பார்த்து ஒருவன் அதன்படி செய்கிறவனாய் இருக்க வேண்டும். வேதாகமம் சொல்வதைக் கேட்பதும் அதன் உள்ளடக்கங்களைப் பார்ப்பதும் மட்டும் இருந்து, அதன்படி செய்யாமல் இருப்பது (அதாவது கீழ்ப்படியாமல் படிப்பது) ஒரு ஏமாற்று வேலையாகும் (வசனம் 22).

உண்மையில் நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய கடமைகளை நிறைவேற்றாதபோது, நிறைவேற்றிவிட்டதாக நம்மையே நாம் ஏமாற்றிக் கொள்கிறோம். மார்ட்டின் லூதர் எழுதினார்: வேதாகமம் என்பது வெறுமனே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லவோ அல்லது அறியப்படவோ வேண்டியது அல்ல, அது

வாழப்படவும் உணரப்படவும் வேண்டியது.சுவாஸ்யமாக, வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது (2 தீமோத்தேயு 3:16) என்று கூறும் வேதத்தின் உத்வேகம் பற்றிய உன்னதமான வசனம், வேதவாக்கியங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வேதாகமம் உபதேசத்திற்கும் (தேவனுடைய வழிகளை நமக்குக் காட்ட), கண்டிப்பிற்கும் (வேத போதனைகளைக் கேட்கத் தவறும் நேரங்களைச் சுட்டிக்காட்ட), சீர்திருத்தலுக்கும் (மீண்டும் கீழ்ப்படிதலுள்ள பாதைக்கு நம்மைத் திருப்ப), மற்றும் நீதியைப் படிப்பிப்பதற்கும் (நீதியான வாழ்க்கையில் நம்மைத் தொடர்ந்து வளர்க்க) பயனுள்ளதாக இருக்கிறது.தேவனுடைய வார்த்தை செயல்படும் இந்த நான்கு வழிகளின் விளைவாக, தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருப்பான் (வசனம் 17).

தேறினவனாகவும் (thoroughly equipped) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொற்கள், தகுதியுள்ள மற்றும் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட என்பதைக் குறிக்கின்றன.இந்த இரண்டு சொற்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கே மட்டுமே வருகின்றன.ஒவ்வொரு விசுவாசியும் வேதவாக்கியங்களால் அவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் கருத்து; இதன் மூலம் அவர் கிறிஸ்துவைக் கனப்படுத்தும் வகையில் வாழ்வதற்கும் சேவை செய்வதற்கும் தயாராக இருப்பார்.

வேதாகமத்தில் உள்ள பல கூற்றுகள், தேவன் எப்படிப்பட்டவர், கடந்த காலத்தில் அவர் என்ன செய்தார் அல்லது எதிர்காலத்தில் அவர் என்ன செய்வார் என்ற நமது ஆர்வத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மட்டும் வேதாகமம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை உணர்த்துகின்றன.வாழ்க்கையில் அதன் நோக்கம் என்னவென்றால்: வேதாகமம் நம்மைக் கண்டிக்கிறது (எபிரேயர் 4:12), மறுபடியும் பிறப்பிக்கிறது (2 தீமோத்தேயு 3:15; 1 பேதுரு 1:23), வளர்க்கிறது, சுத்திகரிக்கிறது (சங்கீதம் 119:9; யோவான் 15:3; எபேசியர் 5:26), ஆலோசனை கூறி வழிநடத்துகிறது (சங்கீதம் 119:24), பாவத்தைத் தடுக்கிறது (வசனம் 11), புதுப்பிக்கிறது (வசனங்கள் 50, 93, 107, 149, 154), பலப்படுத்துகிறது (வசனம் 28), தாங்குகிறது (வசனங்கள் 116, 117), ஞானத்தைத் தருகிறது (வசனங்கள் 98, 130) மற்றும் விடுவிக்கிறது (வசனம் 170).

வேதவாக்கியங்கள் தவறான போதனைகளைச் சுட்டெறிக்கும் நெருப்பு என்றும் (எரேமியா 23:29), மக்களின் கடினமான இருதயங்களை உடைக்கும் சுத்தியல் என்றும் (வசனம் 29), ஆத்துமாவைத் தாங்கும் உணவு என்றும் (சங்கீதம் 119:103), பாதையை வழிநடத்தும் தீபம் என்றும் (வசனம் 105), சாத்தானுக்கு எதிரான பட்டயம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன (எபேசியர் 6:17).சங்கீதம் 119-ல் சங்கீதக்காரன் தேவனுடைய வார்த்தைக்குத் தனது எதிர்வினையைக் கூற பல

வினைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்: அதன்படி நடத்தல், காத்துக் கொள்ளுதல், கீழ்ப்படிதல், நம்புதல், தேடுதல், தியானித்தல் போன்றவை. தேவனுடைய வார்த்தையினால் மறுபடியும் பிறந்த விசுவாசிகள் (1 பேதுரு 1:23), அதே வார்த்தையினால் கர்த்தருக்குள் வளர வேண்டும் (2:2).

எனவே, நடைமுறைப்படுத்துதலில் (application), வேதாகமத்தை இன்றைய வாழ்க்கையோடு தொடர்புபடுத்துவதில் நாம் அக்கறை கொள்கிறோம். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பகால வாசகர்களுக்கு எழுதப்பட்ட வேதாகமம், இன்றைய வாசகர்களுக்கு எப்படித் தொடர்புடையது என்பதையும், அதற்கு நாம் எப்படிப் பதிலளிக்க வேண்டும் என்பதையும் காண்பது இதில் அடங்கும். வேதவாக்கியங்கள் இன்று பொருத்தமானவையா? அப்படியானால் அந்தப் பொருத்தம் எப்படித் தீர்மானிக்கப்படுகிறது?

வேதாகமத்தை நடைமுறைப்படுத்துதலில் உள்ள சிக்கல்கள்

வேதாகம காலத்திற்கும் இன்றைய காலத்திற்கும் இடையே பல இடைவெளிகள் உள்ளன.

அவற்றில் ஒன்று, முதல் வேதாகம எழுத்துக்களுக்கும் இன்றைய காலத்திற்கும் இடையிலான வரலாற்றுத் தூரம். 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தைகள் இப்போது நமக்கு எப்படித் தொடர்புடையவை? பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டத்தின் அனைத்து நிபந்தனைகளும் இன்று கிறிஸ்தவர்கள் மீது சுமத்தப்பட வேண்டுமா?

இல்லையெனில், தற்போதைய காலத்திற்கு அந்தச் சட்டத்திற்கு என்ன பொருத்தம் இருக்கிறது? மற்றொரு சிக்கல் கலாச்சாரச் சூழல்; வேதாகமத்தின் கலாச்சாரச் சூழல் பெரும்பாலும் இன்றைய காலத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது.

வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு மனித எழுத்தாளரும் அந்தந்தக் காலத்தின் குறிப்பிட்ட வாசகர்களுக்காக எழுதினார்கள். அப்படியானால் அவர்களுடைய வார்த்தைகள் இன்றைய வாசகர்களுக்கு எப்படித் தொடர்புடையவை? அவர்கள் அன்று சொன்ன செய்திகள் நமக்கும் அதே விதத்தில் தொடர்புடையவையா?

பழைய ஏற்பாடு தற்போதைய காலத்திற்குப் பொருத்தமானது என்பதைப் புதிய ஏற்பாடு தெளிவாகக் கூறுகிறது. உதாரணமாக, ஆபிரகாமுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது (ஆதியாகமம் 15:6) என்ற வார்த்தைகள் அவனுக்காக மாத்திரமல்ல, நமக்காகவும் எழுதப்பட்டது என்று பவுல் எழுதினார் (ரோமர் 4:23-24).

இதே நிருபத்தில் பவுல் கூறினார்: முற்காலத்தில் எழுதப்பட்டவைகளெல்லாம் நமக்கு உபதேசமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது (ரோமர் 15:4). இஸ்ரவேலர்

வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்தபோது நடந்த பல நிகழ்வுகள், நமக்கு எச்சரிக்கையாகவும் முன்மாதிரியாகவும் எழுதப்பட்டது (1 கொரிந்தியர் 10:6, 11).

நிச்சயமாக வேதாகமம் பொருத்தமானது, ஏனெனில் அது தேவனுடைய வார்த்தை, அது ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளதாயிருக்கிறது (எபிரேயர் 4:12). தேவனுடைய வார்த்தை நமக்குப் புரியும் விதத்தில் அதை நம் வாழ்வில் செயல்படுத்துவதே நடைமுறைப்படுத்துதல் (Application) எனப்படும்.

நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பது வேதாகம அர்த்தத்திற்கும் இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளுக்கும் இடையிலான ஒரு பாலமாகும்.

முறையான நடைமுறைப்படுத்துதலுக்கான படிகள்

வேதாகமத்தை நம் வாழ்வில் சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கு பின்வரும் ஒன்பது படிகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

1. நடைமுறைப்படுத்துதலை விளக்கத்தின் மீது கட்டமைக்கவும் (Build Application on Interpretation)

நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பது நேரடி மற்றும் சரியான விளக்கத்திலிருந்து வெளிப்படுவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, பலர் விளக்க முறையை முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்துவிட்டு, வெறும் ஆசீர்வாதத்திற்காக அல்லது அன்றைய வழிநடத்துதலுக்காக வேதாகமத்திற்குச் செல்கிறார்கள். பக்திவிருத்தி அல்லது நடைமுறைப் பயனைப் பெறுவதற்கான தீவிர விருப்பத்தில், கிறிஸ்தவர்கள் சில சமயங்களில் வேதப்பகுதிகளின் முதல் அர்த்தத்தைத் திரித்துக் கூறுகிறார்கள். வேதப்பகுதியின் நோக்கத்தையும் முதல் அர்த்தத்தையும் தவிர்த்துவிட்டு, ஒரு அகநிலை உணர்வைத் (subjective impression) தேடுவது வேதாகமத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த வழிவகுக்கும். முறையான விளக்கக் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல், மக்கள் வேதாகமத்தைத் தாங்கள் விரும்பும் எதற்கும் பயன்படுத்த முயலலாம்.

நமது பயன்பாடு, அந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அதன் முதல் வாசகர்களுக்கு இருந்த அர்த்தத்தின் மீது நேரடியாக அமைந்திருக்க வேண்டும். ஒரு வேதப்பகுதி தவறாக விளக்கப்பட்டால், அதன் பயன்பாடும் தவறாகவே இருக்கும். விளக்கம் என்பது இந்தப் பகுதி என்ன சொல்கிறது? என்று கேட்கிறது. நடைமுறைப்படுத்துதல் இந்தப் பகுதி எனக்கு என்ன சொல்கிறது? என்று கேட்கிறது. முதல் வாசகர்களுக்கு அந்த வசனம் என்ன அர்த்தம் கொடுத்தது என்பதை நாம் துல்லியமாகத் தீர்மானிக்கவில்லை என்றால், அதை இன்று சரியாகப் பயன்படுத்த முடியாது.

உதாரணமாக, வேதாகமத்தில் உள்ள எண்ணெய் என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிக்கிறது என்று நாம் தவறாக விளக்கினால், 2 இராஜாக்கள் 4:1-7-ல் உள்ள

விதவையின் எண்ணெய் இல்லாமையை, அவளிடம் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லை என்று விளக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவோம். இந்தத் தவறான விளக்கம், இன்று விசுவாசிகளுக்குள் பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லை என்று கூறும் தவறான பயன்பாட்டிற்கு இட்டுச்செல்லும்.

ஆதியாகமம் 32-ல் யாக்கோபு தேவனோடு மல்யுத்தம் செய்தபோது, தேவன் யாக்கோபின் கீழ்ப்படிதலை விரும்பினார். ஆனால், இந்தப் பகுதி நாம் விரும்பியதைப் பெறும்வரை ஜெபத்தில் தேவனோடு மல்யுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கற்பிப்பதாகக் கூறுவது தவறான விளக்கமாகும்.

2. முதல் வாசகர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்பதைத் தீர்மானிக்கவும்

வேதாகம எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் குறிப்பிட்ட வாசகர்களுக்கு எழுதியதால், அவர்கள் தங்கள் வாசகர்களிடமிருந்து சில செயல்களை எதிர்பார்த்தார்கள். எனவே, எழுத்தாளர் தனது முதல் வாசகர்களிடமிருந்து என்ன மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தார் என்று கேட்பது மிக முக்கியம். எபேசியருக்கு பவுல் எழுதிய கட்டளைகள் இன்றுள்ள விசுவாசிகளுக்கும் நேரடியாகப் பொருந்தும். புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள கட்டளைகள், எச்சரிக்கைகள் மற்றும் புத்திமதிகள் அன்றைய சபைக்கு இருந்ததைப் போலவே இன்றும் அனைத்து தலைமுறை விசுவாசிகளுக்கும் நேரடி அறிவுறுத்தல்களாக உள்ளன. கட்டளைகள் மற்றும் எச்சரிக்கைகள் நேரடிப் பயன்பாட்டிற்கானவை; அதே சமயம் சரித்திரக் கதைகள் (narratives) மற்றும் உவமைகள் மறைமுகமான பாடங்களைத் தருகின்றன.

உதாரணமாக, நீதிமொழிகள் ஒருவன் தனது கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தாததால் ஏற்படும் விளைவுகளைச் சொல்லும்போது, உன் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்து என்ற கட்டளையை அது மறைமுகமாகத் தருகிறது.

3. இன்றைய வாசகர்களுக்கும் முதல் வாசகர்களுக்கும் பொதுவான அம்சங்களின் அடிப்படையில் பயன்படுத்தவும்

முதல் வாசகர்களுக்கும் இன்றைய மக்களுக்கும் இடையே உள்ள பொதுவான தன்மையே முறையான பயன்பாட்டிற்கு அடிப்படையாகும். மேலானவைகளையே நாடுங்கள் (கொலோசெயர் 3:1) அல்லது ஒருவருக்கொருவர் பொய் சொல்லாதிருங்கள் (வசனம் 9) என்ற கட்டளைகள் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைப் போலவே இன்றும் பொருத்தமானவை. இருப்பினும், வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலர் ஆறு நாட்கள் மன்னாவைச் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற கட்டளை ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிகழ்வாகும்; இதற்கும் இன்றைய சபைக்கும் பெரிய தொடர்பில்லை. அதேபோல, நோவா பேழையைக் கட்ட வேண்டும் என்ற கட்டளை இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கான நேரடி அறிவுறுத்தல் அல்ல.

4. தேவனுடைய செயல்பாடுகள் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி மாறும் என்பதை அங்கீகரிக்கவும் (Recognize that Gods Dealings Vary in Different Dispensations)

வெவ்வேறு காலங்களில் மனிதர்களுடனான தேவனுடைய செயல்பாடுகள் மாறுபட்டிருப்பதால், நாம் வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்தும்போது அந்த வேறுபாடுகளைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். நிச்சயமாகச் சில விஷயங்கள் ஒருபோதும் மாறாது. உதாரணமாக, உன்னைப் போல் பிறனை நேசிப்பாயாக என்ற கட்டளை பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் உள்ளது. பத்துக்கட்டளைகளில் ஒன்பது கட்டளைகள் புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் கூறப்பட்டுள்ளன, ஆனால் அவை இன்னும் உயர்ந்த தரத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கொலை செய்யாதிருப்பாயாக என்ற பழைய ஏற்பாட்டுக் கட்டளை, புதிய ஏற்பாட்டில் ஒருவனை வெறுப்பதைக் கூடக் கொலையாகக் கருதுகிறது (1 யோவான் 3:15). அதே சமயம், சில பழைய ஏற்பாட்டு விதிமுறைகள் (உதாரணமாக சில உணவுகளைத் தவிர்த்தல்) இப்போது செல்லாதவை (அப்போஸ்தலர் 10; 1 தீமோத்தேயு 4:3).

5. இன்று எவை விதிமுறை சார்ந்தவை (Normative) என்பதைத் தீர்மானிக்கவும்

வேதாகமக் காலங்களில் நடந்த எல்லாவற்றையும் இன்று நமக்கு நடக்கும் என்று பொதுப்படையாகக் கருதக்கூடாது. இது குறிப்பாகச் சரித்திரக் கதைகளுக்குப் பொருந்தும்; அவை சில தனிநபர்களுக்கு மட்டும் நடந்த அனுபவங்களைக் கூறுகின்றன. கடந்த காலத்தில் தேவன் ஒருவருக்கு ஒன்றைச் செய்தார் என்பதால், நமக்கும் அதையே செய்வார் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. பவுலைப் போல நாம் மூன்றாவது வானத்திற்குப் பயணம் செய்வோம் என்று எதிர்பார்ப்பதில்லை (2 கொரிந்தியர் 12). எலியா காலத்து விதவைக்கு உணவு பெருகியது போல நமக்கும் நடக்கும் என்று நாம் நம்புவதில்லை. வேதாகமத்தில் நடந்த ஒரு விஷயம் இன்று எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் பொருந்தும் என்றால், அது வேதத்தின் பிற போதனைகளோடு ஒத்துப்போக வேண்டும். இயேசு பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களுக்கு மரித்தோரை எழுப்பக் கொடுத்த கட்டளை (மத்தேயு 10:8), அவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட பணிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது; அது எல்லாருக்கும் பொதுவானது அல்ல.

6. வசனத்தில் உள்ள உள்ளார்ந்த தத்துவத்தைக் காணவும் (See the Principle Inherent in the Text)

சில நேரங்களில் வேதவசனங்கள் நேரடியான கட்டளைகளைத் தருவதில்லை; அந்த நேரங்களில் நாம் அந்த வசனத்திற்குள் இருக்கும் தத்துவத்தைத் (principle) தேட வேண்டும். ஒருவன் உன்னை ஒரு மைல் தூரம் வரக் கட்டாயப்படுத்தினால், அவனோடே இரண்டு மைல் தூரம் போ (மத்தேயு 5:41) என்று இயேசு சொன்னபோது, அவர் ஒரு பொதுவான தத்துவத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில்

சொன்னார்.இதன் தத்துவம் என்னவென்றால், நாம் அநீதிக்கு ஆளாகும்போது பழிவாங்காமல், மாறாக அன்பு காட்ட வேண்டும் என்பதாகும்.எலியாவுக்கு காகங்கள் மூலம் உணவளித்த நிகழ்வின் தத்துவம் என்னவென்றால், தேவன் சில சமயங்களில் அசாதாரண வழிகளில் மனிதத் தேவைகளைச் சந்திக்கிறார் என்பதாகும்.இந்தத் தத்துவத்தின் பயன்பாடு: விசுவாசிகள் தங்கள் தேவைகளுக்காகக் கர்த்தரை நம்பலாம்.தத்துவங்களைப் பிரித்தெடுக்கும்போது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். ஆதியாகமம் 24-ல் ஆபிரகாமின் ஊழியன் ஈசாக்கிற்குப் பெண் தேடிய விதத்தை அப்படியே பின்பற்றக்கூடாது.அதன் தத்துவம்: நாம் தேவன் மீது நம்பிக்கையாய் இருக்கும்போது அவர் நம்மை வழிநடத்துகிறார்.

7. தத்துவத்தை ஒரு பாலமாகப் பயன்படுத்தவும்

ஒரு வசனத்தில் உள்ள தத்துவத்தைக் காண்பது, வேதாகமத்தை இன்றைய சூழ்நிலையோடு தொடர்புபடுத்துவதற்கான ஒரு பாலமாகும்.

உதாரணமாக, அந்தியோகியா விசுவாசிகள் எருசலேமில் உள்ள ஏழை விசுவாசிகளுக்கு நிதி உதவி அனுப்பினார்கள் (அப்போஸ்தலர் 11:27-30).இதன் தத்துவம்: ஒரு இடத்தில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மற்ற இடங்களில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களின் தேவைகளைச் சந்திக்க உதவ வேண்டும்.இன்றைய பயன்பாடு: இந்த வாரம் நான் வேறு ஒரு நாட்டில் உள்ள ஏழை விசுவாசிகளுக்குப் பணம் அனுப்புவேன்.அதேபோல, எலிசபெத்தின் வயிற்றில் இருந்த குழந்தை இயேசுவின் வருகையை அறிந்து துள்ளியது (லூக்கா 1:41).

இதன் தத்துவம்: கருவில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் உயிர் இருக்கிறது, எனவே கருக்கலைப்பு தவறு.

8. செயல்-பதில்களை (Action-Responses) எழுதி வைக்கவும்

விளக்கத்திலிருந்து தத்துவங்களைப் பிரித்தெடுத்த பிறகு, அவற்றை உங்கள் வாழ்வில் செயல்படுத்துவதே வேதாகம ஆய்வின் இறுதி இலக்காகும்.வேதாகமத்தைப் படிக்கும்போது, நீங்கள் உண்மையை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்பதைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள்.அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லும் SPECS என்ற சுருக்கத்தைப் பயன்படுத்தலாம்: ஏதேனும் பாவம் (Sin) விடப்பட வேண்டுமா? வாக்குறுதி (Promise) உரிமை கோரப்பட வேண்டுமா? மாதிரி (Example) பின்பற்றப்பட வேண்டுமா? கட்டளை (Command) கீழ்ப்படியப்பட வேண்டுமா? அல்லது தடையை (Stumbling block) நீக்க வேண்டுமா?உங்கள் பயன்பாடு தனிப்பட்டதாக இருக்கட்டும். நாம் என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லாமல் நான், எனக்கு என்று பயன்படுத்துங்கள்.மேலும் அது குறிப்பிட்டதாக (specific) இருக்கட்டும். நான் என் மனைவியை நேசிக்க வேண்டும் என்று பொதுப்படையாகச் சொல்வதை விட, இந்த வெள்ளிக்கிழமை

என் மனைவியை வெளியே உணவகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன் என்று குறிப்பிடுவது சிறந்தது.

9. நேரத்தைக் குறிப்பிடுங்கள்

வியாழக்கிழமை அல்லது இந்த வார இறுதி போன்ற ஒரு நேரத்தைக் குறிப்பிடுவது, அந்தப் பயன்பாட்டைத் தள்ளிப்போடாமல் நிறைவேற்ற உதவும். சில பயன்பாடுகள் நீண்ட கால அவகாசம் எடுக்கலாம் (உதாரணமாக பொறுமையைக் கற்றுக்கொள்ளுதல்), ஆனால் அவற்றைச் சிறிய காலப் பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம். எல்லாவற்றையும் ஒரே நேரத்தில் செய்ய முயலாமல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவது சிறந்தது. பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களுக்கு ஒரு நீண்ட காலப் பணியையோ அல்லது ஒரு பழக்கத்தை விடுவதையோ காட்டலாம்; அதற்குத் தகுந்தபடி செயல்படுங்கள். தாவீது தன்னையே மனதில் கொண்டிருந்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் இந்த சங்கீதம் கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது என்று பேதுருவும் பவுலும் சுட்டிக்காட்டினர். தாவீதைப் போலவே கிறிஸ்துவும் தமது எதிரிகளின் கைகளில் துன்பப்பட்டார், ஆனால் அவர் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று மரணத்தைச் சந்தித்தார்—ஆனால் உயிர்த்தெழுந்தார். இது பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதி கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட்ட அல்லது மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட (heightened) ஒரு நிகழ்வாகத் தோன்றுகிறது.

சங்கீதம் 16:10 இன்னும் பாதாளத்தில் கைவிடப்படாமை என்ற ஒற்றை அர்த்தத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது—ஆனால் தாவீது மற்றும் இறுதியாக, முழுமையான அர்த்தத்தில் கிறிஸ்து என இரண்டு குறிப்புகளைக் (referents) கொண்டுள்ளது. சங்கீதம் 16 கிறிஸ்துவை மட்டுமே குறிக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டால், அந்த சங்கீதம் தாவீதிற்கு என்ன அர்த்தத்தை அளித்தது என்ற கேள்வி இன்னும் எஞ்சியிருக்கும்.

இதன் பொருள் என்னவென்றால், மேலதிக வெளிப்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் சங்கீதம் 16 கூடுதல் அர்த்தத்தைப் பெறுகிறது என்பதல்ல, மாறாக மேலதிக வெளிப்பாடு தாவீதின் வார்த்தைகளின் இறுதி முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகிறது என்பதாகும். இதேபோன்ற ஒரு சூழ்நிலை சங்கீதம் 22-லும் தெளிவாக உள்ளது.

அநேகம் காளைகள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; பாசான் தேசத்து வலுமையுள்ள எருதுகள் என்னை வளைந்துகொண்டிருக்கிறது. பீறி கர்ஜிக்கிற சிங்கம் போல, என்மேல் தங்கள் வாயைத் திறக்கிறார்கள். நான் தண்ணீரைப் போல ஊற்றுண்டேன்; என் எலும்புகளெல்லாம் கட்டவிழ்ந்தது; என் இருதயம் மெழுகுபோலாகி, என் குடல்களின் நடுவே உருகிற்று... நாய்கள் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறது; பொல்லாதவர்களின் கூட்டம் என்னை வளைந்துகொண்டது; அவர்கள் என் கைகளையும் என் கால்களையும் உருவக் குத்தினார்கள் (வசனங்கள்

14, 16) என்று தாவீது எழுதும்போது தம்மைப் பற்றியே குறிப்பிட்டார். கர்த்தர் தம்மை பட்டயத்திற்கு, நாய்களின் வல்லமைக்கு, சிங்கத்தின் வாய்க்கு மற்றும் காண்டாமிருகத்தின் கொம்புகளுக்கு தப்புவிக்க வேண்டும் என்று அவர் ஜெபித்தார் (வசனங்கள் 20-21). சங்கீதம் 22-ல் உள்ள பல வசனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மத்தேயு மற்றும் யோவான், ஆடைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வது மற்றும் உடைக்காகச் சீட்டுப் போடுவது குறித்து சங்கீதம் 22-ஐ இயேசுவோடு தொடர்புபடுத்துகின்றனர்.

மத்தேயு, இயேசு சங்கீதம் 22-ன் என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? என்ற மேற்கோளைப் பயன்படுத்தியதைப் பதிவு செய்கிறார்; மற்றும் எபிரேயர் 2:12, கிறிஸ்து பிதாவின் நாமத்தை என் சகோதரர்களுக்கு அறிவிப்பதோடு தொடர்பாக சங்கீதம் 22-ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறது. சங்கீதம் 8 மற்றும் 16-ஐப் போலவே, இந்த சங்கீதமும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது; அதன் உடனடி குறிப்பில் ஒற்றை அர்த்தம் தாவீதைக் குறிக்கிறது, ஆனால் அதன் இறுதி புதிய ஏற்பாட்டு அர்த்தத்தில் அது கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது.

தாவீது அவர்கள் என் கைகளையும் என் கால்களையும் உருவக் குத்தினார்கள் என்று பேசியது, அவர் அனுபவித்த ஒடுக்குமுறைக்கான ஒரு உருவகக் குறிப்பாக இருக்கலாம், ஆனால் கிறிஸ்துவின் விஷயத்தில், அது நேரடிப் பொருளாகப் (literally) புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. தாவீது உருவகமாகத் தனது எதிரிகளை காளையகள், சிங்கங்கள், நாய்கள் மற்றும் எருதுகள் என்று குறிப்பிட்டார் (வசனங்கள் 12-13).

இந்தக் கூற்றுகள் இயேசுவின் எதிரிகள் அவருக்கு எதிராகச் செய்த கொடூரமான தாக்குதல்களை உருவகமாக உணர்த்துகின்றன. சங்கீதம் 23 போன்ற வேதாகமக் கவிதைகளின் சில பகுதிகள் பல அர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாக சில எழுத்தாளர்கள் கூறுகின்றனர். வேதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒற்றை அர்த்தமே உண்டு என்ற கருத்துக்கு முரணாக இந்தப் பகுதிகளை அவர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, ரைக்கன் (Ryken) எழுதுகிறார்: சங்கீதம் 23 ஒரு மட்டத்தில் ஒரு மேய்ப்பனுக்கும் அவரது ஆடுகளுக்கும் இடையிலான உறவின் விளக்கமாகும், ஆனால் கவிதை முழுவதும் ஒரு இரண்டாவது மனிதத் தொகுதி உள்ளது. இருப்பினும், சங்கீதம் 23-க்கு ஒற்றை அர்த்தமே இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது—அதாவது கர்த்தருக்கும் அவருடைய மக்களுக்கும் இடையிலான உறவு—இது ஒரு மேய்ப்பன் தனது ஆடுகளைப் பராமரிக்கும் உருவகத்தின் வழியாக வழங்கப்படுகிறது. அவர் என் ஆத்துமாவைத் தேற்றுகிறார் என்ற சங்கீதம் 23:3-ன் அர்த்தம் ஒன்றே; ஒரு மேய்ப்பன் எப்படி ஒரு ஆட்டைத் தேற்றுகிறானோ, அப்படியே கர்த்தர் தாவீதைத் தேற்றுகிறார் (மற்றும் அதைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மற்ற விசுவாசிகளையும் தேற்றுகிறார்).

வசனம் 2, அவர் என்னைப் புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்க்கிறார், என்பது இரண்டு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றலாம்: (அ) ஒரு மேய்ப்பன் ஆட்டை நல்ல புல்வெளியில் இளைப்பாறச் செய்தல், மற்றும் (ஆ) தாவீது (மற்றும் பிற விசுவாசிகள்) ஆவிக்குரிய இளைப்பாறுதலை அனுபவிக்க கர்த்தர் உதவுதல். இருப்பினும், இரண்டாவது கருத்து (ஆ) தான் ஒற்றை அர்த்தமாகும், இது ஒரு மேய்ப்பன் மற்றும் அவரது ஆடுகளின் உருவக மொழியில் வழங்கப்படுகிறது.

நிச்சயமாக, விசுவாசிகள் அந்த இளைப்பாறுதலை அனுபவிக்கும் விதம் அல்லது கர்த்தர் அவர்களின் ஆத்துமாக்களைத் தேற்றும் முறைகள் பலவாக இருக்கலாம். ஆனால் இளைப்பாறுதல் மற்றும் தேற்றப்படுதல் பற்றிய இந்த அனுபவங்கள் நடைமுறைப்படுத்துதல் (application) என்ற எல்லைக்குள் வருகின்றனவே தவிர, ஆரம்பகால வியாக்கியானத்தில் (initial interpretation) அல்ல.

பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களைப் புதிய ஏற்பாடு எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறது என்பதை விளக்குவதற்கு என்ன நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்?

மேலே உள்ள விவாதங்களின் அடிப்படையில், பின்வரும் நடைமுறைகளைச் சுருக்கமாகப் பரிந்துரைக்கலாம்:

1. பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள் அல்லது குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ள புதிய ஏற்பாட்டுச் சூழலை ஆராயுங்கள்.
2. மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பகுதியின் பழைய ஏற்பாட்டுச் சூழலை ஆராயுங்கள். புதிய ஏற்பாட்டு வெளிப்பாட்டின் மூலம் மட்டுமே இப்போது தெரிந்த விஷயங்களை, பழைய ஏற்பாட்டு முதல் வாசகர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது போலக் கருதி பின்னோக்கி வாசிக்க வேண்டாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புதிய ஏற்பாடு அதை மேற்கோள் காட்டுவதற்கு முன்பு பழைய ஏற்பாட்டு வாசகர்களுக்கு அந்தப் பகுதி எதைத் தெரிவித்திருக்கும் என்பதைக் கவனியுங்கள், பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டில் அது எப்படிப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது என்பதைத் தனியாகக் கவனியுங்கள்.
3. பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிக்கும் அதன் புதிய ஏற்பாட்டு மேற்கோளுக்கும் இடையே ஏதேனும் வேறுபாடுகள் இருந்தால் அதைக் கவனியுங்கள்.
4. புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறது என்பதைத் தீர்மானியுங்கள். இந்த அதிகாரத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட 10 நோக்கங்களில் எது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது? புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதி எபிரேய மூலத்தையா அல்லது செப்டுவஜின்ட் (Septuagint) மொழிபெயர்ப்பையா அல்லது இரண்டையுமே இல்லாமலா மேற்கோள் காட்டுகிறது? அது அந்தப் பகுதியைத் தன்சொற்களால் விளக்குகிறதா (paraphrasing) அல்லது ஒத்த சொற்களைப்

பயன்படுத்துகிறதா? அது ஒரு அறிமுக வாசகத்தைக் (introductory formula)
கொண்டுள்ளதா?

5. இந்த முடிவுகளைப் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதியின் விளக்கத்தோடு
தொடர்புபடுத்துங்கள்.